

34.2.6044

๑๘๔๘ ก

๔. 3

การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน การเขียนสร้างสรรค์ และความคงทน
ในการเรียนรู้วิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ใช้ปายินเทศ
ประกอบภาพการ์ตูนกับภาพเหมือนจริงเป็นสื่อในการสอน

ปริญญานิพนธ์

ของ

วีระวัฒน์ วัฒนนา

3 - ๕.๕. 2542

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการประถมศึกษา

มกราคม 2542

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๑๑๑๓๑๒

การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน การเขียนสร้างสรรค์ และความคงทน
ในการเรียนรู้วิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ใช้ป้ายนิเทศ
ประกอบภาพการ์ตูนกับภาพเหมือนจริงเป็นสื่อในการสอน

บทคัดย่อ
ของ
วีระวัฒน์ วัฒนนา

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการประถมศึกษา

มกราคม 2542

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน การเขียน สร้างสรรค์ และความคงทนในการเรียนรู้วิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ใช้ป้ายนิเทศประกอบภาพการ์ตูน กับภาพเหมือนจริงเป็นสื่อในการสอน

กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2541 ของโรงเรียนเทศบาล 1 บ้านท่าหิน อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรี จำนวน 64 คน ได้มาโดยวิธีสุ่มอย่างง่าย เป็นกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 กลุ่มละ 32 คน กลุ่มทดลองที่ 1 เรียนโดยใช้ป้ายนิเทศประกอบภาพการ์ตูน กลุ่มทดลองที่ 2 เรียนโดยใช้ป้ายนิเทศประกอบภาพเหมือนจริง ใช้เวลาเรียนกลุ่มละ 60 คาบ คาบละ 20 นาที

แบบแผนการทดลองครั้งนี้ คือ randomized control-groups pretest-posttest design สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ t-test แบบ independent samples.

ผลการวิจัยปรากฏดังนี้

1. ความสามารถในการอ่าน ของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ 1 สูงกว่ากลุ่มทดลองที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. ความสามารถในการเขียนสร้างสรรค์ ของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ 1 สูงกว่ากลุ่มทดลองที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. ความคงทนในการเรียนรู้ ของนักเรียนในกลุ่มทดลองที่ 1 สูงกว่ากลุ่มทดลองที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

A COMPARISON OF READING ABILITY, CREATIVE WRITING AND LEARNING RETENTION
ON THAI LANGUAGE LEARNING OF PRATHOM SUKSA II STUDENTS USING
INSTRUCTIONAL MEDIA : CARTOON AND REALISTIC PICTURES BULLETIN BOARD

AN ABSTRACT
BY
WEERAWAT WATTANA

Presented in partial fulfillment of the requirements for the
Master of Education degree in Elementary Education
at Srinakharinwirot University
January 1999

The purpose of this study was to compare the Prathomsuksa II students ability of reading , creative writing and learning retention on Thai Language through the use of cartoon and realistic pictures on bulletin board as instructional media.

Sixty-four Prathomsuksa II students at Tedsabarn I Banthahin, Amphur Muang,Lopburi in the first semester of 1998 academic year were used as samples.The samples were simple random sampling into two experimental groups, 32 for each group, The first experimental group learned from cartoon pictures bulletin board and the second experimental group learned from realistic pictures bulletin board. Sixty periods (20 minutes per period) were used for the experimentation.

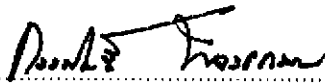
The study was designed by using a randomized control-groups pretest-posttest. The data were statistically analyzed by using t-test independent samples.

The results of the study revealed as follows:

1. The reading ability of the experimental group I was significantly higher than the experimental group II at the .01 level.
2. The creative writing ability of the experimental group I was significantly higher than the experimental group II at the .05 level.
3. The learning retention of the experimental group I was significantly higher than the experimental group II at the .05 level.

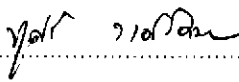
คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปริญญาบัตรฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
วิชาเอกการประถมศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการควบคุม



ประธาน

(รองศาสตราจารย์กรรณิการ์ พวงเกษม)



กรรมการ

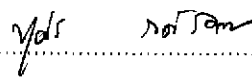
(รองศาสตราจารย์ชูศรี วงศ์รัตนะ)

คณะกรรมการสอบ



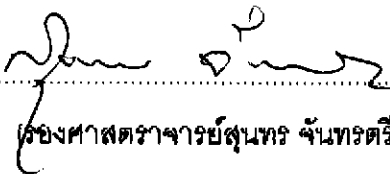
ประธาน

(รองศาสตราจารย์กรรณิการ์ พวงเกษม)



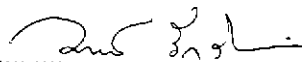
กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ชูศรี วงศ์รัตนะ)



กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

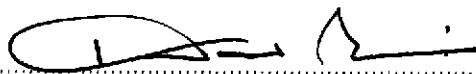
(รองศาสตราจารย์สุนทร จันทร์ตรี)



กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(รองศาสตราจารย์วราภรณ์ รักวิชัย)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปริญญาบัตรฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการประถมศึกษา ของมหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ



คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ศาสตราจารย์ ดร. เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

วันที่ 25 เดือน มกราคม พ.ศ. 2542

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้เพราะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านรองศาสตราจารย์
กรรณิการ์ พวงเกษม รองศาสตราจารย์ชูศรี วงศ์รัตนะ รองศาสตราจารย์
สุนทร จันทรรตรี และรองศาสตราจารย์วราภรณ์ รักวิชัย ซึ่งกรุณาให้คำปรึกษาแนะนำจน
ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จเรียบร้อย จึงขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ ที่นี้

ขอขอบพระคุณ ศาสตราจารย์ ดร.ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ รองศาสตราจารย์
ดร.อารี พันธุ์มณี และรองศาสตราจารย์วราภรณ์ รักวิชัย ที่ช่วยกรุณาตรวจแก้ไข และแนะ
นำในการทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนสร้างสรรค์ และขอขอบพระคุณ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพโรจน์ เมาใจ ศิษยานิเทศ์พิมล วิเศษสังข์ ศิษยานิเทศ์
คลอง พิมพ์สมาน ศิษยานิเทศ์สถาน แก้วกัณหา ศิษยานิเทศ์ยงชัย สุเมธวิทย์ และ
อาจารย์นารี ผุดผาด ที่ช่วยกรุณาตรวจสอบแก้ไขและแนะนำในการทำปริญญานิเทศ และ
แบบทดสอบการอ่าน ขอขอบคุณอาจารย์บุญฤทธิ์ ภูพูล ที่ได้ให้ความช่วยเหลือในการออกแบบ
และผลิตปริญญานิเทศ ขอขอบพระคุณผู้อำนวยการ และคณะอาจารย์โรงเรียนเทศบาล 1
บ้านท่าหินทุกท่านที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ในการใช้สถานที่ในการวิจัยครั้งนี้

การทำปริญญานิพนธ์ครั้งนี้ ได้รับแรงบัลดาลใจและกำลังใจจากคุณพ่อ คุณแม่ ที่
เป็นกำลังใจ และท่านมักจะกล่าวอยู่เสมอว่า “มีวิชาเหมือนมีทรัพย์อยู่นับแสน” ทำให้
ข้าพเจ้ามีความมานะพยายามจนทำให้ข้าพเจ้าทำปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ได้สำเร็จ และขอ
ขอบคุณ เพื่อนๆ นิสิตปริญญาโทวิชาเอกการประถมศึกษา ปี2539 ภาคปกติทุกท่าน

ด้วยความอนุเคราะห์ของทุกท่านที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น กอปรกับความตั้งใจ
ความอดทน ความมานะพยายามของข้าพเจ้า ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้จึงสำเร็จลงได้ด้วยดี
ข้าพเจ้าหวังว่าปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ จะให้ประโยชน์กับทุกท่านที่ได้อ่านสมดังความตั้งใจของ
ข้าพเจ้า

วีระวัฒน์ วัฒนนา

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ.....	1
	ภูมิหลัง.....	1
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	6
	ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า.....	7
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	7
	นิยามศัพท์เฉพาะ.....	8
2	เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	10
	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน.....	11
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนอ่าน.....	19
	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความคิดสร้างสรรค์.....	25
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนสร้างสรรค์.....	32
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความคงทน.....	53
	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับป๋ายนิเทศ.....	60
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาพการ์ตูน.....	68
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาพเหมือนจริง.....	74
	สมมติฐานการศึกษาค้นคว้า.....	80
3	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	81
	ประชากร.....	81
	กลุ่มตัวอย่างและวิธีสุ่ม.....	82
	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	82
	การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	82
	แบบแผนการทดลอง.....	94
	วิธีดำเนินการทดลอง.....	95
	การวิเคราะห์ข้อมูล.....	96
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	96

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	102
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	102
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	102
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	106
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	106
สมมติฐานการวิจัย.....	106
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	106
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	107
วิธีดำเนินการทดลอง.....	108
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	109
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	109
อภิปรายผล.....	110
ข้อสังเกตที่ได้จากการวิจัย.....	113
ข้อจำกัดที่ไดพบในการวิจัย.....	113
ข้อเสนอแนะ.....	114
บรรณานุกรม.....	115
ภาคผนวก.....	126
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	365

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 เกณฑ์การให้คะแนนการเขียนเรียงความ.....	48
2 เกณฑ์การให้คะแนนการเขียนบรรยายภาพ.....	91
3 แผนการทดลอง.....	94
4 การจัดคาบเวลาการสอน กลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 ใน 1 สัปดาห์.....	95
5 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน ของนักเรียนที่ได้รับการสอน โดยใช้ป้ายนิเทศประกอบภาพการ์ตูน และป้ายนิเทศ ประกอบภาพเหมือนจริง.....	103
6 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสร้างสรรค์ของนักเรียน ที่ได้รับการสอนโดยใช้ป้ายนิเทศประกอบภาพการ์ตูน และป้ายนิเทศประกอบภาพเหมือนจริง.....	104
7 ผลการเปรียบเทียบความคงทนในการเรียนรู้ของนักเรียน ที่ได้รับการสอนโดยใช้ป้ายนิเทศประกอบภาพการ์ตูน และป้ายนิเทศประกอบภาพเหมือนจริง.....	105
8 ผลการหาค่าความยาก - ง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (n) ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน ฉบับที่ 1.....	128
9 ผลการหาค่าความยาก - ง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (n) ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน ฉบับที่ 2.....	129
10 ผลการหาค่าความยาก - ง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (n) ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน ฉบับที่ 3.....	130
11 ผลการหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ วัดความสามารถในการอ่าน ฉบับที่ 1.....	131
12 ผลการหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ วัดความสามารถในการอ่าน ฉบับที่ 2.....	135
13 ผลการหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ วัดความสามารถในการอ่าน ฉบับที่ 3.....	139

14 ผลการหาค่าความเชื่อมั่น ของแบบทดสอบวัดความสามารถ ในการเขียนสร้างสรรค์ ตอนที่ 1.....	143
15 ผลการหาค่าความเชื่อมั่นในการตรวจให้คะแนน ของแบบทดสอบ วัดความสามารถในการเขียนสร้างสรรค์ ตอนที่ 2.....	146
16 ผลการหาค่าความเชื่อมั่น ของแบบทดสอบวัดความสามารถ ในการเขียนสร้างสรรค์ ตอนที่ 2.....	149
17 ผลการหาค่าอำนาจจำแนก ของแบบทดสอบการเขียนสร้างสรรค์ ตอนที่ 1 ฉบับที่ 1 ข้อ 1	153
18 ผลการหาค่าอำนาจจำแนก ของแบบทดสอบการเขียนสร้างสรรค์ ตอนที่ 1 ฉบับที่ 1 ข้อ 2	156
19 ผลการหาค่าอำนาจจำแนก ของแบบทดสอบการเขียนสร้างสรรค์ ตอนที่ 1 ฉบับที่ 2 ข้อ 1	159
20 ผลการหาค่าอำนาจจำแนก ของแบบทดสอบการเขียนสร้างสรรค์ ตอนที่ 1 ฉบับที่ 2 ข้อ 2.....	162
21 ผลการหาค่าอำนาจจำแนก ของแบบทดสอบการเขียนสร้างสรรค์ ตอนที่ 1 ฉบับที่ 3 ข้อ 1	165
22 ผลการหาค่าอำนาจจำแนก ของแบบทดสอบการเขียนสร้างสรรค์ ตอนที่ 1 ฉบับที่ 3 ข้อ 2.....	168
23 ผลการหาค่าอำนาจจำแนก ของแบบทดสอบการเขียนสร้างสรรค์ ตอนที่ 1 ฉบับที่ 4 ข้อ 1	171
24 ผลการหาค่าอำนาจจำแนก ของแบบทดสอบการเขียนสร้างสรรค์ ตอนที่ 1 ฉบับที่ 4 ข้อ 2	174
25 ผลการหาค่าอำนาจจำแนก ของแบบทดสอบการเขียนสร้างสรรค์ ตอนที่ 1 ฉบับที่ 5 ข้อ 1	177
26 ผลการหาค่าอำนาจจำแนก ของแบบทดสอบการเขียนสร้างสรรค์ ตอนที่ 1 ฉบับที่ 5 ข้อ 2.....	180
27 ผลการหาค่าอำนาจจำแนก ของแบบทดสอบการเขียนสร้างสรรค์ ตอนที่ 1 ฉบับที่ 6 ข้อ 1	183

ตาราง	หน้า
28 ผลการหาค่าอำนาจจำแนก ของแบบทดสอบการเขียนสร้างสรรค์	
ตอนที่ 1 ฉบับที่ 6 ข้อ 2.....	186
29 ผลการหาค่าอำนาจจำแนก ของแบบทดสอบการเขียนสร้างสรรค์	
ตอนที่ 2 เรื่องที่ 1	189
30 ผลการหาค่าอำนาจจำแนก ของแบบทดสอบการเขียนสร้างสรรค์	
ตอนที่ 2 เรื่องที่ 2.....	192
31 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน ของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ 1	
และกลุ่มทดลองที่ 2.....	196
32 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสร้างสรรค์	
ของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2.....	200
33 ผลการเปรียบเทียบความคงทนในการเรียนรู้	
ของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2.....	204
34 การจำแนกข้อคำถามของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน	
ฉบับที่ 1 - 3.....	292
35 ความคิดอเนกนัยทางภาษาตามทฤษฎีของ กิลฟอร์ด (Guildford's theory)	
และแบบทดสอบการเขียนสร้างสรรค์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น.....	308

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติไทย เป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมประจำชาติที่มีการสืบทอดมาจากบรรพบุรุษจนถึงปัจจุบันเป็นเครื่องแสดงให้เห็นถึงความเจริญและ ความมั่นคงของชาติ สมควรอย่างยิ่งแก่การรักษาไว้ เพราะเราทุกคนต้องให้ภาษาเป็นเครื่องมือในการสื่อสารซึ่งกันและกัน เพื่อให้สามารถสื่อความหมายให้เป็นที่เข้าใจกันได้ ดังที่ บันลือ พฤกษ์วัน (2534 : 104) ได้เขียนไว้ว่า “...ภาษาเป็นกุญแจของการปฏิสัมพันธ์ทางสังคมของมนุษย์ นั่นหมายความว่าถ้ามนุษย์ไม่สามารถใช้หรือไม่มีภาษาเลย กิจกรรมทางสังคมของมนุษย์ย่อมไม่เกิดขึ้น...”

นอกจากนี้ เอมอร์ พิพัฒนสุข (2534 : 1) ได้กล่าวถึงบทบาทของภาษาที่มีต่อสังคมว่า “...ภาษาเป็นเครื่องมือสำหรับสร้างความสัมพันธ์ระหว่างหมู่คณะและเป็นหัวใจในการประกอบอาชีพให้สัมฤทธิ์ผล รวมทั้งเป็นปัจจัยในการดำเนินชีวิตและการอยู่ร่วมกันของบุคคลอย่างสันติ...”/

กรณีการ พวงเกษม (2535 : 3) กล่าวถึงความสำคัญของภาษาว่า “...ภาษาเป็นเครื่องสื่อความหมายที่สำคัญที่สุดของมนุษย์ ภาษาช่วยให้มนุษย์ได้เข้าใจตรงกัน เป็นเครื่องมือที่จะถ่ายทอดความนึกคิดของมนุษย์แต่ละคนไปยังบุคคลอื่น ๆ”

ภาษาเป็นเครื่องมือสำหรับการเรียนในศาสตร์ต่าง ๆ การที่จะเกิดทักษะความชำนาญในการใช้ภาษาได้นั้นนักเรียนต้องได้รับการถ่ายทอดด้วยวิธีการที่ถูกต้อง ดังนั้นครูผู้สอนจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องช่วยส่งเสริมพัฒนาการทางด้านภาษาของนักเรียนให้ดีที่สุด เพื่อให้นักเรียนได้ใช้ภาษาในการติดต่อสื่อสาร การประกอบอาชีพหรือกิจกรรมอื่นใดเพื่อให้ประสบความสำเร็จในการดำรงชีวิต ดังนั้นการสอนภาษาไทยจึงเป็นสิ่งสำคัญมากที่ต้องคำนึงถึงดังที่ กรณีการ พวงเกษม (2535 : 8) ได้เขียนว่า “...ในการสอนภาษานั้นครูผู้สอนต้องมีความรู้ภาษาไทยอยู่บ้าง เพราะในการสอนภาษาไทยให้กับนักเรียนนั้น ครูต้องศึกษาถึงสิ่งที่จะสอนให้เข้าใจก่อน จึงจะถ่ายทอดได้ถูกต้อง ...”

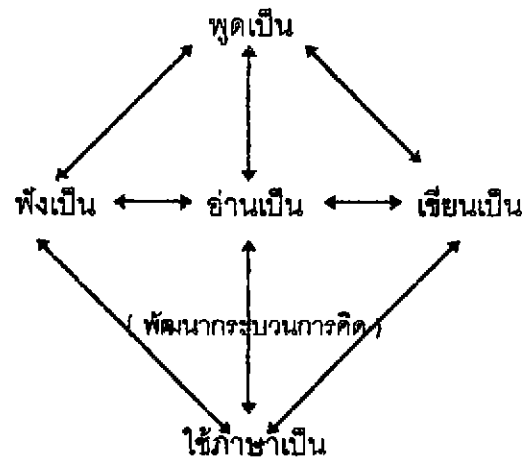
กระทรวงศึกษาธิการได้ให้ความสำคัญของวิชาภาษาไทยในฐานะที่เป็นเอกลักษณ์และภาษาประจำชาติ โดยได้กำหนดให้ภาษาไทยเป็นวิชาบังคับในระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา การศึกษาในระดับประถมศึกษาเป็นการศึกษาขั้นพื้นฐานในการดำรงชีวิต สามารถพัฒนาคุณภาพชีวิต ให้พร้อมที่จะทำประโยชน์ให้กับสังคม ตามบทบาทหน้าที่ของตนในฐานะพลเมืองที่ดีตามระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตย ที่มีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น มีสุขภาพสมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ ทำงานเป็น และครองชีวิตอย่างสงบสุข

ด้วยเหตุนี้ หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) จึงได้กำหนดให้นักเรียนได้รับการปลูกฝังให้มีคุณลักษณะ ดังต่อไปนี้ คือ ให้ผู้เรียนมีทักษะในการฟัง พูด อ่าน และเขียน มีความรู้ความเข้าใจในหลักเกณฑ์อันเป็นพื้นฐานของการเรียนภาษา ใช้ภาษาติดต่อสื่อสาร ทั้งการรับรู้และถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ใช้ภาษาได้ถูกต้องเหมาะสมกับกาลเทศะและบุคคล ตลอดจนสามารถใช้ภาษาในเชิงสร้างสรรค์ได้ มีนิสัยรักการอ่านรู้จักเลือกหนังสืออ่าน รู้จักใช้เวลาว่างในการแสวงหาความรู้จากแหล่งต่าง ๆ เพิ่มเติม รู้จักใช้ประสบการณ์จากการเรียนภาษาไทยมาช่วยในการคิดตัดสินใจ แก้ปัญหาและวินิจฉัยเหตุการณ์ต่าง ๆ อย่างมีเหตุผล มีความรู้ ความเข้าใจ และเจตคติที่ถูกต้องต่อการเรียนภาษาไทยและ วรรณคดี ทั้งในด้านวัฒนธรรมประจำชาติ และการสร้างเสริมความงดงามในชีวิต กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2522 : 7)

ภาษาไทยเป็นกลุ่มทักษะที่เป็นเครื่องมือการเรียนรู้ที่ผู้เรียนจะนำไปใช้ประโยชน์ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน เช่น การติดต่อสื่อสาร การเรียนรู้ ในกลุ่มประสบการณ์ต่าง ๆ การแสวงหาความรู้ ความเพลิดเพลิน และการประกอบอาชีพ ดังนั้นภาษาไทยจึงมีความสำคัญกับผู้เรียนทุกคน ในการจัดการเรียนการสอนครู ต้องจัดการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ ผู้เรียนต้องเอาใจใส่ศึกษาเล่าเรียนเพื่อให้เกิดประโยชน์แก่ตนเอง และเป็นการอนุรักษ์ภาษาไทยไว้ การสอนภาษาไทยจึงมีความสำคัญกับนักเรียนทุกคน ครูและนักเรียนควรตระหนักถึงความสำคัญของภาษาไทย ครูผู้สอนต้องจัดการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ โดยให้นักเรียนสามารถใช้ทักษะทั้ง 4 ด้าน คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน การอ่าน ถือเป็นทักษะทางภาษาด้านหนึ่งที่สำคัญต่อการเรียนรู้ของนักเรียน การแสวงหาความรู้ต่าง ๆ ต้องใช้ทักษะการอ่านทั้งสิ้น

ในการจัดการเรียนการสอนทั้งในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา อาจกล่าวได้ว่า การอ่านเป็นหัวใจหลักของกิจกรรมทั้งหลาย บันลือ พฤกษ์วัน (2538 : 7) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านว่า การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะช่วยพัฒนาความคิดส่งเสริมให้

เด็กรู้จักใช้กระบวนการคิด (Thinking Process) อันจะนำไปใช้ในการฟัง พูด (อ่าน) เขียน และหลักภาษาได้ ดังแผนภูมิ



การอ่านเป็นหัวใจของการพัฒนาทางภาษา

วรรณิ โสมประยูร (2539 : 121) ได้กล่าวว่า การอ่านมีความสำคัญต่อคนทุกเพศ ทุกวัย และทุกสาขาอาชีพ เพราะการอ่านเป็นเครื่องมือที่สำคัญยิ่งในการศึกษาเล่าเรียนทุกระดับ การอ่านช่วยให้สามารถติดต่อสื่อสารทำความเข้าใจกับบุคคลอื่น ช่วยให้บุคคลสามารถ นำความรู้ และประสบการณ์จากสิ่งที่ได้อ่านไปปรับปรุง และพัฒนาอาชีพให้เจริญก้าวหน้า ประสบความสำเร็จได้ การอ่านช่วยสนองความต้องการพื้นฐานของบุคคลในด้านต่าง ๆ ได้ การอ่านช่วยให้บุคคลได้ขยายความรู้และประสบการณ์เพิ่มขึ้นอย่างกว้างขวาง ทำให้เกิด ความรอบรู้ เกิดความมั่นใจในตนเอง นอกจากนี้การอ่านยังนับได้ว่าเป็นกิจกรรมนันทนาการ ได้ การอ่านยังมีความสำคัญอีกประการหนึ่งคือ ช่วยให้อนุชนรู้จักอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรม ของชาติเอาไว้ได้

การอ่านเป็นพฤติกรรมที่เกิดจากการเรียนรู้ของผู้เรียนมิใช่สิ่งที่ติดตัวมาตั้งแต่กำเนิด หรือเป็นไปโดยธรรมชาติ ในการสอนอ่านในระดับประถมศึกษาเวลานั้นเวลาที่จะใช้ในการฝึกยังมี น้อยมาก ทั้งนี้เป็นเพราะเนื้อหาในบทเรียนมีมาก ประกอบกับครูผู้สอนเองยังไม่พัฒนาวิธี การสอน ยังคงใช้วิธีการสอนแบบเดิม ๆ ทำให้ประสบปัญหาในการสอนเป็นอย่างมาก คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนไม่บรรลุตามเป้าประสงค์ที่วางไว้ นักเรียนขาดความ สนใจ เบื่อหน่ายต่อการเรียน และไม่ชอบวิชาภาษาไทยในที่สุด

ในการพัฒนาทักษะการอ่านที่ได้อลตินั้น จำเป็นต้องสอนให้สัมพันธ์กับทักษะอื่นๆ โดยเฉพาะทักษะการเขียน เพราะเป็นทักษะที่ส่งเสริมซึ่งกันและกัน และมีความสัมพันธ์กันสูงมาก น้ำเพชร จำปาทอง (2537: 2) ทั้งนี้เพราะทักษะการอ่านเป็นทักษะที่สำคัญและใช้มากในชีวิตประจำวัน เป็นทักษะที่ใช้แสวงหาสรรพวิชาต่าง ๆ ผู้มีนิสัยรักการอ่าน มีอัตราเร็วในการอ่าน ย่อมแสวงหาความรู้และศึกษาเล่าเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถนำความรู้ที่ได้จากการอ่านไปใช้ในการพูดและเขียนได้ (ราตรี นกุลจิตร. 2531 : 61)

ในการสอนเขียนในระดับประถมศึกษา การเขียนที่ควรส่งเสริมให้กับนักเรียนในระดับประถมศึกษาด้านหนึ่งคือ การเขียนสร้างสรรค์ ทั้งนี้เพราะการเขียนสร้างสรรค์เป็นการเขียนที่มีลักษณะของการคิดริเริ่มอย่างหนึ่ง ที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้ถ่ายทอดความรู้ ความคิด จินตนาการ ที่เป็นนามธรรมให้ออกมาเป็นรูปธรรม นอกจากนี้แล้วการเขียนสร้างสรรค์ ยังเป็นเครื่องช่วยส่งเสริมพัฒนาการทางสติปัญญา ความนึกคิดให้กับนักเรียนได้เป็นอย่างดี กรรณิการ์ พวงเกษม ได้กล่าวถึง การเขียนสร้างสรรค์ว่า ในการเขียนสร้างสรรค์ผู้เขียนจะต้องสามารถใช้จินตนาการหรือความคิดคำนึงของตน เขียนออกมาด้วยถ้อยคำที่สละสลวย ประทับใจผู้อ่าน ผู้ฟัง และให้ความรู้สึกในทางเพลิดเพลินใจและระดับสติปัญญาไปในตัว การเขียนสร้างสรรค์ สำหรับเด็กต้องเป็นงานที่เกิดขึ้นจากความคิดของเด็กเอง ต้องไม่เลียนแบบความคิดหรือลีลาการเขียนของผู้อื่นมา (กรรณิการ์ พวงเกษม. 2531 : 33) จวีวรรณ จินดาผล (2528 : 60) ได้กล่าวถึงการเขียนสร้างสรรค์ว่า การเขียนสร้างสรรค์นั้น เป็นทักษะที่ต้องได้รับการฝึกฝน ถ้าเด็กได้รับการฝึกฝนตั้งแต่ระดับประถมศึกษาแล้ว จะช่วยส่งเสริมการเขียนแบบต่าง ๆ ในระดับสูงต่อไปได้ด้วย อัจฉรา ชิวพันธ์ (2535 : 2) ได้กล่าวถึง การเขียนสร้างสรรค์ไว้ว่า การเขียนสร้างสรรค์เป็น การเขียนซึ่งมีลักษณะของการคิดริเริ่ม โดยที่ผู้เขียนจะต้องใช้จินตนาการและประสบการณ์ ของตนมาเชื่อมโยงความคิดในการเขียน

การที่ครูผู้สอน สอนทักษะการอ่านให้สัมพันธ์กับทักษะการเขียน ดังกล่าวแล้วนี้จะส่งผลต่อการเรียนรู้ของนักเรียนคือ จะช่วยให้นักเรียนสามารถจำสิ่งที่ได้เรียนไปแล้วได้ดีเพราะการสอนทักษะการอ่านจะช่วยส่งเสริมให้นักเรียนสามารถเขียนสิ่งต่าง ๆ ตามที่ตนอ่านได้อย่างถูกต้อง การที่นักเรียนมีความสามารถในการจำสิ่งต่าง ๆ ที่ได้เรียนไปแล้วได้นั้นจะช่วยให้นักเรียนระลึกถึงสิ่งที่ตนได้เรียนผ่านไปแล้วได้ และสามารถนำความรู้ที่ระลึกได้นั้นมาเป็นพื้นฐานในการเรียนบทเรียนใหม่ เกิดการถ่ายโยงการเรียนรู้ในสถานการณ์ใหม่หรือนำสิ่งที่เรียนรู้มาแล้วไปใช้ประโยชน์ต่อชีวิตอนาคตของนักเรียนได้ นักเรียนคนใดที่มีความจำหรือความคงทนในการเรียนรู้ดี สามารถระลึกถึงสิ่งที่ได้เรียนไปแล้วได้มาก อันจะเป็นผลดีต่อการเรียนรู้ของนักเรียน ในทางตรงข้ามหากนักเรียนคนใดมีความจำ หรือความคงทนในการเรียนรู้

ไม่ดี ก็ส่งผลเสียต่อการเรียนรู้ คือนักเรียนจะมีความสามารถในการเรียนรู้และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำไปด้วย

จากแนวคิดในการสอนทักษะการอ่านให้สัมพันธ์กับทักษะการเขียนเพื่อให้นักเรียนสามารถจดจำสิ่งที่เรียนไปแล้วเป็นอย่างดีนั้นถือได้ว่า ความสัมพันธ์ทั้งทักษะการอ่าน ทักษะการเขียน และความคงทนในการเรียนรู้ (ความจำ) เป็นสิ่งสำคัญยิ่งในการสอนภาษากล่าวคือ เมื่อนักเรียนสามารถอ่านได้มากก็จะช่วยให้นักเรียนได้รูปแบบที่ถูกต้องในการเขียนในลักษณะต่าง ๆ เช่น เขียนคำ เขียนประโยค เขียนข้อความ เขียนบันทึก เป็นต้น เมื่อนักเรียนได้อ่านมาก ได้เขียนมากผลที่ตามมาคือจะช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้โดยใช้ประสาทสัมผัสหลายทางคือ ทางตา (การอ่าน) ทางมือ (การเขียน) ก็จะส่งผลให้นักเรียนสามารถจดจำสิ่งต่าง ๆ ที่ได้อ่าน ได้เรียนมาแล้วได้เป็นอย่างดี อันจะเป็นพื้นฐานที่ดีสำหรับการอ่าน และการเขียนในครั้งต่อ ๆ ไปได้

ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความคิดว่า การอ่าน การเขียนสร้างสรรค์และความคงทนในการเรียนรู้ เป็นทักษะที่มีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งต่อการเรียนรู้ของนักเรียน นักเรียนจะมีความสามารถในการอ่าน การเขียนสร้างสรรค์และความคงทนในการเรียนรู้มากน้อยเพียงใด ย่อมขึ้นอยู่กับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครู และนอกจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแล้ว สิ่งสำคัญอีกประการหนึ่งที่จะช่วยให้นักเรียนเกิดความสนใจ มีแรงจูงใจในการเรียน คือ สื่อและอุปกรณ์ โดยสื่อและอุปกรณ์การสอนเป็นตัวกลางในการถ่ายทอดความรู้ จากครูไปสู่นักเรียน เป็นตัวกระตุ้นความสนใจของนักเรียนต่อเรื่องที่จะเรียน สื่อยังช่วยให้ประสบการณ์ที่เป็นรูปธรรมแก่นักเรียน เช่น ได้เห็นภาพ ได้สัมผัส ช่วยให้นักเรียน เรียนรู้ได้เร็วขึ้น เกิดบรรยากาศที่ดีในการเรียนนักเรียนไม่รู้สึกลำบากหน่าย จากประสบการณ์ของผู้วิจัยเองพบว่า การนำสื่อมาประกอบประกอบการเรียนการสอนนั้น นักเรียนจะให้ความสนใจมากขึ้น โดยเฉพาะป้ายนิเทศ เพราะป้ายนิเทศจะช่วยให้ทุกคนมีโอกาสศึกษาหาความรู้จากสื่อการสอนนั้นได้อย่างทั่วถึงทุกคน ทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ เป็นเครื่องสร้างให้เกิดบรรยากาศที่ดีก่อนจะเริ่มกิจกรรมต่าง ๆ ในชั้นเรียน ยั่วให้ผู้เรียนเกิดแนวคิดสร้างสรรค์ ทำให้ผู้เรียนมีความชำนาญและความเฉลียวฉลาด นอกจากนี้แล้วป้ายนิเทศยังส่งเสริมให้นักเรียนทุกคนมีโอกาสร่วมกิจกรรมในชั้น เช่น การเตรียมวัสดุที่จะนำมาแสดง การร่วมมือกันจัดป้าย ป้ายนิเทศสามารถช่วยนักเรียนที่ขาดเรียนให้ได้มีโอกาสศึกษาทำความเข้าใจในเนื้อหาที่ตนไม่ได้เรียนให้สามารถเข้าใจได้ทันเพื่อนได้ สามารถนำมาใช้ในการทบทวนความรู้ของนักเรียนได้ เช่น ครูอาจนำแผนภูมิ แผนรูปภาพ รูปภาพ ที่นักเรียนได้เรียนไปแล้วนำมาแสดงบนป้ายนิเทศอีกได้ถือเป็นการทบทวนความรู้ของนักเรียนได้อีกทางหนึ่ง

สมบูรณ์ สงวนญาติ (2534 : 184) ได้กล่าวถึงคุณค่าของป้ายนิเทศ ไว้ว่า ป้ายนิเทศเป็นเครื่องเร้าความสนใจ กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดปัญหา อยากเรียนรู้ เป็นการสร้างความพร้อมให้แก่ผู้เรียนก่อนลงมือสอน เป็นที่แสดงสื่อต่าง ๆ ระหว่างการสอน หรือตอนสรุปบทเรียน เป็นสื่อที่ช่วยลดเวลาสอนในห้องเรียนลง โดยจัดข้อมูลไว้ให้ผู้เรียนศึกษาตามลำพังนอกเวลาเรียน เป็นสื่อที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมร่วมกัน เป็นสื่อที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ถึงวิธีการถ่ายทอดความรู้โดยใช้รูปภาพ ภาษา และสัญลักษณ์ ในรูปแบบต่าง ๆ

ในการจัดป้ายนิเทศนั้น ผู้วิจัยเห็นว่าเทคนิคหนึ่งที่น่าสนใจคือ การนมาประกอบการจัดป้ายนิเทศ เพราะการ์ตูนจะช่วยให้เด็กได้รับความเพลิดเพลิน และได้รับความรู้ไปด้วย ลาร์ริค (Larrick. 1964 : 137) ได้ศึกษาถึงความสนใจในการอ่านของเด็กระหว่างอายุ 8 ปี ถึง 10 ปี พบว่าเด็กในวัยนี้สนใจอ่านหนังสือการ์ตูนมากถึงร้อยละ 90 ของเด็กทั้งหมดที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง นอกจากนี้ คินเดอร์ (Kinder) ได้กล่าวว่า การ์ตูนมีคุณสมบัติที่จะช่วยดึงดูดและเร้าความสนใจของเด็ก และความสะอาดตาของการ์ตูน จะทำให้เด็กมีความกระตือรือร้นในการอ่านและไม่เบื่อหน่าย (Kinder. 1959 : 150-153) จากความเห็นของนักการศึกษาดังกล่าว แสดงว่าการ์ตูน เป็นสื่อที่เด็กมีความสนใจ ในการนำสื่อที่ผลิตขึ้นในลักษณะของการ์ตูนไปใช้ในการเรียนการสอนนั้นจะช่วยให้นักเรียนมีผลการเรียนสูงกว่าการเรียนโดยแบบเรียนธรรมดา (ประเสริฐ มาสุปรีดี. 2522 : 3 ; อ้างอิงมาจาก Sone. 1944: 238-239)

จากสภาพปัญหาและแนวคิดดังกล่าว ทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาลักษณะของการนำป้ายนิเทศประกอบภาพการ์ตูน ที่มีต่อความสามารถในการอ่าน การเขียนสร้างสรรค์และความคงทนในการเรียนรู้วิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เพื่อจะได้นำผลการวิจัยที่ได้มาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยให้น่าสนใจและมีประสิทธิภาพต่อไป

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยใช้ป้ายนิเทศประกอบภาพการ์ตูน กับการสอนโดยใช้ป้ายนิเทศประกอบภาพเหมือนจริง

2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสร้างสรรค์วิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยใช้ป้ายนิเทศประกอบภาพการ์ตูน กับการสอนโดยใช้ป้ายนิเทศประกอบภาพเหมือนจริง

3. เพื่อเปรียบเทียบความคงทนในการเรียนรู้วิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยใช้ป้ายนิเทศประกอบภาพการ์ตูน กับการสอนโดยใช้ป้ายนิเทศประกอบภาพเหมือนจริง

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ จะเป็นแนวทางสำหรับครูและผู้เกี่ยวข้องในการสอนวิชาภาษาไทยในระดับชั้นประถมศึกษา ได้แนวทางในการเลือกใช้ภาพประกอบในการจัดป้ายนิเทศประกอบการเรียนการสอน

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเทศบาล 1 บ้านท่าหิน สังกัดสำนักงานเทศบาลเมืองลพบุรี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2541 จำนวน 3 ห้องเรียน รวม 92 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง

2. กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเทศบาล 1 บ้านท่าหิน สังกัดสำนักงานเทศบาลเมืองลพบุรี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2541 ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม สุ่มมา 2 ห้องเรียน รวม 64 คน จากจำนวนทั้งหมด 3 ห้องเรียน แล้วจึงสุ่มห้องเรียนอีกครั้งหนึ่ง เพื่อกำหนดเป็นกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 ดังนี้

- กลุ่มทดลองที่ 1 จำนวน 32 คน ได้รับการสอนโดยใช้ป้ายนิเทศประกอบภาพการ์ตูน

- กลุ่มทดลองที่ 2 จำนวน 32 คน ได้รับการสอนโดยใช้ป้ายนิเทศประกอบภาพเหมือนจริง

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ลักษณะของป้ายนิเทศที่ใช้ในการสอนตามคู่มือการสอนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ของกรมวิชาการ มี 2 ลักษณะ คือ

3.1.1 ป้ายนิเทศประกอบภาพการ์ตูน

3.1.2 ป้ายนิเทศประกอบภาพเหมือนจริง

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

3.2.1 ความสามารถในการอ่านวิชาภาษาไทย

3.2.2 ความสามารถในการเขียนสร้างสรรค์วิชาภาษาไทย

3.2.3 ความคงทนในการเรียนรู้วิชาภาษาไทย

4. ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง ดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2541 ใช้เวลาทดลอง 5 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 วัน คือ วันจันทร์ วันอังคาร วันพุธ วันพฤหัสบดี วันละ 3 คาบ คาบละ 20 นาที

5. เนื้อหา ใช้เนื้อหาวิชาภาษาไทย ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ตาม หลักสูตร ประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ภาคเรียนที่ 1 บทที่ 4 และ 5

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ความสามารถในการอ่าน หมายถึง ความสามารถในการอ่านคำศัพท์ การอ่าน สะกดคำ และความเข้าใจในการอ่าน ซึ่งประกอบด้วยคุณลักษณะต่าง ๆ ดังนี้

1.1 การอ่านสะกดคำ หมายถึง ความสามารถในการอ่านเสียงสระ พยัญชนะต้น วรณยุกต์ ตัวสะกด และการอ่านคำศัพท์ได้อย่างถูกต้อง

1.2 ความสามารถในการอ่านคำศัพท์ หมายถึง ความสามารถในการอ่าน คำศัพท์ได้ถูกต้อง เข้าใจความหมายของคำศัพท์ เขียนคำศัพท์ได้ถูกต้อง และเข้าใจถึงความ สัมพันธ์ของคำศัพท์ต่าง ๆ

1.3 ความเข้าใจในการอ่าน หมายถึง ความสามารถในการเข้าใจความหมาย ของคำ ประโยค และสำนวน จากเนื้อเรื่องที่กำหนด สามารถเข้าใจเรื่องที่ได้อ่าน บอกได้ว่า เรื่องที่ได้อ่านเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร

ซึ่งวัดได้จากแบบทดสอบการอ่านที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

2. ความสามารถในการเขียนสร้างสรรค์ หมายถึง ความสามารถในการ เขียนเป็น ประโยคหรือเรื่องสั้น ๆ ที่ผู้เขียนถ่ายทอดออกมาโดยการเขียนได้อย่างอิสระ ไม่ซ้ำแบบใคร และความคิดนั้นเป็นความคิดที่แสดงออกถึงคุณลักษณะ 3 ด้าน คือ

2.1 ความคล่องแคล่วในการคิด (Fluency) หมายถึง ความสามารถในการคิด และใช้ถ้อยคำต่างๆ ที่หลากหลาย ได้อย่างคล่องแคล่ว

2.2 ความยืดหยุ่นในการคิด (Flexibility) หมายถึง ความสามารถในการคิดหา คำตอบได้หลายทิศทาง

2.3 ความแปลกใหม่ในการคิด (Originality) หมายถึง ความสามารถในการคิด ซึ่งเป็นความคิดใหม่ ที่ไม่มีใครอื่นคิดมาก่อน เป็นการนำความรู้และประสบการณ์ที่มีอยู่มาดัด แปลงให้เกิดสิ่งใหม่

ซึ่งวัดได้จาก แบบทดสอบการเขียนสร้างสรรค์ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยอาศัย
ทฤษฎีความคิดสร้างสรรค์ของกิลฟอร์ดซึ่งจะประกอบด้วยแบบทดสอบ 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบทดสอบการเขียนสร้างสรรค์

ตอนที่ 2 แบบทดสอบการเขียนบรรยายภาพ

3. ความคงทนในการเรียนรู้ หมายถึง ความสามารถของผู้เรียนในการที่จะ
ระลึกถึงสิ่งที่ได้เรียนผ่านไปแล้วได้ โดยในการวิจัยครั้งนี้จะวัดเฉพาะความคงทนในด้านความ
สามารถในการอ่าน ซึ่งจะกระทำหลังจากการทดสอบหลังเรียนแล้วเป็นเวลา 2 สัปดาห์

4. การสอนโดยใช้ป้ายนิเทศประกอบภาพการ์ตูน หมายถึง การสอนที่ครูให้ความรู้
แก่นักเรียน โดยใช้วิธีสอนตามคู่มือการสอนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ของ
กรมวิชาการ โดยในการสอนแต่ละครั้งจะใช้ป้ายนิเทศประกอบภาพการ์ตูน ชนิดเคลื่อนย้ายได้
หรือชนิดพับหรือม้วนได้ สำหรับจัดแสดงสื่อการสอนหรือสาธิตเรื่องราวต่าง ๆ ในบทเรียนเป็น
สื่อประกอบในการสอน ในการนำเข้าสู่บทเรียน การอธิบายคำ และการสรุปบทเรียน โดยหลัง
จากสิ้นสุดการสอนในแต่ละครั้งจะเก็บป้ายนิเทศที่ใช้ทันที

5. การสอนโดยใช้ป้ายนิเทศประกอบภาพเหมือนจริง หมายถึง การสอนที่ครูให้
ความรู้แก่นักเรียน โดยใช้วิธีสอนตามคู่มือการสอนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ของ
กรมวิชาการ โดยในการสอนแต่ละครั้งจะใช้ป้ายนิเทศประกอบภาพเหมือนจริง ชนิด
เคลื่อนย้ายได้ หรือชนิดพับหรือม้วนได้ สำหรับจัดแสดงสื่อการสอนหรือสาธิตเรื่องราวต่าง ๆ
ในบทเรียนเป็นสื่อประกอบในการสอน ในการนำเข้าสู่บทเรียน การอธิบายคำ และการสรุป
บทเรียน โดยหลังจากสิ้นสุดการสอนในแต่ละครั้งจะเก็บป้ายนิเทศที่ใช้ทันที

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน การเขียนสร้างสรรค์และความคงทนในการเรียนรู้ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 นี้ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และนำเสนอตามลำดับหัวข้อต่อไปนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนอ่าน
3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความคิดสร้างสรรค์
4. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนสร้างสรรค์
5. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความคงทน
6. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับนิทาน
7. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาพการ์ตูน
8. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาพเหมือนจริง

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน

ความหมายของการอ่าน

การอ่านเป็นทักษะทางภาษาที่มีความสำคัญยิ่งประการหนึ่ง เพราะในชีวิตประจำวันของมนุษย์ใช้การอ่านในการแสวงหาความรู้ การติดต่อสื่อสาร ความเพลิดเพลิน การประกอบอาชีพ และเป็นเครื่องมือในการประกอบกิจกรรมต่าง ๆ นักการศึกษาจึงได้ให้ความสำคัญต่อการอ่าน และได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ดังนี้

บันลือ พุกกะวัน (2522 : 80) ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ว่าการอ่าน หมายถึง การแปลตัวอักษร (สัญลักษณ์) ออกมาเป็นคำพูด (เสียง) และมีความหมายที่ใช้สื่อความคิดระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน (ผู้ฟัง) ซึ่งบางครั้งไม่จำเป็นต้องออกเสียงก็เข้าใจความหมายกันได้

ทัศนีย์ ศุภเมธี (2527 : 64) กล่าวว่า การอ่านเป็นการระลึกถึงความหมายของสัญลักษณ์จากประสบการณ์เดิม แล้วสร้างความหมายขึ้นมาใหม่ โดยผู้อ่านต้องเข้าใจความหมายและนำไปใช้ได้

รัฐจวน อินทรกำแหง (2519 : 17) อธิบายความหมายของการอ่านว่า การอ่าน หมายถึง การแปลความหมายหรือการสื่อความหมายจากภาพหรือตัวอักษรให้เป็นเรื่องเป็นราว เกิดความเข้าใจอย่างแจ่มแจ้งและชัดเจนแก่ผู้อ่าน

แฮริส และ สมิท (ณัฐวุฒิ ณ ปัน 2522 : 7 อ้างอิงมาจาก Harris and Smith. 1976 : 14) กล่าวว่า การอ่านเป็นรูปแบบหนึ่งของการสื่อความหมาย เป็นการแลกเปลี่ยนความคิด ข่าวสาร ความรู้ระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่านในลักษณะของการสื่อความหมายกัน ผู้เขียนจะแสดงความคิดเห็นของตนเองตามลักษณะการเขียน ผู้อ่านจะพยายาม อ่านเอาความหมายจากสิ่งที่ผู้เขียนเขียนไว้ โดยต้องขึ้นอยู่กับประสบการณ์เดิมและความรู้ทางภาษาของผู้อ่านเอง

จากความหมายของการอ่าน ดังกล่าวพอสรุปได้ว่า การอ่าน คือ กระบวนการในการแปลความ ตีความ ขยายความและการสื่อความ จากตัวอักษร (สัญลักษณ์) หรือรูปภาพออกมาเป็นความคิด ความเข้าใจของผู้อ่าน โดยอาศัยประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน แล้วนำความคิดนั้นไปใช้ให้เกิดประโยชน์

จุดมุ่งหมายของการอ่าน

วันเพ็ญ สุภิกิตย์ (2528 : 10) ได้กล่าวถึง จุดมุ่งหมายของการอ่านไว้ว่า

1. อ่านเพื่อให้เกิดความรู้
2. อ่านเพื่อให้เกิดความคิด
3. อ่านเพื่อให้เกิดความเพลิดเพลิน

มิลเลอร์ (Miller. 1973 : 15) ได้กำหนดจุดมุ่งหมายของการอ่านไว้ 6 ข้อ คือ

1. อ่านเพื่อความเข้าใจอย่างคร่าว ๆ
2. อ่านเพื่อจับใจความ
3. อ่านเพื่อสำรวจรายละเอียด
4. อ่านเพื่อความเข้าใจอย่างถ่องแท้
5. อ่านเพื่อใช้วิจารณ์ตามติดตามข้อความที่อ่าน
6. อ่านเพื่อวิเคราะห์ข้อความ หรือแนวคิดจากเรื่อง

อัมพร สุขเกษม (2520 : 5-6) ได้แบ่งจุดมุ่งหมายของการอ่านไว้ 3 ด้านคือ

1. อ่านเพื่อความบันเทิงหรือพักผ่อน
2. อ่านเพื่อหาความรู้ ซึ่งผู้อ่านต้องมีพื้นฐานในการอ่าน ต้องจับใจความ

สำคัญของเรื่องและมีการบันทึกไว้

3. อ่านเพื่อเสริมสร้างความคิด มีการตั้งปัญหาถามตัวเองตลอดเวลาในขณะที่อ่านแล้วตอบคำถามให้ตัวเอง ซึ่งเป็นการช่วยเสริมสร้างความคิดได้

จากจุดมุ่งหมายของการอ่านที่กล่าวมา สรุปได้ว่า จุดมุ่งหมายของการอ่านมีจุดมุ่งหมายใหญ่ ๆ สามประการคือ อ่านเพื่อให้เกิดความรู้ ความคิด และความเพลิดเพลิน

ความสำคัญของการอ่าน

การอ่านเป็นทักษะที่มีความสำคัญและมีคุณค่ายิ่งต่อการเรียนรู้แล้ว การอ่านยังมีความสำคัญและจำเป็นอีกหลายด้าน ดังที่ บันลือ พฤกษะวัน (2533 : 10-11) ได้กล่าวถึงความสำคัญไว้ว่า

1. การอ่านเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ หากอ่านไม่ได้การเรียนการสอนย่อมพบอุปสรรคอย่างใหญ่หลวง

2. เด็กที่อ่านได้ย่อมได้รับการยอมรับ สามารถร่วมเรียน ร่วมเล่นกับเพื่อน ๆ ได้ดี ตรงกันข้ามกับที่เด็กมีอุปสรรคในการอ่านย่อมขาดความอบอุ่น ขาดความมั่นใจในตนเอง

3. การอ่านได้ อ่านเป็น เป็นสิ่งที่ส่งเสริมให้เด็กได้รับความรู้ เป็นเครื่องมือสำคัญ ในการค้นคว้าเพิ่มเติม

4. การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญในการประกอบธุรกิจ การปรับปรุงอาชีพเมื่อพ้นวัยประถมศึกษา

5. การอ่านมีความจำเป็นต่อการเป็นพลเมืองดีที่จะรู้ข่าวสาร เหตุการณ์ของบ้านเมือง

6. การอ่านเป็น จะเป็นเครื่องมือสำคัญในการพินิจ เลือกตัดสินใจ ในการเลือกตัวแทนทางด้านการเมือง การปกครอง

7. การอ่านเป็นกิจกรรมสำคัญในการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ได้รับความเพลิดเพลิน ช่วยพัฒนาจิตใจ และอื่น ๆ ได้ดีอีกด้วย

8. การอ่านช่วยให้รู้ถึงความเปลี่ยนแปลงทางสังคม ยิ่งสังคมเจริญขึ้นมากเพียงใด การอ่านก็จะทวีความสำคัญมากขึ้นเพียงนั้น

สมศักดิ์ สีนธุระเวช (2538 : 26-27) ได้กล่าวถึง ความสำคัญของการอ่าน ว่าการอ่านทำให้เกิดพัฒนาการ ไม่ว่าจะเป็นด้านสติปัญญา ความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์ พฤติกรรม และการดำเนินชีวิต ศีลธรรม จริยธรรม ค่านิยม การอ่านมีส่วนช่วยปรับปรุงชีวิตให้สดใสสมบูรณ์ การอ่าน หมายถึง การมีชีวิตอยู่ (Reading is Living) เพราะตราบนิดที่โลกไม่หยุดหมุน วิทยาการต่าง ๆ จะเจริญงอกงาม มีการค้นคว้า ค้นพบทฤษฎี ความรู้ใหม่ ๆ ให้ได้เรียนรู้โดยไม่สิ้นสุด ความสำเร็จทางการศึกษามักเป็นผลมาจากความสามารถในการอ่าน ขอบเขตและลักษณะการอ่านอีกด้วย นอกจากนี้การอ่านยังก่อให้เกิดความสนุกสนาน สร้างจินตนาการขยายขอบเขตของชีวิต และเนื่องจากคนคือประชากรของประเทศชาติ การอ่านจึงเป็นปัจจัยต่อการพัฒนาสังคม วัฒนธรรม และเศรษฐกิจของประเทศด้วย

วรรณิ โสมประยูร (2539 : 121) ได้กล่าวว่า การอ่านมีความสำคัญต่อคนทุกเพศ ทุกวัย และทุกสาขาอาชีพ ดังนี้

1. การอ่านเป็นเครื่องมือที่สำคัญยิ่งในการศึกษาเล่าเรียนทุกระดับ ผู้เรียนจำเป็นต้องอาศัยทักษะการอ่านทำความเข้าใจเนื้อหาสาระของวิชาการต่าง ๆ เพื่อให้ตนได้รับความรู้และประสบการณ์ตามที่ต้องการ

2. ในชีวิตประจำวันโดยทั่วไป คนเราต้องอาศัยการอ่านติดต่อสื่อสาร เพื่อทำความเข้าใจกับบุคคลอื่นรวมไปกับการทักทาย การฟัง พูด และการเขียน ทั้งในด้านการะกิจส่วนตัว และการประกอบอาชีพการงานต่าง ๆ ในสังคม

3. การอ่านช่วยให้บุคคลสามารถนำความรู้ และประสบการณ์จากสิ่งที่ได้อ่านไปปรับปรุง และพัฒนาอาชีพหรือธุรกิจการงานที่ตัวเองกระทำอยู่ให้เจริญก้าวหน้าและประสบความสำเร็จได้ในที่สุด

4. การอ่านสามารถสนองความต้องการพื้นฐานของบุคคลในด้านต่างๆ ได้เป็นอย่างดี เช่น ช่วยให้มีมั่นคงปลอดภัย ช่วยให้ได้รับประสบการณ์ใหม่ ช่วยให้เป็นที่ยอมรับของสังคม ช่วยให้มีเกียรติยศและชื่อเสียง ฯลฯ

5. การอ่านทั้งหลายจะช่วยส่งเสริมให้บุคคลได้ขยายความรู้และประสบการณ์เพิ่มขึ้นอย่างลึกซึ้งและกว้างขวาง ทำให้เป็นผู้รอบรู้ เกิดความมั่นใจในการพูดปราศรัย การบรรยายหรือการอภิปรายปัญหาต่าง ๆ นับว่าเป็นการเพิ่มบุคลิกภาพและความน่าเชื่อถือให้แก่ตนเอง

6. การอ่านหนังสือหรือสิ่งพิมพ์หลายชนิดนับว่าเป็นกิจกรรมนันทนาการที่น่าสนใจมาก เช่น การอ่านหนังสือพิมพ์ นิตยสาร วารสาร นวนิยาย การ์ตูน ฯลฯ เป็นการช่วยให้บุคคลรู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์และเกิดความเพลิดเพลินสนุกสนานได้เป็นอย่างดี

7. การอ่านเรื่องราวต่าง ๆ ในอดีต เช่น ศิลปจารึก ประวัติศาสตร์ เอกสารสำคัญ วรรณคดี ฯลฯ จะช่วยให้ผู้อ่านรู้จักอนุรักษมรดกทางวัฒนธรรมของคนไทยเอาไว้ และสามารถพัฒนาให้เจริญรุ่งเรืองต่อไป

จากความสำคัญของการอ่านดังกล่าว พอสรุปได้ว่า การอ่านเป็นทักษะทางภาษาที่มีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในการดำรงชีวิตของบุคคล

ทฤษฎีการอ่าน

แลปปี และฟลูต (Lapp and Flood, 1978 : 289 - 290) ได้กล่าวถึงทฤษฎีการอ่านไว้ 2 ทฤษฎี คือ

1. ทฤษฎีเน้นการจัดลำดับข้อความ แนวคิดทฤษฎีนี้เชื่อว่า การอ่านเป็นกระบวนการซึ่งเกี่ยวกับหลักการทางจิตวิทยา 2 ประการ คือ

1.1 การรับรู้ข่าวสาร

1.2 การนำข่าวสารนั้นไปเปรียบเทียบกับประสบการณ์เดิม แล้วเกิดเป็นความรู้ใหม่เมื่อผู้อ่านรับข่าวสารแล้วจะนำไปเปรียบเทียบกับ ประสบการณ์เดิม ของจริง หรือรูปภาพ ถ้าไม่ตรงกับข้อมูลดังกล่าวก็จะอ่านข้อความซ้ำ ถ้าข่าวสารให้ความรู้ลึกทางลบ

ผู้อ่านต้องใช้เวลาในการรับรู้มากกว่าข่าวสารที่ให้ความรู้ลึกทางบวก จากนั้นสมองจะทำหน้าที่บันทึกความเข้าใจของคำ และความหมายของประโยคไว้

2. ทฤษฎีการวิเคราะห์การเชื่อมโยงข้อความ ทฤษฎีนี้เชื่อว่าผู้อ่านสามารถที่จะดึงเอาข้อความที่มีลักษณะคล้ายกันมาเกี่ยวข้องกัน หรือตัดข้อความที่ไม่ต้องการออก ข้อความที่ได้รับการแก้ไขปรับปรุงแล้วจะมีความสัมพันธ์เป็นบวกโดยความสัมพันธ์นี้เป็นความเกี่ยวข้องกันของความหมายในแต่ละประโยค

เปียเจต์ (ประเทิน มหาจันทร์ 2523 : 47 ; อ้างอิงมาจาก Piaget) ได้กล่าวถึง การสอนอ่านว่า ในการสอนอ่านในระยะแรกจำเป็นต้องใช้รูปธรรมเป็นอันมาก เช่น ในการทำความเข้าใจความหมายของคำ เมื่อเด็กพัฒนาขึ้นการสอนอ่านจึงเป็นไปในลักษณะของนามธรรม

จิตวิทยาการอ่าน

เทเลอร์ (ไชศรี วรธกวีธา 2524 : 19 - 22 ; อ้างอิงมาจาก Taylor, 1973) ได้กล่าวถึงจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับการอ่านว่า การอ่านเป็นกระบวนการวางเงื่อนไขอย่างหนึ่ง ซึ่งอาศัยการเชื่อมโยงความสัมพันธ์ (association) เป็นหลัก เป็นต้นว่า ถ้าจะสอนให้นักเรียนอ่านคำว่า “แมว” ครูอาจทำได้โดยนำรูปแมว และนำบัตรคำที่มีคำว่า แมว มาให้นักเรียนดูพร้อมกับเสียงแมวไปด้วย ทำอย่างนี้หลายครั้งเข้านักเรียนจะเกิดความคิดรวบยอดเกี่ยวกับคำว่า “แมว” ว่ามีรูป เสียง และตัวอักษรเป็นอย่างไร และเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันอย่างไร

การอ่านต้องอาศัยการวางเงื่อนไขในทำนองดังกล่าวโดยตลอด และนักเรียนจะอ่านได้เร็วต่อเมื่อสิ่งที่อ่านมีความหมาย และเกี่ยวข้องกันตัวนักเรียนโดยตรงด้วยเหตุนี้ นักเรียนจึงอ่านคำว่า “แม่” ได้ก่อนคำว่า “มอง”

การสอนอ่านมีสิ่งที่สำคัญที่ควรยึดเป็นหลัก 3 ประการ คือ

1. การเสริมแรง (reinforcement)
2. การรู้แจ้งหรือญาณ (insight)
3. ทฤษฎีพัฒนาการของเปียเจต์ (Piaget)

การเสริมแรง

การเสริมแรงเป็นสิ่งที่ช่วยให้การวางเงื่อนไขในการเรียนการสอนมีความมั่นคงถาวร ในการอ่านนั้นเพียงแต่การฝึกอ่านเพียงอย่างเดียวไม่เพียงพอที่จะทำให้นักเรียนอ่าน หรือ จำคำได้ต้องอาศัยการเสริมแรงเข้าช่วย เช่น การให้นักเรียนฝึกซ้ำ การให้กำลังใจ การให้ รางวัล - ชม การเสริมแรงเป็นสิ่งที่ใช้ได้ดีในทุกสภาพการเรียนการสอน แต่ควรควรคำนึงถึงว่านักเรียนแต่ละคนต่างกัน การให้การเสริมแรงอาจก่อปัญหาหรือให้ผลผิดแผกแตกต่างกันไป การเสริมแรงบางอย่างอาจใช้ได้ดีกับนักเรียนบางคน แต่ใช้ไม่ได้ผลกับนักเรียนคนอื่น ๆ ความมากน้อยในการให้สิ่งเสริมแรง ก็มีผลต่อเด็กแต่ละคนไม่เท่ากัน นักเรียนบางคนต้องการสิ่งเสริมแรงหลายอย่างในเวลาเดียวกัน ในขณะที่นักเรียนบางคนไม่ต้องการสิ่งเสริมแรงเลย

การรู้แจ้งหรือญาณ

การแก้ปัญหาที่เด็กบางคนอาจคิดคำตอบได้อย่างรวดเร็ว จนดูเหมือนว่าเกิดญาณขึ้นในขณะนั้น ซึ่งการจะทำเช่นนี้ได้ เด็กต้องผ่านการลองผิดลองถูก (trial and error) มาแล้วหลายครั้ง นั่นคือ เด็กต้องสำรวจธรรมชาติของปัญหา แล้วพยายามใช้เหตุผลหรือประสบการณ์เดิมมาสรุป

เด็กทุกวัย ทุกระดับสติปัญญา จะมีญาณหรือการรู้แจ้ง หรือมีพฤติกรรมการรู้แจ้งแบบนี้ทุกคนไม่มากก็น้อย แล้วแต่ความรู้และสติปัญญาของเด็ก หน้าที่ของครูคือต้องเริ่มสอนจากระดับความรู้หรือญาณอันถูกต้องที่นักเรียนมีอยู่เดิม แล้วนำไปสู่สถานการณ์การเรียนรู้ใหม่ที่ซับซ้อนยิ่งขึ้นให้เหมาะสม ถูกทิศทาง และฝึกให้นักเรียนค้นหาคำตอบโดยใช้ญาณของตนเอง

ทฤษฎีพัฒนาการของเปียเจต์

กล่าวว่า ความรู้คือประสบการณ์ที่ได้รับการสะสม (cumulative) มาแล้วแต่อดีต นั่นคือ เมื่อเด็กมีปฏิกิริยาตอบสนองต่อสิ่งเร้าภายนอกแล้วได้ผลลัพธ์ใดออกมา ก็จะเก็บสะสมผลลัพธ์นั้นไว้ในตัว ครั้งต่อไปถ้าเด็กพบเหตุการณ์เช่นเดิมอีกเด็กจะคาดหวังกันว่าผลลัพธ์ควรออกมาเหมือนที่เคยเป็นมาแล้ว เด็กจะค่อย ๆ ประสมประสาน (assimilation) ความรู้ใหม่กับความรู้เก่าเข้าด้วยกัน แล้วเก็บสะสมไว้ในตัวเพิ่มขึ้นจนกลายเป็นส่วนหนึ่งของตัวเด็ก ประสบการณ์เหล่านี้ก่อให้เกิดความคิดต่าง ๆ ขึ้นในตัวเด็กมากมายเด็กจะรวบรวมเอาความคิดที่มีอยู่ไปดัดแปลงใช้ในการทำปฏิกิริยาตอบสนองต่อสิ่งเร้าที่พบครั้งต่อไป

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2527 : 63) กล่าวถึงจิตวิทยาการอ่านว่า การอ่านเกี่ยวข้องกับกระบวนการ 2 อย่าง คือ กระบวนการทางด้านกลไกซึ่งเกี่ยวกับการนำสิ่งเข้าเข้าสู่สมอง และกระบวนการรับรู้ซึ่งเกี่ยวกับการตีความสิ่งเข้าหลังจากที่ได้เข้าสู่สมองแล้ว

จากจิตวิทยาการอ่านที่ได้มีผู้กล่าวไว้นั้น พอสรุปได้ว่า การอ่านนั้นเป็นความสามารถของร่างกายในการใช้ประสาทสัมผัส คือ ตา ในการรับรู้สิ่งเข้าที่มากกระตุ้นซึ่งอาจเป็นรูปภาพ สัญลักษณ์ (ตัวอักษร) แล้วส่งข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้จากการรับรู้นั้นไปยังสมอง แล้วสมองจะทำหน้าที่แปลความหมายของสิ่งเข้านั้นอีกครั้งหนึ่งจึงจะถือว่าครบกระบวนการของการอ่าน

องค์ประกอบพื้นฐานของการอ่าน

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2527 : 83 - 101) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบในการอ่านว่าประกอบด้วย

1. ภูมิหลังของประสบการณ์ ประสบการณ์เป็นพื้นฐานสำคัญในการศึกษาเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่ทำให้ความสามารถในการอ่านแตกต่างกัน ถ้าผู้อ่านขาดประสบการณ์หรือความรู้ในเรื่องที่อ่าน อาจเป็นสาเหตุทำให้ขาดความสามารถในการอ่านได้

2. วุฒิภาวะ เป็นตัวบ่งชี้ที่สำคัญเกี่ยวกับความพร้อมในการเรียนรู้โดยทั่วไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งการอ่าน ความพร้อมด้านวุฒิภาวะของเด็กมีข้อที่ควรพิจารณาคือ

2.1 ความพร้อมของวุฒิภาวะทางกาย เมื่อการเรียนรู้นั้นมีลำดับขั้นที่ต่างกันเด็กพร้อมที่จะเรียนรู้งาน เฉพาะอย่างในแต่ละช่วงอายุ

2.2 เด็กจะพัฒนาทักษะการอ่าน ถ้าทักษะนั้นได้สะสมไปตามพัฒนาการทางด้านวุฒิภาวะ เพราะเด็กจะสนใจทำงานที่ไม่ยากหรือไม่ยุ่งเกินไปสำหรับพวกเขา

2.3 ไม่ควรบังคับให้เด็กเริ่มอ่าน ก่อนที่เด็กจะมีวุฒิภาวะที่เหมาะสม เพราะการกระทำเช่นนั้นอาจทำให้เด็กไม่ก้าวหน้า หรืออาจก้าวหน้าเพียงชั่วคราวเท่านั้น หรืออาจทำให้เด็กเป็นผู้ด้อยความสามารถในการอ่านได้ โดยเด็กจะกลัวไม่ชอบ หรือหลีกเลี่ยงการอ่าน

2.4 ถ้าผู้เรียนมีวุฒิภาวะมากเท่าไร การฝึกหัดก็就会有ความจำเป็นน้อยลงมากเท่านั้น สำหรับการพัฒนาความสามารถเฉพาะอย่าง

2.5 ครูสามารถส่งเสริมความพร้อมในการเรียนรู้งานเฉพาะอย่างของเด็ก ได้โดยการเพิ่มประสบการณ์ที่ขาดไปให้แก่เด็ก โดยให้โอกาสที่จะติดตามงานให้ทัน

2.6 ความล่าช้าทางภูมิภาวะอาจจะเห็นได้ชัดในเด็กที่ด้อยความสามารถในการอ่านบางคน ซึ่งเห็นได้จากความยุ่งยากในการอ่านตัวเลข การบอกซ้ายขวา การมองตัวอักษรกลับกัน การพูดได้ช้าหรือไม่ถูกต้อง การไม่สามารถลำดับเรื่องที่อ่านได้

3. พัฒนาการด้านสติปัญญา ความสามารถทางด้านสติปัญญามีส่วนช่วยให้เห็นความคล้ายคลึง และความแตกต่างของสิ่งที่อ่าน ทำให้สามารถจำ และคิดสิ่งที่เรานามธรรมชาติของคนเชื่อมโยงความคิดกับสิ่งที่อ่านได้ สติปัญญาจำเป็นในการสร้างมโนคติ ทำให้เข้าใจสิ่งที่อ่านได้ดีและเร็วยิ่งขึ้น

4. พัฒนาการด้านร่างกาย การอ่านเป็นการแสดงออกหรือการตอบสนองที่ผู้อ่านมีต่อตัวหนังสือ แต่การตอบสนองนี้อาจถูกจำกัดโดยองค์ประกอบทางด้านร่างกาย เช่น ความผิดปกติของอวัยวะต่าง ๆ ในการมองเห็น การได้ยิน และการคิด ซึ่งอาจนำไปสู่ปัญหาในการอ่านได้ การมีสุขภาพที่ดีจะเป็นหนทางนำไปสู่การอ่านที่ดี แต่ถ้าสุขภาพไม่ดี จะเชื่อมโยงไปสู่การด้อยประสิทธิภาพในการอ่าน ทำให้ผลสัมฤทธิ์ในการอ่านลดลง และทำให้ความพร้อมในการอ่านลดลงด้วย

5. พัฒนาการด้านอารมณ์ และสังคม ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่านกับการปรับตัวทางด้านอารมณ์และสังคม มีลักษณะเป็นวัฏจักร ความล้มเหลวทางการอ่านแต่แรกเริ่มอาจนำไปสู่การปรับตัวที่ไม่ดี และการปรับตัวที่ไม่ดีก็อาจเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาสมรรถภาพในการอ่านในอนาคตได้

6. พัฒนาการด้านความสนใจ การอ่านที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจในเรื่องที่อ่านจะมีความหมายต่อเด็ก การทำกิจกรรมซ้ำ ๆ จะนำไปสู่ความสนใจจนเป็นการอ่านที่ถาวร และเมื่อถึงขั้นนั้นการอ่านจะกลายเป็นนิสัย และอาจไปกระตุ้นให้เกิดกิจกรรมอื่นอีก เด็กจะแสวงหากิจกรรมการอ่านนี้เนื่องจากความสนใจเป็นตัวชักนำความตั้งใจ ดังนั้น การอ่านก็จะเป็นการทำหายจิตใจ ในที่สุดเด็กจะได้รับผลพลอยได้จากความสนใจนั้นโดยเกิดความสามารถในการเรียนรู้

7. พัฒนาการด้านการเรียนการสอนอ่านในระยะเริ่มแรก การสอนอ่านที่เหมาะสมในระยะเริ่มแรกควรเน้นความสำคัญเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคลและควรเลือกเนื้อหาให้เหมาะสมกับระดับด้วย นอกจากนี้แล้วความสัมพันธ์ระหว่างครูและนักเรียนเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่จะตัดสินความสำเร็จในการอ่านของนักเรียน เด็กจะเรียนรู้ได้ดีกับครูที่รักใคร่ เป็นมิตร มีระเบียบ มีความสนใจ และให้แรงเสริมต่องานของพวกเขาด้วยคำชมเชย ซึ่งจะเป็นสิ่งช่วยให้เด็กเกิดความมั่นใจ และนำไปสู่ความสำเร็จในการอ่านต่อไป

สมพร มันทะสูตร แห่งพิพัตน์ (2534 : 9-10) ได้กล่าวว่า องค์ประกอบสำคัญที่เป็นกระบวนการต่อเนื่องที่จะนำไปสู่การรับรู้ การเรียนรู้ ความเข้าใจในสารที่ส่งมาจากผู้เขียนนั้นมีองค์ประกอบสำคัญ 5 ประการ คือ

1. ผู้อ่าน
2. ตัวอักษร
3. ความหมาย
4. การเลือกความหมาย
5. การนำไปใช้

ในกระบวนการอ่านนั้น จะต้องครบถ้วนทั้ง การอ่านออก อ่านได้ อ่านแตก และอ่านเป็น กระบวนการอ่านจะสำเร็จวัตถุประสงค์ได้ ผู้อ่านต้องมีความพร้อมในด้านต่าง ๆ คือ ความพร้อมทางร่างกาย ความพร้อมทางสมอง ความพร้อมทางสังคม ความพร้อมทางอารมณ์ ความพร้อมทางภาษาและคำพูด และความพร้อมทางประสบการณ์

จากองค์ประกอบดังกล่าวแล้วอาจสรุปได้ว่า การอ่านนั้นจะเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการหรือไม่เพียงใดนั้นขึ้นอยู่กับความพร้อมใน 2 ด้านใหญ่ คือ ความพร้อมด้านตัวบุคคล ได้แก่ ความพร้อมทางร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา ภาษาและคำพูด ปัจจัยที่ 2 คือ ความพร้อมที่เป็นปัจจัยแวดล้อม ได้แก่ ความพร้อมทางประสบการณ์ของผู้อ่าน หากผู้อ่านมีความพร้อมในทุกด้านที่กล่าวมาแล้วนี้ ก็เชื่อได้ว่าการอ่านนั้นย่อมประสบผลสำเร็จได้

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนอ่าน

ความมุ่งหมายของการสอนอ่าน

หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ได้กำหนดจุดมุ่งหมายในการสอนอ่านให้กับนักเรียนประถมศึกษาในระดับชั้นต่าง ๆ ดังนี้

1. ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-2 เพื่อให้มีทักษะในการอ่านในใจและอ่านออกเสียง อ่านได้ถูกต้องชัดเจน มีความเข้าใจในการอ่าน สามารถจับใจความสำคัญและตอบคำถามได้ รู้หลักเกณฑ์ง่าย ๆ เกี่ยวกับการอ่าน และนำไปใช้ได้ มีนิสัยที่ดีในการอ่าน และรักการอ่าน

2. ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3-4 เพื่อให้มีความรู้เกี่ยวกับหลักเกณฑ์การอ่าน และสามารถนำไปใช้อ่านคำใหม่ ๆ ได้ มีทักษะในการในใจและอ่านออกเสียงได้ถูกต้อง คล่องแคล่วรวดเร็ว สามารถจับใจความสำคัญ คิดเชิงวิจารณ์และวิเคราะห์ใจความสำคัญปฏิบัติตน

จนเป็นนิสัยที่ดีในการอ่าน การใช้พจนานุกรม การเลือก การใช้ การเก็บรักษาหนังสือ และการใช้ห้องสมุด ในการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมและความเพลิดเพลินในยามว่าง และรักการอ่าน

3. ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 เพื่อให้มีความรู้เกี่ยวกับหลักเกณฑ์ในการอ่านมีทักษะในการอ่านในใจ และอ่านออกเสียงได้ถูกต้องคล่องแคล่วรวดเร็ว สามารถถ่ายทอด อารมณ์ ความรู้สึกจากเรื่องราวที่อ่านได้ สามารถจับใจความสำคัญคิดเชิงวิจารณ์ และวิเคราะห์ใจความสำคัญปฏิบัติตนจนเป็นนิสัยที่ดีในการอ่านหนังสือ การใช้พจนานุกรม การเลือก การใช้ การเก็บรักษาหนังสือ และการใช้ห้องสมุด ในการแสวงหาความรู้เพิ่มเติม และหาความเพลิดเพลินในยามว่างและรักการอ่าน

บันทึก พุทธศักราช (2533 : 73) ได้กำหนดความมุ่งหมายในการสอนอ่านไว้ดังนี้

1. มุ่งให้เข้าใจเรื่องราว และสามารถใช้กลไกในการอ่านเบื้องต้นนับแต่การสังเกต การกวาดสายตา จัดรูปคำ ตลอดจนอ่านแบบสะกดตัวผสมคำเพื่อขยายประสบการณ์ในการอ่านคำได้มากขึ้น

2. ให้สามารถใช้คำ คำศัพท์ในการสื่อความหมายได้ดี

3. สามารถวิเคราะห์ผลที่ได้จากการอ่าน เป็นความรู้ ความเข้าใจ เห็นคุณค่าของการใช้ภาษา

4. รู้จักที่จะเลือกหนังสือที่จะอ่านตามความต้องการและความสนใจ

5. มีความเข้าใจและรู้จักเก็บรักษาหนังสือให้อยู่ในสภาพที่ใช้การได้

6. รู้จักตรวจค้นเรื่อง ค้นคว้า และใช้หนังสืออ้างอิงได้ดี เพราะใช้ประโยชน์ของการค้นคว้านั้น ๆ

หลักสำคัญในการสอนทักษะการอ่าน

บันทึก พุทธศักราช (2538 : 35) ได้กล่าวถึง ความสัมพันธ์ในการสอนอ่าน 3 มิติ ไว้ดังนี้

1. ใช้ภาพเป็นสื่อบอกเรื่อง บอกความหมาย เพื่อให้เด็กเรียนทางตา ใช้ภาพช่วย ให้อ่านง่าย ประสบความสำเร็จง่าย ทั้งยังสอดคล้องกับวิธีใช้ภาพสื่อของมนุษย์ ครูควรสอนแบบอ่านเป็นคำเป็นประโยค (Basal Readers' Approach)

2. ถ้าใช้เสียงของภาพในการสื่อ เด็กได้เรียนอ่านทางหู ใช้วิเคราะห์ผสมเสียง อ่านโดยใช้เสียงพาไปก็จะอ่านคำได้ โส้สะกดคำอ่านได้ ครูก็สอนโดยวิธีสอนแบบสะกดตัวผสมคำ (Synthetic Approach)

3. ถ้าใช้ความหมายของภาพในการสื่อ เด็กจะได้เรียนรู้ทางสมองเด็กฝึกจำรูปคำ เฉพาะคำที่มีความหมายเด่น (นึกเป็นภาพได้) ในการฝึกจึงส่งเสริมให้เด็กระลึกถึงภาพแห่ง ประสบการณ์ (ความหมายของภาพ) แล้วเล่าเรื่องให้ครูฟังและเด็กช่วยกันเรียบเรียงเรื่องราว เป็นแผนภูมิประสบการณ์ (Experience Approach)

สมศักดิ์ สินธุระเวชญ์ (2538 : 35) ได้กล่าวถึงหลักการสอนอ่าน ไว้ดังนี้

1. สร้างความสนใจให้กับนักเรียนโดยการสนทนาซักถาม แสดงอุปกรณ์ประกอบเลือกเรื่องที่นักเรียนสนใจ
2. ครูต้องเข้าใจความแตกต่างระหว่างบุคคล คำนึงถึงจิตวิทยาในการสอนอย่าให้นักเรียนรู้สึกว่ามีปมด้อย
3. ก่อนที่จะให้นักเรียนอ่านครูควรบอกจุดมุ่งหมายในการอ่านก่อน
4. ครูต้องอ่านหนังสือที่จะสอนจบก่อน ครูต้องมีความกระตือรือร้นในการสอน หากวิธีใหม่ ๆ แปลก ๆ มาสอนให้นักเรียนอ่านอย่างเข้าใจและสนุกสนาน
5. สอนให้นักเรียนวิเคราะห์หนังสือที่อ่าน หนังสือแต่ละประเภทอ่านต่างกัน
6. การอ่านที่ดีต้องมีสมาธิ ขณะที่อ่านพยายามตั้งคำถามทบทวนอยู่ทุกระยะว่าใครทำอะไร ที่ไหน อย่างไร

วิธีการสอนอ่านออกเสียง

กรรณิการ์ พวงเกษม (2535 : 68) ได้กล่าวว่า การอ่านออกเสียงนั้นมีทั้งอ่านข้อความที่เป็นความเรียง ซึ่งเรียกว่าร้อยแก้ว และอ่านข้อความที่มีคำสัมผัสคล้องจอง ซึ่งเรียกว่าอ่านบทร้อยกรอง การอ่านออกเสียงในระดับประถมศึกษา สิ่งที่ครูควรคำนึงถึงในการสอนคือ

1. อ่านชัดเจน ฝึกอ่านออกเสียงพยัญชนะทุกตัวให้ชัดเจน โดยเฉพาะการออกเสียงตัว ร ล และคำควบกล้ำ ร ล ว เป็นต้น
2. อ่านถูกต้อง สามารถอ่านได้ถูกต้องตามอักขรวิธีของไทย ไม่อ่านตกหล่นหรือเพิ่มเติมขึ้นมา
3. อ่านคล่อง รู้จักการกวาดสายตาล่วงหน้าไปก่อน และออกเสียงตามภายหลัง เพื่อให้อ่านข้อความได้ต่อเนื่องไม่หยุดชะงัก
4. การเว้นจังหวะและวรรคตอนที่ถูกต้อง รู้จักการเน้นคำและแบ่งวรรคตอนหยุดออกเสียงในที่ควรหยุด ถ้าหยุดผิดที่จะทำให้ข้อความนั้นมีความผิดไปจากเดิม ควรฝึกให้นักเรียนระมัดระวังให้มากในเรื่องนี้
5. น้ำเสียงแสดงอารมณ์ตามเนื้อเรื่อง เป็นคำพูดหรือบรรยาย

6. ทำท่างในการอ่าน เน้นการจับหนังสือที่ถูกต้อง การวางระยะห่างจากสายตา การมองผู้ฟัง และทำย่นที่คงามน่าดู

จุดประสงค์ของการอ่านออกเสียง

บันลือ พฤกษะวัน (2533 : 121) ได้กล่าวถึง จุดประสงค์ของการอ่านออกเสียงไว้ดังนี้

1. เพื่อพัฒนาทักษะเบื้องต้นของการอ่านในใจ
2. เพื่อสื่อความหมายเรื่องราวที่อ่านไปยังผู้ฟังได้ดี
3. เพื่ออ่านแบบใช้เสียง และเน้นจังหวะให้เหมาะสมประกอบการอ่านด้วยความคล่องแคล่ว ถูกต้องและรวดเร็ว

ความคล่องแคล่ว ถูกต้องและรวดเร็ว

4. เพื่อช่วยพัฒนาภาษาพูดของผู้อ่านให้ดีและสอดคล้องกับความนิยมของสังคมยิ่งขึ้น

5. ส่งเสริมบุคลิกภาพของผู้อ่าน ในการออกเสียง การวางกิริยา ทำท่างประกอบ

การสอนอ่านออกเสียง

บันลือ พฤกษะวัน (2533 : 123) ได้กล่าวถึงการสอนอ่านออกเสียงไว้ ดังนี้

1. ใช้วิธีอ่านนำและอ่านตามจากบทเรียนที่ครูได้จัดเตรียมไว้ตามลำดับความยากง่าย คล้ายขั้นบันไดโดยใช้เสียงสระเป็นเกณฑ์ ใช้เวลาในการอ่านนำและอ่านตาม 2 - 3 จบ

2. ให้นักเรียนในชั้นช่วยกันสรุปเรื่องราวที่อ่านโดยครูช่วย

3. ฝึกทักษะสังเกตโดยเทียบประโยค เทียบบัตรคำ ในแผนภูมิอ่าน เช่น ตาขา อมา

4. เมื่อฝึกอ่านได้ 2 - 3 จบ เด็กจะจำคำแม่บท คือ ตา ได้แม่นยำก่อนคำอื่นๆ เพราะมีความถี่สูง เมื่อเขียนคำได้ เทียบแถบประโยคได้แล้ว ก็อาจเริ่มแจกคำ

5. หลังจากสลับโดยเกมหรือขับร้อง แล้วก็อาจนำไปสู่การสอนแจกคำได้

6. ครูทำการตรวจสอบการอ่านแต่ละกลุ่ม ให้ครูและเพื่อน ๆ ฟัง แต่ละกลุ่มอาจได้รับมอบหมายงานไม่เหมือนกัน อาจมอบหมายตามความสามารถก็ได้ และในการตรวจสอบนี้ ควรช่วยเหลือแก้ไขหรือให้ฝึกในกลุ่มใหม่ก็ได้

7. ครูควรตั้งคำถามให้นักเรียนช่วยกันหาคำตอบ จากบทอ่านหรือแบบเรียน ส่วนการตรวจก็ใช้วิธีอ่านฟังเสียงตรวจสอบอีกครั้งหนึ่ง พร้อมกับให้นักเรียนอ่านคำตอบของตนด้วย

8. ให้นักเรียนอ่านออกเสียงครั้งละ 3 - 4 คน ทั้งเข้าและบ่าย ควรจัดให้อ่านในชั้นให้เพื่อนฟังเป็นประจำทุกวันในช่วงชั้นต้น (ม.1 - 2) การกำหนดสิ่งที่อ่านนั้นไม่จำเป็นต้องกำหนด เพียงแต่ให้เตรียมการอ่านมาจากบ้านในตอนที่เรามั่นใจว่าจะอ่านได้ มาอ่านให้เพื่อนฟังเท่านั้น

9. ในการอ่านออกเสียงต้องไม่ลืมว่า การอ่านที่จะเป็นแบบอย่างของครูเป็นครั้ง คราว จะช่วยเด็กได้มาก ในด้านการเว้นวรรคตอนการอ่านให้ถูกต้อง การออกเสียงอ่านให้เหมือนเสียงที่ใช้พูดจากัน ถ้าการอ่านออกเสียงของเด็กดีขึ้น การอ่านในใจของเขาย่อมดีขึ้นตามไปด้วย

10. การอ่านออกเสียงอาจฝึกควบคู่ไปกับการอ่านร้อยแก้วได้ เช่น ใช้วิธีอ่านนำและอ่านตาม ให้อ่านพร้อมกัน ให้อ่านเป็นรายบุคคล การให้อ่านทำความเข้าใจเรื่องราวจากบทประพันธ์ เป็นต้น

11. การอ่านออกเสียง (ฟังเสียง) ในลักษณะอื่น ๆ อาจจัดและส่งเสริมได้หลายทางเพื่อส่งเสริมให้เด็กได้สนใจที่จะอ่านจากวัสดุหลายประเภท เช่น อ่านประเภทเชิญชวน หรือขอความร่วมมือ ฝึกรายงานหน้าชั้น ฝึกอ่านข่าวเหตุการณ์ต่าง ๆ ฝึกอ่านบทละครตามแนวที่ครูอาจสมมตินักเรียนเป็นตัวละคร จะช่วยสร้างความเข้าใจของผู้เรียนได้ดี

ข้อเสนอแนะในการอ่านออกเสียง

กรณีการ พวงเกษม (2535 : 68) ได้ให้คำแนะนำในการสอนอ่านออกเสียง ไว้ว่า ถ้านักเรียนอ่านไม่ถูก ครูจะต้องฝึกให้อ่านซ้ำ เช่น อ่านคำควบกล้ำไม่ถูก ครูจะต้องฝึกออกเสียงคำนั้นใหม่หลาย ๆ ครั้ง แล้วจึงให้อ่านข้อความที่มีคำนั้นซ้ำ นักเรียนอ่านผิด วรรคตอน อ่านตกหล่น อ่านเพิ่มเติม ครูให้อ่านซ้ำข้อความเดิมจนเห็นว่าอ่านถูก จึงให้อ่านข้อความอื่นต่อไป การแก้ไขดังกล่าวยังจะช่วยให้นักเรียนรู้ข้อบกพร่องในการอ่านของตน และพยายามแก้ไขปรับปรุงตัวในเรื่องนี้ให้ดีขึ้น

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนอ่าน

งานวิจัยในประเทศ

ไชศรี วรรณภัก (2524 : 83) ได้ศึกษาแนวการสอนอ่านไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้หลักการจัดลำดับขั้นการเรียนรู้ ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มทดลองซึ่งเป็นกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้หลักการจัดลำดับขั้นการเรียนรู้ มีความสามารถในการอ่านทางด้านการจับคู่คำกับรูปภาพ การเติมคำ และการสะกดคำ ดีกว่ากลุ่มควบคุม

อุไรลักษณ์ ชุ่มจิต (2524 : 57) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่สอนโดยวิธีสะกดแบบแจกลูกกับแบบเสียงไหล ผลการวิจัยพบว่า การอ่านไทยของนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนอ่านด้วยวิธีสะกดแบบแจกลูกมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนอ่านโดยวิธีสะกดแบบเสียงไหล

ประไพร์ อุณจิตติ (2531 : 74) ได้เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการอ่านและเขียนพยัญชนะไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยการสัมพันธ์และไม่สัมพันธ์พยัญชนะกับชื่อสัตว์ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนตามแผนการสอนอ่านและเขียนพยัญชนะไทยโดยการสัมพันธ์พยัญชนะกับชื่อสัตว์ มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอ่านและเขียนพยัญชนะไทยสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามแผนการสอนอ่านและเขียนพยัญชนะไทยโดยการไม่สัมพันธ์พยัญชนะกับชื่อสัตว์

มัลลิกา ภักดีณรงค์ (2531 : 104) ได้เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับการสอนปกติ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษามีความเข้าใจในการอ่านแตกต่างจากนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนตามปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษามีความเข้าใจในการอ่านสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนปกติ

จรัสศรี กิจบุญฤดีอนันต์ (2532 : 95 - 96) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับการสอนแบบปกติ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษามีความเข้าใจในการอ่าน แตกต่างจากนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษามีความเข้าใจในการอ่านสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ

มาลี นรสิงห์ (2537 : บทคัดย่อ) ได้เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยการเรียนแบบร่วมมือ

ระหว่างกลุ่มที่ใช้กิจกรรมการเขียนและไม่ใช้กิจกรรมการเขียน ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยของนักเรียนระหว่างก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยความสามารถในการอ่านหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง

งานวิจัยในต่างประเทศ

แบบส์ (Babbs. 1983 : 174 - A) ได้ศึกษากระบวนการอ่านและการสอนโดยใช้ยุทธวิธีในการกระตุ้นเพื่อให้เกิดความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนระดับ 4 โดยในกลุ่มควบคุมให้อ่านหนังสือวิทยาศาสตร์และสังคมศึกษาเพื่อตอบคำถาม ส่วนกลุ่มทดลองให้วางแผนการอ่านอย่างมีระบบ ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มทดลองมีความเข้าใจและระลึกได้ในการอ่านไม่แตกต่างจากกลุ่มควบคุม แต่ในการใช้บัตรกระตุ้นเป็นวิธีการที่มีผลดีในการชักชวนให้นักเรียนเป็นผู้ใช้ยุทธวิธีในการอ่าน

อัลบานีส (Albanese. 1973 : 248 - A) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความซับซ้อนของรูปประโยคกับความเข้าใจในการอ่าน ผลการวิจัยพบว่า ความเข้าใจในการอ่านขึ้นอยู่กับความสามารถในการเข้าใจความสัมพันธ์ทางไวยากรณ์ในประโยค

สตีเวนส์ (Steven. 1980 : 365) ศึกษาความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนเกรด 5 และ 6 ที่มีความสามารถสูงที่คะแนนเปอร์เซนต์ไทล์ที่ 83 ขึ้นไป โดยได้สำรวจความสนใจในการอ่านจากรายการ 25 เรื่อง มีระดับความสนใจตั้งแต่ 1 - 7 เลือกเรื่องที่นักเรียนสนใจมาให้อ่าน แล้วทำการทดสอบความเข้าใจในการอ่าน พบว่า เรื่องที่นักเรียนสนใจจะมีผลทำให้นักเรียนอ่านได้ง่าย และง่ายต่อการทำความเข้าใจเรื่องที่อ่าน

จากผลการวิจัยดังกล่าวจะเห็นได้ว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนทางภาษาของครูผู้สอนโดยใช้เทคนิควิธีการต่าง ๆ จะช่วยให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านสูงขึ้นอันจะส่งผลให้นักเรียนมีความสามารถในการเขียนสูงขึ้นด้วย

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความคิดสร้างสรรค์

ความคิดสร้างสรรค์ (Creative thinking) ได้มีนักจิตวิทยาและนักการศึกษาหลายท่านให้นิยามของความคิดสร้างสรรค์ไว้ ดังนี้

กิลฟอร์ด และเฮฟเฟเนอร์ (สุรางค์ โค้วตระกูล 2533 : 99 ; อ้างอิงมาจาก Guildford & Hoepfner. 1971) ได้กล่าวว่า มนุษย์ที่มีความคิดสร้างสรรค์นั้นจะมีความคิดแบบอนันตัย คือ เป็นผู้ที่ไม่ติดปัญหาที่พบ (Sensitivity to problems) คิดได้อย่าง

คล่องแคล่ว (Fluency) คิดอย่างยืดหยุ่น (Flexibility) มีความคิดแปลกใหม่ (Originality)
คิดได้หลายทาง (Redefinition) และคิดได้อย่างลึกซึ้ง (Penetration)

ทอร์เรนซ์ (Torrance, 1971) กล่าวว่า ความคิดสร้างสรรค์คือ ความสามารถ
ของบุคคลที่คิดได้ในหลายแบบ ไม่มีขอบเขตจำกัด

สมศักดิ์ ภูวิภาดาวรรณ (2537 : 2) ได้กล่าวถึงความคิดสร้างสรรค์ว่า เป็นเรื่องที่
สลับซับซ้อน เป็นสิ่งที่แปลกใหม่มีคุณค่า เป็นความสามารถในการเชื่อมโยงสัมพันธ์สิ่งของ
หรือความคิดที่มีความแตกต่างกันเข้าด้วยกัน บุคคลที่มีความคิดสร้างสรรค์จะต้องเป็นคนที่มีความ
แปลกเป็นตัวของตัวเอง (Originality) เป็นผู้ที่มีความคิดคล่อง (Fluency) มีความคิด
ยืดหยุ่น (Flexibility) และให้รายละเอียดในความคิดนั้น ๆ ได้ (Elaboration)

พรพรรณ อินทสงค์ (2533 : 31) กล่าวว่า ความคิดสร้างสรรค์เป็นความ
สามารถของบุคคลในการคิดดัดแปลงสิ่งเดิมให้ดีขึ้นและแปลกใหม่ หรือผลิตสิ่งแปลกใหม่ขึ้น
และเมื่อมีปัญหาก็สามารถคิดแก้ปัญหาได้อย่างรวดเร็วด้วยวิธีการแปลกใหม่และเป็นวิธี
เฉพาะของตนเอง ความคิดสร้างสรรค์ประกอบด้วยความคิดยืดหยุ่น ความคิดริเริ่ม และ
ความคล่องในการคิด

จิรฐา ชิตประสงค์ (2538 : 10) กล่าวว่า ความคิดสร้างสรรค์เป็นความ
สามารถในการคิดแปลกใหม่ และสามารถคิดได้หลายทางหรือที่เรียกว่า ความคิดอเนกนัย
(Divergent thinking) โดยอาศัยประสบการณ์ที่มีอยู่มาดัดแปลงทำให้เกิดความแปลกใหม่ต่อ
เนื่องกันไป และสามารถนำไปใช้ในการแก้ปัญหาและประยุกต์ใช้กับสถานการณ์ต่าง ๆ ได้

สุรางค์ ไควตระกูล (2533 : 100) กล่าวว่า ความคิดสร้างสรรค์เป็นความคิด
ใหม่แตกต่างกับคนอื่น เป็นความคิดที่หลักสามัญออกไป ผู้ที่มีความคิดสร้างสรรค์จะเป็นผู้ที่มี
ความคล่องในการคิด ความใหม่ของความคิด และการปรับตัวเปลี่ยนแปลงตามกาละเทศะ

จากความหมายของความคิดสร้างสรรค์ที่ได้กล่าวมา สรุปได้ว่า ความคิด
สร้างสรรค์เป็นความสามารถในการคิดของบุคคลในลักษณะที่เป็นอเนกนัย (Divergent
thinking) คือ ต้องมีความรวดเร็วในการคิด คิดได้อย่างคล่องแคล่ว มีความยืดหยุ่นทางความ
คิดและเป็นความคิดที่มีความแปลกใหม่ สามารถนำไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ใน
สถานการณ์ต่าง ๆ ได้

ทฤษฎีความคิดสร้างสรรค์

ทฤษฎีความคิดสร้างสรรค์ได้มีนักจิตวิทยาและนักการศึกษากล่าวไว้หลายทฤษฎี เช่น ทฤษฎีของฮัทชินสัน (Hutchinson's Theory) ทฤษฎีของมอร์แกน (Morgan's Theory) ทฤษฎีของดีโบโน (Debono's Theory) แต่ทฤษฎีที่ได้รับการยอมรับและนำมาใช้มากคือ ทฤษฎีของทอร์เรนซ์ (Torrance's Theory) และทฤษฎีของกิลฟอร์ด (Guilford's Theory) ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้ทฤษฎีของกิลฟอร์ด ซึ่งมีรายละเอียดของทฤษฎี ดังต่อไปนี้

ทฤษฎีของทอร์เรนซ์

สมศักดิ์ ภูวิภาดาวรรณ (2537 : 26-27) ได้กล่าวถึงทฤษฎีความคิดสร้างสรรค์ของทอร์เรนซ์ว่ามุ่งวัดลักษณะความคิดสร้างสรรค์ 4 ลักษณะคือ ความคิดคล่อง (Fluency) ความคิดยืดหยุ่น (Flexibility) ความคิดริเริ่ม (Originality) และความคิดรายละเอียด (Elaboration) ซึ่งลักษณะทั้ง 4 มีความคล้ายคลึงกับองค์ประกอบของความสามารถในการคิดแบบบอบเนกนัย (Divergent Thinking) ของกิลฟอร์ด

ทฤษฎีของกิลฟอร์ด

กิลฟอร์ด (ซูราจส์ ไคว้ตระกูล 2533 : 81 - 83 ; อ้างอิงมาจาก Guildford . 1959) ได้เสนอทฤษฎีโครงสร้างเชาว์ปัญญา (Structure of Intellect หรือเรียกย่อ ๆ ว่า SI) ถือว่าความสามารถแต่ละอย่างเป็นความสามารถเฉพาะ (Specific Abilities) กิลฟอร์ด (Guildford) เสนอว่า เชาว์ปัญญาประกอบด้วย 3 มิติ คือ วิธีการคิด (Operations) เนื้อหา (Content) และผลการคิด (Products) ซึ่งในมิติต่าง ๆ จะมีส่วนประกอบดังนี้

มิติที่ 1 วิธีการคิด (Operations) เป็นกิจกรรมทางสมองที่สำคัญ เป็นการรวบรวมข้อมูลข่าวสารที่ได้รับ และพยายามเข้าใจความหมาย ประกอบด้วย

- 1.1 การรู้จักความเข้าใจ (Cognition) หมายถึง การที่คนเราสามารถค้นพบ รู้จักสิ่งต่าง ๆ ที่อยู่รอบ ๆ ตัว และมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสิ่งนั้น ๆ
- 1.2 การจำ (Memory) หมายถึง ความสามารถที่จะจำสิ่งต่าง ๆ และเรียกมาใช้ได้เมื่อต้องการ หรือสามารถที่จะระลึกได้
- 1.3 การคิดแบบเนกนัย (Divergent thinking) เป็นการคิดที่เน้นความคิดใหม่ ๆ ที่น่าจะเป็นไปได้หลายแบบ ความคิดประเภทนี้มีความสำคัญต่อความคิดสร้างสรรค์
- 1.4 การคิดแบบเนกนัย (Convergent thinking) เป็นการคิดที่เน้นเรื่องความถูกต้องของคำตอบที่เป็นที่ยอมรับโดยทั่วไปว่าเป็นคำตอบที่ดีที่สุด
- 1.5 การประเมินค่า (Evaluation) เป็นการตัดสินใจโดยถือความถูกต้อง ความเหมาะสม และความพึงปรารถนาเป็นเกณฑ์

ถูกต้อง ความเหมาะสม และความพึงปรารถนาเป็นเกณฑ์

มิติที่ 2 เนื้อหา (Contents) เป็นการจัดจำพวก หรือประเภทของข้อมูลข่าวสารที่ได้รับ แบ่งออกเป็น 4 จำพวก คือ

2.1 ภาพ (Figural) หมายถึง ข้อมูลข่าวสารที่เป็นรูปธรรมจากการรับรู้จากประสาทสัมผัส การได้เห็นได้ยินหรือสัมผัส

2.2 สัญลักษณ์ (Symbolic) หมายถึง ข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในรูปเครื่องหมายต่าง ๆ เช่น พยัญชนะ ตัวอักษร ตัวเลข โน้ตเพลง ซึ่งตามลำพังแล้วจะปราศจากความหมาย แต่เนื่องจากเราตั้งความหมายขึ้นจึงใช้สื่อความหมายได้

2.3 ภาษา (Semantic) หมายถึง ข้อมูลข่าวสารที่มักจะอยู่ในรูปความหมายซึ่งแทนด้วยคำ หรือรูปภาพที่มีความหมาย

2.4 พฤติกรรม (Behavioral) หมายถึง ข้อมูลข่าวสารที่ได้จากกริยาท่าทางที่ใช้ในการปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ประกอบด้วยทัศนคติ ความต้องการทางอารมณ์ ความตั้งใจของบุคคลที่มีส่วนร่วมในการปฏิสัมพันธ์

มิติที่ 3 ผลการคิด (Product) เป็นแบบต่าง ๆ ที่ใช้ในการคิดประกอบด้วย

3.1 แบบหน่วย (Units) หมายถึง สิ่งใดสิ่งหนึ่งที่รวมตัวสมบูรณ์เป็นหน่วยที่มีลักษณะเฉพาะตัว เช่น “1” เป็นหน่วยสัญลักษณ์

3.2 แบบกลุ่ม (Classes) หมายถึง กลุ่มของหน่วยต่าง ๆ ที่มีคุณสมบัติร่วมกัน เช่น “นก” “ปลา” เป็นชื่อของสัตว์ที่มีลักษณะร่วมกันหลายอย่าง

3.3 แบบความสัมพันธ์ (Relation) หมายถึง การเชื่อมโยงของหน่วยหรือ จำพวกของข้อมูลข่าวสาร หลักการ และกฎเกณฑ์ที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความคิดรวบยอด เช่น จำนวนของที่ประกอบด้วย 5 ชิ้น จะมากกว่าของที่ประกอบด้วย 2 ชิ้น

3.4 แบบระบบ (System) หมายถึง โครงสร้าง หรือการรวมหน่วยจำพวกของข้อมูลข่าวสาร หรือการแสดงความสัมพันธ์ที่ซับซ้อนของส่วนประกอบซึ่งอาจจะเป็นทฤษฎี กฎเกณฑ์ หรือหลักการ

3.5 แบบการแปลงรูป (Transformations) หมายถึง การเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ของข้อมูลข่าวสาร เช่น การให้คำจำกัดความใหม่หรือการคิดแปลงข้อมูลข่าวสารที่มีอยู่แล้วเสียใหม่

3.6 แบบการประยุกต์ (Implications) หมายถึง การอธิบายหรือเปรียบเทียบข้อมูลข่าวสารที่มีอยู่ในรูปของการคาดคะเนหรือการทำนาย

องค์ประกอบของความคิดสร้างสรรค์

กิลฟอร์ด (Guilford. 1959 : 145 - 151) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของความคิดสร้างสรรค์ไว้ 4 ประการ คือ

1. ความคล่อง (Fluency) หมายถึง ความสามารถที่จะให้คำตอบ หรือแสดงพฤติกรรมตอบสนองต่อสถานการณ์ที่เป็นปัญหาได้อย่างคล่องแคล่ว แบ่งออกเป็น 4 ด้าน ดังนี้

1.1 ความคล่องด้านถ้อยคำ (Word Fluency) หมายถึง ความสามารถในการใช้ถ้อยคำต่าง ๆ ได้อย่างคล่องแคล่ว

1.2 ความคล่องด้านการโยงสัมพันธ์ (Association Fluency) หมายถึง ความสามารถในการคิดหาถ้อยคำที่เหมือนหรือคล้ายกันให้ได้มากที่สุดภายในเวลาที่กำหนด

1.3 ความคล่องด้านการแสดงออก (Expressional Fluency) หมายถึง ความสามารถในการนำถ้อยคำต่าง ๆ มาเรียงเป็นประโยคอย่างรวดเร็ว

1.4 ความคล่องในการคิด (Ideational Fluency) หมายถึง ความสามารถในการคิดที่หลากหลายในสิ่งที่ต้องการ ภายในเวลาที่กำหนดและเลือกวิธีที่ดีที่สุด

2. ความคิดริเริ่ม (Originality) หมายถึง ความใหม่ของความคิด ซึ่งไม่มีคนอื่นคิดมาก่อน เกิดจากการนำประสบการณ์หรือความรู้เดิมที่มีอยู่มาดัดแปลงให้เกิดเป็นสิ่งใหม่

3. ความคิดยืดหยุ่น (Flexibility) หมายถึง ความสามารถในการปรับตัวและเปลี่ยนแปลงได้ตามกาลเทศะ ในการคิดหาคำตอบได้หลายทิศหลายทาง แบ่งเป็น 2 ด้าน คือ

3.1 ความคิดยืดหยุ่นที่เกิดขึ้นทันที (Spontaneous Flexibility) หมายถึง ความสามารถในการคิดได้อย่างอิสระ คิดได้หลายอย่าง

3.2 ความคิดยืดหยุ่นด้านการดัดแปลง (Adaptive Flexibility) หมายถึง ความสามารถในการคิดได้อย่างหลากหลาย ความสามารถในการคิดดัดแปลงให้เกิดสิ่งใหม่ ๆ ได้

4. ความคิดละเอียดลออ (Elaboration) หมายถึง ความสามารถในการคิดถึงรายละเอียดที่นำมาประยุกต์เข้ากับความคิดครั้งแรกให้เกิดความสมบูรณ์ ชัดเจนและได้ความหมาย

ลักษณะของเด็กที่มีความคิดสร้างสรรค์

กิลฟอร์ด (Guilford, 1959 : 145 - 151) ได้กล่าวถึงลักษณะพิเศษของผู้มีความคิดสร้างสรรค์ไว้ ดังนี้

1. ไวต่อปัญหาที่พบ (Sensitivity to problems)
2. มีความคล่องในการคิด (Fluency)
3. มีความคิดริเริ่ม (Originality)
4. มีความยืดหยุ่นในการคิด (Flexibility)
5. มีแรงจูงใจ (Motivation)

สมศักดิ์ ภูวิภาดาพรรณ (2537 : 25) กล่าวว่า คนที่มีความคิดสร้างสรรค์ เป็น คนที่เป็นตัวของตัวเอง ทนต่อความสับสน ยุ่งเหยิงได้ดี มีความมุ่งมั่น มีความคิดอิสระ ไม่ขึ้นต่อกลุ่ม มีอารมณ์ขัน มีความยืดหยุ่น ใช้สามัญสำนึกมากกว่าใช้เหตุผล และมักถูกมองว่าเป็นคนไม่มีระเบียบ มีบุคลิกภาพเป็นคนขี้เล่น เป็นคนแปลกในสายตาของสังคม ไม่ชอบประเพณีนิยม ไม่ชอบผู้มีอำนาจเหนือกว่า ไม่ชอบทำงานที่มีระเบียบและซ้ำซาก

แกริสัน (Garrison) (อ้างถึงใน วรณี โสมประยูร 2521 : 14) กล่าวถึงลักษณะของผู้มีความคิดสร้างสรรค์ไว้ ดังนี้

1. เป็นคนที่สนใจปัญหาและความเปลี่ยนแปลง ไม่กลัวปัญหาที่จะเกิดขึ้น แต่กลับกระตือรือร้นที่จะแก้ปัญหาและหาหนทางเปลี่ยนแปลงปรับปรุงไปเรื่อย ๆ
2. เป็นคนที่มีหูตากว้างขวาง เอาใจใส่ต่อการศึกษา หาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ พร้อมทั้งยอมรับความคิดเห็นจากข้อเขียนอันมีสาระประโยชน์จากแหล่งต่าง ๆ แล้วเขาจะจดจำและนำมาใช้ประกอบการพิจารณาปัญหาหรือพัฒนางานของตน
3. เป็นคนที่ชอบเตรียมความคิดแก้ปัญหาหลาย ๆ ทาง เพื่อหาทางเลือกหลาย ๆ วิธี เพื่อประสบความสำเร็จมากขึ้น เพราะความคิดทุกความคิดไม่สามารถนำไปใช้ได้ดีทุกอย่างในสถานการณ์ที่ต่างกัน
4. เป็นคนที่มีสุขภาพกายและจิตสมบูรณ์ ได้รับการพักผ่อนหย่อนใจเพียงพอ และมีความสนใจในทุกสิ่งทีประสบ เป็นคนช่างซัก ช่างถาม ช่างจดจำ จะทำให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ได้ดี
5. เป็นคนที่ยอมรับว่าสถานที่และสภาพแวดล้อมมีอิทธิพลต่อความคิดสร้างสรรค์ของเขา ดังนั้นการจัดสถานที่ เวลา ให้เหมาะสมและปราศจากสิ่งรบกวนต่าง ๆ จึงจะช่วยให้เขาเกิดความคิดสร้างสรรค์ได้

จากลักษณะของผู้มีความคิดสร้างสรรค์ดังกล่าวมาแล้ว สามารถสรุปได้ว่า ผู้ที่มีความคิดสร้างสรรค์ควรมีลักษณะ ดังต่อไปนี้

1. มีความคล่องในการคิด
2. มีความคิดริเริ่ม
3. มีความยืดหยุ่นในการคิด
4. มีความละเอียดลออ
5. ความเป็นตัวของตัวเอง
6. มีความคิดอิสระ
7. มีความมุ่งมั่น
8. มีอารมณ์ขัน
9. มีความกระตือรือร้นในการแก้ปัญหา
10. มีใจเปิดกว้าง
11. มีจินตนาการกว้างไกล
12. ศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ
13. สามารถคิดแก้ปัญหาได้หลายทาง
14. มีสุขภาพกายและจิตสมบูรณ์
15. ความเป็นผู้นำ
16. กล้าแสดงออก
17. มีความอยากรู้อยากเห็น
18. เป็นคนช่างซัก ช่างถาม ช่างจดจำ
19. มีความสามารถปรับตัวได้ดี
20. มีความมานะ อดทนในการทำงาน

การส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์

คลอสไมเออร์ (สุรางค์ ไคว์ตระกูล 2533 : 101 ; อ้างอิงมาจาก Klausmeier. 1948) ได้รวบรวมหลักการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ไว้ 5 อย่าง คือ

1. สร้างสถานการณ์ หรือสิ่งแวดล้อมที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงออก รวมทั้งจัดอุปกรณ์การเรียนการสอนหลายอย่าง เพื่อให้นักเรียนจะได้แสดงออกทั้งด้าน ความคิดเห็น การเขียนและทางด้านศิลปะ

2. พยายามส่งเสริมทัศนคติที่ดีของครูและของนักเรียน ต่อความคิด

สร้างสรรค์ เช่น มีใจกว้างที่จะรับฟังความคิดริเริ่มใหม่ ๆ ไม่หัวเราะเยาะคนที่มีความคิดแปลกไปจากตน

3. ส่งเสริมการใช้ความคิดต่อเนื่อง เช่น ในชั่วโมงภาษาไทยควรจะส่งเสริมให้นักเรียนเขียนทั้งร้อยแก้วและร้อยกรอง และสนับสนุนให้ทุกคนตั้งจุดประสงค์ของงาน และครูอนุญาตให้ใช้เวลาตามที่ต้องการ

4. ส่งเสริมให้สร้างผลงาน ควรจะสังเกตว่านักเรียนคนใดบ้างที่มีความคิดสร้างสรรค์ โดยไม่คำนึงถึงอายุ เด็กเล็กที่มีความคิดสร้างสรรค์ควรจะสนับสนุนตามความสามารถ ไม่ควรจะใช้เกณฑ์จำกัดว่างานบางอย่างเป็นผู้ใหญ่ หรือเด็กโตเท่านั้น ผลงานเป็นส่วนสำคัญที่จะให้กำลังใจแก่ผู้ที่มีความคิดสร้างสรรค์

5. ควรจะให้ข้อมูลย้อนกลับ (feed back) เพื่อนักเรียนจะได้ทราบว่าตนเองทำดีหรือไม่ดีอย่างไร แต่ครูจะต้องระวังไม่ตักเตือนให้นักเรียนให้หมดกำลังใจ

จากการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ดังกล่าว จะเห็นได้ว่า ครู พ่อ-แม่ สามารถช่วยส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนได้ โดย ครู และพ่อ-แม่ ต้องมีความเข้าใจ และมีใจกว้างที่จะยอมรับความคิดสร้างสรรค์ที่เกิดขึ้นโดยไม่จำกัดเพศ วัย และอายุ ก็จะช่วยพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของเด็กได้

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนสร้างสรรค์

การเขียนสร้างสรรค์ เป็นวิธีการหนึ่งที่จะถ่ายทอดความรู้ ความคิด ของบุคคล ซึ่งเป็นนามธรรมให้ออกมาเป็นรูปธรรม เพื่อสื่อความให้ผู้อ่านเข้าใจในสิ่งที่ผู้เขียนต้องการที่จะสื่อสาร นอกจากนี้แล้วในการเขียนสร้างสรรค์ผู้เขียนยังต้องใช้จินตนาการ ภาษาให้สละสลวย จึงจะทำให้ผู้อ่านเกิดความประทับใจได้

ความหมายของการเขียนสร้างสรรค์

ได้มีผู้ให้ความหมายของการเขียนสร้างสรรค์ไว้หลายท่าน ดังนี้

กรรณิการ์ พวงเกษม (2531 : 33) กล่าวว่า การเขียนสร้างสรรค์ผู้เขียนต้องใช้จินตนาการ หรือความคิดคำนึงของตนเขียนออกมาด้วยถ้อยคำที่สละสลวย ประทับใจ ผู้อ่าน ผู้ฟัง และให้ความรู้สึกเพลิดเพลินใจ และระดับสติปัญญาไปในตัว มิได้ลอกเลียนแบบผู้อื่นมา

ฐะปะนีย์ นาครทรรพ (2532 : 1) กล่าวว่า การเขียนแบบสร้างสรรค์ หมายถึง การแสดงออกซึ่งความคิดสร้างสรรค์ด้วยภาษาเขียนที่ขัดเกลาร้อยอย่างเหมาะสม ถูกต้องตามประเภทหรือเนื้อหาที่แสดงออกนั้นและได้แบ่งคุณลักษณะสำคัญของการเขียน

สร้างสรรค์ 3 ประการ คือ

1. มีจินตนาการ ผู้เขียนต้องใช้จินตนาการ หรือความคิดคำนึงเขียนให้ผู้อ่าน เกิดจินตนาการคล้ายตามผู้เขียน

2. สำนวนภาษาดี ผู้เขียนต้องเลือกเฟ้นถ้อยคำ นำมาเรียบเรียงให้ไพเราะ สละสลวย และมีความหมายตามที่ผู้เขียนต้องการ

3. มีคุณค่าทางด้านจิตใจ และสติปัญญา ผู้อ่านอ่านแล้วมีความคิด ความรู้สึกที่จรรโลงความดีงาม และมองโลกในแง่ดี

อัจฉรา ชิวพันธ์ (2535 : 2) กล่าวว่า การเขียนสร้างสรรค์เป็นการเขียนซึ่งมี ลักษณะของการคิดริเริ่ม โดยผู้เขียนต้องใช้จินตนาการ และประสบการณ์ของตนมาเชื่อมโยง ความคิดในการเขียน

จิราฐา ชิตประสงค์ (2538 : 37) กล่าวว่า การเขียนสร้างสรรค์เป็นการเขียนที่ ผู้ศึกษามีอิสระในการที่จะแสดงความรู้สึกนึกคิดและจินตนาการออกมา ในรูปแบบที่แปลกใหม่ ไม่ซ้ำกับของใคร เป็นลักษณะเฉพาะของแต่ละคน โดยอาศัยประสบการณ์และจินตนาการ ของผู้เขียนเอง

จากที่ได้กล่าวมา สามารถสรุปความหมายของการเขียนสร้างสรรค์ได้ว่า การเขียนสร้างสรรค์ หมายถึง การเขียนที่ผู้เขียนมีอิสระในการเขียน และในการเขียนนั้นผู้เขียน ต้องใช้ประสบการณ์ จินตนาการ และความสามารถทางภาษาที่ตนมีอยู่ในการแสดงออกซึ่ง ความรู้สึกนึกคิด ที่ไม่ซ้ำแบบกับของใคร เป็นลักษณะเฉพาะของผู้เขียนเอง รวมทั้งแสดงออก ถึงความสามารถในการคิดอย่างคล่องแคล่ว ยืดหยุ่น และแปลกใหม่ทางด้านความคิด

ความมุ่งหมายในการสอนเขียนสร้างสรรค์

กรรณิการ์ พวงเกษม (2527 : 46) ได้กล่าวถึงความมุ่งหมายของการเขียน สร้างสรรค์ไว้ ดังนี้

1. เพื่อให้รู้จักระบายความรู้สึกนึกคิดของตนออกมาในทางสร้างสรรค์ และ เข้าใจแนวคิดของผู้อื่น
2. เพื่อให้เข้าใจ เห็นคุณค่า และชื่นชมศิลปะ วรรณคดี ดนตรี ตลอดจน กิจกรรมทางวัฒนธรรม สามารถเข้าร่วมกิจกรรมนั้นได้
3. เพื่อให้มีความสามารถในการปรับตัวทางอารมณ์และทางสังคม
4. ครูจะต้องช่วยส่งเสริมการสังเกต การสร้างเรื่อง และการเขียนที่ชัดเจนเป็น รายบุคคลด้วยการออกความเห็น และชมเชยส่วนที่ดี

5. เด็กจะได้รับประสบการณ์ต่าง ๆ จากสิ่งที่ครูให้บนกระดานดำ
6. ประสบการณ์ที่ได้จากการอภิปรายร่วมกันจะช่วยพัฒนาทักษะในการเขียนได้มากกว่าการให้เขียนแต่เพียงอย่างเดียว

ปัจจัยสำหรับการสอนเขียนสร้างสรรค์

กรณีการ พวงเกษม (2531 : 34) ได้กล่าวถึงปัจจัยของการสอนเขียนสร้างสรรค์ไว้ ดังนี้

1. บรรยากาศและสภาพการณ์ เด็กจะต้องรู้สึกสบายใจ รู้สึกอบอุ่นใจ เป็นตัวของตัวเอง มีความสัมพันธ์อันดีกับเพื่อนและครู เด็กจะไม่กล้าแสดงออกเลยถ้าเขาไม่ได้รับความเห็นใจ และถูกพองเสียงจากเพื่อน ๆ และครูมากเกินไป ต้องเปิดโอกาสให้เด็กแสดงความคิดเห็นโดยอิสระ
2. ประสบการณ์ เด็กจำเป็นต้องมีความรู้ความเข้าใจจากประสบการณ์โดยตรงที่ตนได้รับ เช่น จากการเดินทาง เด็กต้องการประสบการณ์ที่แท้จริงอย่างสม่ำเสมอ ดังนั้นในการเรียนควรสร้างความสนใจให้เด็กและมีอุปกรณ์อย่างพร้อมเพียง
3. ความเอาใจใส่ของครู ความสนใจและเอาใจใส่ของครูเป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้เด็กประสบความสำเร็จในการเขียนสร้างสรรค์ ครูควรปลูกฝังความขงสั้งเกดความมหัสจรรย์ และความสำคัญต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันไว้ในตัวเองให้มากที่สุด จะได้เป็นผู้ที่สามารถมองเห็นอะไรได้แจ่มแจ้ง มีชีวิตจิตใจ

การสอนเขียนสร้างสรรค์

บันลือ พฤกษ์วัน (2533 : 7 - 9) ได้กล่าวถึง การส่งเสริมการเขียนสร้างสรรค์ไว้ ดังนี้

1. ครูต้องสร้างบรรยากาศ โดยเป็นผู้ที่มีความรัก ความเมตตา มีความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้เรียนอย่างใกล้ชิด เข้าใจและให้ความเห็นอกเห็นใจเด็กของตนโดยให้กำลังใจ ยกย่องชมเชยให้มาก และงดเว้นการตำหนิ
2. ให้อิสระภาพในการทำงานแก่เด็กในอันที่จะคิด จะทำ และรู้จักใช้การยืดหยุ่น ทั้งการใช้เวลาและระเบียบ
3. ส่งเสริมให้เด็กได้รับประสบการณ์จริงจากการศึกษาสภาพแวดล้อม การมีวัสดุการอ่าน หนังสือเด็กหลายประเภทให้เลือกอ่านอย่างอิสระ เพื่อเพิ่มพูนประสบการณ์ของเด็ก

4. การส่งเสริมการอ่าน ประดิษฐ์เศษวัสดุ และประสบการณ์ทั้งหลาย ควรให้มีการแลกเปลี่ยนโดยการเล่า รายงาน อภิปราย และสรุปผลโดยนักเรียนเอง

5. กระตุ้น ชี้นำให้เกิดความอยากรู้อยากเห็น สร้างความแปลกใหม่โดยการชี้นำ และส่งเสริมให้มีกิจกรรมต่าง ๆ ที่สนุกสนานเพลิดเพลิน ครูต้องให้ความสนใจในการแสดงออกของนักเรียน

เฮย์เดน (อัจฉรา ชีวพันธ์. 2535 : 3 - 6 ; อ้างอิงมาจาก Hayden. 1971) ได้กำหนดแนวทางในการสอนเขียนสร้างสรรค์ไว้ ดังนี้

1. ครูมีบุคลิกที่สร้างสรรค์ เพื่อจูงใจและเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับเด็ก โดยครูที่มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ต้องปฏิบัติดังนี้

- จัดหากิจกรรมเร้าใจใหม่ ๆ
- เปิดโอกาสให้เด็กได้แสดงออกด้านต่าง ๆ
- รับฟังความคิดเห็นของทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน
- ใช้คำถามทำให้เกิดคำตอบหลาย ๆ อย่าง
- กระตุ้นให้แสดงความคิด
- ชมเชยและให้กำลังใจ
- มีประชาธิปไตยในการสอน

2. จัดบรรยากาศให้จูงใจ ทำได้โดยไม่ให้บรรยากาศในการทำงานเคร่งเครียดเกินไป เพื่อเด็กจะได้ทำงานด้วยความสบายใจ เช่น แบบฝึกหัดที่ใช้ควรมีลักษณะจูงใจให้อยากทำ ไม่มากจนน่าเบื่อหน่าย กิจกรรมควรสนุกสนาน เด็กอยากที่จะเรียน

3. เริ่มจากสิ่งใกล้ตัว นับเป็นจุดเริ่มต้นที่สำคัญยิ่งในการสอนเขียนสร้างสรรค์ เพราะจะช่วยเร้าความสนใจเด็กให้อยากเขียน อยากเล่าในสิ่งที่เขา มีประสบการณ์อยู่ด้วยตัวเขาเอง ทำให้เกิดแรงบันดาลใจที่จะเขียนงานต่าง ๆ อย่างสบายใจ

4. ยั่วยุให้มีความคิดที่แตกฉานในการจัดกิจกรรม สำหรับการเขียนสร้างสรรค์ ก็ควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนใช้ความคิดพิจารณาไตร่ตรอง สามารถแสดงออกได้อย่างอิสระด้วยความคิดริเริ่มของตน สามารถเสนอแนะแนวทางแก้ปัญหาได้หลายทาง

5. สนุกสนานในการเขียนครูผู้สอนควรจัดการเรียนการสอนที่มีชีวิตชีวา โดยคำนึงถึงความสามารถและความแตกต่างระหว่างบุคคลด้วย เพื่อให้ผู้เรียนสนุกสนานไม่น่าเบื่อหน่าย ควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงออกทางความคิดและประสบการณ์ต่าง ๆ ของเขาได้อย่างเต็มที่ จะช่วยให้เกิดแรงบันดาลใจ รักในการเขียน

6. ฝึกให้ผู้เรียนเกิดทักษะ ผู้ที่ไม่มีพรสวรรค์ในการเขียนก็สามารถแสวงหาความสำเร็จที่จะเขียนได้ ถ้าผู้นั้นมีแนวทางในการปฏิบัติที่ถูกต้องที่จะนำเอาหลักเกณฑ์ต่าง ๆ

ในการเขียนมาใช้ให้ถูกต้อง หมั่นฝึกฝนตนเองให้เกิดความชำนาญ เพราะการเขียนเป็นทักษะของการส่งภาษา ซึ่งจะต้องอาศัยการฝึกฝนบ่อย ๆ ปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องให้ดีขึ้น ก็จะช่วยให้นั้พัฒนาในการเขียนได้ สิ่งที่พึงปฏิบัติเพื่อฝึกฝนทักษะในการเขียน มีดังนี้

- ฝึกให้เป็นผู้ที่รักการค้นคว้าหาความรู้ จะช่วยให้มีข้อมูลที่จะนำมาใช้อ้างอิงในการเขียนเรื่องต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี

- ฝึกให้เป็นผู้รู้จักใช้ความคิดพิจารณาไตร่ตรอง เมื่อได้อ่านหรือฟังสิ่งใดมาแล้ว เพื่อทำให้เกิดความคิดแตกฉาน สามารถแสวงหาแนวทางในการสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ ขึ้นได้

- ฝึกตนเองให้มีความเชื่อมั่นในตนเอง ในการเขียนสิ่งต่าง ๆ โดยมีต้องหวั่นไหวต่อสิ่งใด ๆ โดยผู้เขียนต้องมีเนื้อหา ข้อมูลพรั่งพร้อม มีการศึกษาค้นคว้ามาเป็นอย่างดี สามารถใช้อ้างอิงได้อย่างถูกต้อง สามารถนำประสบการณ์ของตนที่มีอยู่มาใช้ประกอบการเขียนได้ สิ่งเหล่านี้จะช่วยให้เกิดความมั่นใจในการเขียนมากยิ่งขึ้น

- ฝึกตนเองให้มีความตั้งใจจริงในการเขียนสิ่งต่าง ๆ อย่างสม่ำเสมอ เพราะการฝึกบ่อย ๆ จะช่วยให้การเขียนมีการพัฒนาขึ้น

- ฝึกตนเองให้มีใจกว้าง ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น เพื่อนำข้อติชมมาใช้ในการปรับปรุงแก้ไขผลงานกาเขียนในครั้งต่อไปให้มีการพัฒนามากยิ่ง ๆ ขึ้นไป

รูปแบบของการสอนเขียนพหุศาสตร์

กรณีการ พวงเกษม (2531 : 39 - 147) ได้กำหนดรูปแบบของการเขียนพหุศาสตร์ไว้ ดังนี้

รูปแบบที่ 1 จัดหมู่เขียนเรื่องบนกระดาน เป็นการจัดให้นักเรียนพูด เมื่อพูดแล้วช่วยกันเรียงข้อความที่พูด อาจจะเป็นนิทานสั้น ๆ ความสั้นยาวอยู่ที่วัยและระดับชั้นของนักเรียนหรือพูดเรื่องซึ่งเป็นเหตุการณ์ปัจจุบันที่ละคน วิธีนี้นับว่าเป็นประสบการณ์ที่มีค่ามากสำหรับนักเรียน

รูปแบบที่ 2 กำหนดประโยคมาให้นักเรียน 2 - 3 ประโยค แล้วให้นักเรียนเขียนเรื่องต่อเอง เรื่องที่เขียนเรียบร้อยแล้วเป็นเรื่องสั้น ๆ อาจจะมีประมาณ 5 - 8 ประโยค ความยาวของเรื่องขึ้นอยู่กับระดับชั้นและวัยของนักเรียน ประโยคที่ครูกำหนดให้ควรเป็นประโยคที่นักเรียนรู้จักคำในประโยคนั้น ๆ และประโยคนั้นเป็นประโยคที่มีความหมาย ไม่สลับซับซ้อน

รูปแบบที่ 3 เขียนบรรยายภาพ การเขียนบรรยายภาพเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนมีความชำนาญในการเขียนเรื่องด้วยปากกา โดยใช้ภาพเป็นเครื่องเร้า ระยะแรกควรใช้ภาพเดียวก่อน ให้นักเรียนบรรยายว่าเป็นภาพอะไร มีรายละเอียดลักษณะอย่างไร ใช้ประโยชน้อยอย่างไร เมื่อเห็นว่านักเรียนบรรยายด้วยปากได้ดีพอสมควร และมีความสามารถในการเขียนแล้ว ให้นักเรียนลองเขียนบรรยายภาพดูบ้าง อาจใช้คำสั้น ๆ คำเดียว หรือประโยคเดียวก็ได้ โดยครูอาจจะนำการเขียนบรรยายภาพโดยการเขียนแล้วเว้นช่องว่างไว้ให้นักเรียนเติม เมื่อเห็นว่านักเรียนสามารถเขียนบรรยายภาพเดียว ๆ ได้ดีขึ้นแล้ว ครูควรใช้ภาพหลาย ๆ ภาพที่มีเรื่องราวต่อกันที่เรียกว่า ภาพชุดมาให้นักเรียนบรรยายภาพ

รูปแบบที่ 4 ให้รูปภาพที่นักเรียนรู้จัก ให้นักเรียนเขียนเรื่องเกี่ยวกับรูปภาพ ภาพในที่นี้ควรเป็นภาพที่มีส่วนประกอบหลาย ๆ อย่าง ไม่ใช่ภาพใดภาพหนึ่งเพียงภาพเดียว เช่น ในภาพอาจมีนกอยู่บนท้องฟ้า มีกระท่อม มีต้นไม้ข้าง ๆ บ้าน มีเรือใบแล่นอยู่ในน้ำ ความสั้นยาวในการเขียนเรื่องครูอาจเป็นผู้กำหนด หรือให้อิสระแก่นักเรียน

รูปแบบที่ 5 ให้เขียนเรื่องโดยกำหนดคำที่มีความหมายมาให้นักเรียน คำที่กำหนดมาให้นักเรียนเป็นคำที่นักเรียนรู้จักตามวัยของนักเรียนเอง

รูปแบบที่ 6 ให้ภาพและให้คำ ให้นักเรียนเขียนเรื่องจากภาพ และนำคำที่ให้มาเขียนให้อยู่ในเรื่องเดียวกับภาพ

รูปแบบที่ 7 ให้ภาพ ให้ชื่อเรื่อง ให้ข้อความ 2 - 3 ประโยค ข้อความที่ให้อาจเป็นข้อความที่ขึ้นต้นเรื่อง หรืออาจเป็นข้อความที่เขียนกลาง ๆ เรื่อง ข้อความดังกล่าวจะต้องสัมพันธ์กับภาพ และชื่อเรื่อง และควรเป็นข้อความง่าย ๆ ภาพที่ครูนำมาให้ นักเรียนต้องเข้าใจสิ่งต่าง ๆ ที่ปรากฏในภาพ โดยครูสนทนาซักถามนักเรียน

รูปแบบที่ 8 ให้ประโยคหลาย ๆ ประโยคที่มีความสัมพันธ์กัน ให้นักเรียนเขียนต่อให้จบ และตั้งชื่อเรื่องด้วย ประโยคที่ให้มาอาจให้ใน 3 ลักษณะคือ

ลักษณะที่ 1 ให้ประโยคต้นเรื่องและท้ายเรื่องมาให้ แล้วให้นักเรียนแต่งกลางที่หายไป

ลักษณะที่ 2 ให้ประโยคเริ่มต้นเรื่อง ให้เขียนต่อให้จบ ความสั้นยาวให้นักเรียนกำหนดเอง

ลักษณะที่ 3 ให้ประโยคตอนท้ายเรื่อง ให้นักเรียนเริ่มต้นเรื่องให้ต่อกับข้อความที่กำหนดมาให้

รูปแบบที่ 9 ให้ภาพ ให้นักเรียนเขียนแสดงความรู้สึกเกี่ยวกับภาพ ครูอาจจะหาภาพมาหรือให้นักเรียนหาภาพมาแล้วครูเลือกภาพที่เหมาะสมกับนักเรียน ให้นักเรียนทุกคนแสดงความรู้สึกต่อภาพเดียวกันหมด หรืออาจให้แต่ละคนหาภาพมา แล้วให้เขียนแสดงความรู้สึกเกี่ยวกับภาพที่ตนหามา นั้น โดยครูไม่ควรกำหนดความสั้นยาว นักเรียนมีอิสระในการเขียนมาก

รูปแบบที่ 10 ให้ภาพ ให้เขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับภาพ ภาพอาจจะเป็นภาพเดียว หรือ 2 - 3 ภาพ ให้นักเรียนเลือกว่าจะแสดงความคิดเห็นต่อภาพใดก็ได้ตามความถนัดของนักเรียน หรือนักเรียนอาจหาภาพมาเอง ติดภาพลงในกระดาษที่จะเขียน แล้วเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับภาพนั้น ไม่ควรกำหนดความสั้นยาว ให้อิสระในการเขียนกับนักเรียน

รูปแบบที่ 11 การเขียนแสดงความต้องการ ครูจะให้การเขียนเป็นทางส่งเสริม ให้เด็กได้แสดงออก หัวข้อที่ครูจะให้นักเรียนเขียนแสดงความต้องการนั้น ครูอาจจะกำหนดเอง หรือเมื่อนักเรียนเข้าใจวิธีการเขียนดีแล้ว อาจให้นักเรียนช่วยกันกำหนด หรือให้แต่ละคนกำหนดหัวข้อของตนเอง

รูปแบบที่ 12 การเขียนเล่าประสบการณ์ เด็ก ๆ มักชอบเล่าเรื่องราว ประสบการณ์ต่าง ๆ ที่ตนพบเห็นให้เพื่อน ๆ ฟัง ครูควรส่งเสริมให้เด็กได้แสดงออกทางการเขียนโดยใช้วิธีเสนอแนะวางโครงเรื่องราว ครูต้องปูพื้นฐานให้นักเรียนเข้าใจวิธีเขียนเล่าประสบการณ์ว่าเขียนอย่างไร การเขียนเล่าประสบการณ์ต้องมีรายละเอียดในแง่ความสำคัญของเหตุการณ์นั้น สถานที่ของเหตุการณ์ บุคคลที่เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ ลักษณะการเขียน

เล่าผู้เขียนต้องเล่าตามลำดับเวลาก่อนหลัง ผู้อ่านจะเข้าใจเรื่องได้ง่าย การเขียนเรื่องจากประสบการณ์จะสมบูรณ์ได้ก็ต่อเมื่อผู้เขียนได้บอกผลของเหตุการณ์นั้น ๆ หรืออาจแสดงให้เห็นคติ ข้อคิด ที่ได้จากเรื่องนั้น ๆ

รูปแบบที่ 13 ให้เขียนประกาศเชิญชวนและโฆษณา ครูอาจส่งเสริมการเขียนในลักษณะประกาศให้เป็นที่ทราบทั่วกัน เชิญชวนหรือขอความร่วมมือเพื่อประโยชน์ส่วนรวมต่าง ๆ โฆษณายาสีของต่าง ๆ ซึ่งแล้วแต่ว่าเป็นของชนิดใดก็ได้ตามความพอใจของผู้เขียน ในการเขียนโฆษณานั้นนักเรียนมักจะอาศัยประสบการณ์ตรงคือ การได้เห็น ได้ฟังจากสื่อมวลชน เป็นต้นว่า หนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ ภาพยนตร์ การโฆษณาในสื่อมวลชนมีทั้งที่โฆษณาได้ดีถูกหลัก และไม่ดีปะปนอยู่ สำหรับนักเรียนในระดับประถมศึกษาชั้นนั้น ครูผู้สอนต้องสอนให้หลักเบื้องต้นง่าย ๆ ครูผู้สอนไม่ต้องมุ่งหวังมาก ให้นักเรียนได้รู้จักและนำหลักมาใช้ได้ถูกต้องพอสมควร

รูปแบบที่ 14 ให้ภาพ ให้เขียนคำขวัญเกี่ยวกับภาพ หรืออาจจะเขียนคำขวัญ แล้ววาดภาพประกอบคำขวัญ

รูปแบบที่ 15 ให้ชื่อเรื่อง แล้วให้นักเรียนเขียนเรื่องจากชื่อเรื่อง การเขียนลักษณะนี้ค่อนข้างเขียนได้ยากสำหรับชั้นเล็ก ๆ เพราะนักเรียนต้องเขียนอยู่ในวงจำกัดตามเรื่องที่ครูกำหนดให้ ในขั้นต้น ๆ เรื่องที่ครูกำหนดให้เขียนควรเป็นเรื่องที่นักเรียนคุ้นเคย เมื่อนักเรียนเขียนเรื่องง่าย ๆ ได้แล้ว ครูจะนำเรื่องที่มีความสลับซับซ้อนมาให้นักเรียนเขียนบ้าง

รูปแบบที่ 16 เขียนข้อความในลักษณะการอวยพร อาจเป็นร้อยกรอง หรือร้อยแก้ว เป็นประเภทบทกลอน การอวยพรวันเกิด วันขึ้นปีใหม่ การเขียนอวยพรเป็นร้อยแก้วฝึกได้ตั้งแต่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ส่วนร้อยกรองประเภทกลอน โคลงควรเริ่มฝึกในชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ครูให้ตัวอย่างพร้อมทั้งให้หลักเกณฑ์แล้วครูกำหนดเรื่องให้เขียนในเรื่องเดียวกัน เมื่อนักเรียนมีทักษะในการเขียนเรื่องเดียวกันได้ดีแล้วจึงให้อิสระในการเขียนอวยพรในเรื่องต่าง ๆ ตามที่นักเรียนพอใจ

รูปแบบที่ 17 เขียนกลอนง่าย ๆ บรรยายสิ่งต่าง ๆ ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 - 3 อาจจะฝึกให้หัดเขียนกลอน 4 กลอน 6 กลอนดอกสร้อย ส่วนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 เขียนกลอน 8 หรืออาจเริ่มโคลงได้ เรื่องที่เขียนควรเป็นเรื่องเกี่ยวกับชมความสวยงามของธรรมชาติ นักเรียนมักชอบเขียนเกี่ยวกับสัตว์และของเล่น เช่น นักเรียนจะเขียนเกี่ยวกับหุ่นยนต์นักเรียนหญิงเขียนเกี่ยวกับตุ๊กตา

รูปแบบที่ 18 เขียนนิทานกลอนสั้น ๆ เริ่มฝึกได้ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ช่วงปลายปีการศึกษา หรือช่วงภาคเรียนที่ 2 ในการฝึกฝนควรให้นักเรียนฝึกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ

ประมาณ 3 - 5 คน เพื่อให้ให้นักเรียนได้ช่วยกันระดมพลังสมองของแต่ละคน ก่อนที่นักเรียนจะฝึกเขียนนิทานในลักษณะเป็นกลอนได้ นักเรียนต้องรู้จักลักษณะบังคับของกลอนที่จะเขียนได้อ่านลักษณะนิทานแบบนี้มาพอสมควร อีกทั้งเข้าใจแนวการเขียน ในชั้นแรกนักเรียนอาจเขียนเป็นกลอน 4 เมื่อมีประสบการณ์ มีทักษะมากขึ้นอาจเขียนเป็นกลอน 8 ได้

รูปแบบที่ 19 การเขียนเพื่อประโยชน์ในการติดต่อสื่อสาร การฝึกเขียนในรูปแบบนี้ต้องอาศัยพื้นฐานการเขียนแบบต่าง ๆ ตั้งแต่การเขียนบรรยายภาพ การเขียนแสดงความต้องการ การเขียนแสดงเล่าเรื่อง และเหตุการณ์ ในหลักสูตรประถมศึกษา กำหนดให้สอนเขียนจดหมายในชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3 เป็นต้นไป แต่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-2 นักเรียนได้รับการฝึกเขียนแสดงความต้องการ เขียนเล่าเรื่อง ซึ่งจะนำมาใช้ในการเขียนจดหมายได้ดี ในการเขียนจดหมายถึงเพื่อนเชิญชวนไปเที่ยวพบประสังสรรค์ ครูจะเห็นความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนจากใจความของจดหมาย การเขียนจดหมายต้องสอนแบบฟอร์มก่อนจึงจะถึงใจความ

รูปแบบที่ 20 การเขียนบทบาทสมมติเพื่อใช้ในการแสดง ในการเขียนบทบาทสมมติ ควรให้นักเรียนฝึกเขียนเป็นกลุ่ม ตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป การเขียนบทบาทสมมติคล้ายกับการเขียนเรื่องสั้น บทบาทสมมติจะใช้แสดงได้ในเวลาจำกัด เช่น ไม่เกิน 10 - 15 นาที นักเรียนจะเขียนบทบาทสมมติเกี่ยวกับเรื่องอะไร นักเรียนคิดชื่อเรื่องและคิดใจความ ให้ผู้แสดงสามารถทำท่าประกอบใจความที่เขียนได้ การเขียนบทบาทสมมติค่อนข้างยากในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 2 แต่ก็ควรจะได้ฝึก ควรเริ่มฝึกในชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เป็นต้นไป การฝึกดังกล่าวใช้ได้ดีในวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตด้วย ควรฝึกเขียนในวิชาภาษาไทย แล้วนำไปปฏิบัติในวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ถ้านักเรียนได้ฝึกเขียนบ่อย ๆ จะทำให้นักเรียนเขียนเก่ง กล้าแสดงออก และเขียนเรื่องนั้น ๆ ได้เข้าใจดียิ่งขึ้น

รูปแบบที่ 21 การเขียนตามความรู้สึกอย่างมีวิจารณญาณ เป็นจุดมุ่งหมายปลายทางของการสื่อความคิดโดยการเขียนที่จะก่อให้เกิดประโยชน์แก่ส่วนรวม คือ ผู้เขียนจะต้องมีความรอบรู้จากการอ่าน การฟังมาก จึงจะสามารถใช้ภาษาในการเขียนได้ดี สำหรับนักเรียนในระดับประถมศึกษา ครูควรเริ่มฝึกให้นักเรียนรู้จักการเขียนแบบนี้บ้าง นอกจากผู้เขียนต้องมีพื้นฐานที่ดีในการอ่านและการฟังมาแล้ว ผู้เขียนต้องมีไหวพริบบัญญาเหนือกว่าปกติในการสอนของครูไม่ควรหวังว่านักเรียนจะเขียนอย่างมีวิจารณญาณได้ทุกคน แต่ครูควรใช้การฝึกการแนะนำ และการชี้ช่องทางตรวจสอบ ช่วยเหลือนักเรียนให้สามารถทำงานได้ดีขึ้น

จากรูปแบบการสอนเขียนสร้างสรรค์ที่ได้กล่าวมาแล้วนั้น จะเห็นได้ว่า ผู้ที่มีบทบาทสำคัญยิ่งคือ ครูผู้สอนภาษาไทยเพราะครูผู้สอนจะเป็นผู้ฝึกทักษะการเขียน ให้คำแนะนำ และเพิ่มเติมในส่วนที่นักเรียนยังบกพร่องให้เหมาะสมกับวัยและระดับของผู้เรียน ก็จะช่วยให้นักเรียนมีโอกาสที่จะประสบความสำเร็จในการเขียนสร้างสรรค์ได้

การประเมินผลการเขียนแบบสร้างสรรค์

กรรณิการ์ พวงเกษม (2531 : 148 - 158) ได้กล่าวถึงวิธีการประเมินผล การเขียนสร้างสรรค์ไว้ ดังนี้

1. ประเมินตามจุดมุ่งหมาย เพื่อดูว่าผู้เขียนมีการลำดับเนื้อเรื่องได้ดีหรือไม่ เป็นไปตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้หรือไม่ โดยใช้ข้อสอบอัตนัย และตรวจให้คะแนนด้วยวิธีจัดอันดับคุณภาพ เช่น การวัดและประเมินผลการเขียนเรื่องจากภาพ กำหนดหัวข้อการให้คะแนนไว้ ดังนี้

- ความถูกต้อง เหมาะสมของเนื้อหา และสอดคล้องกับภาพ
- การเรียบเรียงลำดับความคิด
- ความถูกต้องเหมาะสมในการใช้ภาษา

จากนั้นนำมากำหนดคะแนนตามคุณภาพ ให้คะแนน 5 ระดับ คือ

5	เท่ากับ	ดีมาก
4	เท่ากับ	ดี
3	เท่ากับ	ปานกลาง
2	เท่ากับ	ค่อนข้างอ่อน
1	เท่ากับ	อ่อนมาก

2. ประเมินด้วยข้อสอบปรนัยแบบเลือกตอบตามแนวทางของ E.T.S

(Educational Testing Service) วิธีดังกล่าวต้องการวัดความสามารถในการเขียน

ความสามารถในการแสดงความคิดเห็นได้อย่างถูกต้อง มีประสิทธิภาพ การรวบรวมและจัดระเบียบความคิดการใช้ถ้อยคำสำนวนให้เหมาะสมกับความหมาย การวัดด้วยข้อสอบปรนัยมีการวัดในหลายด้าน ดังนี้

ก. วัดด้านความสามารถในการแสดงความคิดเห็น ประกอบด้วย

แบบทดสอบ 4 แบบ คือ

1. ให้หาสิ่งที่บกพร่อง โดยยกข้อความมาให้อ่านก่อน 1 ประโยค พร้อมกับขีดเส้นใต้คำบางคำไว้ 3 หรือ 4 แห่ง จาก ก - ค หรือ ก - ง แล้วให้ผู้เรียนพิจารณาว่าคำที่ขีดเส้นใต้ไว้คำใดไม่เหมาะสมกับข้อความนั้นก็ไปขีดคำตอบในกระดาษคำตอบ แต่ถ้าคำตอบหรือข้อความที่ขีดเส้นใต้ไว้มันถูกต้องดีทั้งหมดแล้ว ก็ไปขีดคำตอบที่ช่อง ง หรือ จ ในกระดาษคำตอบ เช่น

1. แนวตัวนี้ บาง มาก ไม่มีผิด
 ก. ข. ค. ง.

2. ให้ปรับปรุงข้อความ โดยให้ผู้เรียนพิจารณาคำตอบโดยยึดหลักเกณฑ์ที่ถูกต้องของภาษาในเรื่องการใช้คำ การเรียงคำเข้าประโยค การใช้เครื่องหมายวรรคตอน และการเรียบเรียงประโยคตามมาตรฐานของการเขียนที่ดีซึ่งเป็นที่ยอมรับตามหลักวิชา เช่น

เขาทำเท่าที่จำเป็นทุกอย่าง

ก. เขาทำเท่าที่จำเป็นทุกอย่าง

ข. เขาทำทุกอย่างเท่าที่จำเป็น

ค. ทุกอย่างเขาทำเท่าที่จำเป็น

ง. เท่าที่จำเป็นเขาทำทุกอย่าง

3. ให้พิจารณาความบกพร่อง คำถามชนิดนี้ต้องการให้ผู้เรียนพิจารณาว่า ประโยคหรือข้อความที่กำหนดให้นั้นบกพร่องหรือไม่ ถ้าบกพร่องก็ให้สามารถบอกได้ว่าเป็นความบกพร่องชนิดใด ผู้ออกข้อสอบจะกำหนดความบกพร่องให้มีลักษณะอย่างใดก็ตามแต่จะเห็นสมควร เช่น

ตัวเลือก	ข้อความ
ก. ใช้คำฟุ่มเฟือย	1. กระดาษแผ่นนี้ร้อน
ข. ใช้คำผิดความหมาย	2. นกร้องเพลงเพราะเสียงเสนาะ
ค. ใช้คำผิดกฎเกณฑ์	ไพเราะจับใจ
ง. ไม่มีข้อบกพร่อง	3. เขาถูกเชิญไปเป็นเกียรติในงาน
	4. ผู้ให้ยอมได้รับความสุขใจ

4. ให้เปลี่ยนจำนวนโวหาร คำถามชนิดนี้คือ วิธีวัดที่พยายามเลียนแบบให้คล้ายกับสถานการณ์จริงทำงานองเดียวกับเมื่อร่างหนังสือเสร็จแล้วนำต้นฉบับมาปรับปรุงถ้อยคำสำนวนภาษาให้ดีขึ้น โดยวิธีสับเปลี่ยน ย้าย แกะไขคำ หรือข้อความบางตอนในข้อความเหล่านั้นภายใต้ข้อกำหนดที่วางไว้ เช่น

ข้อความ เนื่องจากเขาเป็นคนมีน้ำใจใคร ๆ จึงชอบเขา

ข้อกำหนด ให้ขึ้นต้นประโยคด้วยใคร ๆ จึงชอบเขา

ข้อความที่แต่งใหม่ตามข้อกำหนดอาจเป็นไปได้ต่าง ๆ ดังนี้

ก. ใคร ๆ ชอบเขาที่เขาเป็นคนมีน้ำใจ

ข. ใคร ๆ ชอบเขาว่าเขาเป็นคนมีน้ำใจ

ค. ใคร ๆ ชอบเขาด้วยเขาเป็นคนมีน้ำใจ

ง. ใคร ๆ ชอบเขาเพราะเขาเป็นคนมีน้ำใจ

ข. วัดการรวบรวมและจัดระเบียบความคิด ใช้วิธีให้เรียงประโยคย่อย ๆ ซึ่งสลับที่ปนเปกันอยู่ ให้เป็นเรื่องเดียวติดต่อกัน และได้รับความสมบูรณ์ เช่น

ข้อความ

ตอนที่ 1 นักศึกษาส่วนมากที่สอบไม่ได้คะแนนดีก็เพราะเขียนไม่เป็น
ไม่รู้จักศิลปะของการเขียน

ตอนที่ 2 ความมุ่งหมายของการเขียนที่สำคัญเป็นอันดับแรกก็คือ
ให้อ่านเข้าใจ

ตอนที่ 3 การสอบที่ไม่ได้ดี ไม่ใช่เพราะไม่มีความรู้ แต่เป็นเพราะไม่รู้
จะแสดงความรู้ที่นอกได้อะไรต่างหาก

ตอนที่ 4 ให้อ่านเข้าใจไม่ได้ตามที่ตนนึก

ตอนที่ 5 ความหมายที่ต้องการอันดับแรกต่อไปก็คือ ให้อ่านติดใจ

1. ควรเริ่มต้นเรื่องนี้ด้วยข้อความตอนใด

ก. ตอนที่ 1

ข. ตอนที่ 2

ค. ตอนที่ 3

ง. ตอนที่ 4

2. ควรใช้ข้อความตอนใดต่อข้อความตอนที่ 2

ก. ตอนที่ 1

ข. ตอนที่ 3

ค. ตอนที่ 4

ง. ตอนที่ 5

ค. วัดการใช้ภาษาให้เหมาะสมกับความ คำถามนี้มุ่งวัดความสามารถในการ วิเคราะห์คุณภาพของการใช้ภาษาในข้อความต่าง ๆ ว่า ถ้อยคำสำนวนที่ใช้ในประโยค เหมาะสมหรือขัดแย้งกับความหมายของเนื้อหาในข้อความนั้นหรือไม่ อย่างไร หรือมีข้อบกพร่องอย่างไรบ้าง ให้ผู้ตอบสามารถบอกข้อบกพร่องนั้น ๆ ได้ เช่น

ให้ตอบตัวเลือก ก ถ้านำประโยคแต่ละข้อได้ข้อความมาเต็มแล้ว ทำให้ข้อความนั้นเป็นข้อความที่ใช้สำนวนผิด

ให้ตอบตัวเลือก ข ถ้านำประโยคแต่ละข้อได้ข้อความมาเต็มแล้ว ทำให้ข้อความนั้นเป็นข้อความที่มีความขัดแย้งกัน

ให้ตอบตัวเลือก ค ถ้านำประโยคแต่ละข้อได้ข้อความมาเต็มแล้ว ทำให้ข้อความนั้นเป็นข้อความที่ใช้สำนวนผิด

ให้ตอบตัวเลือก ง ถ้านำประโยคแต่ละข้อได้ข้อความมาเต็มแล้ว ทำให้ข้อความนั้นเป็นข้อความที่ถูกต้องสมบูรณ์

คำชี้แจง ให้ใช้ประโยคในข้อ 1 - 4 กับข้อความตอนที่ 1

ข้อความตอนที่ 1

มิตรภาพคือ ความรักอันบริสุทธิ์ เข้าอกเข้าใจและเห็นอกเห็นใจกัน อย่างดี มันเป็นพืชที่เติบโตช้าแต่หวานมันคง กาลเวลาเท่านั้นที่เป็นรากแก้วยึดลำต้นไว้มัน

1. มิตรภาพคือ ความรัก และความเข้าใจมิตร
2. มิตรภาพช่างหาได้ยากเย็นในหมู่คนเห็นแก่ตัว
3. มนุษย์ต่างก็ต้องการมิตรภาพ เหมือนต้นข้าวคอยฝน
4. มิตรภาพช่วยเพิ่มพูนเมื่อมีสุข และช่วยแบ่งเบาเมื่อมีทุกข์

3. ประเมินผลตามแบบฟอร์ม เหมาะสำหรับการใช้ในการประเมินผลการเรียน จดหมาย ซึ่งถือเป็นการเขียนสร้างสรรค์อีกวิธีหนึ่ง การสอบมักกระทำโดยให้ปฏิบัติจริง เช่น ออกข้อสอบเป็นความเรียงหรือแบบอัตนัย ให้เขียนจดหมายถึงบุคคลใดบุคคลหนึ่ง แล้วตรวจให้คะแนนเนื้อเรื่อง การวางรูปแบบเรื่อง ถ้อยคำภาษาที่ใช้ โดยวิธีจัดอันดับคุณภาพ อาจให้นักเรียน วิจารณ์ หรือตรวจ การวัดผลวิธีนี้ต้องการวัดว่าผู้เรียนรู้หลักเกณฑ์ต่าง ๆ เกี่ยวกับวิชานี้เพื่อสามารถนำไปใช้ในชีวิตจริงได้เพียงใด การวัดจึงเน้นพฤติกรรมทั้งในด้านความรู้ ความจำ การนำไปใช้ เป็นส่วนใหญ่ เช่น

วัดด้านความรู้ ความจำ

1. การสื่อสารชนิดใดเสียค่าบริการมากที่สุด

ก. ธนาณัติ	ข. จดหมาย
ค. โทรเลข	ง. ไปรษณียบัตร

วัดด้านการนำไปใช้

1. วิธีใดที่จะช่วยประกันว่าจดหมายจะไม่สูญหาย

ก. ลงทะเบียนในจดหมาย	ข. ส่งทางไปรษณีย์อากาศ
ค. บอกที่อยู่ของผู้ส่งให้ชัดเจน	ง. บอกที่อยู่ของผู้รับให้ชัดเจน

2. ครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/1 จากคำเริ่มต้นจดหมาย

ควรเติมข้อความใดในช่องว่าง

ก. ถึง	ข. เขียน
ค. กราบ	ง. กราบเรียน

4. ประเมินผลโดยการเติมคำหรือข้อความ อาจเป็นข้อความสั้นหรือยาวแล้ว

แต่ระดับชั้นของเด็ก ถ้าในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 อาจจะเป็นคำ ๆ ในระดับ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เป็นต้นไปให้เป็นข้อความ ในชั้นที่สูงขึ้นข้อความควรจะยาวกว่าในชั้นต้น ๆ เช่น

ให้เรื่อง ให้ข้อความตอนต้น และตอนท้าย แล้วให้เติมข้อความ

ตรงกลาง

ให้เรื่อง ให้ข้อความตอนต้น แล้วให้เติมต่อให้จบเรื่อง

ให้เรื่อง ให้ข้อความตอนท้าย แล้วให้เติมตอนต้นให้ต่อกับตอนท้าย

การให้คะแนน ให้โดยยึดหลักคำที่เขียนนั้นสะกดถูกต้อง และมีความหมายสอดคล้องกับข้อความที่กำหนดมา แต่ละคำกำหนดคะแนนตามความเหมาะสม ซึ่งขึ้นอยู่กับครูผู้สอน อาจจะค่าละ 1 คะแนน หรืออาจจะมากกว่า

เติมข้อความ ให้คะแนนโดยดูความหมายของข้อความแต่ละประโยค หรือแต่ละกลุ่มคำว่ามีความหมายถูกต้อง และสัมพันธ์กับข้อความที่กำหนดให้หรือไม่ ถ้าความหมายถูกต้องและสัมพันธ์กัน ให้คะแนนตามความเหมาะสม ซึ่งครูผู้สอนจะเป็นผู้กำหนดเอง โดยจะไม่เข้มงวดเรื่องการสะกดมากนัก

5. ประเมินดูว่าผู้เขียนจะมีความสำเร็จเพียงใด สามารถวางหัวข้อที่จะเขียนได้หรือไม่ การจัดลำดับการเขียนและสร้างความต้องการต่อผู้อ่านเพียงใด จะใช้การ

ออกข้อสอบแบบที่กำหนดคำหรือข้อความมาให้ แล้วให้ตั้งชื่อเรื่อง และเขียนเรื่องตามชื่อโดยนำคำหรือข้อความที่กำหนดให้มาใช้ ความมากนักยของเนื้อเรื่งนั้นกำหนดให้เหมาะสมกับระดับชั้นเรียน โดยชั้นสูงจะกำหนดความยาวของเรื่งมากกว่าชั้นต้น

การให้คะแนนให้โดยวิธีการจัดอันดับคุณภาพ

6. มาตรฐานของเรื่งที่เขียน เพื่อดูว่าเรื่งที่เขียนเป็นเรื่งที่น่าคิด เรื่งตื่นเต้น เรื่งขบขัน เรื่งที่เขียนให้ความรื่นรมย์เพียงใด ผู้เขียนเองมีความรู้ความสามารถ เชื่อกได้หรือไม่ มีตัวละครครบถ้วนหรือไม่ เรื่งบอกสถานที่เริ่มต้นและจบลงอย่างคมีระเบียบหรือไม่ เรื่งสับสนเพียงใด การประเมินในข้อนี้จะต้องใช้กับเด็กในชั้นสูง ชั้นที่ควรจะใช้ได้น่าจะเป็นชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ปลายภาคเรียนที่ 2 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในการประเมินผลวิธีนี้ จะต้องให้ผู้เขียนกำหนดเรื่งเอง โดยครูกำหนดความยาวของเรื่งและเวลาที่จำกัดให้

การให้คะแนนให้แบบจัดอันดับคุณภาพ แต่กำหนดแจกแจงหัวข้อต่างกัน หัวข้อที่กำหนดคือ ลักษณะของเรื่ง ความถูกต้องของเนื้อหา การรวบรวมความคิด ความถูกต้องเหมาะสมของตัวละคร ความถูกต้องในการใช้ภาษา ความต่อเนื่องของเนื้อเรื่ง

จากการประเมินผลการเขียนสร้างสรรค์ดังกล่าว จะเห็นได้ว่า การประเมินผล การเขียนสร้างสรรค์นั้นมีหลายวิธี ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมสอดคล้องกับวิธีการที่ให้เขียนว่าจะให้เขียนในลักษณะใด ก็ให้เลือกใช้วิธีการประเมินที่สอดคล้อง เหมาะสมกับวิธีการเขียนนั้น ๆ เพื่อจะได้ทราบพัฒนาการการเรียนรู้ของเด็ก และนำผลที่ได้มาปรับปรุงพัฒนาต่อไป

เกณฑ์การให้คะแนนการเขียนสร้างสรรค์

กิลฟอร์ด และครอฟเลย์ (จิรฐา ชิตประสงค์. 2538 : 70 ; อ้างอิงมาจาก Guildford. 1976 and Cropley. 1966) กล่าวถึงเกณฑ์การให้คะแนนการเขียนสร้างสรรค์ ดังนี้

1. ความคิดคล่อง (Fluency) พิจารณาจากการนับจำนวนคำตอบที่ไม่ซ้ำกัน ให้คำตอบละ 1 คะแนน โดยไม่คำนึงว่าคำตอบนี้จะซ้ำกับคำตอบของคนอื่นหรือไม่ ถ้านักเรียนตอบได้ 5 คำตอบ ก็จะได้ 5 คะแนน เป็นต้น

2. ความยืดหยุ่น (Flexibility) พิจารณาจากจำนวนกลุ่มหรือจำนวนทิศทางของคำตอบ โดยการนำเอาคำตอบทั้งหมดที่ให้คะแนนความคิดคล่องไปแล้วมาจัดกลุ่มหรือทิศทางใหม่ แล้วนำคำตอบที่เป็นทิศทาง หรือความหมายเดียวกัน มารวมกัน นับจำนวนกลุ่ม

แล้วให้คะแนนกลุ่มละ 1 คะแนน ในการพิจารณาจัดกลุ่มนั้นต้องจัดกลุ่มคำตอบ ของนักเรียน ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง แล้วจึงให้คะแนนตามเกณฑ์ดังกล่าว

3. ความคิดริเริ่ม (Originality) ให้คะแนนตามสัดส่วนของความคิด ของคำตอบซึ่ง ดัดแปลงมาจากวิธีการของครอพเลย์ (Cropley , 1966) คำตอบใดที่กลุ่มตัวอย่างตอบซ้ำกัน มาก ๆ ก็ได้คะแนนน้อยหรือไม่ได้เลย ถ้าคำตอบยังซ้ำกับคนอื่นน้อยหรือไม่ซ้ำกับใครเลยก็จะ ได้คะแนนมากขึ้น เกณฑ์การให้คะแนนยึดหลักของครอพเลย์ ก็สามารถปรับให้เหมาะสมกับ ขนาดของกลุ่มตัวอย่างได้

คำตอบซ้ำกัน 12 % ขึ้นไป	ให้ 0 คะแนน
คำตอบซ้ำกัน 6-11 %	ให้ 1 คะแนน
คำตอบซ้ำกัน 3-5 % ขึ้นไป	ให้ 2 คะแนน
คำตอบซ้ำกัน 2 %	ให้ 3 คะแนน
คำตอบซ้ำกัน 1 %	ให้ 4 คะแนน

คะแนนความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนหาได้จาก ผลบวกของคะแนน ความคิดคล่องแคล่ว ความคิดยืดหยุ่น และความคิดริเริ่ม ในการทำแบบทดสอบแต่ละฉบับ ผลรวมของคะแนนที่ได้จะเป็นคะแนนความสามารถในการเขียนสร้างสรรค์ของนักเรียนแต่ละ คน

เกณฑ์การให้คะแนนการเขียนบรรยายภาพ

นอกจากเกณฑ์การให้คะแนนการเขียนสร้างสรรค์ตามทฤษฎีของ กิลฟอร์ด (Guilford. 1967) และครอพเลย์ (Cropley. 1966) แล้วยังมีผู้ตั้งเกณฑ์การให้คะแนนการเขียน สร้างสรรค์ในลักษณะของการเขียนเรียงความบรรยายภาพไว้ดังนี้

เกณฑ์การให้คะแนนการเขียนเรียงความตามแนวคิดของ เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย (1987 : 55) มีเกณฑ์การให้คะแนนดังตาราง

ตาราง 1 เกณฑ์การให้คะแนนการเขียนเรียงความ

เกณฑ์การให้คะแนน	คะแนนเต็ม
1. การลำดับเนื้อเรื่อง	5
2. เสนอแนวคิด ใจความชัดเจน สื่อความหมาย	5
3. ความถูกต้องในการใช้หลักภาษา และการเขียนสะกดคำ	5
4. สื่อความหมายจากเรื่องให้ผู้อ่านเข้าใจ	5

เกณฑ์การให้คะแนนการเขียนเรียงความ 20 คะแนน แยกพิจารณา ดังนี้

1. การลำดับเนื้อเรื่อง 5 คะแนน
 - 1.1 การลำดับเนื้อเรื่องเป็นไปตามลำดับ สอดคล้องกันตลอดเรื่อง
5 คะแนน
 - 1.2 การลำดับเนื้อเรื่องเป็นไปตามลำดับ สอดคล้องกันเป็นส่วนมาก
4 คะแนน
 - 1.3 การลำดับเนื้อเรื่องเป็นไปตามลำดับ สอดคล้องกันเป็นบางส่วน
3 คะแนน
 - 1.4 การลำดับเนื้อเรื่องเป็นไปตามลำดับ สอดคล้องกันน้อย
2 คะแนน
 - 1.5 การลำดับเนื้อเรื่องไม่สอดคล้องกัน 1 คะแนน
 - 1.6 เนื้อเรื่องสับสนจับใจความไม่ได้ 0 คะแนน
2. เสนอแนวคิด ใจความชัดเจน สื่อความหมาย 5 คะแนน
 - 2.1 เสนอแนวคิดมากกว่า 1 แนวคิด สื่อความหมายชัดเจน
ตลอดเรื่อง 5 คะแนน
 - 2.2 เสนอแนวคิดได้ 1 แนวคิด สื่อความหมายชัดเจนเป็นส่วนมาก
4 คะแนน
 - 2.3 เสนอแนวคิดได้ 1 แนวคิด สื่อความหมายได้เป็นบางส่วน
3 คะแนน
 - 2.4 เสนอแนวคิดสื่อความหมายได้เป็นบางส่วน 2 คะแนน
 - 2.5 เสนอแนวคิดได้ ไม่สื่อความหมาย 1 คะแนน

- 2.6 ไม่ได้เสนอแนวคิด ไม่สื่อความหมาย 0 คะแนน
3. ความถูกต้องในการใช้หลักภาษา และการเขียนสะกดคำ 5 คะแนน
- 3.1 ใช้ภาษาได้ชัดเจนตามหลักภาษา เขียนสะกดผิดไม่เกิน 1-2 คำ
5 คะแนน
- 3.2 ใช้ภาษาได้ชัดเจนตามหลักภาษา เขียนสะกดผิดไม่เกิน 3-4 คำ
4 คะแนน
- 3.3 ใช้ภาษาได้ชัดเจนตามหลักภาษา เขียนสะกดผิด 5-6 คำ
3 คะแนน
- 3.4 ใช้ภาษาได้ชัดเจนตามหลักภาษา เขียนสะกดผิด 7-8 คำ
2 คะแนน
- 3.5 ใช้ภาษาได้ชัดเจนตามหลักภาษา เขียนสะกดผิดมากกว่า 7-8 คำ
1 คะแนน
- 3.6 ใช้ภาษาและคำไม่เหมาะสม 0 คะแนน
4. สื่อความหมายจากเรื่องให้ผู้อ่านเข้าใจ 5 คะแนน
- 4.1 เขียนถึงสิ่งที่ปรากฏในภาพสัมพันธ์กันมากกว่า 1 อย่าง
สื่อความหมายได้ชัดเจนตลอดเรื่อง 5 คะแนน
- 4.2 เขียนถึงสิ่งที่ปรากฏในภาพสัมพันธ์กัน 1 อย่าง สื่อความหมาย
ได้ชัดเจนเป็นส่วนใหญ่ 4 คะแนน
- 4.3 เขียนถึงสิ่งที่ปรากฏในภาพสัมพันธ์กัน 1 อย่าง สื่อความหมาย
ได้ชัดเจน 3 คะแนน
- 4.4 เขียนถึงสิ่งที่ปรากฏในภาพสัมพันธ์กัน สื่อความหมายได้
เป็นบางส่วน 2 คะแนน
- 4.5 เขียนถึงสิ่งที่ปรากฏในภาพไม่สัมพันธ์กัน สื่อความหมายได้
เป็นบางส่วน 1 คะแนน
- 4.6 ไม่เขียนถึงสิ่งที่ปรากฏในภาพ ไม่สามารถสื่อความหมายได้
0 คะแนน

นอกจากนี้ กิ่งดาว พุทธพันธ์ (2534 : 85-86) ยังได้เสนอเกณฑ์การให้คะแนน การเขียนบรรยายภาพ ไว้ดังนี้

1. ผู้ตรวจอ่านเรียงความแล้วให้คะแนนในแต่ละด้านตามอัตราส่วน ดังนี้

1.1 การแสดงออก หมายถึง การเสนอแนวคิดใหม่ ๆ ซึ่งเป็นของตนเอง แสดงความรู้สึกรักใคร่ ความเข้าใจอย่างเสรี 5 ส่วน

1.2 การเชื่อมโยงความคิด หมายถึง การจัดระเบียบความคิดให้เชื่อมโยง ต่อเนื่องกัน เป็นอันเดียวกัน 2 ส่วน

1.3 การเสนอเรื่อง หมายถึง การจัดลำดับตอน เสนอเรื่องอย่าง น่าสนใจ และสอดคล้องกับชื่อเรื่อง 1 ส่วน

1.4 การใช้ภาษา หมายถึง การใช้ภาษาที่ชัดเจน แจ่มแจ้ง ได้ใจความตรงกับ ความหมายที่ต้องการจะพูด หรือเหตุการณ์ในเรื่อง 1 ส่วน

1.5 เนื้อหาสาระ หมายถึง การเสนอความรู้ที่เป็นความจริงทั่ว ๆ ไป เหมาะสมกับภาพและชื่อเรื่อง ได้ใจความและมีความยาวพอสมควรกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 1 ส่วน

2. กำหนดเกณฑ์เพื่อเป็นแบบในการให้คะแนน ดังนี้

ดีมาก	มีค่าเท่ากับ	5
ดี	มีค่าเท่ากับ	4
พอใช้	มีค่าเท่ากับ	3
เกือบใช้ได้	มีค่าเท่ากับ	2
ต้องแก้ไข	มีค่าเท่ากับ	1

3. นำเกณฑ์ในแต่ละด้านคูณด้วยน้ำหนักความสำคัญ แล้วนำมารวมกันเป็นคะแนน ของนักเรียนแต่ละคน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนสร้างสรรค์

งานวิจัยในประเทศ

ประทุมพร ศุภเจริญ (2519 : 64) ได้สร้างแบบฝึกการเขียนแบบสร้างสรรค์ทางภาษาสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า ความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของนักเรียนหลังการใช้แบบฝึกการเขียนแบบสร้างสรรค์ทางภาษาสูงกว่า ความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของนักเรียนก่อนการใช้แบบฝึก

ยุพา ขนอนคราม (2520 : 70) ได้สร้างแบบฝึกการเขียนแบบสร้างสรรค์ด้านร้อยกรองสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า ครูภาษาไทยโรงเรียนประถมของกรมสามัญศึกษาและโรงเรียนประถมสาธิตมีความเห็นตรงกันว่าแบบฝึกการเขียนแบบสร้างสรรค์ด้านร้อยกรอง สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เป็นแบบฝึกที่ดีเหมาะสมมากที่สุดจะนำไปใช้ประกอบการสอนเขียนร้อยกรองได้

พเยาว์ ทักสิน (2523 : 62) ได้เปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แบบฝึกการเขียนอย่างสร้างสรรค์ที่นักเรียนเขียนได้อย่างอิสระโดยครูเป็นผู้กำหนดเนื้อเรื่อง ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกการเขียนที่นักเรียนเขียนได้อย่างอิสระมีความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกการเขียนที่ครูเป็นผู้กำหนดเนื้อเรื่อง

พรมารินทร์ สุทธิจิตตะ (2529 : บทคัดย่อ) ได้เปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนการสร้างภาพโดยใช้และไม่ใช้รูปเรขาคณิตเป็นสื่อ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนการสร้างภาพโดยใช้รูปเรขาคณิตเป็นสื่อมีความคิดสร้างสรรค์ในด้านความคิดคล่องแคล่ว ความคิดริเริ่มและความคิดละเอียดลออสูงกว่านักเรียนที่เรียนการสร้างภาพโดยไม่ใช้รูปเรขาคณิตเป็นสื่อ

ณิกานต์ คมคาย (2539 : 60) ได้เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนแบบสร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนเขียนแบบสร้างสรรค์ โดยใช้สื่อภาพการ์ตูน กับ สื่อภาพเหมือน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้สื่อภาพการ์ตูนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนแบบสร้างสรรค์ สูงกว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้สื่อภาพเหมือน

งานวิจัยในต่างประเทศ

ไวโร (Vairo. 1976 : 1509 - A) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเขียนสร้างสรรค์กับทักษะทางภาษาด้านความเข้าใจในการอ่าน การใช้ภาษา คำศัพท์ และการสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4, 6 และ 8 จำนวน 280 คน ในรัฐเพนซิลวาเนีย ผลการวิจัยพบว่า การเขียนสร้างสรรค์มีความสัมพันธ์กับทักษะทางภาษาด้านต่าง ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทั้ง 3 ระดับชั้น

เซนต์ โรเมน (St.Romain. 1975 : 244) ได้ศึกษาความแตกต่างในการเขียนสร้างสรรค์ของนักเรียนที่ใช้ภาพยนตร์ และภาพนิ่งเป็นสิ่งเร้าในการเขียนแบบสร้างสรรค์ ผลการวิจัยพบว่า สิ่งเร้าที่เป็นภาพยนตร์และภาพนิ่งมีประสิทธิภาพแตกต่างกัน

วิลเลียมสัน (Williamson. 1973 : 3490) ได้ศึกษาการเขียนสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ใช้เทคนิคการจูงใจ 3 วิธี โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนผิวขาว 30 คน ผิวดำ 30 คน โดยให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นตอบอย่างฉับพลันจากหัวข้อเรื่องที่กำหนดให้ ผลการวิจัยพบว่า พัฒนาการความสามารถในการเขียนสร้างสรรค์ของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่มไม่แตกต่างกัน

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนสร้างสรรค์ดังกล่าว จะเห็นได้ว่าการเขียนสร้างสรรค์ดังกล่าว เป็นสิ่งที่ครูสามารถพัฒนาให้เกิดกับนักเรียนได้ กล่าวคือ นักเรียนจะมีความสามารถในการเขียนสร้างสรรค์สูงขึ้นได้ หากครูผู้สอนได้ใช้สิ่งเร้า กิจกรรมที่น่าสนใจในการกระตุ้นให้นักเรียนได้เขียนตามความรู้สึกและจินตนาการของตนเอง และในการเขียนสร้างสรรค์นั้นครูควรสอนให้สัมพันธ์กับทักษะทางภาษาในด้านอื่น ๆ อีก เช่น ความเข้าใจในการอ่าน การใช้ภาษา คำศัพท์ และการสะกดคำ เป็นต้น ก็จะช่วยให้นักเรียนพัฒนาความสามารถในการเขียนสร้างสรรค์ให้สูงขึ้นได้

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความคงทน

ความจำ เป็นองค์ประกอบสำคัญของการเรียนรู้ การที่นักเรียนจำสิ่งที่เรียนไปแล้ว ไม่ได้จะขาดความรู้ที่เป็นพื้นฐานในการเรียนบทเรียนใหม่ ทำให้การเรียนรู้นั้นล้มเหลว ดังนั้น ความสามารถในการจำจึงเป็นสิ่งที่มีความสำคัญต่อการเรียนรู้อย่างยิ่ง

ความหมายของความจำ

ได้มีนักการศึกษา และนักจิตวิทยาหลายท่านให้ความหมายของความจำไว้ ดังนี้

ชม ภูมิภาค (2516 : 27) ให้ความหมายของการจำว่า การจำคือ การคงไว้ซึ่งสิ่งเร้าที่ได้เรียนรู้ คงทนอยู่ในระบบประสาท

สุชา จันทน์เอม (2518 : 109) กล่าวว่า ความจำเป็นกระบวนการทางจิตใจ จากการเคยเห็น หรือเคยเรียนรู้ลักษณะบางอย่างของสิ่งนั้นแล้วยังคงมีสิ่งที่เรียนรู้มาแล้วเหลืออยู่ เป็นความสามารถในการแสดงให้เห็นว่าผู้นั้นได้เรียนรู้สิ่งใดมาบ้าง

สถิต วงศ์สวรรค์ (2525 : 211) กล่าวว่า ความจำ หมายถึง ความสามารถในการแสดงให้รู้ได้ว่า ได้รู้ ได้ประสบ ได้จำสิ่งใดมาบ้าง คือการที่จิตใจ สมอง เก็บรวบรวม พฤติการณ์ต่าง ๆ ที่ได้พบเห็นมาแล้วและยังรู้สึก ยังรู้จัก ยังระลึกได้ ไม่ว่าเวลาที่ผ่านไปจะเร็วหรือช้า

กฤษณา ศักดิ์ศรี (2530 : 322) กล่าวว่า ความจำ คือ ความสามารถในการเก็บรักษาสิ่งที่รับรู้ให้คงอยู่ และถ่ายทอดหรือนำออกมาใช้ได้

จากความหมายดังกล่าว สรุปได้ว่า ความจำ หมายถึง ความสามารถของบุคคลในการระลึกถึงประสบการณ์ หรือเหตุการณ์ต่าง ๆ แล้วสามารถถ่ายทอดออกมาได้ถูกต้อง

องค์ประกอบของความจำ

จิตรา วสุวานิช (2516 : 106 - 107) กล่าวว่า การที่คนเราจะมี ความจำในเรื่องใดขึ้นอยู่กับองค์ประกอบ 4 อย่าง คือ

1. ความประทับใจ (Impression) ความประทับใจในเรื่องใด ๆ ก็ตาม ไม่ว่า จะเป็นในทางบวกหรือทางลบย่อมทำให้คนเราจดจำเหตุการณ์หรือเรื่องราวเหล่านั้นได้เสมอ โดยทั่วไปสิ่งที่เป็นความประทับใจในทางบวกจะถูกจดจำไว้โดยเต็มใจ หรือโดยไม่รู้ตัวมากกว่า ความประทับใจในทางลบ

2. การเก็บรักษา (Conservation) การเก็บรักษาไว้นี้จะสามารถเก็บรักษาความเข้าใจในเรื่องต่าง ๆ ได้นานสักแค่ไหนนั้นย่อมขึ้นอยู่กับ เวลา อายุ การศึกษา และ ขนบประเพณีวัฒนธรรมอีกด้วย

3. การนำออกมา (Reproduction) การที่จะคิดออกมาหรือทบทวนความจำออกมาได้นั้น ย่อมต้องมีการใช้หลักของความสัมพันธ์ เชื่อมโยงในสิ่งต่าง ๆ มาช่วยด้วย

4. การระลึกถึงเหตุการณ์ที่ผ่านมา (Recognition) เกิดจากการที่คนเราได้เคยพบเห็น เคยสัมผัสกับสิ่งเหล่านั้นมาก่อน และเมื่อมีโอกาสได้พบเห็นอีกก็ทำให้จำได้

สุโท เจริญสุข (2519 : 245 - 247) กล่าวถึงองค์ประกอบที่เป็นป่อเกิดของความจำไว้ ดังนี้

1. เซลล์ประสาทหรือสมอง แคนรับความรู้สึกรู้สึกนึกคิดของคนนั้นอยู่ที่สมอง จึงน่าจะมีลักษณะบางอย่างของประสาทที่มีความสามารถในการจำ

2. ความตั้งใจยืนยันหมั่นเพียรของผู้เรียน คนที่หมั่นท่องบท อุตสาหะพยายาม สามารถจะทำให้ความจำยืนยงคงนานอยู่ได้

3. ความเข้าใจในเรื่องที่เรียน การเรียนรู้ที่ผู้เรียนมีความเข้าใจมีความหมายต่อผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนจดจำได้ดีกว่าการเรียนรู้โดยไม่เข้าใจ เพราะทำให้เกิดความเบื่อหน่าย เกลียดชัง มีทัศนคติไม่ดีต่อการเรียน

4. การใช้ประสาทสัมผัสมาก ๆ ทาง การที่ผู้เรียนได้กระทำหลาย ๆ อย่าง เช่น ในการเรียนภาษา นอกจากการพูดแล้ว ยังได้เห็น ได้ยิน และทำอาการเคลื่อนไหวตามอีก ก็จะทำให้จำได้ดี

5. ความจำจากการใช้กล้ามเนื้อ จะเป็นความจำที่คงทนมาก เช่น คนที่ขี่จักรยานเป็นถ้าจะทิ้งไปสักสิบปี ยี่สิบปี เขาก็ไม่ลืมลักษณะการทำอย่างนั้น และแสดงออกมาได้ง่ายมาก

กระบวนการของความจำ

สถิต วงศ์สวรรค์ (2526 : 212 - 213) กล่าวว่า กรรมวิธีของการจำ มี 3 ขั้น ดังนี้

1. การเรียนรู้ (Learning) และการรับรู้ (Apprehension) การรับรู้คือ การรับเครื่องเร้าต่าง ๆ เข้าไปสู่จิต โดยการได้สัมผัส ได้เห็น ได้ดม ได้จับ ได้ชิม การเรียนรู้เป็นสิ่งสำคัญประการแรกในกระบวนการของการจำ ถ้าเรียนรู้เข้าใจ เกิดมโนคติ (Concept) แจ่มชัดในสิ่งที่เรียนแล้ว จะช่วยให้จำได้ดี

2. การยึดไว้หรือการสะสม (Retention) เมื่อมีสิ่งใดมาทำให้เรารับรู้แล้ว ถ้าต้องการจะจำสิ่งนั้นก็ต้องยึดเหนี่ยวเอาไว้ ถ้าฟังหรือดูแล้วปล่อยให้ผ่านไป สิ่งนั้นก็อาจเลือนหายไป เพื่อให้เราเรียกคืนมาได้

3. การถ่าย (Reproduction) ถ้าต้องการจะใช้สิ่งที่ยึดไว้ในสมองแล้วนั้นเมื่อไรเมื่อนั้นก็ถ่ายออกมา สิ่ง que ถ่ายออกมาได้นั้นคือ ความจำได้ นั่นเอง

สุโท เจริญสุข (2519 : 228 - 230) กล่าวว่า ความจำได้ประกอบด้วยส่วนต่าง ๆ สัมพันธ์กัน 3 ประการ คือ

1. วิธีเรียนของบุคคล ประกอบด้วย

1.1 ความมุ่งหมายในการเรียนของบุคคล มีความพยายามที่จะเรียนหรือมีความอยากเรียน

1.2 การเรียนมีความหมาย เข้าใจเรื่องที่เรียน ก็จะช่วยให้อ่านได้ดี

1.3 มีการหยุดพักผ่อนพอสมควร ไม่ใช่เรียนตลอดเวลาโดยไม่หยุดพักผ่อน

1.4 มีการสนองตอบในการเรียนหลาย ๆ ทาง และบ่อย ๆ

1.5 เรียนเป็นหน่วยรวม (Whole) ที่เหมาะสม ไม่แบ่งจำทีละเล็กทีละน้อย

2. การจัดให้สิ่งที่เรียนคงอยู่ ถ้าเราเรียนรู้หรือรับเอาเข้าไว้แล้วไม่รู้จักจัดระเบียบให้เรียบร้อย ก็จะยุ่งเหยิง การจัดระเบียบอาจทำได้ดังนี้

2.1 ย่อเรื่องเป็นรหัส (Code)

2.2 ผูกเป็นโคลง กลอน

2.3 สร้างความสัมพันธ์กับสิ่งอื่น

3. การระลึกออกมาได้ คือ การดึงออกมาแสดงให้คนอื่นเห็นว่าเรามีของสิ่งนั้น การระลึกออกมานั้นขึ้นอยู่กับ

3.1 ความมุ่งหมายของการจะระลึกออกมา

3.2 การตั้งใจแน่วแน่ มีสมาธิ

3.3 อารมณ์หรือความสนใจ

3.4 การพบเห็น หรือทำเรื่องนั้นบ่อย ๆ เสมอ ๆ

3.5 สิ่งนั้นเป็นของใหม่ในการเรียน เพิ่งผ่านไปไม่นานนัก

จากกระบวนการของความจำดังกล่าว อาจสรุปได้ว่า ความจำ เป็นเรื่องเกี่ยวกับการประทับรอยประสบการณ์ แล้วบันทึกสิ่งเหล่านั้นเอาไว้ในระบบประสาทเมื่อใดที่เราต้องการ เราก็สามารถระลึกถึงสิ่งที่เราได้บันทึกไว้ในระบบประสาทและดึงมันออกมาใช้ได้ หากประสบการณ์ที่ได้บันทึกรอยไว้ในระบบประสาทไม่ดีพอ ก็จะทำให้ระบบประสาทเกิดการสะสมที่ไม่ดี ทำให้เกิดการลืมได้

ประเภทของความจำ

สุชา จันทน์เอม (2518 : 110) จำแนกประเภทของความจำไว้ 4 ประเภท ได้แก่

1. จำได้ทั้งเหตุการณ์และรายละเอียด เมื่อเห็นสิ่งเตือนใจก็จะนึกถึงเหตุการณ์นั้นได้ใหม่ เช่น เราหยิบเข็มกลัดติดเสื้อที่ซื้อมาจากต่างจังหวัดมาใช้ เราจะนึกย้อนหลังไปถึงเหตุการณ์ ตลอดจนถึงที่ปักและเพื่อนฝูงที่เราไปต่างจังหวัดด้วยกันได้ดี เป็นต้น
2. การระลึกได้ (Recall) คือ การที่เราสามารถทำสิ่งที่เคยเรียนมาแล้วได้อย่างถูกต้อง เช่น คนที่เคยฝึกวิ่งมาราธอนมาแล้ว ถ้าสามารถจำได้ถูกต้องทุกท่าในเวลาต่อมา ก็แสดงว่ายังจำได้
3. จำได้ว่าเคยเห็นมาก่อน (Recognition) หรือเรียกว่า การจำได้ หมายถึง การแสดงว่าได้เคยรู้จัก หรือเคยเห็นสิ่งนั้นมาก่อน เช่น เห็นหน้าใครคนหนึ่ง แล้วเกิดความรู้สึกว่าเคยเห็นมาก่อน แต่อาจจะนึกไม่ออกว่าเป็นใครก็ได้ ข้อสอบแบบปรนัยชนิดจับคู่จะใช้วิธีจำแบบนี้
4. การเรียนใหม่ (Relearning) หมายถึง การที่บุคคลสามารถเรียนรู้สิ่งที่เคยเรียนมาก่อนได้รวดเร็วขึ้นกว่าเดิม เช่น เคยท่องจำบทอาขยานได้แล้ว อีกหลาย ๆ ปี เราท่องบทอาขยานนั้นเราจะใช้เวลาฝึกน้อยกว่าครั้งก่อน แปลว่ามีความจำจากการเรียนครั้งแรกเหลืออยู่

กฤษณา ศักดิ์ศรี (2530 : 324) จำแนกการจำออกเป็น 3 ประเภท ดังนี้

1. การจำเพื่อประโยชน์ชั่วคราว (Temporary Holding) หรือเรียกว่า ความจำระยะสั้น (Short Term Memory) เป็นการจำที่ไม่ปลุกฝังหรือบันทึกลงในสมอง เป็นการจำเพื่อประโยชน์เฉพาะหน้า หลังจากใช้ประโยชน์แล้วก็ลืม
2. การจำถาวร (Life Time Retention) หรือ การจำระยะยาว (Long Term Memory) เป็นความจำที่ได้ปลุกฝังในสมองอย่างมั่นคงแล้ว เป็นความจำที่คงทนถาวร

3. การจำเพื่อประโยชน์สืบเนื่อง (Mediation Use) เป็นการจำเพื่อเป็นพื้นฐานสำหรับเรียนรู้สิ่งอื่นต่อไป ความจำชนิดนี้นักศึกษาจำเป็นต้องใช้มาก เพราะต้องใช้การจำสืบเนื่องต่อความรู้จากระดับหนึ่งไปยังอีกระดับหนึ่งซึ่งยากขึ้น

วิธีวัดความจำ

สถิติ วงศ์สวรรค์ (2526 : 228) กล่าวว่า การวัดความจำที่นักจิตวิทยาใช้มี

3 วิธี คือ

1. ระลึก (Recall) คือ วัดการระลึกได้ โดยให้คำ หรือ สัญลักษณ์

อักษรเลื่อนมาปรากฏสำหรับผู้ถูกทดสอบดูทีละตัว หรือทีละคู่ตามจังหวะเวลา เมื่อคำเดิมเลื่อนไป คำใหม่ก็ปรากฏขึ้นแทนที่ เป็นอยู่อย่างนี้จนครบ 10 หรือ 20 คำ เสร็จแล้วให้ผู้ถูกทดสอบตอบว่าที่ได้อ่านไปแล้วนั้นมีคำอะไรบ้าง

การที่ครูวัดผลโดยให้นักเรียนเขียนตอบเป็นแบบอัตนัย (Subjective Test) เป็นการวัดการระลึกได้ชนิดหนึ่ง

2. การเลือก (Recognition) สิ่งที่เคยรู้ เคยเรียนแล้วปะปนกับสิ่งที่ยังไม่เคยเรียนสามารถที่เลือกเอาแต่เฉพาะส่วนที่ตนเคยเรียนมาแล้วได้ถูกต้อง การใช้ข้อสอบแบบ Multiple Choice ถือเป็นความจำแบบนี้

3. ประหยัด (Savings) เป็นธรรมชาติถ้ามีความจำอยู่บ้าง การเรียนครั้งหลังจะรู้และจำได้เร็วกว่าครั้งแรก เช่น ในการเรียนคำที่ไม่มีความหมาย ในครั้งแรกเรียนจริง ๆ ใช้จำนวนครั้งของการท่อง 20 ครั้ง จึงจะจำได้ครบบริบูรณ์ อีก 10 วันต่อมาให้ผู้ที่ยังเรียนแล้วท่องให้ฟัง ปรากฏว่าจำไม่ได้ จึงให้ท่องของเดิมนั้นใหม่ คราวนี้ใช้เวลาและจำนวนครั้งสำหรับการท่องน้อยลง สมมติว่าครั้งหลังนี้ท่องเพียง 10 ครั้งก็จำได้ถูกต้อง เท่ากับว่าประหยัดได้ถึง 50%

จะเห็นได้ว่า ความจำเป็นสิ่งที่มีความสำคัญมากสำหรับการเรียนรู้ ดังนั้นหากต้องการให้มีความจำดี ควรจะได้มีการทบทวน ฝึกฝนในเรื่องนั้นบ่อย ๆ เสมอ ๆ และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์ใหม่กับประสบการณ์ในอดีต จัดระบบความจำให้เป็นหมวดหมู่ ก็จะช่วยให้มีความจำที่ดีเลิศได้

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความคงทนในการเรียนรู้

งานวิจัยในประเทศ

ทัศนีย์ สุวรรณพงษ์ (2527 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความคงทนในการเรียนรู้ ระหว่างนักเรียนที่เรียนด้วยเกมจำลองสถานการณ์ กับที่เรียนตามแผนการสอน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยเกมจำลองสถานการณ์ กับนักเรียนที่เรียนตามแผนการสอน มีความคงทนของการเรียนรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักเรียนที่เรียนด้วยเกมจำลองสถานการณ์ มีความคงทนในการเรียนรู้สูงกว่านักเรียนที่เรียนตามแผนการสอน

สุภาพร จิตรเอื้อตระกูล (2531 : 44) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความคงทนในการเรียนวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนโดยใช้วิธีแบบโรเซนไชน์ และวิธีสอนตามคู่มือครูของกรมวิชาการ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้วิธีสอนแบบโรเซนไชน์ มีความคงทนในการเรียนรู้แตกต่างจากนักเรียนที่เรียนโดยวิธีสอนตามคู่มือครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักเรียนที่เรียนโดยใช้วิธีสอนแบบโรเซนไชน์มีความคงทนในการเรียนรู้สูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยวิธีสอนตามคู่มือครู

สุรศักดิ์ กาญจนการณ (2531 : 91) ได้เปรียบเทียบความคงทนในการเรียนรู้ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่พูดภาษาเขมรเป็นภาษาแม่ที่ได้รับการสอนโดยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษา กับวิธีปกติในวิชาภาษาไทย ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนโดยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษามีความคงทนในการเรียนรู้แตกต่างจากนักเรียนที่เรียนโดยวิธีปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักเรียนที่เรียนโดยวิธีมุ่งประสบการณ์ทางภาษามีความคงทนในการเรียนรู้ สูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยวิธีปกติ

บรรเจอดพร รัตนพันธุ์ (2533 : 78) ได้เปรียบเทียบความคงทนในการจำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยใช้หลักการเรียนเพื่อรู้แจ้ง กับการสอนตามคู่มือครู ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้หลักการเรียนเพื่อรู้แจ้ง มีความคงทนในการจำแตกต่างจากนักเรียนที่เรียนโดยใช้การสอนตามคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยนักเรียนที่เรียนโดยใช้หลักการเรียนเพื่อรู้แจ้งมีความคงทนในการเรียนรู้ สูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้วิธีสอนตามคู่มือครู

สุพรรณ ประศรี (2536 : 94) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความคงทนในการเรียนรู้ วิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง การนับเพิ่มและการคูณ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้หลักการสอนประเภทเหตุการณ์ของกาย กับวิธีสอนแบบปกติ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียน

ด้วยหลักการสอนประเภทเหตุการณ์ของกาเย มีความคงทนในการเรียนรู้แตกต่างจากนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักเรียนที่เรียนด้วยหลักการสอนประเภทเหตุการณ์ของกาเย มีความคงทนในการเรียนรู้สูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบปกติ

คณิงนิธย์ สารสุวรรณ (2540 : 44) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการระลึกได้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จากแบบฝึกสะกดคำยากที่มีตัวขึ้นนำต่างกัน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ฝึกจากแบบฝึกสะกดคำยากที่มีตัวขึ้นนำเป็นภาพลายเส้น มีผลการเขียนสะกดคำหลังการฝึกสูงกว่าก่อนการฝึก นักเรียนที่ฝึกจากแบบฝึกสะกดคำยากที่มีตัวขึ้นนำเป็นตัวหนา มีผลการเขียนสะกดคำหลังการฝึกสูงกว่าก่อนการฝึก และนักเรียนที่ฝึกจากแบบฝึกสะกดคำยากที่ไม่มีตัวขึ้นนำมีผลการเขียนสะกดคำหลังการฝึกสูงกว่าก่อนการฝึก

งานวิจัยในต่างประเทศ

โครีย์ และไมเคิล (Corey and Micheal. 1973 : 17-19) ได้ทดลองเปรียบเทียบการใช้ชุดการเรียน ด้วยตนเองกับการสอนตามปกติ โดยกลุ่มทดลองเรียนด้วยชุดการเรียนด้วยตนเอง กลุ่มควบคุมเรียนโดยการฟังคำบรรยาย ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างจากกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยนักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ย 78.2 % กลุ่มควบคุมได้คะแนนเฉลี่ย 50.4 % และหลังจากนั้น 1 เดือน ได้ทำการทดสอบอีกครั้งหนึ่ง ปรากฏว่า กลุ่มทดลองได้คะแนนเฉลี่ย 69.4 % กลุ่มควบคุมได้คะแนนเฉลี่ย 50.4 % ตามลำดับ

พินเตอร์ (Pinter. 1977 : 710-A) ได้เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การสะกดคำของนักเรียนระดับ 3 ในรัฐเพนซิลวาเนีย ที่ได้รับการสอนโดยใช้เกม และโดยใช้ตำรา หลังจากการทดสอบหลังเรียนแล้ว 3 สัปดาห์ ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบเพื่อเปรียบเทียบความคงทนในการสะกดคำ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนกลุ่มที่ใช้เกมในการสอน มีความคงทนในการจำสูงกว่านักเรียนกลุ่มที่ใช้ตำรา

ฮอริวิทซ์ (Horwitz. 1976 : 249-A) ได้ศึกษากระบวนการทบทวน 3 แบบ ที่มีต่อความคงทนในการจำคณิตศาสตร์ ของนักเรียนระดับหก ซึ่งวัดความคงทนในการจำหลังจากเรียนแล้ว 12 วัน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ทบทวนผลทันทีมีประสิทธิภาพในความคงทนต่อการจำสูงกว่ากลุ่มที่สอนแบบธรรมดา และแบบให้ท่องจำกฎ

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความคงทนในการเรียนรู้ดังกล่าว จะเห็นว่า การที่จะทำให้ให้นักเรียนมีความคงทนในการจำสิ่งต่าง ๆ ที่ได้เรียนผ่านไปแล้วได้นั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่ครูผู้สอนต้องพยายามใช้กิจกรรมในการสอนที่น่าสนใจ เราให้นักเรียนอยากเรียน เช่น อาจใช้

เกม เพลง รูปภาพ ต่าง ๆ ทั้งนี้ก็เพื่อเป็นการทำให้ประสบการณ์ที่จัดให้กับนักเรียนนั้นฝังตรึงอยู่ในความทรงจำของนักเรียน อันจะช่วยให้นักเรียนสามารถระลึกถึงเรื่องต่าง ๆ ที่เรียนไปแล้วได้

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับป้ายนิเทศ

ความหมาย

พฤตพิพงษ์ เล็กศิริรัตน์ (2531 : 161) ได้ให้ความหมายของป้ายนิเทศ (Bulletin Board) ว่า หมายถึง แผ่นป้ายทัศนวัสดุสำหรับใช้จัดแสดงสื่อการสอนหรือสาธิตเรื่องราว ซึ่งอาจทำจากวัสดุต่าง ๆ กัน เช่น กระดาษชานอ้อย ไม้ขัด กระสอบ โฟม ไม้ไผ่ เชือก หรือลวด

นิพนธ์ ศุภปริดี (2528 : 79) กล่าวว่า ป้ายนิเทศเป็นการจัดแสดงภาพวัสดุ หรือความรู้เพื่อให้ผู้เรียนเกิดแนวความคิด ได้รับความรู้ใหม่ ๆ และเร้าให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดี

วาสนา ขาวหา (2522 : 80) กล่าวว่า ป้ายนิเทศเป็นทัศนวัสดุที่ใช้สำหรับแสดงเรื่องราวที่น่าสนใจ ซึ่งอาจจะใช้รูปภาพ แผนภูมิหรือวัสดุสามมิติในการเสนอเรื่องราวนั้น อาจมีข้อความหรือคำบรรยายประกอบเพื่อให้เรื่องราวนั้นสมบูรณ์ขึ้น

บุญยฤทธิ์ คงคาเพชร (2526 : 76) กล่าวว่า ป้ายนิเทศเป็นสื่อการสอนชนิดหนึ่งที่ใช้จัดและรวบรวมวัสดุต่าง ๆ ได้แก่ ภาพ วัสดุ หรือความรู้ ให้เป็นหมวดหมู่เพื่อให้ผู้เรียนเกิดแนวความคิด ได้รับความรู้ใหม่ ๆ และเร้าให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดี

จากความหมายของป้ายนิเทศดังกล่าว สามารถสรุปได้ว่า ป้ายนิเทศ หมายถึง แผ่นป้ายทัศนวัสดุที่ใช้แสดงเรื่องราวต่าง ๆ ที่น่าสนใจเกี่ยวกับสิ่งที่นักเรียนจะได้เรียนรู้ ซึ่งอาจจะเป็นรูปภาพ แผนภูมิ แผนสถิติ หรือป้ายประกาศ เพื่อให้ประหยัดเวลาในการเรียนรู้ และทำให้บทเรียนมีความน่าสนใจมากยิ่งขึ้น

ความมุ่งหมายในการจัดป้ายนิเทศ

หน่วยศึกษานิเทศก์ จังหวัดกาญจนบุรี (2519 : 10) ได้กล่าวถึงความมุ่งหมายของการจัดป้ายนิเทศไว้ดังนี้

1. เพื่อให้นักเรียนได้ทราบความคิดและเรื่องราวใหม่ ๆ
2. เพื่อช่วยผู้ให้มีการแสดงออกในการอภิปรายร่วมกัน

3. เพื่อให้ผู้เรียนมีความเข้าใจแจ่มแจ้งยิ่งขึ้น
4. เพื่อย่อยให้มีความคิดริเริ่มใหม่ ๆ
5. ทำให้เรียนได้เร็วขึ้นและจดจำเรื่องราวต่าง ๆ ได้ดีขึ้น
6. ทำให้ห้องเรียนสวยงามและมีบรรยากาศที่ดี

สมพงษ์ ศิริเจริญ และคณะ (2505 : 64) กล่าวถึง ความมุ่งหมายในการจัด

ป้ายนิเทศ ดังนี้

1. แนะนำให้นักเรียนได้ทราบความคิดและเรื่องราวใหม่ ๆ
2. ย่อยให้นักเรียนอภิปรายปัญหาต่าง ๆ
3. เพื่อให้ผู้เรียนมีความเข้าใจแจ่มแจ้งยิ่งขึ้น
4. สร้างเสริมทัศนคติที่ดี
5. ย่อยให้มีการคิดริเริ่มใหม่ ๆ เกิดขึ้น
6. สร้างเสริมให้แต่ละคน แต่ละหมู่รู้จักรับผิดชอบ
7. ทำให้เรียนได้เร็วขึ้นและจดจำเรื่องราวต่าง ๆ ได้ดี
8. ทำให้ห้องเรียนสวยงามและก่อให้เกิดบรรยากาศที่ดี
9. ส่งเสริมกิจกรรมของนักเรียน

จากความมุ่งหมายดังกล่าวจะเห็นได้ว่าป้ายนิเทศจัดว่าเป็นอุปกรณ์การสอนชนิดหนึ่งที่มีคุณค่าอย่างยิ่งต่อการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้การเรียนของนักเรียนและการสอนของครูประสบความสำเร็จสูงสุด จึงควรที่จะได้นำป้ายนิเทศมาใช้ประกอบการเรียนการสอน

ชนิดของป้ายนิเทศ

นักเทคโนโลยีทางการศึกษา ได้แบ่งชนิดของป้ายนิเทศออกตามลักษณะต่าง ๆ ดังนี้

พฤตพงษ์ เล็กศิริรัตน์ (2531 : 162) แบ่งป้ายนิเทศ ออกเป็น 4 ชนิด คือ

1. ชนิดถาวร เป็นป้ายนิเทศที่สร้างขึ้นมาเป็นโรงเรือนแบบถาวร โดยอาจสร้างไว้หน้าตึก บริเวณที่คนสัญจรไปมามาก ๆ หรือติดตั้งไว้ตามผนังตึกอาคารเรียน หรือบริเวณด้านข้างของกระดานดำ ป้ายนิเทศแบบถาวรนี้ไม่สามารถเคลื่อนย้ายได้
2. ชนิดเคลื่อนย้ายได้ มีขนาดไม่ใหญ่โตมากนัก อาจทำด้วยไม้ขัดหรือกระดาษขานอ้อย แล้วติดขาตั้งไว้ สามารถยกเคลื่อนย้ายไปจัดแสดงตามสถานที่ต่าง ๆ ได้
3. ชนิดพับหรือม้วนได้ เป็นป้ายนิเทศขนาดเล็กน้ำหนักเบา สามารถพับหรือม้วนได้ สะดวกต่อการนำติดตัวไปใช้ประกอบการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน แผ่นป้าย

อาจทำมาจากกระดาษแข็ง เลื่อ กระสอบน้ำตาล กระสอบข้าว ผ้ายืด หรืออาจทำคล้ายกับ สมุดภาพเล่มใหญ่ ๆ แล้วพริกให้นักเรียนดูทีละแผ่น

4. ป้ายนิเทศที่ใช้ลวดหรือเชือกซึ่งเป็นโครงสร้าง โดยใช้ไม้ทำเป็นกรอบหรือ โครงไม้ แล้วใช้เชือกหรือลวดซึ่งไปตามยาวหรือตามขวางของโครงไม้นั้น ป้ายนิเทศชนิดนี้นิยม ใช้จัดแสดงวัสดุ 3 มิติ เช่น หนังสือ ของตัวอย่าง ของจริง ของจำลองรูปภาพและสิ่งอื่น ๆ

นอกจากนี้สมบุรณ์ สงวนญาติ (2534 : 182) ได้แบ่งชนิดของป้ายนิเทศออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. ประเภทเคลื่อนที่ไม่ได้ เหมาะสำหรับติดตามผนังห้องเรียน ผนังอาคาร สถานที่ต่าง ๆ ที่ต้องการแสดงข้อมูลไว้ให้ผู้เดินทางผ่านไปผ่านมาได้ทราบแผ่นป้ายนิเทศแบบนี้ ใช้แสดงข้อมูลได้เพียงหน้าเดียว
2. ประเภทเคลื่อนที่ได้ เหมาะสำหรับเคลื่อนย้ายไปตั้งแสดง ณ ที่ต่าง ๆ ตาม ความต้องการ แบบนี้ต้องมีขาตั้งที่มีเสถียรภาพ อาจเป็นแบบถอดขาตั้งเข้าออกได้หรือติดตายตัว

จะเห็นได้ว่าป้ายนิเทศมีอยู่หลายประเภท การจะเลือกใช้ประเภทใดนั้นก็ขึ้นอยู่กับครู ผู้สอนจะเลือกให้เหมาะสมกับความมุ่งหมายในการนำเสนอ วัสดุที่จะนำเสนอ สถานที่ที่จะ นำเสนอ ทั้งนี้ก็เพื่อให้การนำเสนอที่ได้ผลสูงสุด

หลักการจัดป้ายนิเทศ

นิพนธ์ สุขปรีดี (2528 : 95) กล่าวถึงหลักการจัดป้ายนิเทศ ไว้ดังนี้

1. ตั้งจุดมุ่งหมายในการจัดป้ายนิเทศ ว่าจะให้ผู้รู้รู้อะไรมากน้อยเพียงใด
2. จัดหาภาพและวัสดุที่ใช้จัดป้ายนิเทศให้เหมาะสมที่จะให้ผู้ดูเรียนรู้ในสิ่งที่ ผู้จัดต้องการจะให้ผู้รู้ได้อย่างถูกต้องตามข้อเท็จจริง
3. ทดลองจัดวัสดุที่จะนำไปจัดแสดงบนป้ายนิเทศดูเสียก่อนที่จะไปแต่งบน ป้ายนิเทศจริง
4. พิจารณาการออกแบบของป้ายให้เหมาะสมกับป้าย ดูสวยงาม เน้นหนา และควรให้สะดวกในการเปลี่ยนวัสดุบนป้ายนิเทศใหม่ โดยไม่ทำให้พื้นป้ายนิเทศเสียหาย
5. วัสดุที่ติดบนป้ายนิเทศควรให้พิจารณาว่าเหมาะสมกับขนาดของป้ายหรือ วัสดุที่ใช้หรือไม่ การจัดไม่ควรใช้วัสดุมากหรือน้อยเกินไป เพราะทำให้ป้ายนิเทศขาดความ น่าสนใจ การออกแบบควรคำนึงถึงหลักการสมดุลย์ การเน้นจุดสนใจ และยั่วยุให้ผู้ดูอยากดู ยิ่งขึ้น

นอกจากนี้ วาสนา ขาวหา (2522 : 82) กล่าวถึงหลักการจัดป้ายนิเทศไว้ดังนี้

1. ควรตั้งจุดมุ่งหมายในการจัดป้ายนิเทศไว้ให้ชัดเจนว่าจะแสดงเรื่องอะไร เพื่ออะไร และต้องการให้ผู้ดูได้รู้อะไรมากน้อยเพียงใด
2. ตั้งชื่อเรื่อง ให้เหมาะสมและสอดคล้องกับเนื้อหา หรือสิ่งที่ต้องการแสดงในป้ายนิเทศ
3. รวบรวมวัสดุที่จะใช้ในการจัดแสดงทุกอย่างให้พร้อม รวมถึงสิ่งที่จะนำมาใช้ติดวัสดุกับแผ่นป้ายนิเทศ เช่น เบ็ก เข็มหมุด กรรไกร หรือสิ่งอื่นที่จำเป็น
4. วางแผนการจัดโดยอาศัยหลักการทางศิลปะ และควรเขียนโครงร่างลงบนกระดาษก่อนหลาย ๆ แบบแล้วเลือกแบบที่ดีที่สุด
5. ลงมือจัดป้ายนิเทศตามโครงร่างที่เหมาะสมที่สุด โดยใช้วัสดุทั้งหลายที่เตรียมพร้อมไว้ทุกอย่าง หลังจากแสดงป้ายนิเทศแล้วควรได้มีการวัดผลและประเมินผล

การวางแผนการจัดป้ายนิเทศ

ในการวางแผนการจัดป้ายนิเทศ พฤตมิ่งพงษ์ เล็กศิริรัตน์ (2531 : 162-163) กล่าวว่า ควรดำเนินการดังนี้

1. ศึกษาหลักสูตร ปัญหาหรือเรื่องให้เข้าใจอย่างแจ่มชัด แล้วกำหนดจุดมุ่งหมายของการจัดว่า จะให้ผู้ดูเกิดความเข้าใจเรื่องอะไร หรือต้องการเน้นอะไร
2. เลือกภาพ วัสดุสิ่งของต่าง ๆ ที่จะใช้จัดแสดงโดยเลือกใช้สิ่งของเหล่านั้นให้ตรงกับเรื่องและจุดมุ่งหมายของการจัดแสดง
3. วางโครงรูปในการจัด หรือเขียนภาพโครงร่างแสดงการจัดว่าควรจัดในลักษณะใด จึงเหมาะสม น่าดู น่าชม และเหมาะสมกับวัสดุที่นำมาจัดแสดงการใช้ถ้อยคำต่าง ๆ ก็ควรร่างแบบไว้ในกระดาษก่อน
4. ทดลองจัดแสดงจริงบนแผ่นป้ายนิเทศโดยวางวัสดุสิ่งของ รูปภาพ ตัวอักษร ตลอดจนสิ่งต่าง ๆ ตามแบบที่ได้วางไว้ อาจให้เพื่อนร่วมงานช่วยติชม เมื่อแก้ไขจนพอใจแล้ว จึงติดวัสดุนั้นลงบนป้ายอย่างถาวร

สมบุญ สอนวนาติ (2534 : 184) กล่าวว่า เพื่อให้การจัดป้ายนิเทศ ดำเนินไปด้วยความสะดวก ควรปฏิบัติ ดังนี้

1. กำหนดเนื้อหาที่จะจัด ศึกษาเนื้อหาโดยละเอียด เพื่อให้ได้แนวความคิดหลัก หรือสาระสำคัญเขียนสรุป จำแนกไว้เป็นข้อ ๆ
2. กำหนดวัตถุประสงค์ในการจัด โดยคำนึงถึงแนวความคิดหลัก สาระสำคัญของเรื่อง และกลุ่มเป้าหมายว่า ต้องการให้เขาารู้อะไร แค่นั้น อย่างไร

3. กำหนดชื่อเรื่อง ที่ดึงดูดความสนใจของผู้ดู ชื่อเรื่องที่ดีจะต้องเป็นข้อความสั้นๆ ก็นใจความให้ความหมายชัดเจน ทำทาย อาจเป็นคำถาม และชี้ให้เห็นวัตถุประสงค์ในการจัดแผ่นป้าย

4. วางแผนการจัดคร่าว ๆ ไว้ในใจว่าจะใช้วัสดุอะไรบ้าง แล้วจึงจัดหาสิ่งเหล่านั้น ซึ่งอาจได้แก่ รูปภาพ แผนภาพ ภาพสเก็ต ของจริง ของจำลอง การ์ตูน เท่าที่พอจะได้

5. ออกแบบการจัดที่แน่นอน โดยคำนึงถึงสิ่งที่มีอยู่ สเก็ตรูปแบบการจัดลงบนกระดาษรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้าคล้ายแผ่นป้ายว่าจะวางหัวเรื่อง รูปภาพ และสิ่งต่าง ๆ ในตำแหน่งใด คำบรรยายอยู่ตรงไหน ใช้เส้นโยงอย่างไร จึงจะน่าสนใจ ควรออกแบบสัก 2-3 รูปแบบ แล้วเลือกรูปแบบที่ดีที่สุด

6. ลงมือจัดเตรียมชิ้นส่วนต่าง ๆ ให้มีขนาดและอยู่ในสภาพพร้อมที่จะขึ้นแสดงบนแผ่นป้ายได้อย่างเหมาะสม

7. ลงมือจัดแสดงบนแผ่นป้ายตามรูปแบบที่วางไว้ อาจทดลองวางบนพื้นราบในพื้นที่เท่าแผ่นป้ายก่อนเพื่อระยะที่เหมาะสมก่อนนำไปจัดจริง

จากการวางแผนการจัดป้ายนิเทศดังที่ได้กล่าวมาแล้ว หากได้ดำเนินการตามลำดับขั้นต่าง ๆ อย่างครบถ้วน ถูกต้องแล้วก็เชื่อได้ว่า การจัดป้ายนิเทศในแต่ละครั้งจะเป็นไปตามความมุ่งหมาย และได้ประโยชน์สูงสุดจากป้ายนิเทศด้วย

การติดตั้งป้ายนิเทศ

บุญยฤทธิ์ คงคาเพชร (2526 : 81) กล่าวถึงการติดตั้งป้ายนิเทศในห้องเรียนไว้ ดังนี้

1. ป้ายนิเทศที่ทำขึ้นมาเพื่อใช้สำหรับการเรียนการสอนในห้องเรียนหรือการสาธิต จะต้องตั้งไว้หน้าชั้นเรียน วัตถุหรือรูปภาพตลอดจนตัวอักษรจะต้องมีขนาดโตพอที่นักเรียน ที่นั่งแถวหลังจะมองเห็นได้อย่างชัดเจน เช่น

ระยะห่างของผู้ดู	ความสูงของตัวอักษร
19.20 เมตร หรือ 64 ฟุต	2 นิ้ว
9.60 เมตร หรือ 32 ฟุต	1 นิ้ว
4.80 เมตร หรือ 16 ฟุต	1/2 นิ้ว
2.40 เมตร หรือ 8 ฟุต	1/4 นิ้ว

2. ป้ายนิเทศเราทำขึ้นเพื่อช่วยให้ผู้ให้นักเรียนเกิดความสนใจอยากเพิ่มพูนความรู้ของตนให้กว้างขวางยิ่งขึ้น ดังนั้น ควรติดตั้งไว้หน้าห้อง ข้างห้อง หลังห้อง หรือใกล้กับประตูทางเข้าออกของห้องเรียน

3. ป้ายนิเทศควรติดตั้งให้มีความสูงของแผ่นป้ายนิเทศอยู่ในแนวระดับสายตา (Horizontal Line) ของผู้ดู และอยู่ในตำแหน่งที่มีแสงสว่างเพียงพอ

สิ่งที่ควรพิจารณาในการจัดป้ายนิเทศ

ในการจัดป้ายนิเทศนั้น วาสนา ขาวหา (2522 : 82 - 83) กล่าวถึงสิ่งที่ควรพิจารณาในการจัดป้ายนิเทศ ดังนี้

1. การตั้งหัวข้อเรื่องหรือชื่อเรื่อง อาจเป็นคำพูด วลี หรือประโยคที่แปลกกว่าธรรมดา เพื่อจะได้ดึงดูดความสนใจ หรืออาจเป็นคำถามที่เกี่ยวกับผู้ดูเพื่อช่วยให้เกิดความอยากรู้อยากเห็น ชื่อเรื่องควรเป็นข้อความที่สั้น กระชับ แต่ชัดเจน รวมถึงคำบรรยายภาพก็ควรจะสั้นและชัดเจน *ปล. (ปล. ๖) หน้า ๖๑๘*

2. การใช้ตัวอักษร ควรมีลักษณะหรือแบบที่เหมาะสมและสอดคล้องกับสิ่งที่แสดงในป้ายนิเทศ มีขนาดการเว้นช่องไฟ การใช้สี ที่ทำให้ผู้ดูสนใจและเข้าใจได้ง่าย ตัวอักษรที่เป็นชื่อเรื่องจะต้องเด่นชัดกว่าอักษรที่ใช้บรรยายภาพ ตัวอักษรที่ใช้ในการจัดป้ายนิเทศ นิพนธ์ ศุขปรีดี (2528 : 95 - 96) ได้แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

2.1 ตัวอักษรบอกชื่อเรื่องหรือหัวข้อเรื่อง จะต้องเด่นชัดและมีข้อความน่าสนใจหรือเป็นปัญหา และควรมีลักษณะพิเศษกว่าอักษรคำบรรยาย อาจใช้ตัวอักษรที่มีขนาดใหญ่กว่า หรือตกแต่งให้เด่นชัดกว่า เพื่อให้ผู้ดูเห็นได้ชัดเจน

2.2 ตัวอักษรบรรยายภาพ ควรมีข้อความสั้น ๆ ควรเขียนให้มีลักษณะเป็นตัวอักษรที่อ่านง่าย ถ้ามีหลาย ๆ ข้อความควรเขียนเป็นแบบเดียวกัน เพื่อให้ผู้ดูทราบว่าเป็นอักษรบรรยายภาพเหมือนกัน นอกจากจะเน้นสิ่งใดเป็นพิเศษจึงเขียนคำบรรยายด้วยตัวอักษรหรือสีที่ต่างออกไป และลักษณะอักษรบรรยายภาพไม่ควรเด่นชัดเหมือนหัวข้อเรื่อง

3. ความสมดุลย์ (Balance) วัสดุที่นำมาจัดบนป้ายนิเทศนั้นควรอยู่ในตำแหน่งที่เหมาะสม โดยคำนึงถึงหลักความสมดุลย์ ซึ่งมีอยู่ 2 ชนิด คือ

3.1 ความสมดุลย์ที่เหมือนกันทั้งสองข้าง (Formal or Symetrical Balance) นั่นคือ ซ้ายขวามีรูปทรงและสัดส่วนเหมือนกัน มีขนาดเท่ากันทั้งซ้ายและขวา

3.2 ความสมดุลย์ที่ไม่เหมือนกันทั้งสองข้าง (Informal or Asymetrical Balance) มีรูปทรงและสัดส่วนไม่เหมือนกัน แต่มีขนาดเท่ากัน หรืออาจมีรูปทรงสัดส่วนและขนาดไม่เท่ากันแต่ให้ความรู้สึกที่เกิดความสมดุลย์

4. ความเป็นเอกภาพ (Unity) หรือความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน อาจทำได้หลายวิธี คือ อาจใช้สีที่กลมกลืนหรือคล้ายคลึงกัน อาจใช้วัตถุที่มีลวดลายในลักษณะเดียวกัน หรืออาจใช้วัตถุที่มีขนาดและรูปร่างเหมือนกัน จะทำให้เรื่องราวและวัตถุที่นำมาจัดสัมพันธ์กันเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันได้

5. การเน้นจุดเด่น (Centre of Interest) เพื่อต้องการให้ดึงดูดความสนใจและเข้าใจได้ง่าย ซึ่งอาจเน้นโดยการใช้สีที่แตกต่างกันไปจากบริเวณอื่น ๆ หรือเน้นโดยใช้เส้นนำสายตาไปยังจุดเด่น เพื่อทำให้รูปร่างและขนาดของจุดเด่นแตกต่างไปจากส่วนอื่น ๆ และอาจใช้การเว้นช่องว่าง (Space) เพื่อเน้นสิ่งที่น่าสนใจ

6. ความตัดกัน (Contrast) หมายถึง การจัดองค์ประกอบต่าง ๆ มิให้ซ้ำซากน่าเบื่อหน่าย ซึ่งตรงข้ามกับความกลมกลืนกัน ความตัดกันในเรื่องสี เช่น สีสดกับสีมืด สีนํากับสีอ่อน ความตัดกันในเรื่องขนาด และลักษณะในเรื่องของพื้นผิววัตถุ (texture) *คือความหยาบหรือเรียบ*
เป็นต้น *โดยทั่วไป 6 - 7*

นอกจากนี้แล้วในการจัดป้ายนิเทศยังต้องคำนึงถึงองค์ประกอบอื่นอีกด้วย
ดังที่ บุญยฤทธิ์ คงคาเพชร (2526 : 75 - 76) ได้กล่าวเพิ่มเติมไว้ คือ

1. เส้น (Line) เป็นเครื่องหมายหรือเครื่องหมายที่จะนำสายตาของผู้ดูมาสู่ตัววัตถุ หรือสิ่งที่นำมาตั้งแสดงได้อย่างรวดเร็วยิ่งขึ้น ซึ่งวัตถุที่ใช้อาจเป็น เชือก กระดาษ ไม้ เป็นต้น

2. การเน้น (Emphasis) อาจทำได้โดยใช้ตัวอักษรตัวโต ๆ ใช้สีสะดุดตา มีการประดิษฐ์ลวดลายรูปร่างแปลก ๆ ตลอดจนการทำลูกศรชี้ ก็เป็นการเน้นให้จุดสนใจในป้ายนิเทศปรากฏเด่นชัดขึ้นได้

3. ลักษณะมิติ (Dimension) โดยทั่วไปการจัดป้ายนิเทศมักจัดในลักษณะ 2 มิติซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับการจัดป้ายนิเทศในลักษณะ 3 มิติ ที่แสดงความลึก อาจให้ผลที่ดีกว่า 2 มิติ เพราะการนำวัตถุ 3 มิติ มาติดบนป้ายนิเทศก็เป็นสิ่งที่แปลกและน่าสนใจมาก นอกจากนี้รูปภาพต่าง ๆ เราก็สามารถทำให้ดูคล้ายเป็นภาพ 3 มิติได้ โดยเพิ่มความหนาด้านหลังของภาพด้วยไม้อัดหรือโฟม

คุณค่าของป้ายนิเทศ

สุโขทัยธรรมาธิราช,มหาวิทยาลัย (2526 : 276) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของป้ายนิเทศที่มีต่อการเรียนการสอน ดังนี้

1. เป็นที่จัดแสดงวัตถุที่มีเพียงชิ้นเดียว เพื่อให้ผู้เรียนได้ศึกษาอย่างใกล้ชิดทุกคน

2. ใช้แสดงวัตถุหรือชิ้นส่วนเพื่อเรียกร้องความสนใจ เช่น การแสดงแผ่นพับ ปกหนังสือที่ได้รับมาใหม่ อาจเรียกร้องความสนใจให้ผู้เรียนต้องการอ่านหนังสือเล่มนั้นได้
3. ประหยัดเวลาในการสอน โดยที่ครูผู้สอนสามารถติดตามแสดงวัตถุที่ไม่มีเวลาอธิบายในชั้นให้ผู้เรียนได้ศึกษาตามความสะดวกของตน
4. เพื่อเราให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ เช่น ศึกษาปัญหาจากสิ่งที่ผู้สอนจัดแสดงไว้บนป้ายนิเทศ แล้วร่วมกันอภิปรายในชั้นเรียน
5. เป็นที่ศึกษาทบทวนสิ่งที่ได้เรียนมาแล้ว โดยผู้สอนจัดแสดงวัตถุที่ใช้สอนมาแล้วไว้ให้ผู้เรียนศึกษาเพิ่มเติม
6. จัดเป็นที่ให้ผู้เรียน ได้มีส่วนร่วมในการคิดจัดแสดงวัตถุและข้อมูลต่าง ๆ ทำให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนการแสดง และสื่อความหมายโดยทัศนวัตถุต่อกันและกัน

นอกจากนี้ สมบูรณ์ สงวนญาติ (2534 : 184) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของป้ายนิเทศในการเรียนการสอน พอสรุปได้ดังนี้

1. เป็นเครื่องเร้าความสนใจ กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดปัญหา อยากเรียนรู้ เป็น การสร้างความพร้อมให้แก่ผู้เรียนก่อนลงมือสอน
2. เป็นที่แสดงสื่อต่าง ๆ ระหว่างการสอน หรือตอนสรุปบทเรียน เช่น รูปภาพ แผนภูมิ แผนภาพ แผนสถิติ เป็นต้น
3. เป็นสื่อที่ช่วยลดเวลาสอนในห้องเรียนลง โดยจัดข้อมูลไว้ให้ผู้เรียนศึกษาตามลำพังนอกเวลาเรียน
4. เป็นสื่อที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้กระทำกิจกรรมในเรื่องใดเรื่องหนึ่งร่วมกัน โดยอาศัยข้อมูลที่จัดแสดงไว้บนแผ่นป้าย
5. เป็นสื่อที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ถึงวิธีการถ่ายทอดความรู้โดยใช้รูปภาพ ภาษา และสัญลักษณ์ ในรูปแบบต่าง ๆ

จากคุณค่าของป้ายนิเทศดังกล่าวจะเห็นได้ว่าป้ายนิเทศ เป็นทัศนวัตถุที่มีประโยชน์อย่างยิ่งต่อการเรียนการสอน ช่วยทำให้บทเรียนที่เป็นนามธรรมเป็นรูปธรรมมากขึ้น เป็นการสร้างบรรยากาศที่ดีให้แก่ห้องเรียน นอกจากนี้แล้วป้ายนิเทศยังส่งเสริมให้นักเรียนเป็นผู้ที่มีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย เพราะนักเรียนจะได้ร่วมมือกันทำงาน แบ่งหน้าที่กันรับผิดชอบ ดังนั้นป้ายนิเทศจึงเป็นสิ่งจำเป็นที่ครูควรจะได้นำมาใช้ประกอบการเรียนการสอนในห้องเรียนด้วย

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาพการ์ตูน

ความหมายของการ์ตูน

เวบสเตอร์ (วิจิต ศรีทอง 2526 : 19 ; อ้างอิงมาจาก Webster.) กล่าวว่า การ์ตูน (Cartoon) มาจากคำภาษาฝรั่งเศสว่า (Carton) ภาษาอิตาลีเรียกว่า (Cartone) และภาษาละตินว่า (Charta) มีความหมายว่า กระดาษ (Paper)

ความหมายของการ์ตูนที่เป็นที่เข้าใจกัน คือ การเขียนภาพลงบนกระดาษ หนา ๆ โดยในสมัยแรก ๆ การ์ตูนเป็นการออกแบบเพื่องานเขียนภาพบนผนังปูนเปียก (Fresco) การทำลวดลายบนผ้า หรือเขียนภาพสีน้ำมัน ตลอดจนการเขียนภาพประดับกระจก และประดับเนื้อกระเบื้องสี (Mosaic)

วิททิช และชูลเลอร์ (Wittich and Schuller. 1962 : 154 - 155) กล่าวว่า การ์ตูนเป็นสิ่งจำลองความคิด หรือสถานการณ์ต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็นของบุคคลทั่วไป การ์ตูนทำให้บุคคลเข้าใจในความคิด เรื่องราวต่าง ๆ และช่วยให้เกิดความตลกขบขัน ไปด้วย

ศักดิ์ชัย เกียรตินาคินทร์ (2532 : 7) กล่าวว่า การ์ตูน หมายถึง ภาพวาดในลักษณะง่าย ๆ บิดเบี้ยว โยเย่ ไม่เหมือนภาพในโลกแห่งความจริง มีลักษณะเลียนแบบธรรมชาติลดทอนรายละเอียดที่ไม่จำเป็นออก เพื่อใช้สื่อความหมายแทนตัวหนังสือ ในขณะที่เดียวกันก็มุ่งให้เกิดความสวยงาม น่ารัก ขบขัน ประกอบด้วย

จากความหมายของการ์ตูนดังกล่าวสามารถสรุปความหมายของการ์ตูนได้ว่า การ์ตูน หมายถึง ภาพวาดที่เป็นสัญลักษณ์แทนแนวความคิด แทนสถานการณ์ เป็นภาพล้อเลียนทำให้เกิดอารมณ์ขัน และช่วยให้เกิดความเข้าใจในเรื่องหรือเหตุการณ์ต่าง ๆ ได้

ประเภทของการ์ตูน

คินเดอร์ (Kinder. 1959 : 152) ได้แบ่งการ์ตูนออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. การ์ตูนธรรมดา (Cartoon)
2. การ์ตูนเรื่อง (Comics)

การ์ตูนธรรมดา (Cartoon) ได้แก่ ภาพวาดสัญลักษณ์ที่ใช้เป็นตัวแทนของบุคคล แนวความคิดหรือสถานการณ์ ทำขึ้นสำหรับจะใช้จุดความคิดของคน (สมพงษ์ ศิริเจริญ และคณะ 2506 : 53)

การ์ตูนเรื่อง (Comics) ได้แก่ การ์ตูนธรรมดาหลาย ๆ ภาพ ซึ่งได้จัดลำดับอย่างสัมพันธ์ต่อเนื่องเป็นเรื่องราวที่สมบูรณ์ (Kinder. 1959 : 152)

ศักดิ์ชัย เกียรติวนาจันทร์ (2532 : 13 - 18) แบ่งการ์ตูนออกเป็น 7 ประเภทตามประโยชน์การใช้สอย ดังนี้

1. การ์ตูนล้อสังคม (Clag Cartoon) มักเป็นภาพในเชิงภาพล้อ (Caricature) โดยนักเขียนการ์ตูนภาพล้อโดยเฉพาะ นิยมพิมพ์ในหนังสือพิมพ์ และนิตยสาร

2. การ์ตูนล้อการเมือง (Political and editional Cartoon) เป็นภาพล้อผู้บริหารประเทศ เน้นทางด้านการเมืองและการปกครอง โดยมีจุดมุ่งหมายกระตุ้นผู้อ่านให้เห็นเชิงตรงกันข้าม หรือขบขัน เลียดสี เป็นต้น

3. การ์ตูนโฆษณา (Commercial Cartoon) หมายถึง การ์ตูนที่ใช้ในงานโฆษณาชวนเชื่อในสินค้าของตน ลักษณะการ์ตูนอาจเป็นรูป 2 มิติ หรือหุ่นการ์ตูน 3 มิติ

4. การ์ตูนประชาสัมพันธ์ (Public Relations Cartoon) เป็นการ์ตูนในลักษณะเดียวกับการ์ตูนโฆษณา แตกต่างกันที่วัตถุประสงค์ว่า การ์ตูนประชาสัมพันธ์เป็นการ์ตูนที่ใช้ประดับตกแต่ง เพื่อกระตุ้นในการบอกข่าว แจ้งข่าว ให้ผู้อื่นได้ทราบ โดยมีได้หวังผลทางด้านการค้าเหมือนการ์ตูนโฆษณา

5. การ์ตูนล้อเลียน (Caricature Cartoon) เป็นการ์ตูนที่เขียนในเชิงล้อเลียนบุคคลให้ดูตลกขบขัน โดยวาดบุคคลลักษณะเกินความจริง

6. การ์ตูนเรื่องยาว (Comic Strip Cartoon) เป็นการ์ตูนที่ใช้ดหรือประกอบนิยาย นิทานต่าง ๆ ตั้งแต่ต้นจนจบ มักมีความยาวเป็นตอน ๆ ไม่สามารถจบลงภายในช่องเดียวเหมือนการ์ตูนภาพล้อ

7. ภาพยนตร์การ์ตูน (Animated Cartoon) หมายถึง การทำภาพวาดการ์ตูนให้ออกมาเป็นภาพยนตร์ โดยการวาดรูปลงบนแผ่นใสแล้วถ่ายเป็นภาพยนตร์ ให้มีลักษณะเคลื่อนไหวเหมือนมีชีวิตจริง

ลักษณะการ์ตูนที่ดี

ศักดิ์ชัย เกียรติวนาจันทร์ (2532 : 21 - 22) ได้สรุปลักษณะของการ์ตูนที่ดีไว้ดังนี้

1. ส่งเสริมการค้นคว้าและความคิดที่เป็นวิทยาศาสตร์ เพื่อปลูกฝังให้เด็กสนใจ ทดลองค้นคว้า หาเหตุผล ที่จะได้มาซึ่งความเป็นจริงมิใช่ฝากไว้กับโชคชะตา

2. ควรหลีกเลี่ยงเรื่องราวเกี่ยวกับอิทธิฤทธิ์ปาฏิหาริย์ วิญญาณ โชคลาง อันหาเหตุผลที่จะพิสูจน์ความจริงมิได้ เพื่อมิให้ผู้อ่านหลงเชื่อจนยึดถือเป็นแนวทางในการตัดสินใจต่างๆ

3. เนื้อหากำรตูนควรมีลักษณะไม่ล้นเกิน หมายถึง ตัวเอกของเรื่องมีชีวิตที่ต่อสู้อุปสรรคต่าง ๆ เพื่อความสำเร็จในบั้นปลายท้ายเรื่อง ซึ่งเนื้อหาลักษณะนี้จะกระตุ้นให้ผู้อ่านมีความคิดสร้างสรรค์ และกำลังใจที่จะต่อสู้และแก้ปัญหาชีวิตของตนเองได้

4. มีเนื้อหารางวัลซึ่งคุณธรรม การนำเสนอเนื้อหาลักษณะนี้ไม่ควรที่จะใช้วิธีสอนโดยตรง เพราะจะทำให้น่าเบื่อหน่าย แต่ควรแทรกไว้ในพฤติกรรมของตัวละครต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นตัวเอกหรือตัวร้าย โดยเฉพาะถ้าแทรกอยู่ในตัวร้าย จะทำให้เห็นภาพของคุณธรรมได้ชัดเจนยิ่งขึ้น ซึ่งผลของคุณธรรมความดีนี้จะส่งเสริมให้มีชีวิตที่ดีขึ้น ผู้อ่านจะรู้ถึงคุณค่าและภาคภูมิใจในตนเองหากได้ทำความดีนั้น ๆ ขึ้นบ้าง

5. ส่งเสริมให้เป็นคนที่เมตตา ปราณี รักธรรมชาติ เคารพในสิทธิหน้าที่ของมนุษย์แต่ละคน

6. นำเสนอเรื่องที่เป็นจริง มิใช่เรื่องชวนฝัน

บุญฤทธิ์ คงคาเพชร (2527 : 15) กล่าวถึงลักษณะของการ์ตูนที่ดีไว้ ดังนี้

1. ทำให้ผู้ดูเข้าใจความหมายตรงกับที่ผู้เขียนวางจุดมุ่งหมายไว้
2. เป็นภาพง่าย ๆ มีลักษณะเด่น ไม่ซับซ้อนยุ่งยาก
3. มีจุดมุ่งหมายเดียวในภาพ
4. ถ้ามีคำบรรยายควรเป็นคำบรรยายสั้น ๆ กระชับรัดและช่วยให้ภาพเกิดความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

5. ภาพที่เขียนออกมาควรมีลักษณะซ้ำซ้อน หรือสับสนจนผลิตเพี้ยนมากกว่าเป็นไปในทางเศร้า หดหู่ หรือพิการ เป็นต้น

6. การ์ตูนที่ดีควรให้แง่คิด และสร้างสรรค์ในทางที่ดี

รูปแบบของการ์ตูน

สมัคร ผลจำรูญ (2522 : 24 - 25) ได้กล่าวถึงรูปแบบของภาพการ์ตูน ไม่ว่าจะเป็นการ์ตูนธรรมดา หรือการ์ตูนเรื่องก็ตาม มีลักษณะใหญ่ ๆ 2 แบบ ได้แก่

1. แบบเหมือนจริง (Realistic type) เป็นการเขียนภาพให้มีลักษณะใกล้เคียงความเป็นจริงในธรรมชาติ ทั้งในเรื่องสัดส่วน รูปร่าง ลักษณะท่าทาง และสภาพแวดล้อม ภาพนี้มีลักษณะใกล้เคียงความเป็นจริงมาก แต่ไม่ถึงกับเป็นภาพวาดเหมือนจริง

2. แบบล้อของจริง (Cartoon type) เป็นภาพที่เขียนบิดเบือนไปจากความเป็นจริง มักเน้นเฉพาะลักษณะเด่น ๆ หรือที่สำคัญ ๆ มีจุดมุ่งหมายเพื่อจะใช้เป็นการล้อเลียนให้เกิดอารมณ์ขันแก่ผู้ดู เช่น ภาพการ์ตูนของ วอลท์ ดิสนีย์ ในโทรทัศน์ก็มีภาพการ์ตูนให้ได้ชมกันอยู่เสมอ เรื่องที่ได้รับความนิยมมากเรื่องหนึ่งคือ ภาพยนตร์การ์ตูนชุด “ทอมกับजेอรี่” ภาพการ์ตูนต่าง ๆ เหล่านี้ล้วนเป็นการบิดเบือนไปจากความเป็นจริงทั้งสิ้น

นอกจากรูปแบบของการ์ตูนดังกล่าวแล้ว ยังมีรูปแบบของการ์ตูนอีกรูปแบบหนึ่ง คือ การ์ตูนโครงร่าง ซึ่ง สุวิข แทนปิ่น ได้ให้ความหมายว่า ภาพการ์ตูนโครงร่าง (Matchstick) คือ ภาพวาดลายเส้น ขาว-ดำ ง่าย ๆ มีสัดส่วนผิดไปจากของจริง (สุวิข แทนปิ่น. 2517 : 5)

บุญปลุก สิทธิไทย กล่าวว่า ภาพการ์ตูนโครงร่าง หรือภาพก้านไม้ขีด อันที่จริงแล้วก็เป็นภาพประเภทล้อความจริงด้วยเหมือนกัน แต่ภาพแบบนี้ต่างกับภาพการ์ตูน 2 แบบแรกในเรื่องของการใช้เส้น กล่าวคือ ภาพการ์ตูนโครงร่างจะใช้เส้นเพียงน้อยเส้น แต่ให้ความหมายและความสำคัญของเส้นนั้นมาก (บุญปลุก สิทธิไทย. 2534 : 30)

ประโยชน์ของการ์ตูนกับการเรียนการสอน

สมหญิง กลั่นศิริ (2524 : 74) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการ์ตูนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน ดังนี้

1. ส่งเสริมการสอนของครู ช่วยให้บทเรียนน่าสนใจ และทำให้ผู้เรียนเรียนโดยไม่เบื่อหน่าย
2. ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียนเร็วยิ่งขึ้น เพราะการ์ตูนจะช่วยสื่อความหมายให้เกิดความเข้าใจได้เร็วยิ่งขึ้น
3. ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ สนุกสนาน และติดตามการสอนของครูโดยตลอด
4. ช่วยผ่อนคลายความเครียด ทำให้บทเรียนสนุกสนานน่าติดตาม

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาพการ์ตูน

งานวิจัยในประเทศ

อภิญา แก้วชื่น (2528 : 39) ได้ศึกษาเปรียบเทียบพัฒนาการทางความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แบบฝึกทักษะการคิดที่เป็นการดูล้อของจริง กับการ์ตูนโครงร่าง ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ใช้แบบฝึกเสริมทักษะการคิดที่เป็นการดูล้อของจริง มีพัฒนาการทางความคิดสร้างสรรค์แตกต่างจากนักเรียนที่ใช้แบบฝึกเสริมทักษะการคิดที่เป็นการดูโครงร่างอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาถึงพัฒนาการทางความคิดสร้างสรรค์พบว่า นักเรียนที่ใช้แบบฝึกเสริมทักษะการคิดที่เป็นการดูล้อของจริง และที่เป็นการดูโครงร่าง มีพัฒนาการทางความคิดสร้างสรรค์ที่แสดงออกโดยภาษา และความคิดสร้างสรรค์ที่แสดงออกโดยรูปภาพสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยคะแนนเฉลี่ยความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง

สามารถ เนียมสุวรรณ (2533 : 40) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการดูเคลื่อนไหวไปรษณีย์ วิชาจริยศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีการสรุปบทเรียนต่างกัน 2 แบบ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนจากการดูเคลื่อนไหวไปรษณีย์ ประกอบเครื่องฉายภาพข้ามศีรษะที่มีการสรุประหว่างบทเรียน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกับนักเรียนที่เรียนจากการดูเคลื่อนไหวไปรษณีย์ที่มีการสรุปตอนท้ายของบทเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่เรียนจากการดูเคลื่อนไหวไปรษณีย์ประกอบเครื่องฉายภาพข้ามศีรษะที่มีการสรุประหว่างบทเรียน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนจากการดูเคลื่อนไหวไปรษณีย์ที่มีการสรุปตอนท้ายของบทเรียน

พรพันธ์ วันศุกร์ (2534 : 70) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลของเทคนิค “แม่แบบ” สไลด์การ์ตูนกับโปรแกรมพัฒนาสุขนิสัย ที่มีต่อสุขนิสัยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้เทคนิคแม่แบบสไลด์การ์ตูน มีสุขนิสัยด้านการรักษาความสะอาดร่างกาย แตกต่างจากนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้โปรแกรมการพัฒนาสุขนิสัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้เทคนิคแม่แบบสไลด์การ์ตูนมีสุขนิสัยด้านการรักษาความสะอาดของร่างกายสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้โปรแกรมพัฒนาสุขนิสัย

ชยันต์ เพชรศรีจันทร์ (2534 : 92-93) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ และความสนใจในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จากการสอนด้วยวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา โดยสื่อหนังสือเรียนที่ใช้ภาพเหมือน กับสื่อหนังสือเรียนที่ใช้ภาพการ์ตูน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนโดยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาโดยใช้สื่อหนังสือเรียน

ที่ใช้ภาพเหมือน กับสื่อหนังสือเรียนที่ใช้ภาพการ์ตูน มีผลสัมฤทธิ์และความสนใจในการอ่านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาโดยใช้สื่อหนังสือเรียนที่ใช้ภาพการ์ตูนมีผลสัมฤทธิ์และความสนใจในการอ่านสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาโดยใช้สื่อหนังสือเรียนที่ใช้ภาพเหมือน

นิชกานต์ คมคาย (2539 : 60) ได้เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนแบบสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนเขียนแบบสร้างสรรค์โดยใช้สื่อภาพการ์ตูน กับสื่อภาพเหมือน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้สื่อภาพการ์ตูนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนแบบสร้างสรรค์สูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้สื่อภาพเหมือน

งานวิจัยในต่างประเทศ

โซนส์ (Sones. 1944 : 238 - 239) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการอ่านของนักเรียนระดับเกรด 6 และ 9 ระหว่างหนังสือคู่มือธรรมดา กับหนังสือการ์ตูน โดยในกลุ่มทดลองใช้การ์ตูนเรื่อง วอนเดอร์ วูแมน (Wonder Woman) กลุ่มควบคุมใช้หนังสือบทเรียนธรรมดา ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ในการอ่านสูงกว่านักเรียนในกลุ่มควบคุม แสดงว่าหนังสือการ์ตูนช่วยให้เด็กเรียนรู้ได้ดีกว่าหนังสือธรรมดา

คินเดอร์ (Kinder. 1965 : 68 - 69) ได้สำรวจการใช้การ์ตูนของครูในระดับมัธยมศึกษา จำนวน 300 คน ผลการสำรวจพบว่า

1. ครูทุกคนพอใจในประโยชน์ของการ์ตูน
2. นักเรียนร้อยละ 97 ชอบเรียนกับครูที่ใช้การ์ตูนในการสอน
3. การ์ตูนมีประโยชน์มากที่สุดสำหรับครูที่สอนสังคมศึกษา คณิตศาสตร์ และวิชาภาษาไทย
4. ประโยชน์ของการ์ตูนอยู่ที่การใช้ภาพประกอบ ดึงดูดความสนใจ จูงใจ เกิดความชัดเจน และเน้นอารมณ์ขัน

5. ครูและนักเรียนพอใจแบบเรียนที่มีการ์ตูนประกอบ

พิตแมน (Pittman. 1958 : 283) ได้ศึกษาถึงอิทธิพลของหนังสือการ์ตูนที่มีต่อเด็ก ผลการวิจัยพบว่า หนังสือการ์ตูนมีอิทธิพลต่อเด็ก สามารถเปลี่ยนแปลงบุคลิกภาพของเด็กได้

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการ์ตูนดังกล่าว จะเห็นว่า การนำการ์ตูนมาประกอบ การสอน จะช่วยให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น นอกจากนี้การ์ตูนยังมีอิทธิพลต่อ การเรียนการเปลี่ยนแปลงบุคลิกภาพของนักเรียน และช่วยให้บรรยากาศในการเรียนเป็นไป อย่างน่าสนใจ จึงสมควรที่จะนำมาใช้ประกอบในการจัดการเรียนการสอน

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาพเหมือนจริง

ภาพ เป็นสื่อทัศนูปกรณ์ชนิดหนึ่งที่ครูผู้สอนสามารถนำมาใช้ประกอบการเรียนการ สอนได้กับนักเรียนทุกระดับชั้น การนำภาพมาประกอบการสอนนั้นจะเป็นรากฐานที่ดีของการ เรียนรู้ดังกล่าวที่ว่า “รูปภาพที่ดีมีค่ากว่าคำพูดพันคำ” ทั้งนี้เพราะว่า ภาพแต่ละภาพนั้นจะ มีความหมายอยู่ในตัว ภาพถือได้ว่าเป็นเครื่องมือสื่อสารสากล ที่ทุกชาติทุกภาษาสามารถ เข้าใจและสื่อความได้ด้วยสายตาของตนเอง (Dale. 1969 : 430)

ความหมาย

สนั่น ปัทมะทิน (2513 : 60) ได้กล่าวถึงภาพในลักษณะต่าง ๆ ไว้ 2 ลักษณะ คือ ภาพถ่ายและภาพเขียน และได้ให้ความหมายว่า

ภาพถ่าย คือ ภาพที่ถ่ายด้วยกล้องถ่าย

ภาพเขียน คือ ภาพที่เขียนด้วยหมึกและสี เป็นรูปร่างตามลักษณะที่ออกแบบ ซึ่งอาจเป็นภาพเหมือน ภาพจินตนาการ ภาพล้อ แผนภาพ แผนภูมิ แผนสถิติ หรือกราฟ ใช้ตี พิมพ์ประกอบตำรา หรือพิมพ์ไว้ในที่ที่จำเป็นต้องใช้

เกอร์ลาซ และอีลี (Gerlach & Ely. 1971 : 365) กล่าวว่า ภาพมีลักษณะ เป็นภาพนิ่ง 2 มิติ ที่แสดงถึงเหตุการณ์ สถานที่ บุคคล สิ่งของ ฯลฯ สามารถนำมาใช้ในการ เรียนการสอน ทั้งเป็นรายบุคคลหรือเป็นกลุ่มพร้อม ๆ กันได้

จากความหมายดังกล่าว สรุปได้ว่า ภาพ หมายถึง ภาพนิ่ง ที่เป็นวัสดุ 2 มิติ ที่แสดงถึง สถานที่ บุคคล สิ่งของ ฯลฯ อาจเป็นได้ทั้งภาพถ่าย ภาพเขียน แผนภูมิ แผนสถิติ ต่าง ๆ ที่นำมาใช้ในการเรียนการสอนได้

ประเภทของภาพ

อารีย์ สุทธิพันธ์ (2512 : 20) แบ่งประเภทของภาพเป็น 3 ประเภท ตาม ลักษณะของการถ่ายทอด คือ

1. ภาพที่ถ่ายทอดตามความเป็นจริง (Realism) เป็นภาพที่มีลักษณะเหมือนวัตถุจริงตามธรรมชาติ เช่น ภาพถ่ายเหมือนจริง ภาพวาดเหมือนจริง

2. ภาพที่ถ่ายทอดโดยการบิดเบือน (Distortion) เป็นภาพที่ดัดแปลงความเหมือนจริง โดยมีการแต่งเสริมหรือตัดทอนบางส่วน ขณะเดียวกันก็ยังคงเค้าโครงเดิมไว้ให้ผู้ดูทราบว่าภาพนั้นหมายถึงอะไร เช่น ภาพการ์ตูน

3. ภาพนามธรรม (Abstraction) เป็นภาพที่ถ่ายทอดออกมาโดยใช้ความรู้สึก ไม่ได้แสดงถึงเรื่องราวความเป็นจริง แต่จะพิจารณาถึงความรู้สึกที่มีอยู่ในวัตถุ หรือเป็นภาพที่เกิดจากอารมณ์ในส่วนลึกที่ผู้สร้างภาพได้ถ่ายทอดออกมาเป็นสัญลักษณ์อย่างใดอย่างหนึ่ง

โนลว์ตัน (Knowlton. 1966 : 175 - 178) แบ่งประเภทของภาพออกเป็น 3 ประเภท ตามลักษณะการเรียนรู้สิ่งต่างๆ จากภาพ คือ

1. ภาพเหมือนจริง (Realistic Picture) คือ ภาพที่มีรูปร่าง ขนาด และรายละเอียดที่เป็นจริง ทั้งสัดส่วน รูปร่าง และสี เช่น ภาพถ่ายเหมือนจริง ภาพวาดเหมือนจริง เป็นต้น

2. ภาพอุปมา อุปไมย (Analogical Picture) คือ ภาพที่มีรูปร่างตามความเป็นจริง แต่นำมาใช้ในเชิงอุปมา อุปไมย หรือผิดไปจากความเป็นจริงบ้าง เพื่อช่วยในการเปรียบเทียบให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจความคิดรวบยอดที่ยาก ๆ ได้ง่ายขึ้น เช่น ภาพการ์ตูน

3. ภาพที่เสนอสาระโดยใช้ข้อมูล และเหตุผล (Logical Picture) หรือภาพนามธรรม เป็นภาพที่มีรูปร่างไม่เหมือนจริง แต่เป็นภาพที่ใช้แทนของจริงที่เป็นนามธรรมทั้งในด้านปริมาณ อัตราส่วน แต่ไม่อาจแทนในเรื่องของรูปร่างลักษณะได้ เช่น แผนภาพ แผนภูมิ แผนที่

ลักษณะของภาพที่ดี

เอดการ์ เดล (Edgar Dale. 1969 : 269 - 274) ได้กล่าวถึงลักษณะของภาพที่ดี ไว้ดังนี้

1. ต้องเหมาะสมกับจุดประสงค์ของการเรียนการสอน
2. สามารถถ่ายทอดลักษณะได้ตรงกับความเป็นจริง
3. มีความถูกต้องในเรื่องของขนาด และสัดส่วน
4. ก่อให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ เพิ่มความน่าสนใจในเนื้อหาบทเรียน
5. กระตุ้นให้เกิดการสร้างจินตนาการต่อเนื่อง
6. มีคุณภาพด้านศิลปะ ใช้เทคนิคในการสร้างภาพที่ดี มีส่วนประกอบภาพ

ที่ดี

7. เนื้อเรื่องภายในภาพต้องมุ่งจุดสำคัญเพียงจุดเดียว

8. ภาพต้องมีรายละเอียดอย่างเพียงพอ

วิททิช และชูลเลอร์ (Wittich and Schuller. 1957 : 106 - 110) ได้อธิบายถึงลักษณะของภาพที่ดีไว้ ดังนี้

1. เป็นภาพที่มีการจัดองค์ประกอบที่ดี (good composition)
2. สื่อความหมายได้อย่างชัดเจน ไม่คลุมเครือ (clear communication)
3. เป็นภาพที่มีสีตามธรรมชาติ เห็นจริงเห็นจัง (effective colour)
4. เป็นภาพที่มีสีสันทัดกัน และมีความคมชัด (good contrast and

sharpness)

ประโยชน์ของภาพต่อการเรียนการสอน

รูปภาพเป็นทัศนูปกรณ์ที่มีค่ายิ่งต่อการเรียนการสอน ภาพช่วยสร้างความเข้าใจให้กับนักเรียนได้ในทุกระดับชั้น ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียนได้ง่ายขึ้น เร็วขึ้น นอกจากนี้แล้วภาพยังเป็นเครื่องดึงดูดความสนใจของนักเรียนได้เป็นอย่างดีอีกด้วย

วิททิช และชูลเลอร์ (Wittich and Schuller. 1957 : 75 - 79) ได้กล่าวถึงคุณค่าของภาพต่อการเรียนการสอนไว้ ดังนี้

1. รูปภาพแม้จะเป็นวัสดุ 2 มิติ ก็ตามแต่ก็สามารถทำให้นักเรียนเข้าใจในลักษณะของมิติที่ 3 ได้ โดยอาศัยเทคนิคเรื่องสัดส่วน (Perspective) ซึ่งได้แก่เรื่องของ แสง สี และเงา เข้ามาช่วยทำให้ภาพ 2 มิตินั้นมองดูมีความลึก โกล้โกลได้

2. สามารถแสดงรายละเอียดของสิ่งต่าง ๆ ที่ไม่มีการเคลื่อนไหวได้ ทำให้ผู้เรียนสามารถพิจารณารายละเอียดต่าง ๆ ได้อย่างชัดเจน และนำกลับมาทบทวนซ้ำ ๆ ได้

3. สามารถทำให้เกิดความรู้สึกว่าเกิดการเคลื่อนไหวได้ เช่น ภาพคนเดิน ม้าวิ่ง เป็นต้น

4. สามารถเน้นความรู้สึกนึกคิดของผู้ผลิตภาพนั้น ๆ ได้ เช่น ความโกรธ ความกลัว

5. สามารถใช้ประกอบการสอนได้หลายวิธี และใช้ได้กับนักเรียนทุกระดับชั้น

6. สามารถใช้ในการเรียนเป็นรายบุคคลได้ นักเรียนสามารถนำภาพไปศึกษา รายละเอียดนานเท่าใด บ่อยเท่าใดก็ได้

จุมพต วนิชกุล (2520 : 15 - 16) ได้สรุปประโยชน์ของภาพไว้ ดังนี้

1. ช่วยส่งเสริมความสนใจในการเรียนรู้ ในการเตรียมการสอน และช่วยกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้นในการเรียนรู้

2. ช่วยให้เกิดความแจ่มชัดในการอธิบายมากขึ้น โดยไม่ต้องอธิบายยาว
3. ช่วยจัดความเข้าใจผิด ที่เด็กคิดว่าจะเป็นไปตามที่เด็กได้รับการบอกเล่า
4. ช่วยส่งเสริมการอ่านหนังสือ ภาพช่วยให้เด็กอ่านได้รู้เรื่อง และเข้าใจเรื่องได้ง่ายขึ้น เพิ่มความสนใจที่จะอ่านหนังสือให้มากขึ้น
5. ช่วยในการค้นคว้าและเตรียมรายงาน การใช้ภาพประกอบจะทำให้เด็กเกิดความสนใจ รู้ถึงรายละเอียด รู้จักเปรียบเทียบได้อย่างถูกต้อง
6. ช่วยในการอ่านบทกวี เพราะหนังสือที่มีภาพประกอบย่อมมีความน่าสนใจมากกว่า

หลักการใช้รูปภาพประกอบการสอน

นันทพร กัณหาสุวรรณ (2533 : 36) ได้กล่าวว่า เมื่อเลือกรูปภาพที่เหมาะสมได้แล้ว ควรทราบถึงหลักการใช้รูปภาพในการสอน ซึ่งมีดังนี้

1. ใช้รูปภาพครั้งละน้อย ๆ ภาพ จะได้ผลดีมากกว่าใช้มาก ๆ ภาพ
2. ใช้ให้ตรงกับจุดประสงค์ของเรื่องที่จะสอน
3. ใช้รูปภาพร่วมกับอุปกรณ์ประกอบการสอนอื่น ๆ
4. เลือกดูว่าเวลานำภาพออกแสดง จะใช้วิธีไหนจึงจะเหมาะสม
5. ควรให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการใช้ภาพด้วย
6. ควรสอนวิธีอ่านรูปภาพให้นักเรียน ซึ่งมีวิธีการดังนี้
 - 6.1 หาความสำคัญของเรื่องในภาพก่อน
 - 6.2 หาความแตกต่างหรือเหมือนกันของวัตถุ
 - 6.3 หาความเกี่ยวข้องหรือต่อเนื่องกันของกระบวนการ
 - 6.4 มองหาแง่ “เกี่ยวพัน” ของสิ่งที่ปรากฏในภาพ
7. เมื่อเทียบกับการใช้อุปกรณ์อย่างอื่นที่หาได้แล้ว เห็นว่ารูปภาพจะใช้ได้ผลดีกว่า จึงค่อยใช้รูปภาพ

งานวิจัยที่เกี่ยวกับภาพเหมือนจริง

งานวิจัยในประเทศ

ฉลองชัย สุรวัฒน์บุรณ์ (2515 : 90-100) ได้ศึกษาหาแบบ และสีของภาพประกอบหนังสือสำหรับเด็กอนุบาล ที่นักเรียนอนุบาลชอบ ผลการวิจัยพบว่า ภาพประติมากรรม และภาพลายเส้น เป็นภาพที่นักเรียนชอบมากที่สุด รองลงมาคือ ภาพประติมากรรมลายเส้น

ภาพถ่าย และภาพเหมือนจริงทั้งแลเงา และลายเส้น นอกจากนี้ยังพบว่า สัมผัสอิทธิพลต่อการเลือกภาพของนักเรียนอนุบาล มากกว่าแบบของภาพ โดยเด็กชอบภาพหลายสี มากกว่าภาพสีหนึ่งสี และภาพขาว-ดำ

จริยา ปิ่นณราช (2516 : 68-69) ได้ศึกษาผลของภาพสีและภาพขาวดำที่มีต่อการเรียนรู้วิชาภาษาไทยของนักเรียนอนุบาล ในระดับประถมศึกษาตอนต้น ผลการวิจัยพบว่า ไม่ว่าจะใช้ภาพสีหรือภาพขาวดำ สอนวิชาภาษาไทยแก่เด็กอนุบาลระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 , 2 และ 3 จะไม่มีผลแตกต่างกัน แต่จะมีผลแตกต่างกันระหว่างคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มภาพสีและกลุ่มภาพขาวดำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

เชวงศักดิ์ จันทร์ขมภู (2525 : 25-28) ได้ศึกษาถึงผลของสิ่งเร้าที่เป็นรูปภาพ และสิ่งเร้าที่เป็นคำต่อการระลึกทันทีของเด็ก ผลการวิจัยพบว่า ถ้าใช้เวลาในการเสนอสิ่งเร้าเพียง 6 วินาที ต่อภาพและต่อคำ กลุ่มตัวอย่างจะสามารถระลึกถึงสิ่งเร้าที่เป็นคำได้ดีกว่าสิ่งเร้าที่เป็นภาพ แต่ถ้าเพิ่มเวลาในการเสนอสิ่งเร้าเป็น 12 วินาทีต่อภาพและต่อคำ กลุ่มตัวอย่างจะสามารถระลึกถึงสิ่งเร้าที่เป็นภาพได้ดีกว่าสิ่งเร้าที่เป็นคำ

นางพงา บุญปักษ์ (2527 : 34) ได้ทำการศึกษาผลของภาพสีที่เหมือนจริง ภาพสีที่ไม่เหมือนจริง และภาพขาวดำ ที่มีต่อการสร้างมโนทัศน์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการสร้างมโนทัศน์ของนักเรียนกลุ่มที่เสนอด้วยภาพสีที่เหมือนจริง ภาพสีที่ไม่เหมือนจริงและภาพขาวดำ มีความสามารถในการสร้างมโนทัศน์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ .01 โดยนักเรียนกลุ่มที่เสนอด้วยภาพสีที่เหมือนจริง และภาพขาวดำ มีความสามารถในการสร้างมโนทัศน์มากกว่า ภาพสีที่ไม่เหมือนจริง และภาพสีที่เหมือนจริงกับภาพขาวดำ มีผลต่อการสร้างมโนทัศน์ไม่แตกต่างกัน

นันทพร กัณหาสุวรรณ (2533 : 87-90) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความคงทน และความคิดสร้างสรรค์ในการเรียนรู้ วิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง การบวก และการลบของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยวิธีสอนแบบวรรณิ โดยการใชภาพกระดานชอล์ก กับภาพเหมือนจริง ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนโดยวิธีสอนแบบวรรณิ ที่ใช้ภาพกระดานชอล์ก มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความคงทนในการเรียนรู้ ไม่แตกต่างจาก นักเรียนที่เรียนโดยวิธีสอนแบบวรรณิ ที่ใช้ภาพเหมือนจริง ส่วนในด้านความคิดสร้างสรรค์นั้นพบว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบวรรณิ ที่ใช้ภาพกระดานชอล์ก มีความคิดสร้างสรรค์แตกต่างจาก นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบวรรณิ ที่ใช้ภาพเหมือนจริง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนแบบวรรณิ

ที่ใช้ภาพกระดานขอสลัก มีคะแนนเฉลี่ยของความคิดสร้างสรรค์สูงกว่า นักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนแบบวรรณิที่ใช้ภาพเหมือนจริง

งานวิจัยต่างประเทศ

เวอร์นอน (Vernon, 1960 : 8) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับลักษณะของภาพที่เด็กชอบว่า เด็กชอบภาพที่มีลักษณะความซับซ้อนหรือภาพที่มีลักษณะง่าย ๆ และภาพที่เด็กชอบเหมือนกับภาพที่ผู้ใหญ่ชอบหรือไม่ ซึ่งผลการวิจัยพบว่า ครูชอบภาพที่มีลักษณะซับซ้อนมากกว่าภาพที่มีลักษณะง่าย ๆ ส่วนเด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จะชอบภาพที่มีลักษณะง่าย ๆ รวมทั้งเด็กตั้งแต่ระดับอนุบาลจนถึงระดับประถมศึกษาปีที่ 5 จะชอบภาพที่มีลักษณะง่าย ๆ

ทราเวอร์ส (Travers, 1964 : 1 - 5) ได้ศึกษาถึงผลของการเพิ่มอัตราของความเป็นจริงให้กับสื่อประเภทรูปภาพ โดยเริ่มจากภาพลายเส้นง่าย ๆ ที่มีรายละเอียดน้อย ภาพแรเงาที่มีรายละเอียดเพิ่มมากขึ้น จนถึงภาพถ่ายเหมือนจริง ซึ่งมีรายละเอียดของสิ่งเร้าปรากฏมากที่สุด ในการสอนมโนทัศน์ให้กับเด็กประถมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า เด็กจะเรียนมโนทัศน์จากภาพลายเส้นง่าย ๆ ที่มีรายละเอียดน้อยได้ดีกว่าภาพที่มีลักษณะเหมือนจริง ซึ่งมีรายละเอียดปรากฏอยู่อย่างมากมายและสับสน

ธีโอโดรา โจเซฟิน (Theodora Josephine, 1980 : 4367A) ได้ทำการศึกษาถึงปฏิกิริยาสัมพันธ์ ผลของการเรียนรู้ของสี และวิธีการจำในการเสนอภาพการจำเพื่อการเรียนรู้โดยใช้ภาพเสนอเพื่อความจำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และ 4 ผลการวิจัยพบว่า ปฏิกิริยาสัมพันธ์จะไม่อยู่ระหว่างแบบของการจำ ความรู้ที่มีตัวแปรคือผลสะท้อนจากแรงบีบคั้น จะไม่ให้เกิดแตกต่างในวิธีการที่ใช้สไลด์ภาพสีหรือสไลด์ภาพขาวดำ

จากผลการวิจัยดังกล่าวจะเห็นได้ว่า การนำภาพเหมือนจริงในลักษณะต่าง ๆ มาใช้ในการสอน เช่น ภาพลายเส้น ภาพแรเงา ภาพถ่าย ภาพวาด มาใช้ประกอบการสอนทักษะทางด้านภาษา จะส่งผลต่อความสามารถในการใช้ภาษาของนักเรียนได้ โดยรูปภาพจะช่วยให้ นักเรียน เกิดความเข้าใจมโนทัศน์ในเรื่องที่เรียนและระลึกถึงเรื่องที่เรียนไปแล้วได้เป็นอย่างดี

สมมติฐานการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ป้ายนิเทศประกอบภาพการ์ตูนกับการสอนโดยใช้ป้ายนิเทศประกอบภาพเหมือนจริง มีความสามารถในการอ่านแตกต่างกัน
2. นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ป้ายนิเทศประกอบภาพการ์ตูนกับการสอนโดยใช้ป้ายนิเทศประกอบภาพเหมือนจริง มีความสามารถในการเขียนสร้างสรรค์แตกต่างกัน
3. นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ป้ายนิเทศประกอบภาพการ์ตูนกับการสอนโดยใช้ป้ายนิเทศประกอบภาพเหมือนจริง มีความคงทนในการเรียนรู้แตกต่างกัน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาตามหัวข้อต่อไปนี้

1. ประชากร
2. กลุ่มตัวอย่างและวิธีการสุ่ม
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
5. แบบแผนการทดลอง
6. การดำเนินการทดลอง
7. การวิเคราะห์ข้อมูล
8. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2541 โรงเรียนเทศบาล 1 บ้านท่าหิน สังกัดสำนักงานเทศบาลเมืองลพบุรี จำนวน 3 ห้องเรียน รวม 92 คน โดยมีเหตุผลในการเลือกโรงเรียน ดังนี้

1. เป็นโรงเรียนที่เปิดทำการสอนตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
2. เป็นโรงเรียนประถมศึกษา ที่เปิดสอนกลุ่มทักษะภาษาไทยตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) มาตามลำดับตั้งแต่เริ่มใช้หลักสูตร
3. เป็นโรงเรียนที่ผู้บริหาร และคณะครูมีการพัฒนา และปรับปรุงการเรียนการสอนอยู่เสมอ
4. เป็นโรงเรียนที่ผู้บริหาร และคณะครูในโรงเรียนให้ความร่วมมือสนับสนุน และเห็นความสำคัญของการวิจัยครั้งนี้

กลุ่มตัวอย่างและวิธีการสุ่ม

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ ได้แก่ักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2541 โรงเรียนเทศบาล 1 บ้านท่าหิน สังกัดสำนักงานเทศบาลเมืองลพบุรี จำนวน 2 ห้องเรียน ซึ่งมีขั้นตอนการสุ่มดังนี้

1. ใช้วิธีสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม สุ่มมา 2 ห้องเรียน จากจำนวนทั้งหมด 3 ห้อง
2. สุ่มห้องเรียนอีกครั้งหนึ่งเพื่อกำหนดเป็นกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการสอนภาษาไทย ชุดพื้นฐานทางภาษา ตามคู่มือครู กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งใช้สื่อประกอบการสอนที่แตกต่างกัน 2 กลุ่ม คือ
 - กลุ่มทดลองที่ 1 ใช้ป้ายนิเทศประกอบการภาพการ์ตูนเป็นสื่อในการสอน
 - กลุ่มทดลองที่ 2 ใช้ป้ายนิเทศประกอบการภาพเหมือนจริง เป็นสื่อในการสอน
2. ป้ายนิเทศประกอบการภาพการ์ตูนและป้ายนิเทศประกอบการภาพเหมือนจริง
3. แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน
4. แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนสร้างสรรค์

การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการสอนภาษาไทย ชุดพื้นฐานทางภาษา ตามคู่มือครู กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ

แผนการสอนภาษาไทย ชุดพื้นฐานทางภาษา ตามคู่มือครู กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ คือ แผนการสอนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2541 ที่ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาและประยุกต์มาจากแผนการสอนของคู่มือครู กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ ในบทที่ 4 เรื่อง สองพี่น้อง และบทที่ 5 เรื่อง กุ้งจอมกิน ซึ่งมีลำดับขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533)
2. วิเคราะห์เนื้อหา และจุดประสงค์ของบทเรียนทั้ง 2 บท แล้วแยกเป็นจุดประสงค์ พฤติกรรม และแบ่งเนื้อหาออกเป็นเรื่องย่อย ๆ ดังนี้

- 2.1 การสร้างประสบการณ์ทางเนื้อหา
- 2.2 การสร้างประสบการณ์การสะกดคำ
- 2.3 การอ่านบทเรียน
- 2.4 การอ่านสะกดคำแจกลูก
- 2.5 การอ่านอักษรนำและการผันวรรณยุกต์
- 2.6 การอ่านออกเสียง
- 2.7 การใช้ภาษา
- 2.8 การพัฒนาทักษะทางภาษา
- 2.9 กิจกรรมการอ่าน คัด และเขียน

3. เขียนจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมให้สัมพันธ์กับเนื้อหาในแต่ละเรื่องย่อย

4. เขียนแผนการสอน ให้เหมาะสมกับสื่อ ตรงกับเนื้อหา และจุดประสงค์

เชิงพฤติกรรม ที่ได้วิเคราะห์ได้ตามขั้นตอนการสอนของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งมีขั้นตอนการสอน ดังนี้

4.1 ชี้นำเข้าสู่บทเรียน โดยสร้างความเข้าใจในการเรียนให้

แก่นักเรียน ทบทวนประสบการณ์เดิม และเชื่อมโยงประสบการณ์เดิมกับประสบการณ์ใหม่ในบทเรียน ใช้การซักถาม สนทนา การทบทวน โดยใช้ป้ายนิเทศ 2 ลักษณะ คือ ป้ายนิเทศประกอบภาพการ์ตูน สำหรับกลุ่มทดลองที่ 1 และป้ายนิเทศประกอบภาพเหมือนจริง สำหรับกลุ่มทดลองที่ 2

4.2 ขั้นสอน

4.2.1 ขั้นสอนคำใหม่ และทบทวนคำเก่า ได้แก่ การสอนคำใหม่

ในบทเรียน คำยากในบทเรียน และทบทวนคำที่เคยเรียนมาแล้วในบทเรียนใหม่ โดยใช้ป้ายนิเทศ 2 ลักษณะ คือ ป้ายนิเทศประกอบภาพการ์ตูน สำหรับกลุ่มทดลองที่ 1 และป้ายนิเทศประกอบภาพเหมือนจริง สำหรับกลุ่มทดลองที่ 2 บัตรภาพ และบัตรคำต่าง ๆ ที่สอดคล้องกับเนื้อหาในบทเรียน

4.2.2 ขั้นแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ให้ทราบ

4.2.3 ขั้นอ่านในใจและอ่านออกเสียง ให้นักเรียนอ่านตาม

จุดประสงค์ที่กำหนดไว้ โดยครูแนะนำวิธีการปฏิบัติตนที่ถูกต้องในการอ่านให้นักเรียนจัดกิจกรรมให้นักเรียนทำ เช่น ให้ตอบคำถาม อภิปราย ฝึกอ่านออกเสียง เป็นกลุ่มและรายบุคคล แกะไขข้อบกพร่องทางการอ่าน

4.2.4 ขั้นจัดกิจกรรมฝึกฝนทักษะทางภาษา เช่น การสะกดคำ

แจกลูกคำ เกมทางภาษา โดยอาจให้นักเรียนฝึกสะกดคำ แจกลูกคำจากป้ายนิเทศ 2

ลักษณะ คือ ป้ายนิเทศประกอบภาพการ์ตูน สำหรับกลุ่มทดลองที่ 1 และป้ายนิเทศประกอบภาพเหมือนจริง สำหรับกลุ่มทดลองที่ 2 โดยอาจจัดนักเรียนออกเป็นกลุ่มแล้วแข่งขันกันทำกิจกรรม ภายในเวลาที่กำหนด เป็นต้น

4.3 ขั้นสรุป เป็นการจัดกิจกรรมให้นักเรียนสามารถสรุปเป็นความคิดรวบยอดได้ โดยครูอาจให้นักเรียนช่วยกันสรุป หรืออาจใช้ป้ายนิเทศประกอบภาพการ์ตูน สำหรับกลุ่มทดลองที่ 1 และป้ายนิเทศประกอบภาพเหมือนจริง สำหรับกลุ่มทดลองที่ 2 จากที่ได้สอนไปแล้วนำมาสรุปอีกครั้งหนึ่ง เพื่อให้นักเรียนเกิดความคิดรวบยอดได้

5. นำแผนการสอนที่สร้างขึ้นแล้วเสนอต่อ ประธานผู้ควบคุมปริญญาโทนิพนธ์ พิจารณาความเหมาะสม และเสนอแนะแก้ไข ด้านกิจกรรม และการสอนให้สัมพันธ์ทักษะทั้ง 4 คือ ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน

6. นำแผนการสอนมาแก้ไขตามคำแนะนำของประธานผู้ควบคุมปริญญาโทนิพนธ์ และนำแผนการสอนที่แก้ไขแล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ซึ่งประกอบด้วยศึกษานิเทศก์ 2 ท่าน ได้แก่ นายसान แก้วกัณหา นายยงชัย สุนธวิทย์ และครูภาษาไทยดีเด่น 1 ท่านคือ อาจารย์นารี ผุดผาด พิจารณาความเหมาะสม เสนอแนะแก้ไข ด้านความเหมาะสมของกิจกรรม ระยะเวลาที่ใช้

7. นำแผนการสอนมาปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ แล้วไปทดลองสอนกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเทศบาล 1 วัดโพธิ์แก้วพศุณ สังกัดสำนักงานเทศบาลเมืองสิงห์บุรี จำนวน 30 คน เพื่อหาข้อบกพร่องเกี่ยวกับเวลาที่ใช้ กิจกรรมการเรียน การสอน เพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไข ก่อนนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

2. ป้ายนิเทศประกอบภาพการ์ตูนและป้ายนิเทศประกอบภาพเหมือนจริง

ป้ายนิเทศประกอบภาพการ์ตูนและป้ายนิเทศประกอบภาพเหมือนจริง คือ แผ่นป้ายที่ใช้สำหรับจัดแสดงสื่อการสอน การนำเข้าสู่บทเรียน การสาธิตเรื่องราวต่าง ๆ ในบทเรียน การอธิบายคำศัพท์ และการสรุปบทเรียน ป้ายนิเทศที่ผู้วิจัยได้ใช้ทดลองในครั้งนี้เป็นป้ายนิเทศชนิดที่สามารถเคลื่อนย้ายได้ และป้ายนิเทศชนิดที่สามารถพับหรือม้วนได้ โดยได้ใช้ป้ายนิเทศประกอบภาพการ์ตูนสำหรับกลุ่มทดลองที่ 1 และป้ายนิเทศประกอบภาพเหมือนจริงสำหรับกลุ่มทดลองที่ 2 ซึ่งมีลำดับขั้นตอนการผลิตป้ายนิเทศ ดังนี้

1. ศึกษาการสร้างป้ายนิเทศประกอบการสอน จากหนังสือการออกแบบสื่อการสอนของ พฤตพงษ์ เล็กศิริรัตน์ (2531 : 161-192) หนังสือคู่มือการใช้สื่อนวัตกรรมของสมพงษ์ ศิริเจริญ และคณะ (2506 : 279-289) หนังสือเทคโนโลยีทางการเรียนการสอนของสมบูรณ์ สงวนญาติ (2534 : 182-188) หนังสือการผลิตสื่อการเรียนการสอนของ

บุญฤทธิ์ คงคาเพชร. (2526 : 75-82) หนังสือสัปดาห์คนศึกษาของ นิพนธ์ สุขปรีดี (2518 : 79-83) หนังสือคู่มือแนะนำการทำ-ใช้อุปกรณ์การสอนสำหรับโรงเรียนประถมศึกษา ของหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัดกาญจนบุรี. (2519 : 10-12)

2. วางแผนการจัดป้ายนิเทศ ดังนี้

2.1 ศึกษาหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) เพื่อศึกษาถึงสภาพปัญหาในการจัดสื่อการเรียนการสอน ให้สอดคล้องกับ บทเรียนในแต่ละเรื่องว่าจากเนื้อเรื่องที่สอนควรจัดสื่อป้ายนิเทศประกอบการสอนอย่างไรจึงจะเหมาะสม

2.2 กำหนดจุดมุ่งหมายของการจัดให้ชัดเจนว่า ควรจัดแสดง ป้ายนิเทศเรื่องอะไร มากน้อยเพียงใด เพื่อช่วยให้นักเรียนมีความเข้าใจในเรื่องที่สอนได้ตาม จุดมุ่งหมายของบทเรียน

2.3 เลือกภาพ เลือกวัสดุ-อุปกรณ์ สิ่งของต่าง ๆ ที่ใช้จัดแสดง โดยสิ่งของหรืออุปกรณ์ต่าง ๆ เหล่านั้นต้องสอดคล้องกับเรื่องและจุดมุ่งหมายของการจัดแสดง

2.4 เขียนโครงร่างแสดงการจัดว่าควรจัดในลักษณะใด เพื่อให้เกิดความเหมาะสม ได้รับความสนใจผู้เรียน และสามารถนำวัสดุที่เลือกได้มาใช้ได้ โดยร่างแบบไว้ใน กระดาษ

2.5 จัดแสดงจริง โดยใช้วัสดุ สิ่งของ รูปภาพ และสิ่งต่าง ๆ ตามแบบที่ร่างไว้

3. นำตัวอย่างป้ายนิเทศที่ได้จัดไว้ ตามข้อ 2 เสนอต่อคณะกรรมการควบคุม ปรินิพนธ์พิจารณาความเหมาะสมในด้านรูปแบบ และลักษณะของภาพที่ใช้ในการจัด ป้ายนิเทศ

4. นำป้ายนิเทศที่ได้รับการปรับปรุงด้านรูปแบบ และลักษณะของภาพที่ใช้ในการจัดแล้ว เสนอผู้เชี่ยวชาญในการจัดป้ายนิเทศอันได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพโรจน์ เภาใจ ศึกษาพิเศษ 1 ท่านได้แก่ นายยงชัย สุเมธีวิทย์ และครูภาษาไทยดีเด่น 1 ท่านได้แก่อาจารย์นารี ผุดผาด พิจารณา ความเหมาะสมและเสนอแนะแก้ไข ด้านการใช้สี และรูปแบบของภาพ

5. นำป้ายนิเทศมาปรับปรุงแก้ไขด้านการใช้สี และรูปแบบของภาพ ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน แล้วนำไปทดลองใช้กับกลุ่มทดลองที่ 1 และ กลุ่มทดลองที่ 2

3. แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน

มีขั้นตอนในการดำเนินการ ดังนี้

3.1 ศึกษาการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน วิธีสร้าง

การวิเคราะห์ข้อสอบ และการเขียนข้อสอบวิชาภาษาไทย จากหนังสือ เทคนิคการวัดผลการเรียนรู้ของ ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. (2539 : 1-360) เอกสารการสอนชุดวิชาการพัฒนาแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หน่วยที่ 1-7 และ หน่วยที่ 8-15 ของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (2535 : 1-316 และ 317-631) เอกสารการสอนชุดวิชาการวัดและประเมินผลกลุ่มวิชาทักษะและสร้างเสริมประสบการณ์ หน่วยที่ 1-7 และ หน่วยที่ 8-15 ของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (2535 : 1-406 และ 1-343)

3.2 ศึกษาหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ตามเนื้อหาที่ต้องการจะสอนว่ามีเนื้อหาอะไรบ้าง มากน้อยเพียงใด

3.3 สร้างตารางวิเคราะห์หลักสูตรตามเนื้อหา และพฤติกรรมที่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 บทที่ 4 และ 5 ซึ่งประกอบด้วยแบบทดสอบ 3 ฉบับ ดังนี้

ฉบับที่ 1 ความสามารถด้านคำศัพท์ จำนวน 30 ข้อ

ฉบับที่ 2 ความสามารถในการอ่านสะกดคำ จำนวน 30 ข้อ

ฉบับที่ 3 ความเข้าใจในการอ่าน จำนวน 30 ข้อ

3.4 สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านวิชาภาษาไทย แบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 3 ตัวเลือก ตามตารางวิเคราะห์หลักสูตร โดยออกข้อสอบให้ครอบคลุมตารางวิเคราะห์หลักสูตรตามเนื้อหา และพฤติกรรมที่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ในบทที่ 4 และบทที่ 5 เพื่อให้ข้อสอบมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง (Construct Validity)

3.5 นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นเสนอต่อคณะกรรมการควบคุมปริญญาโทพิจารณาความเหมาะสมและเสนอแนะแก้ไข ด้านการใช้ภาษา และความสอดคล้องกับพฤติกรรมที่ต้องการวัด รูปแบบการใช้คำสั่ง รูปแบบการจัดพิมพ์ข้อสอบ

3.6 นำแบบทดสอบมาปรับปรุงแก้ไข ด้านการใช้ภาษา และความสอดคล้องกับพฤติกรรมที่ต้องการวัด การใช้คำสั่ง รูปแบบการจัดพิมพ์ ตามคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมปริญญาโท เสนอผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทย 5 ท่าน ได้แก่ ศิษยานุรักษ์พิมล วิเศษสังข์ ศิษยานุรักษ์คลอง พิมพสมาน ศิษยานุรักษ์สถาน แก้วกัณหา ศิษยานุรักษ์ยงชัย สุเมธีวิทย์ และอาจารย์นารี ผุดผาด พิจารณาว่าแบบทดสอบฉบับนั้นมีข้อสอบแต่ละข้อตรงตามพฤติกรรมที่จะวัด และมีจำนวนข้อสอดคล้อง

กับตารางวิเคราะห์รายละเอียดหรือไม่ โดยกำหนดคะแนนความคิดเห็นไว้ดังนี้ (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. 2539 : 247-248)

- 1 แทน วัดได้ตรงตามพฤติกรรมและเนื้อหาที่ต้องการวัด
- 0 แทน ไม่แน่ใจ
- 1 แทน วัดได้ไม่ตรงตามพฤติกรรมและเนื้อหาที่ต้องการวัด

3.7 นำคะแนนความคิดเห็นที่ได้จากข้อ 3.6 นำมาคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Consistency : IOC) โดยใช้สูตรของ โรวินลลีและแฮมเบลตัน (Rowinelli and Hambleton.) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2539 : 249) ซึ่งมีสูตร ดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้อง

$$\frac{\sum R \text{ แทน ผลรวมของคะแนนการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ}}{N \text{ แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ}}$$

3.8 พิจารณาค่า IOC ของข้อสอบแต่ละข้อ และคัดเลือกเฉพาะข้อสอบที่มีค่า IOC มากกว่าหรือเท่ากับ 0.50 ซึ่งถือว่าวัดได้สอดคล้อง ผลปรากฏว่าแบบทดสอบการอ่านมีค่า IOC มากกว่า หรือเท่ากับ 0.50 ทุกข้อ ทั้ง 3 ฉบับ

3.9 นำแบบทดสอบที่ได้รับการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ นำไปหาคุณภาพ โดยนำไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2541 โรงเรียนเทศบาล 1 บ้านท่าหิน สังกัดสำนักงานเทศบาลเมืองลพบุรี จำนวน 98 คน เพื่อหาความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนก

3.10 นำผลการสอบมาวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ โดยใช้เทคนิค 27 เปอร์เซนต์ ในการแบ่งกลุ่มสูงกลุ่มต่ำ แล้วใช้ตารางสำเร็จรูปของจุง เทห์ ฟาน ในการวิเคราะห์ข้อสอบผลปรากฏว่า

ฉบับที่ 1 เป็นข้อสอบที่คัดเลือกไว้จำนวน 20 ข้อ มีค่าความยากง่ายอยู่ในช่วง 0.57-0.82 และมีค่าอำนาจจำแนกอยู่ในช่วง 0.27-0.76

ฉบับที่ 2 เป็นข้อสอบที่คัดเลือกไว้จำนวน 20 ข้อ มีค่าความยากง่าย อยู่ในช่วง 0.32-0.76 และมีค่าอำนาจจำแนกอยู่ในช่วง 0.12-0.66

ฉบับที่ 3 เป็นข้อสอบที่คัดเลือกไว้จำนวน 20 ข้อ มีค่าความยากง่าย อยู่ในช่วง 0.31-0.86 และมีค่าอำนาจจำแนกอยู่ในช่วง 0.26-0.79

3.11 นำข้อสอบที่คัดเลือกแล้วจำนวน 20 ข้อ ในแต่ละฉบับ ไปทดสอบกับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2541 โรงเรียนเทศบาล 1 บ้านท่าหิน สังกัดสำนักงานเทศบาลเมืองลพบุรี จำนวน 54 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของ แบบทดสอบโดยใช้สูตรของ คูเดอร์-ริชาร์ดสัน (Kuder-Richardson, KR 20) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2539 : 215) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ ฉบับที่ 1 เท่ากับ 0.75 ฉบับที่ 2 เท่ากับ 0.62 และฉบับที่ 3 เท่ากับ 0.79

4. แบบทดสอบความสามารถในการเขียนสร้างสรรค์

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างตามขั้นตอน ต่อไปนี้

4.1 ศึกษาทฤษฎีในการสร้างแบบทดสอบความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของ กิลฟอร์ด (Guilford.) ซึ่งสร้างขึ้นเป็นภาษาไทยจากปริญญานิพนธ์ของ จิรฐา ชิตประสงศ์ (2538)

4.2 ศึกษาการตรวจให้คะแนนความคิดสร้างสรรค์ของกิลฟอร์ด (Guilford.) และครอพลีย์ (Cropley.)

4.3 สร้างแบบทดสอบความสามารถในการเขียนสร้างสรรค์ โดยพัฒนามา จากแบบทดสอบการเขียนสร้างสรรค์ของ กิลฟอร์ด (Guilford) จิรฐา ชิตประสงศ์ และ ของ กิ่งดาว พุทธพันธ์ โดยแบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ประกอบด้วยแบบทดสอบการเขียนสร้างสรรค์ 6 ฉบับ ดังนี้

ฉบับที่ 1 ความเป็นพวกเดียวกัน ประกอบด้วยข้อสอบ 2 ข้อ ให้เวลา 10 นาที โดยแต่ละข้อได้กำหนดคุณลักษณะที่ต้องการให้ ให้นักเรียนเขียนสิ่งที่เป็นพวกเดียวกันกับข้อที่กำหนดให้ และคำที่นักเรียนเขียนนั้นต้องเป็นคำที่มีความหมาย ให้เขียนมาให้ได้มากที่สุดภายในเวลาที่กำหนด

ฉบับที่ 2 ประโยชน์ของสิ่งของ ประกอบด้วยข้อสอบ 2 ข้อ ให้เวลา 10 นาที โดยแต่ละข้อได้กำหนดสิ่งของให้ 1 สิ่ง ให้นักเรียนเขียนประโยชน์ของสิ่งของที่กำหนด ให้นั้นให้มากที่สุดภายในเวลาที่กำหนด

ฉบับที่ 3 คำที่มีความหมายคล้ายกัน ประกอบด้วยข้อสอบ 2 ข้อ ให้เวลา 10 นาที โดยแต่ละข้อได้กำหนดคำมาให้ให้นักเรียนเขียนคำที่มีความหมายคล้ายกันเหมือนกัน หรือใกล้เคียงกันมาให้มากที่สุด ภายในเวลาที่กำหนด

ฉบับที่ 4 สร้างคำโดยการกำหนดพยัญชนะในคำให้ ประกอบด้วยข้อสอบ 2 ข้อ ให้เวลา 10 นาที ให้ใช้พยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ จากคำที่กำหนดให้นำมาสลับที่กัน โดยคำที่สร้างขึ้นใหม่นั้น ต้องเป็นคำที่มีความหมาย ให้นักเรียนเขียนมาให้มากที่สุดภายในเวลาที่กำหนด

ฉบับที่ 5 หาคำที่ลงท้ายด้วยพยัญชนะที่กำหนดให้ ประกอบด้วยข้อสอบ 2 ข้อ ให้เวลา 10 นาที โดยแต่ละข้อได้กำหนดพยัญชนะมาให้ ให้นักเรียนหาคำที่ลงท้ายด้วยพยัญชนะตามที่กำหนดโดยคำเหล่านั้นต้องเป็นคำที่มีความหมาย ให้หามาให้มากที่สุดภายในเวลาที่กำหนด

ฉบับที่ 6 ภาพสื่อความหมาย ประกอบด้วยข้อสอบ 2 ข้อ ให้เวลา 10 นาที โดยแต่ละข้อได้กำหนดภาพมาให้ ให้นักเรียนดูว่าภาพที่กำหนดให้นั้น สามารถสื่อความหมายอะไรได้บ้างที่เกี่ยวข้องกับภาพนั้น ให้เขียนมาให้มากที่สุดภายในเวลาที่กำหนด

เกณฑ์การตรวจให้คะแนนการเขียนสร้างสรรค์

ใช้เกณฑ์การตรวจให้คะแนนการเขียนสร้างสรรค์ของ กิลฟอร์ดและครอพเลย์ (Guilford and Cropley.) อ้างถึงใน จิรฐา ชิตประสงค์ (2538 : 70) ดังนี้

1. ความคิดคล่องแคล่ว (Fluency) พิจารณาจากการนับจำนวนคำตอบที่ไม่ซ้ำกัน ให้คำตอบละ 1 คะแนน โดยไม่คำนึงว่าคำตอบนี้จะซ้ำกับของคนอื่นหรือไม่ ถ้านักเรียนตอบได้ 5 คำตอบ ก็จะได้ 5 คะแนน เป็นต้น
2. ความคิดยืดหยุ่น (flexibility) พิจารณาจากจำนวนกลุ่ม หรือจำนวนทิศทางของคำตอบ โดยการนำเอาคำตอบทั้งหมดที่ให้คะแนนความคิดคล่องแคล่วแล้วนำมาจัดกลุ่ม หรือทิศทางใหม่ โดยนำคำตอบที่มีทิศทางเดียวกันมาจัดกลุ่มเดียวกัน นับจำนวนกลุ่มแล้วให้คะแนนกลุ่มละ 1 คะแนน
3. ความคิดริเริ่ม (Originality) ให้คะแนนตามสัดส่วนของความถี่ของคำตอบ คำตอบใดที่กลุ่มตัวอย่างตอบซ้ำกันมาก ๆ ก็ได้คะแนนน้อยหรือไม่ได้คะแนนเลย ถ้าคำตอบซ้ำกับคนอื่นน้อย หรือไม่ซ้ำกับใครเลยก็จะได้คะแนนมาก ดังนี้
 - คำตอบซ้ำกัน 12% ขึ้นไป ให้ 0 คะแนน
 - คำตอบซ้ำกัน 6-11% ขึ้นไป ให้ 1 คะแนน
 - คำตอบซ้ำกัน 3-5% ขึ้นไป ให้ 2 คะแนน

คำตอบซ้ำกัน 2% ขึ้นไป ให้ 3 คะแนน

คำตอบซ้ำกัน 1% ขึ้นไป ให้ 4 คะแนน

คะแนนความสามารถในการเขียนสร้างสรรค์ หาได้จาก ผลรวมของคะแนน ความคิดคล่องแคล่ว ความคิดยืดหยุ่น และความคิดริเริ่ม ในการตอบแบบทดสอบแต่ละฉบับ ผลรวมของคะแนนที่ได้ จะเป็นคะแนนความสามารถในการเขียนสร้างสรรค์ของนักเรียนแต่ละคน

ตอนที่ 2 แบบทดสอบการเขียนสร้างสรรค์เขียนบรรยายภาพ

โดยแบบทดสอบนี้ได้กำหนดภาพให้ 2 ภาพ ให้นักเรียนเขียนบรรยายภาพทั้ง 2 ภาพนั้นตามความเข้าใจของนักเรียน ให้ได้มากที่สุด ภายในเวลา 1 ชั่วโมง

เกณฑ์การตรวจให้คะแนนการเขียนบรรยายภาพ

ปรับปรุงมาจากเกณฑ์การตรวจให้คะแนนการเขียนบรรยายภาพของ กิ่งดาว พุทธิพันธ์ (2534 : 85-86) และของ เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย (1987 : 55) ซึ่งมีเกณฑ์ให้คะแนนดังนี้

1 การแสดงออก หมายถึง การเสนอความคิดแปลก ๆ ใหม่ ๆ เป็นความนึกคิดของตนเอง แสดงความรู้สึก ความเข้าใจอย่างเสรี โดยกำหนดคะแนนเป็น 5 คะแนน

2 การเชื่อมโยงความคิด หมายถึง การลำดับความคิดให้มีความต่อเนื่องสัมพันธ์กัน เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน กำหนดคะแนนเป็น 5 คะแนน

3 การเสนอเรื่อง หมายถึง การเสนอเรื่องอย่างน่าสนใจ สอดคล้องกับชื่อเรื่อง กำหนดคะแนนเป็น 4 คะแนน

4 การใช้ภาษา หมายถึง ความชัดเจนในการใช้ภาษาสื่อความตามที่ต้องการ ได้ถูกต้อง ตามเหตุการณ์ในเรื่อง กำหนดคะแนนเป็น 3 คะแนน

5 เนื้อหาสาระ หมายถึง การเสนอความรู้ที่เป็นความจริงทั่ว ๆ ไป เหมาะสมกับชื่อเรื่อง ได้ใจความมีความยาวพอเหมาะกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ กำหนดคะแนนเป็น 3 คะแนน

ตาราง 2 เกณฑ์การให้คะแนนการเขียนบรรยายภาพ

เกณฑ์การให้คะแนน	คะแนนเต็ม
1. การแสดงออก	5
2. การเชื่อมโยงความคิด	5
3. การเสนอเรื่อง	4
4. การใช้ภาษา	3
5. เนื้อหาสาระ	3

เกณฑ์การให้คะแนนการเขียนบรรยายภาพ 20 คะแนน แยกพิจารณา ดังนี้

1. การแสดงออก	5 คะแนน
1.1 เสนอความคิดแปลก ๆ ใหม่ ๆ แสดงออกถึงจินตนาการ ความคิดสร้างสรรค์อย่างเสรีตลอดเรื่อง	5 คะแนน
1.2 เสนอความคิดแปลก ๆ ใหม่ ๆ แสดงออกถึงจินตนาการ ความคิดสร้างสรรค์อย่างเสรีเป็นส่วนมาก	4 คะแนน
1.3 เสนอความคิดแปลก ๆ ใหม่ ๆ แสดงออกถึงจินตนาการ ความคิดสร้างสรรค์อย่างเสรีเป็นบางส่วน	3 คะแนน
1.4 เสนอความคิดแปลก ๆ ใหม่ ๆ แสดงออกถึงจินตนาการ ความคิดสร้างสรรค์อย่างเสรีน้อย	2 คะแนน
1.5 เสนอความคิดแปลก ๆ ใหม่ ๆ แสดงออกถึงจินตนาการ ความคิดสร้างสรรค์อย่างเสรีน้อยมาก	1 คะแนน
1.6 ไม่ได้เสนอความคิดแปลก ๆ ใหม่ ๆ หรือจินตนาการ ความคิดสร้างสรรค์อย่างเสรี	0 คะแนน
2. การเชื่อมโยงความคิด	5 คะแนน
2.1 ลำดับความคิดในเนื้อเรื่อง ต่อเนื่องสัมพันธ์กันเป็นอันหนึ่ง อันเดียวกันตลอดเรื่อง	5 คะแนน
2.2 ลำดับความคิดในเนื้อเรื่อง ต่อเนื่องสัมพันธ์กันเป็นอันหนึ่ง อันเดียวกันเป็นส่วนมาก	4 คะแนน

2.3 ลำดับความคิดในเนื้อเรื่อง ต่อเนื่องสัมพันธ์กันเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันเป็นบางส่วน 3 คะแนน

2.4 ลำดับความคิดในเนื้อเรื่อง ต่อเนื่องสัมพันธ์กันเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันน้อย 2 คะแนน

2.5 ลำดับความคิดในเนื้อเรื่องไม่ต่อเนื่องสัมพันธ์กันไม่เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน 1 คะแนน

2.6 ลำดับความคิดในเนื้อเรื่องสับสน จับใจความไม่ได้ 0 คะแนน

3. การเสนอเรื่อง 4 คะแนน

3.1 เสนอเรื่องอย่างน่าสนใจ สอดคล้องกับชื่อเรื่อง 4 คะแนน

3.2 เสนอเรื่องอย่างน่าสนใจ สอดคล้องกับชื่อเรื่องเป็นบางส่วน 3

คะแนน

3.3 เสนอเรื่องอย่างน่าสนใจ สอดคล้องกับชื่อเรื่องเป็นส่วนน้อย 2

คะแนน

3.4 เสนอเรื่องอย่างน่าสนใจ สอดคล้องกับชื่อเรื่องน้อยที่สุด 1

คะแนน

3.5 เสนอเรื่องไม่น่าสนใจ ไม่สอดคล้องกับชื่อเรื่อง 0 คะแนน

4. การใช้ภาษา 3 คะแนน

4.1 ใช้ภาษาสื่อความหมายได้ชัดเจน ตามเหตุการณ์ตลอดเรื่อง 3

คะแนน

4.2 ใช้ภาษาสื่อความหมายได้ชัดเจน ตามเหตุการณ์บางส่วน 2

คะแนน

4.3 ใช้ภาษาสื่อความหมายได้ชัดเจน ตามเหตุการณ์ในเรื่องน้อย 1

คะแนน

4.4 ใช้ภาษาไม่สื่อความ ไม่สอดคล้องกับเหตุการณ์ในเรื่อง 0 คะแนน

5. เนื้อหาสาระ 3 คะแนน

5.1 เขียนถึงสิ่งที่ปรากฏในภาพสัมพันธ์กันตลอดเรื่อง 3 คะแนน

5.2 เขียนถึงสิ่งที่ปรากฏในภาพสัมพันธ์กันเป็นบางส่วน 2 คะแนน

5.3 เขียนถึงสิ่งที่ปรากฏในภาพสัมพันธ์กันน้อย 1 คะแนน

5.4 ไม่ได้เขียนถึงสิ่งที่ปรากฏในภาพ 0 คะแนน

นำคะแนนในแต่ละด้านมารวมกันเป็นคะแนนของนักเรียนแต่ละคน

หมายเหตุ ในการตรวจให้คะแนนจะไม่นับคำที่นักเรียนเขียนผิด

4.4 นำแบบทดสอบการเขียนสร้างสรรค์เสนอประธาน และกรรมการควบคุม
ปริญญาบัณฑิตตรวจสอบแก้ไข ด้านความเหมาะสมของขนาดของตัวอักษร การใช้คำสั่ง ความ
เหมาะสมของรูปภาพที่ใช้ คำที่ใช้ในแบบทดสอบ

4.5 นำแบบทดสอบการเขียนสร้างสรรค์มาปรับปรุงแก้ไขให้มีขนาดของ
ตัวอักษรใหญ่ขึ้น คำสั่งชัดเจน รูปภาพที่ใช้เหมาะสมกับระดับชั้นผู้เรียน และการใช้ภาษาที่
ถูกต้อง แล้วให้ผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งได้แก่ รองศาสตราจารย์ ดร. อารี พันธุ์มณี ศาสตราจารย์
ดร. ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ และรองศาสตราจารย์ วราภรณ์ รักวิชัย พิจารณาความเที่ยงตรง
เชิงพินิจ (Face Validity) เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข ผลปรากฏว่าผู้เชี่ยวชาญไม่พบข้อบกพร่อง
ของแบบทดสอบการเขียนสร้างสรรค์

4.6 นำแบบทดสอบตอนที่ 1 คือ แบบทดสอบการเขียนสร้างสรรค์ ซึ่ง
ประกอบด้วย แบบทดสอบ 6 ฉบับ ไปทดลองสอบกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2541 โรงเรียนเทศบาล 1 บ้านท่าหิน สังกัดสำนักงานเทศบาลเมือง
ลพบุรี จำนวน 32 คน แล้วนำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ นำคะแนนที่ได้มา
คำนวณค่าอำนาจจำแนกรายข้อ ทั้ง 6 ฉบับ รวม 12 ข้อ ใช้แบ่งกลุ่มสูง-กลุ่มต่ำ กลุ่มละ 25%
แล้วทำการทดสอบค่าที ได้ค่า (t) อยู่ในช่วง 5.67-19.51 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกข้อ
และหาค่าความเชื่อมั่นโดยวิธีการสอบซ้ำ (test-retest) นำผลที่ได้จากการสอบทั้ง 2 ครั้ง มาหา
สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ แบบเพียร์สัน (r) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2528 : 185
และ 163-164) ได้ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.95

4.7 นำแบบทดสอบตอนที่ 2 คือ แบบทดสอบการเขียนสร้างสรรค์เขียน
บรรยายภาพ ไปทดสอบกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2541
โรงเรียนเทศบาล 1 บ้านท่าหิน สังกัดสำนักงานเทศบาลเมืองลพบุรี จำนวน 33 คน แล้วนำ
มาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ โดยผู้ตรวจให้คะแนน 2 ท่าน คือ ผู้วิจัย และครูผู้
สอนภาษาไทย ซึ่งมีประสบการณ์ในการสอนภาษาไทยไม่ต่ำกว่า 10 ปี หาค่าความเชื่อมั่นใน
การตรวจให้คะแนนโดยใช้สูตรสหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (r) ได้ค่าความเชื่อมั่นในการตรวจ
ให้คะแนน เท่ากับ 0.67 และหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบทดสอบทั้ง 2 ข้อ ใช้แบ่ง
กลุ่มสูง-กลุ่มต่ำ กลุ่มละ 25% แล้วทำการทดสอบค่าที ได้ค่า (t) อยู่ในช่วง 9.48-10.78 มีนัย
สำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้ง 2 ข้อ และหาค่าความเชื่อมั่นโดยวิธีของฮอยท์ (Hoy's ANOVA
procedure) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2528 : 163-164, 185 และ 172) ได้ค่าความ
เชื่อมั่น เท่ากับ 0.81

แบบแผนการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองตามแบบแผนการวิจัยแบบ Randomized Control - Groups Pretest-Posttest Design (ชูศรี วงศ์รัตนะ. 2537:359) ดังแสดงในตาราง

ตาราง 3 แผนการทดลอง

กลุ่ม	สอบก่อน	ทดลอง	สอบหลัง
RE1	T1E1	X1	T2E1
RE2	T1E2	X2	T2E2

ความหมายสัญลักษณ์

R แทน การกำหนดตัวอย่างแบบสุ่ม

E1 แทน กลุ่มทดลองที่ 1

E2 แทน กลุ่มทดลองที่ 2

T1E1 แทน การทดสอบก่อนจัดกระทำทดลอง
ของกลุ่มทดลองที่ 1

T1E2 แทน การทดสอบก่อนจัดกระทำทดลอง
ของกลุ่มทดลองที่ 2

X1 แทน การสอนตามคู่มือครู กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ
ซึ่งใช้ป้ายนิเทศประกอบภาพการ์ตูน เป็นสื่อในการสอน

X2 แทน การสอนตามคู่มือครู กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ
ซึ่งใช้ป้ายนิเทศประกอบภาพเหมือนจริง เป็นสื่อใน
การสอน

T2E1 แทน การทดสอบหลังจากจัดกระทำทดลอง
ของกลุ่มทดลองที่ 1

T2E2 แทน การทดสอบหลังจากจัดกระทำทดลอง
ของกลุ่มทดลองที่ 2

ระยะเวลาในการทดลอง ใช้เวลาทดลองสอนวันละ 3 คาบ คาบละ 20 นาที สัปดาห์ละ 4 วัน เป็นเวลา 5 สัปดาห์ โดยผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการสอนเองทั้งกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 ดังตัวอย่างในตาราง 3

ตาราง 4 การจัดคาบเวลาการสอนกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 ใน 1 สัปดาห์

เวลา วัน		
	8.30 - 9.30	10.30 - 11.30
จันทร์	กลุ่มทดลองที่ 1	กลุ่มทดลองที่ 2
อังคาร	กลุ่มทดลองที่ 2	กลุ่มทดลองที่ 1
พุธ	กลุ่มทดลองที่ 1	กลุ่มทดลองที่ 2
พฤหัสบดี	กลุ่มทดลองที่ 2	กลุ่มทดลองที่ 1

วิธีดำเนินการทดลอง

1. ก่อนดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยได้ใช้วิธีสุ่มอย่างง่าย เพื่อแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2

2. ทำการทดสอบนักเรียนก่อนดำเนินการทดลอง โดยให้นักเรียนกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 ทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน และแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนสร้างสรรค์

3. ดำเนินการทดลอง โดยผู้วิจัยดำเนินการสอนทั้ง 2 กลุ่ม โดยใช้เนื้อหา และวิธีการสอนภาษาไทยตามคู่มือครูภาษาไทย ชุดพื้นฐานภาษา ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ เหมือนกัน แต่สื่อการเรียนการสอนที่ใช้ต่างกัน ดังนี้

กลุ่มทดลองที่ 1 สอนโดยใช้วิธีสอนภาษาไทยตามคู่มือครูภาษาไทย ชุดพื้นฐานภาษา ที่ใช้ป้ายนิเทศประกอบภาพการ์ตูนเป็นสื่อในการสอน

กลุ่มทดลองที่ 2 สอนโดยใช้วิธีสอนภาษาไทยตามคู่มือครูภาษาไทย ชุดพื้นฐานภาษา ที่ใช้ป้ายนิเทศประกอบภาพเหมือนจริงเป็นสื่อในการสอน

4. เมื่อสิ้นสุดการทดลอง ผู้วิจัยดำเนินการสอบวัดความสามารถในการอ่าน และความสามารถในการเขียนสร้างสรรค์ของนักเรียน กลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 โดยใช้

แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน และแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนสร้าง
สรรค์ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

5. หลังจากสิ้นสุดการทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน ไปแล้วเป็นเวลา 2 สัปดาห์
ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบวัดความคงทนในการเรียนรู้ โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถใน
การอ่านฉบับเดิม ไปทดสอบซ้ำกับนักเรียนทั้งกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 อีกครั้ง
หนึ่ง

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน ระหว่างกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่
2 โดยใช้ t-test แบบ Independent Samples.
2. เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสร้างสรรค์ ระหว่างกลุ่มทดลองที่ 1 และ
กลุ่มทดลองที่ 2 โดยใช้ t-test แบบ Independent Samples.
3. เปรียบเทียบความคงทนในการเรียนรู้ ระหว่างกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2
โดยใช้ t-test แบบ Independent Samples.

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน

1.1 ตัวกลางเลขคณิต ใช้สูตร (ชูศรี วงศ์รัตนะ, 2537 : 41)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{n}$$

เมื่อ $\bar{X}$	แทน	ตัวกลางเลขคณิต
$\sum X$	แทน	ผลรวมทั้งหมดของคะแนน
n	แทน	จำนวนคะแนนทั้งหมด

1.2 หาค่าความแปรปรวนโดยใช้สูตร (ทูศรี วงศ์รัตนะ. 2537 : 74)

$$S^2 = \frac{n \sum X^2 - (\sum X)^2}{n(n-1)}$$

เมื่อ S^2 แทน ค่าความแปรปรวน

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

$\sum X^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

n แทน จำนวนคะแนนทั้งหมด

2. สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

2.1 แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน

2.1.1 หาค่าความยาก และอำนาจจำแนก ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านเป็นรายข้อ จากตารางสำเร็จของ จุง-เตห์-ฟาน (Chung-Teh-Fan) โดยแบ่งกลุ่มผู้สอบออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มเก่งกับกลุ่มอ่อนโดยใช้เทคนิค 27%

2.1.2 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน โดยใช้สูตร KR-20 ของ คูเดอร์ - ริชาร์ดสัน (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2539 : 215)

$$r_{tt} = \frac{K}{K-1} \left[1 - \frac{\sum pq}{\sigma^2} \right]$$

เมื่อ K แทน จำนวนข้อสอบ

p แทน สัดส่วนของนักเรียนที่ทำข้อนั้นถูก $\frac{\text{จำนวนนักเรียนที่ทำถูก}}{\text{จำนวนนักเรียนทั้งหมด}}$

q แทน สัดส่วนของนักเรียนที่ทำข้อนั้นผิด $= 1 - p$

σ^2 แทน คะแนนความแปรปรวนของแบบทดสอบทั้งฉบับ

หาได้จาก

$$\sigma^2 = \frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N^2}$$

2.2 แบบทดสอบการเขียนโครงสร้าง

2.2.1 หาค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบการเขียนโครงสร้าง

ตอนที่ 1 และตอนที่ 2 โดยวิธีการของการแจกแจงที (t-distribution) (ล้วน สายยศ และ
อังคณา สายยศ. 2528 : 185)

$$t = \frac{\overline{X}_H - \overline{X}_L}{\sqrt{\frac{S^2_H}{n_H} + \frac{S^2_L}{n_L}}}$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบ
	$\overline{X}_H$	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มสูง
	$\overline{X}_L$	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มต่ำ
	S^2_H	แทน	คะแนนความแปรปรวนของกลุ่มสูง
	S^2_L	แทน	คะแนนความแปรปรวนของกลุ่มต่ำ
	n_H	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มสูง
	n_L	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มต่ำ

2.2.2 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบการเขียนสร้างสรรค์

ตอนที่ 1 ซึ่งประกอบด้วยแบบทดสอบ 6 ฉบับ โดยวิธีการสอบซ้ำ (test-retest) นำผลที่ได้จากการสอบทั้ง 2 ครั้ง มาหาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (ลัวัน สายยศ และ อังคณา สายยศ. 2528 : 163-164)

$$r_{tt} = \frac{N \sum XY - \sum X \sum Y}{\sqrt{[N \sum X^2 - (\sum X)^2][N \sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

เมื่อ r_{tt} แทน ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่น

N แทน จำนวนนักเรียนของกลุ่มตัวอย่าง

$\sum XY$ แทน ผลรวมทั้งหมดของผลคูณระหว่างคะแนน
การสอบครั้งแรก (X) และคะแนนการสอบครั้งที่สอง (Y)

$\sum X$ แทน ผลรวมทั้งหมดของคะแนนการสอบครั้งแรก

$\sum Y$ แทน ผลรวมทั้งหมดของคะแนนการสอบครั้งที่สอง

$\sum X^2$ แทน ผลรวมทั้งหมดของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
ของคะแนนการสอบครั้งแรก

$\sum Y^2$ แทน ผลรวมทั้งหมดของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
ของคะแนนการสอบครั้งที่สอง

2.2.3 หาค่าความเชื่อมั่นในการตรวจให้คะแนนของแบบทดสอบการเขียนสร้างสรรค์ ตอนที่ 2 จากผู้ตรวจให้คะแนน 2 ท่าน โดยการคำนวณหาค่าสหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2528 : 163-164)

$$r_{\pi} = \frac{N \sum XY - \sum X \sum Y}{\sqrt{[N \sum X^2 - (\sum X)^2][N \sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

เมื่อ r_{π} แทน ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่นในการตรวจให้คะแนนของแบบทดสอบ

N แทน จำนวนนักเรียนของกลุ่มตัวอย่าง

$\sum XY$ แทน ผลรวมทั้งหมดของผลคูณระหว่างคะแนนการสอบที่ได้จากผู้ตรวจแบบทดสอบคนที่ 1 (X) และผู้ตรวจแบบทดสอบคนที่ 2 (Y)

$\sum X$ แทน ผลรวมทั้งหมดของคะแนนการสอบที่ได้จากผู้ตรวจแบบทดสอบคนที่ 1

$\sum Y$ แทน ผลรวมทั้งหมดของคะแนนการสอบที่ได้จากผู้ตรวจแบบทดสอบคนที่ 2

$\sum X^2$ แทน ผลรวมทั้งหมดของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสองที่ได้จากผู้ตรวจแบบทดสอบคนที่ 1

$\sum Y^2$ แทน ผลรวมทั้งหมดของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสองที่ได้จากผู้ตรวจแบบทดสอบคนที่ 2

2.2.4 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบการเขียนสร้างสรรค์ ตอนที่ 2 การเขียนบรรยายภาพ โดยวิธีของฮอยท์ (Hoy's ANOVA procedure) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2528 : 172)

$$r_{\pi} = 1 - \frac{MS_E}{MS_p}$$

เมื่อ r_{π} แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบการเขียนสร้างสรรค์

MS_E แทน คะแนนความแปรปรวนของความคลาดเคลื่อน

MS_p แทน คะแนนความแปรปรวนระหว่างคน

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

เปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน การเขียนสร้างสรรค์ และความคงทนในการเรียนรู้ ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้ t-test แบบ Independent Samples. (ชูศรี วงศ์รัตนะ. 2537 : 179) มีสูตรดังนี้

$$t = \frac{\overline{X}_1 - \overline{X}_2}{\sqrt{\frac{(n_1 - 1)S_1^2 + (n_2 - 1)S_2^2}{n_1 + n_2 - 2} \left[\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right]}}$$

$\overline{X}_1$	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มทดลองที่ 1
$\overline{X}_2$	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มทดลองที่ 2
n_1	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มทดลองที่ 1
n_2	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มทดลองที่ 2
S_1^2	แทน	ความแปรปรวนของกลุ่มทดลองที่ 1
S_2^2	แทน	ความแปรปรวนของกลุ่มทดลองที่ 2

บทที่ 4
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อสะดวกในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ ดังนี้

N	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
S^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนน
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใช้ t-distribution
df	แทน	ชั้นแห่งความเป็นอิสระ

ในการเก็บข้อมูล มีนักเรียนในแต่ละกลุ่มทดลองกลุ่มละ 32 คน แต่เหลือจำนวนนักเรียนไม่เท่ากับ 32 คน ในบางกลุ่มทดลอง ทั้งนี้เพราะในวันที่ดำเนินการสอบวัดความสามารถในการอ่าน และความคงทนในการเรียนรู้ของนักเรียน มีนักเรียนบางกลุ่มขาดสอบ ทำให้เหลือจำนวนนักเรียนไม่เท่ากับ 32 คน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล เสนอตามลำดับ ดังนี้

1. เปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน ระหว่างนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ป้ายนิเทศประกอบภาพการ์ตูน และป้ายนิเทศประกอบภาพเหมือนจริง
2. เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสร้างสรรค์ ระหว่างนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ป้ายนิเทศประกอบภาพการ์ตูน และป้ายนิเทศประกอบภาพเหมือนจริง
3. เปรียบเทียบความคงทนในการเรียนรู้ ระหว่างนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ป้ายนิเทศประกอบภาพการ์ตูน และป้ายนิเทศประกอบภาพเหมือนจริง

1. การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน ของกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 โดยใช้ t-test แบบ Independent Samples. ผลการวิเคราะห์ปรากฏดังตาราง 5

ตาราง 5 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน ของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ป้ายนิเทศประกอบภาพการ์ตูน และป้ายนิเทศประกอบภาพเหมือนจริง

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{X}$	S^2	t
กลุ่มทดลองที่ 1	31	9.90	22.02	6.20**
กลุ่มทดลองที่ 2	31	1.71	35.68	

**p<.01. $t_{.01,60} = 2.660$

จากตาราง 5 แสดงว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ป้ายนิเทศประกอบภาพการ์ตูน มีความสามารถในการอ่านแตกต่างจากนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ป้ายนิเทศประกอบภาพเหมือนจริง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01 โดยนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ป้ายนิเทศประกอบภาพการ์ตูนมีความสามารถในการอ่านสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ป้ายนิเทศประกอบภาพเหมือนจริง

2. การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสร้างสรรค์ ของกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 โดยใช้ t-test แบบ Independent Samples. ผลการวิเคราะห์ปรากฏดังตาราง 6

ตาราง 6 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสร้างสรรค์ ของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ป้ายนิเทศประกอบภาพการ์ตูน และป้ายนิเทศประกอบภาพเหมือนจริง

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{X}$	S^2	t
กลุ่มทดลองที่ 1	32	46.31	556.93	2.11*
กลุ่มทดลองที่ 2	32	33.94	543.09	

$$*p<.05 \quad t_{05,62} = 2.00$$

จากตาราง 6 แสดงว่านักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ป้ายนิเทศประกอบภาพการ์ตูน มีความสามารถในการเขียนสร้างสรรค์แตกต่างจากนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ป้ายนิเทศประกอบภาพเหมือนจริง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 โดยนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ป้ายนิเทศประกอบภาพการ์ตูนมีความสามารถในการเขียนสร้างสรรค์สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ป้ายนิเทศประกอบภาพเหมือนจริง

3. การเปรียบเทียบความคงทนในการเรียนรู้ ของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 โดยใช้ t-test แบบ Independent Samples. ผลการวิเคราะห์ปรากฏดังตาราง 7

ตาราง 7 ผลการเปรียบเทียบความคงทนในการเรียนรู้ ของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้
ป้ายนิเทศประกอบภาพการ์ตูน และป้ายนิเทศประกอบภาพเหมือนจริง

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{X}$	S^2	t
กลุ่มทดลองที่ 1	31	45.87	42.85	2.50*
กลุ่มทดลองที่ 2	30	41.27	69.99	

$$*p<.05 \quad t_{.05,59}=2.021$$

จากตาราง 7 แสดงว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ป้ายนิเทศประกอบภาพการ์ตูน มีความคงทนในการเรียนรู้แตกต่างจากนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ป้ายนิเทศประกอบภาพเหมือนจริง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 โดยนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ป้ายนิเทศประกอบภาพการ์ตูนมีความคงทนในการเรียนรู้สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนที่ได้รับการสอนโดยใช้ป้ายนิเทศประกอบภาพเหมือนจริง

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง ซึ่งมีลำดับขั้นตอนของการวิจัยและผลการวิจัยโดยสรุป ดังนี้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยใช้ป้ายนิเทศประกอบภาพการ์ตูน กับการสอนโดยใช้ป้ายนิเทศประกอบภาพเหมือนจริง
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสร้างสรรค์วิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยใช้ป้ายนิเทศประกอบภาพการ์ตูน กับการสอนโดยใช้ป้ายนิเทศประกอบภาพเหมือนจริง
3. เพื่อเปรียบเทียบความคงทนในการเรียนรู้วิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยใช้ป้ายนิเทศประกอบภาพการ์ตูน กับการสอนโดยใช้ป้ายนิเทศประกอบภาพเหมือนจริง

สมมติฐานการวิจัย

1. นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ป้ายนิเทศประกอบภาพการ์ตูน กับการสอนโดยใช้ป้ายนิเทศประกอบภาพเหมือนจริง มีความสามารถในการอ่านแตกต่างกัน
2. นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ป้ายนิเทศประกอบภาพการ์ตูน กับการสอนโดยใช้ป้ายนิเทศประกอบภาพเหมือนจริง มีความสามารถในการเขียนสร้างสรรค์แตกต่างกัน
3. นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ป้ายนิเทศประกอบภาพการ์ตูน กับการสอนโดยใช้ป้ายนิเทศประกอบภาพเหมือนจริง มีความคงทนในการเรียนรู้แตกต่างกัน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2541 โรงเรียนเทศบาล 1 บ้านท่าหิน สังกัดสำนักงานเทศบาลเมืองลพบุรี จำนวน 3 ห้องเรียน รวม 92 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง

กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2541 โรงเรียนเทศบาล 1 บ้านท่าหิน สังกัดสำนักงานเทศบาลเมืองลพบุรี ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม สุ่มมา 2 ห้องเรียน รวม 64 คน จากจำนวน 3 ห้องเรียน แล้วสุ่มห้องเรียนอีกครั้งหนึ่งเพื่อกำหนดเป็นกลุ่มทดลองที่ 1 จำนวน 32 คน และกลุ่มทดลองที่ 2 จำนวน 32 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการสอนภาษาไทย ชุดพื้นฐานทางภาษา ตามคู่มือครู กรมวิชาการกระทรวงศึกษาธิการ คือแผนการสอนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2541 ซึ่งดัดแปลงมาจากแผนการสอนของคู่มือครู กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ ในบทที่ 4 และบทที่ 5 จำนวน 20 แผนการสอนในแต่ละกลุ่มทดลอง โดยผู้วิจัยได้นำแผนการสอนที่สร้างขึ้นเสนอผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ได้แก่ ศิกษานิเทศก์ 2 ท่าน และครูภาษาไทยดีเด่น 1 ท่าน พิจารณาความเหมาะสม แล้วนำมาปรับปรุงและทดลองใช้

2. ป้ายนิเทศประกอบภาพการ์ตูนและป้ายนิเทศประกอบภาพเหมือนจริง คือ แผ่นป้ายที่ใช้สำหรับจัดแสดงสื่อการสอน นำเข้าสู่บทเรียน การสาธิตเรื่องราวต่าง ๆ การอธิบาย คำศัพท์ การสรุปบทเรียน โดยผู้วิจัยได้นำแผ่นป้ายนิเทศเสนอผู้เชี่ยวชาญในการจัดป้ายนิเทศ 3 ท่าน ได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพโรจน์ เบาใจ ศิกษานิเทศก์ 1 ท่าน และครูภาษาไทยดีเด่น 1 ท่าน พิจารณาความเหมาะสม เสนอแนะแก้ไข และทดลองใช้

3. แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน เป็นแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านแบบปรนัยชนิด 3 ตัวเลือก จำนวน 3 ฉบับ ฉบับละ 30 ข้อ ผู้วิจัยได้นำไปทดลองเพื่อหาค่าความยาก-ง่าย และค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ โดยใช้เทคนิค 27% คัดเลือกข้อสอบที่มีค่าความยาก-ง่าย ระหว่าง 0.20-0.80 และมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไปจากแบบทดสอบในแต่ละฉบับ ให้เหลือจำนวนข้อสอบที่ใช้จริงจำนวน 20 ข้อ ในแต่ละฉบับ แล้วนำไปหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านทั้ง 3 ฉบับ โดยใช้สูตรของคูเดอร์-ริชาร์ดสัน (Kuder-Richardson, KR. 20) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน ฉบับที่ 1 เท่ากับ 0.75 ฉบับที่ 2 เท่ากับ 0.62 และฉบับที่ 3 เท่ากับ 0.79

4. แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนสร้างสรรค์ แบ่งเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ประกอบด้วยแบบทดสอบการเขียนสร้างสรรค์ 6 ฉบับ ดังนี้

ฉบับที่ 1 ความเป็นพวกเดียวกัน

ฉบับที่ 2 ประโยชน์ของสิ่งของ

ฉบับที่ 3 คำที่มีความหมายคล้ายกัน

ฉบับที่ 4 สร้างคำโดยการกำหนดพยัญชนะในคำให้

ฉบับที่ 5 หาค่าที่ลงท้ายด้วยพยัญชนะที่กำหนดให้

ฉบับที่ 6 ภาพสื่อความหมาย

แบบทดสอบการเขียนสร้างสรรค์ตอนที่ 1 ผู้วิจัยได้คำนวณหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ ทั้ง 6 ฉบับ รวม 12 ข้อ ใช้แบ่งกลุ่มสูง-กลุ่มต่ำ กลุ่มละ 25% แล้วทำการทดสอบค่าที่ ได้ค่า (t) อยู่ในช่วง 5.67-19.51 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกข้อ และหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบโดยวิธีการสอบซ้ำ (test-retest) นำผลที่ได้จากการสอบทั้ง 2 ครั้งมาหาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของความเชื่อมั่น โดยใช้สูตรของ Pearson product-moment coefficient correlation ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.95

ตอนที่ 2 แบบทดสอบการเขียนสร้างสรรค์เขียนบรรยายภาพ โดยได้กำหนดภาพให้ 2 ภาพ ให้นักเรียนเขียนบรรยายภาพทั้ง 2 ภาพนั้นตามความเข้าใจของนักเรียน ให้ได้มากที่สุด

แบบทดสอบการเขียนสร้างสรรค์ตอนที่ 2 ผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบมาตรวจให้คะแนน โดยผู้ตรวจให้คะแนน 2 ท่าน คือ ผู้วิจัย และครูผู้สอนภาษาไทยซึ่งมีประสบการณ์ในการสอนไม่ต่ำกว่า 10 ปี หาค่าความเชื่อมั่นในการตรวจให้คะแนน โดยใช้สูตรสหสัมพันธ์ของเพียร์สัน ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.67 และหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ ทั้ง 2 ข้อ โดยใช้แบ่งกลุ่มสูง-กลุ่มต่ำ กลุ่มละ 25% แล้วทำการทดสอบค่าที่ ได้ค่า (t) อยู่ในช่วง 9.84-10.78 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้ง 2 ข้อ และหาค่าความเชื่อมั่นโดยวิธีของฮอยท์ (Hoy's ANOVA procedure) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.81 แล้วจึงนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

วิธีดำเนินการทดลอง

1. ก่อนดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยได้ใช้วิธีสุ่มอย่างง่าย เพื่อแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2
2. ทำการทดสอบนักเรียนก่อนดำเนินการทดลอง โดยให้นักเรียนกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 ทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน และแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนสร้างสรรค์
3. ดำเนินการทดลอง โดยผู้วิจัยดำเนินการสอนเองทั้ง 2 กลุ่ม โดยใช้เนื้อหาและวิธีสอนภาษาไทยตามคู่มือครูภาษาไทย ชุดพื้นฐานภาษา ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ เหมือนกัน แต่สื่อที่ใช้ต่างกัน ดังนี้

กลุ่มทดลองที่ 1 สอนโดยใช้ป้ายนิเทศประกอบภาพการ์ตูนเป็นสื่อ
ในการสอน

กลุ่มทดลองที่ 2 สอนโดยใช้ป้ายนิเทศประกอบภาพเหมือนจริงเป็นสื่อ
ในการสอน

4. เมื่อสิ้นสุดการทดลอง ผู้วิจัยดำเนินการทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน และความสามารถในการเขียนสร้างสรรค์ ของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน และแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนสร้างสรรค์ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

5. หลังจากสิ้นสุดการทดสอบวัดความสามารถในการอ่านไปแล้วเป็นเวลา 2 สัปดาห์ ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบวัดความคงทนในการเรียนรู้ โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านฉบับเดิม ไปทดสอบกับนักเรียนกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 อีกครั้งหนึ่ง

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน ระหว่างกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 โดยใช้ t-test แบบ Independent Samples.
2. เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสร้างสรรค์ ระหว่างกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 โดยใช้ t-test แบบ Independent Samples.
3. เปรียบเทียบความคงทนในการเรียนรู้ ระหว่างกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 โดยใช้ t-test แบบ Independent Samples.

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ป้ายนิเทศประกอบภาพการ์ตูน มีความสามารถในการอ่านแตกต่างจากนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ป้ายนิเทศประกอบภาพเหมือนจริง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ป้ายนิเทศประกอบภาพการ์ตูนมีความสามารถในการอ่านสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ป้ายนิเทศประกอบภาพเหมือนจริง

2. นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ป้ายนิเทศประกอบภาพการ์ตูน มีความสามารถในการเขียนสร้างสรรค์แตกต่างจาก นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ป้ายนิเทศประกอบภาพเหมือนจริง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ป้ายนิเทศประกอบภาพการ์ตูนมีความสามารถในการเขียนสร้างสรรค์สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ป้ายนิเทศประกอบภาพเหมือนจริง

3. นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ป้ายนิเทศประกอบภาพการ์ตูน มีความคงทนในการเรียนรู้แตกต่างจากนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ป้ายนิเทศประกอบภาพเหมือนจริง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ป้ายนิเทศประกอบภาพการ์ตูนมีความคงทนในการเรียนรู้สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ป้ายนิเทศประกอบภาพเหมือนจริง

อภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการทดลองเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน การเขียน สร้างสรรค์ และความคงทนในการเรียนรู้ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ใช้ป้ายนิเทศประกอบภาพการ์ตูน กับภาพเหมือนจริงเป็นสื่อในการสอน ผลการวิจัยครั้งนี้อภิปรายได้ดังนี้

1. จากการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ป้ายนิเทศประกอบภาพการ์ตูน และป้ายนิเทศประกอบภาพเหมือนจริง ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ป้ายนิเทศประกอบภาพการ์ตูนมีความสามารถในการอ่านสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ป้ายนิเทศประกอบภาพเหมือนจริง ที่เป็นเช่นนี้เนื่องมาจาก

นักเรียนกลุ่มทดลองที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยใช้ป้ายนิเทศประกอบภาพการ์ตูน มีความพึงพอใจในสิ่งที่ครูได้นำมาเสนอในแบบของภาพการ์ตูน ซึ่งจะดึงดูดความสนใจของนักเรียนให้เรียนโดยไม่เบื่อหน่าย ช่วยผ่อนคลายความเครียด นักเรียนสนุกสนานกับบทเรียน ติดตามการสอนของครูโดยตลอด ทำให้เข้าใจบทเรียนได้เร็วยิ่งขึ้น ซึ่งเป็นไปตามทฤษฎีแรงจูงใจของสตรางค์ ไควดระกูล (2533:129-130) ที่ได้กล่าวถึง การช่วยส่งเสริมแรงจูงใจของนักเรียนว่า ครูควรจัดบรรยากาศของห้องเรียนให้ปราศจากการรบกวน หรือต้องเป็นบรรยากาศที่นักเรียนให้ความไว้วางใจในครูว่าเป็นผู้ที่คอยเอื้อการเรียนรู้ของนักเรียนอยู่เสมอ และเมื่อนักเรียนเข้าใจบทเรียนได้รวดเร็วย่อมทำให้ครูมีเวลาเหลือที่จะฝึกกิจกรรมซ้ำๆ นักเรียนได้รับการฝึกฝนบ่อยๆ ก็จะช่วยให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านดีด้วย ซึ่งเป็นไปตามกฎการเรียนรู้ของ ธอร์นไดค์ (Edward L Thorndike) (อารี พันธ์มณี. 2538 : 124) กล่าวว่า การที่นักเรียนได้ฝึกหัดหรือกระทำซ้ำๆ บ่อยๆ ย่อมทำให้เกิดความสมบูรณ์ถูกต้อง เมื่อได้เรียนรู้สิ่งใดแล้วได้นำไปใช้บ่อยๆ ก็จะทำให้ความรู้คงอยู่ไม่ลืม

ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชยันต์ เพชรศรีจันทร์ (2534: 92-93) พบว่า นักเรียนที่เรียนโดยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาโดยใช้สื่อหนังสือเรียนที่ใช้ภาพการ์ตูนมีผลสัมฤทธิ์และความสนใจในการอ่านสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาโดยใช้สื่อหนังสือเรียนที่ใช้ภาพเหมือน

2. จากการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสร้างสรรค์ ของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ป้ายนิเทศประกอบภาพการ์ตูน และป้ายนิเทศประกอบภาพเหมือนจริง ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ป้ายนิเทศประกอบภาพการ์ตูน มีความสามารถในการเขียนสร้างสรรค์สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ป้ายนิเทศประกอบภาพเหมือนจริงที่เป็นเช่นนี้เนื่องมาจาก

2.1 นักเรียนกลุ่มทดลองที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยใช้ป้ายนิเทศประกอบภาพการ์ตูนนั้น ถึงแม้ว่าครูผู้สอนจะชี้แนวทางต่างๆ ในการตอบคำถามให้แต่นักเรียนกลุ่มนี้มักจะไม่ทำตามแนวทางที่ครูชี้แนะให้ แต่จะคิดสร้างจินตนาการความคิดของตนเองแตกต่างไปจากนักเรียนในกลุ่มทดลองที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยใช้ป้ายนิเทศประกอบภาพเหมือนจริง ที่มักจะตอบคำถามตามแนวทางที่ครูชี้แนะให้ ทำให้ไม่มีความหลากหลายในการคิด เพราะภาพการ์ตูนช่วยให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนได้ง่าย เมื่อนักเรียนเข้าใจบทเรียนได้เร็ว ทำให้นักเรียนมีโอกาสนายความคิดของตนเองอย่างเต็มที่ซึ่งแตกต่างจากนักเรียนในกลุ่มทดลองที่ 2 ที่จะเข้าใจบทเรียนได้ช้ากว่า เพราะภาพเหมือนจริงมีรายละเอียดค่อนข้างชัดเจน ซึ่งจะดึงดูดความสนใจในตัวเนื้อหาที่จัดแสดง ทำให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนได้ช้า ซึ่งสอดคล้องกับหลักการในการเขียนสร้างสรรค์ของ กรรณิการ์ พวงเกษม (2531:33) กล่าวว่า การเขียนสร้างสรรค์เป็นการเขียนที่ผู้เขียนต้องใช้จินตนาการ หรือความคิดของตนเขียนออกมา มิได้ลอกเลียนแบบผู้อื่นและสอดคล้องกับหลักการเขียนสร้างสรรค์ของ อัจฉรา ชิวพันธ์ (2535:2) กล่าวว่า การเขียนสร้างสรรค์เป็นการเขียนซึ่งมีลักษณะของการคิดริเริ่ม โดยผู้เขียนต้องใช้จินตนาการและประสบการณ์ของตนมาเชื่อมโยงความคิดในการเขียน

2.2 นักเรียนกลุ่มทดลองที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยใช้ป้ายนิเทศประกอบภาพการ์ตูน ช่วยให้นักเรียนได้เรียนอย่างสนุกสนาน มีโอกาสนายความคิด คิดได้ในสิ่งแปลกๆ ใหม่ๆ ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางในการสอนเขียนสร้างสรรค์ของ อัจฉรา ชิวพันธ์ (2535:3-6) กล่าวว่า ในการสอนเขียนสร้างสรรค์ควรจัดบรรยากาศให้จูงใจ ไม่ให้บรรยากาศในการทำงานเคร่งเครียดเกินไป นักเรียนทำงานด้วยความสบายใจ กิจกรรมสนุกสนาน นักเรียนอยากที่จะเรียนทำให้ความสามารถในการเขียนสร้างสรรค์ดีขึ้นด้วย

2.3 นักเรียนกลุ่มทดลองที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยใช้ป้ายนิเทศประกอบภาพการ์ตูน ช่วยให้นักเรียนได้รับประสบการณ์ที่มีความหมายต่อนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับกฎการเรียนรู้ของ ธอร์นไคค์ (Edward L Thorndike) (อารี พันธุ์มณี, 2538:124) กล่าวถึงกฎแห่งความพอใจ (Law of Effect) ว่า เมื่อได้รับความพอใจจากผลของการทำกิจกรรม ก็จะเกิดผลดีกับการเรียนรู้ ทำให้อยากเรียนรู้เพิ่มมากขึ้น นักเรียนจดจำสิ่งต่างๆ ได้ พร้อมทั้งได้ฝึกจินตนาการความคิดออกมาในรูปแบบต่าง ๆ ที่แตกต่างไปจากความคิดทั่วไป

และเมื่อนักเรียนได้นำประสบการณ์ที่ได้รับร่วมกับจินตนาการที่ตนมีอยู่ก็ย่อมส่งผลให้นักเรียนสามารถแสดงออกทางการเขียนสร้างสรรค์ได้ดี

ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นิชกานต์ คมคาย (2539 : 60) พบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้สื่อภาพการ์ตูนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนสร้างสรรค์สูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้สื่อภาพเหมือน

3. จากการเปรียบเทียบความคงทนในการเรียนรู้ ของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยใช้ป้ายนิเทศประกอบภาพการ์ตูน และป้ายนิเทศประกอบภาพเหมือนจริง ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ป้ายนิเทศประกอบภาพการ์ตูน มีความคงทนในการเรียนรู้สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ป้ายนิเทศประกอบภาพเหมือนจริง ที่เป็นเช่นนี้เนื่องมาจาก

3.1 นักเรียนกลุ่มทดลองที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยใช้ป้ายนิเทศประกอบภาพการ์ตูน ช่วยสร้างความประทับใจให้กับนักเรียนได้เป็นอย่างดี ทำให้นักเรียนกลุ่มนี้สามารถจดจำเหตุการณ์ เรื่องราวต่าง ๆ ที่ได้เรียนไปแล้วได้ ซึ่งสอดคล้องกับองค์ประกอบของความจำของจิตรา วสุวานิช (2516:106-107) กล่าวว่า การที่คนเราจะมี ความจำในเรื่องใด ขึ้นอยู่กับความประทับใจ (Impression) ในเรื่องใด ๆ ก็ตามย่อมทำให้คนเราจดจำเหตุการณ์หรือ เรื่องราวนั้นๆได้เสมอ และเมื่อนักเรียนสามารถจดจำสิ่งต่างๆ ที่ได้เรียนไปแล้วได้ก็ย่อมส่งผลให้นักเรียนมีความคงทนในการเรียนรู้ได้ด้วย

3.2 นักเรียนกลุ่มทดลองที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยใช้ป้ายนิเทศประกอบภาพการ์ตูน ช่วยประหยัดเวลาในการสอนให้ลดลง เพราะนักเรียนเข้าใจสิ่งต่าง ๆ ได้อย่างรวดเร็ว ทำให้ครูผู้สอนมีเวลาทบทวนบทเรียน การให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมซ้ำๆ บ่อยๆ ก็จะส่งผลให้นักเรียนมีความคงทนในการเรียนรู้ได้ด้วย ซึ่งสอดคล้องกับกฎการเรียนรู้ของ ธอร์นไดค์ (Edward L Thorndike) (อารี พันธุ์มณี. 2538:123-124) กล่าวว่า การตอบสนองอย่างใดอย่างหนึ่งอยู่เสมอ ย่อมทำให้เกิดพันธะที่แน่นแฟ้นระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนอง เมื่อ นักเรียนเกิดการเรียนรู้แล้วได้นำเอาสิ่งที่ได้เรียนรู้ไปใช้อยู่เสมอ ก็จะทำให้เกิดการเรียนรู้มั่นคงถาวรขึ้น ทำให้ความรู้คงอยู่ถาวรและไม่ลืม

3.3 นักเรียนกลุ่มทดลองที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยใช้ป้ายนิเทศประกอบภาพการ์ตูน ช่วยให้นักเรียนไม่เกิดความเบื่อหน่าย หรือมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับกฎแห่งความพอใจ (Law of Effect) ของ ธอร์นไดค์ (Edward L Thorndike) (อารี พันธุ์มณี. 2538:124) กล่าวว่า เมื่อนักเรียนได้รับความพอใจจะทำให้พันธะเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้าที่นักเรียนได้รับ กับการตอบสนองมีความเข้มแข็งมั่นคงทำให้จดจำสิ่งต่าง ๆ ได้ดีกว่าการเรียนที่เคร่งเครียดน่าเบื่อ

ซึ่งสอดคล้องกับกฎการเรียนรู้ และกฎแห่งความพอใจของ ธอร์นไคด์ (อาร์ พันธ์ณี 2538 : 123-124) กล่าวว่า เมื่อนักเรียนได้ฝึกทำกิจกรรมอย่างใดซ้ำ ๆ บ่อย ๆ มีการตอบสนองอย่างใดอย่างหนึ่งอยู่เสมอ หรือได้นำเอาสิ่งที่เรียนรู้แล้วไปใช้อยู่เสมอจะทำให้ความรู้คงอยู่ถาวรไม่ลืม และเมื่อนักเรียนได้เรียนรู้ในสิ่งที่ตนเองพอใจ จะทำให้นักเรียนจดจำสิ่งต่าง ๆ ได้ดี ทั้งนี้เพราะเมื่อนำป้ายนิเทศประกอบภาพการ์ตูนมาใช้นักเรียน ภาพการ์ตูนจะช่วยดึงดูดความสนใจของนักเรียนให้เรียนได้อย่างสนุกสนาน ทำให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนได้เร็วขึ้น นักเรียนได้ฝึกกิจกรรมซ้ำ ๆ ทำให้นักเรียนเกิดความคงทนในการเรียนรู้ที่ดีได้

ข้อสังเกตที่ได้จากการวิจัย

1. นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม เมื่อได้เรียนโดยใช้สื่อป้ายนิเทศ ภาพการ์ตูน และภาพเหมือนจริง ประกอบการสอนจะเรียนได้ผลดีทั้ง 2 กลุ่ม แต่ถ้าจะให้ผลการเรียนของนักเรียนมีประสิทธิภาพสูงสุด นักเรียนควรจะเรียนโดยใช้สื่อป้ายนิเทศประกอบภาพการ์ตูน

2. นักเรียนทั้งกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 มีความกระตือรือร้นในการเรียนเป็นอย่างดี อยากเรียนรู้ อยากทำกิจกรรมต่าง ๆ ที่ครูได้เตรียมไว้ ทั้งนี้เพราะกิจกรรมต่างๆ ที่จัดให้นักเรียนทำนั้น นักเรียนได้ใช้ความคิดของตนเองอย่างอิสระ โดยครูจะไม่เน้นที่คำตอบว่า จะถูกหรือผิด ทำให้นักเรียนทำกิจกรรมต่าง ๆ ได้อย่างไม่มีความกดดัน และนักเรียนได้แสดงออกทางความคิดสร้างสรรค์อย่างเต็มที่

3. ในการให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมเป็นกลุ่ม จะช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้วิธีการอยู่ร่วมกันกับผู้อื่น รู้จักความรับผิดชอบหน้าที่ รู้จักความสามัคคีในหมู่คณะ รู้จักช่วยเหลือผู้อื่น เป็นการฝึกทัศนคติที่ดีในการอยู่ร่วมกับผู้อื่นให้กับนักเรียน

4. ครูผู้สอนประจำในสถานศึกษาที่ไปดำเนินการทดลอง มีความสนใจในการใช้สื่อป้ายนิเทศประกอบการสอน เพราะในการดำเนินการวิจัย ผู้วิจัยได้สอนโดยใช้ขั้นตอนการสอนตามคู่มือครู ซึ่งครูผู้สอนประจำสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการจัดสื่อการเรียนการสอนให้กับนักเรียนของตนได้

ข้อจำกัดที่พบในการวิจัย

1. ในการดำเนินการวิจัยบางกิจกรรมให้นักเรียนทำกิจกรรมเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 5-6 คน ในการนำเสนอผลงานของแต่ละกลุ่มนั้น ควรให้นักเรียนทุกคนในกลุ่มได้มีส่วนร่วมในการแสดงออก เพราะเป็นการช่วยให้นักเรียนได้มีโอกาสแสดงออก กล้าพูด กล้าทำ

2. นักเรียนหลายคนในกลุ่มอ่อน ทั้งกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 ยังใช้ภาษาได้ไม่ดี ผู้วิจัยไม่มีเวลาช่วยเหลือแก้ไขได้มากนัก เพราะเวลาที่ทำการสอนมีเวลาจำกัด เด็กในกลุ่มอ่อนนี้จึงทำกิจกรรมต่างๆ ได้ไม่สมบูรณ์เท่าที่ควร

ข้อเสนอแนะ

ควรทำการวิจัยโดยใช้ป้ายนิเทศประกอบภาพการ์ตูน และภาพเหมือนจริงในระดับชั้นประถมศึกษาตอนปลาย เช่น เรื่องการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน การเขียนสร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนซ่อมเสริมโดยใช้ป้ายนิเทศประกอบภาพการ์ตูน กับภาพเหมือนจริงเป็นสื่อในการสอน ทั้งนี้เพราะนักเรียนในระดับประถมศึกษาตอนปลายเป็นนักเรียนที่มีประสบการณ์ทางด้านภาษาสูงชันกว่านักเรียนในระดับประถมศึกษาตอนต้นจึงสมควรที่จะทำการศึกษาให้รู้ว่ป้ายนิเทศประกอบภาพการ์ตูน และภาพเหมือนจริง จะส่งผลต่อการเรียนรู้ของนักเรียนในระดับประถมศึกษาตอนปลายอย่างไร

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรณีการ พวงเกษม. การสอนเขียนแบบสร้างสรรค์ ระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ :
ศูนย์การพิมพ์, 2527.
- การสอนเขียนเรื่องโดยให้จินตนาการทางสร้างสรรค์ ในระดับประถมศึกษา
กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2531.
- ปัญหาและกลวิธีการสอนภาษาไทยในโรงเรียนประถมศึกษา. กรุงเทพฯ :
ไทยวัฒนาพานิช, 2535.
- กฤษณา ศักดิ์ศรี. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์บำรุงสาสน์, 2530.
- กิ่งดาว พุทธิพันธ์. กิจกรรมการฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนชาวเขา
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ ศศ.บ. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2529. อัดสำเนา.
- ไชศรี วรรณวิธา. การสอนอ่านภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้หลักการจัดลำดับขั้นการ
เรียนรู้. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ด. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,
2524. อัดสำเนา.
- คณินนิตย์ สารสุวรรณ. การเปรียบเทียบความสามารถในการระลึกได้ของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 3 จากแบบฝึกสะกดด้วยาก ที่มีตัวขึ้นต่างกัน. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม.
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2540. อัดสำเนา.
- จรัสศรี กิจบุญฤทธิอนันต์. การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน การเขียนคำ และทัศนคติต่อ
วิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จังหวัดขอนแก่น ที่ได้รับการสอนแบบ
มุ่งประสบการณ์ทางภาษากับการสอนแบบปกติ. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2532. อัดสำเนา.
- จรรยา บัณณราช. ผลของภาพสีและภาพขาวดำที่มีต่อการเรียนรู้วิชาภาษาไทย ของนักเรียน
หนวกในระดับประถมศึกษาตอนต้น. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2516. อัดสำเนา.
- จิตรา วสุวานิช. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2516.
- จิรฐา ชิตประสงค์. การหาประสิทธิภาพแบบฝึกการเขียนแบบสร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2538.
อัดสำเนา.
- จุมพต วณิชกุล. การจัดดำเนินการเพื่อให้ประโยชน์จากรูปภาพ และข้อเสนอแนะแก่ห้องสมุดใน
ประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2520. อัดสำเนา.

ฉลองชัย สุรวัฒนบุรณ. แบบและสีของภาพประกอบหนังสือสำหรับเด็กอนุบาล. วิทยานิพนธ์

ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2515. อัดสำเนา.

ฉวีวรรณ จินดาผล. "การสอนเขียนแบบสร้างสรรค์ : เด็กประถมศึกษา" ศึกษาศาสตร์

มหาวิทยาลัยขอนแก่น 9(2) 60-62 ; มกราคม-พฤษภาคม 2528.

ชม ภูมิภาค. จิตวิทยาการเรียนรู้การสอน. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2516.

ชยันต์ เพชรศรีจันทร์. การศึกษารเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และความสนใจในการอ่าน ของนักเรียน

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จากการสอนด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา โดยใช้สื่อ

หนังสือเรียนที่ใช้ภาพเหมือน กับสื่อหนังสือเรียนที่ใช้ภาพการ์ตูน. วิทยานิพนธ์

กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2534. อัดสำเนา.

ชูศรี วงศ์รัตนะ. เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,

2537.

เชวงศักดิ์ จันทร์ชมภู. ผลของสิ่งเร้าที่เป็นรูปภาพ และสิ่งเร้าที่เป็นคำ ต่อการระลึกทันทีของเด็ก.

วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525. อัดสำเนา.

ฐะปะนีย์ นาครทรรพ. การเขียน 2. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์, 2532.

ณัฐวุฒิ ณ ปั่น. ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษใน

ระดับถ้ายโจน สื่อสาร และวิจารณ์ญาณ. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ :

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2522. อัดสำเนา.

ณิชากรณต์ คมคาย. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนแบบสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้น

ประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนเขียนแบบสร้างสรรค์โดยใช้สื่อภาพการ์ตูนกับ

สื่อภาพเหมือน. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประสานมิตร, 2539. อัดสำเนา.

ทัศนีย์ ศุภเมธี. วิธีสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : ธนาคารพิมพ์, 2527.

ทัศนีย์ สุวรรณพงษ์. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความคงทนของการเรียนรู้

ระหว่างนักเรียนที่เรียนด้วยเกมจำลองสถานการณ์ กับที่เรียนตามแผนการสอน.

วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2527. อัดสำเนา.

นางพาง บุญปักษ์. ผลของภาพสีที่เหมือนจริง ภาพสีที่ไม่เหมือนจริง และภาพขาวดำ ที่มีต่อการ

สร้างมโนทัศน์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ :

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2527. อัดสำเนา.

- นันทพร กัณหสุวรรณ. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความคงทน และความคิดสร้างสรรค์ ในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่องการบวกและการลบของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยวิธีสอนแบบวรรณิ โดยการให้ภาพกระดานขอสส์กับภาพเหมือนจริง. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2533. อัดสำเนา.
- น้ำเพชร จำปาทอง. การศึกษาความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียน และความสนใจในการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนอ่านโดยใช้โครงสร้างระดับยออดกับการสอนตามคู่มือครู. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2537. อัดสำเนา.
- นิพนธ์ ศุภปริดี. โสศกศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ไทยสัมพันธ์, 2528.
- บรรเจอดพร รัตนพันธ์. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงทนในการจำวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยให้หลักการเรียนเพื่อรู้แจ้งกับการสอนตามคู่มือครู. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2533. อัดสำเนา.
- บันลือ พฤกษะวัน. การประถมศึกษา. ฉบับแก้ไขปรับปรุง กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2522.
- พัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2533.
- อุปเทศการสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา แนวบูรณาการทางการสอน. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2533.
- ยุทธศาสตร์การสอนตามแนวนวัตกรรมใหม่ คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยนเรศวร พิษณุโลก, 2534.
- มิติใหม่ในการสอนอ่าน. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2538.
- บุญปลุก สิทธิไทย. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสนใจในวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยใช้บทเรียนสำเร็จรูปการคูณกับการสอนตามแผนการสอนของหน่วยศึกษานิเทศก์. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2534. อัดสำเนา.
- บุญยฤทธิ์ คงคาเพชร. การผลิตสื่อการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน, 2526.
- ทักษะกราฟฟิกส์เบื้องต้น. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน, 2527.

ประทุมพร ศุภกรเจริญ. การสร้างแบบฝึกการเขียนสร้างสรรค์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2519. อัดสำเนา.

ประเทิน มหาจันทร์. การสอนอ่านเบื้องต้น. ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน, 2523.

ประพิทย์ อุ่นจิตต์. การเปรียบเทียบสัมฤทธิ์ผลในการอ่าน และเขียนพยัญชนะไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยการสัมพันธ์และไม่สัมพันธ์พยัญชนะกับชื่อสัตว์

วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531. อัดสำเนา.

พงษ์จันทร์ คล้ายสุบรรณ. การเขียนสร้างสรรค์. กรุงเทพฯ : สุทธิสารการพิมพ์, 2522.

เพียว ทักษิณ. การเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แบบฝึกการเขียนอย่างสร้างสรรค์ ที่นักเรียนเขียนได้อย่างอิสระ กับครูเป็นผู้กำหนดเนื้อเรื่อง. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2523. อัดสำเนา.

พรพรรณ อินทสงค์. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความคิดสร้างสรรค์ ทักษะคิดต่อวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จากการสอนแบบสืบสวนสอบสวนกับการสอนตามแผนการสอนของกลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดฉะเชิงเทรา. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2533. อัดสำเนา.

พรพันธ์ วันศุกร์. การเปรียบเทียบผลของเทคนิคแม่แบบสไลด์การ์ดคู่กับโปรแกรมการพัฒนาศูนยนิสัย ที่มีต่อสุนยสัยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดบันไดม้า จังหวัดนครราชสีมา. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2534. อัดสำเนา.

พรมารินทร์ สุทธิจิตตะ. การเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนการสร้างภาพโดยใช้และไม่ใช้รูปเรขาคณิตเป็นสื่อ. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529. อัดสำเนา.

พฤตพิงษ์ เล็กศิริรัตน์. การออกแบบสื่อการสอน. ภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา, 2531.

มัลลิกา ภักดิ์ณรงค์. การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน การเขียน และทักษะคิดต่อการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ในจังหวัดนครราชสีมา ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับการสอนแบบปกติ. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531. อัดสำเนา.

- มาลี นรสิงห์. การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยการเรียนแบบร่วมมือระหว่างกลุ่มที่ให้กิจกรรมการเขียน
และไม่ให้กิจกรรมการเขียน. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2537. อัดสำเนา.
- ยุพา ขนอนคราม. การสร้างแบบฝึกการเขียนแบบสร้างสรรค์ด้านร้อยกรอง สำหรับนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2520.
อัดสำเนา.
- รัญจวน อินทรกำแหง. “ภาษาวิเคราะห์” การอ่านและการพิจารณาหนังสือ. กรุงเทพฯ :
โรงพิมพ์อักษรเจริญทัศน์, 2519.
- ราตรี นกุลกิจ. ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่าน และความสามารถในการเขียน
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา
กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2531. อัดสำเนา.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. หลักการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : ศึกษาพรจำกัด,
2528.
- เทคนิคการวัดผลการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : ชมรมเด็ก, 2539.
- วรรณิ โสมประยูร. การเขียนแบบสร้างสรรค์ ภาคหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2521.
- การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา. ภาควิชาหลักสูตรและการสอน
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2539.
- วรรณิ โสมประยูร และ ประภาพรรณ เข้มสุภาภิต. ชุดเตรียมความพร้อมแบบบูรณาการ
ชั้นอนุบาล 2. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ประสานมิตร, มปป.
- วันเพ็ญ สุภิกิตย์. การศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน และทัศนคติต่อภาษาไทยของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยวิธีอ่านแล้วเขียนลำดับเรื่องราวกับวิธีอ่านแล้วทำ
แบบฝึกหัด. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2528. อัดสำเนา.
- วาสนา ขาวหา. เทคโนโลยีทางการศึกษา. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
บางแสน, 2522.
- วิชาการ,กรม. หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533). กรุงเทพฯ :
โรงพิมพ์การศาสนา, 2535.

- วิจิต ศรีทอง. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนจากหนังสือการ์ตูนเชิงสนทนาประกอบคำที่
เป็นตัวอักษร กับหนังสือการ์ตูนเชิงสนทนาประกอบเสียงจากเทปบันทึกเสียง.
 ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2526.
 อัดสำเนา.
- ศักดิ์ชัย เกียรตินาคินทร์. การ์ตูนสื่ออัจฉริยะ (ใจ). คณะวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
 วิทยาลัยครูอุบลราชธานี สหวิทยาลัยอีสานใต้, 2532.
- สถิต วงศ์สวรรค์. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์บำรุงสาส์น, 2525.
- สนั่น ปัทมะทิน. การถ่ายภาพวารสารศาสตร์. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์,
 2513.
- สมบุญ สอนญาติ. เทคโนโลยีทางการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ : หน่วยศึกษานิเทศก์
 กรมการฝึกหัดครู, 2534.
- สมพงษ์ ศิริเจริญ และคณะอาจารย์ศูนย์โสตทัศนศึกษา. คู่มือการทำโสตทัศนวัสดุ.
 กรุงเทพฯ : วิทยาลัยการศึกษา ประสานมิตร, 2505
- สมพร มั่นตะสูตร แห่งพิพัฒน์. การอ่านทั่วไป. ภาควิชาภาษาไทย คณะวิชามนุษยศาสตร์และ
 สังคมศาสตร์ วิทยาลัยครูเพชรบูรณ์, 2534.
- สมพร มั่นทนนาชาติ. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง “อากาศ” โดยใช้ภาพถ่าย
กับภาพการ์ตูนประกอบของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการ
เรียนต่างกัน. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 ประสานมิตร, 2528.
- สมศักดิ์ ภูวิภาดาวรรณ. เทคนิคการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช,
 2537.
- สมศักดิ์ สันธุระเวช. เอกสารการพัฒนากาเรียนการสอนระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ :
 วัฒนาพานิช, 2538.
- สมหญิง กลั่นศิริ. เทคโนโลยีทางการศึกษาเบื้องต้น. นครปฐม : โครงการจัดพิมพ์ตำรา
 มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2524.
- สมัคร ผลจำรูญ. รูปแบบของการ์ตูนที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ของนักเรียนระดับประถมศึกษา.
 ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2522.
 อัดสำเนา.

สามารถ เนียมสุวรรณ. การศึกษาริเริ่มเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการ์ตูนเคลื่อนไหว

โปรงใส วิชาจริยศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีการสรุปทเรียนต่างกัน 2 แบบ

ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2533.

อัดสำเนา.

สุโขทัยธรรมมาธิราช,มหาวิทยาลัย. เอกสารการสอนชุดวิชา เทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา

หน่วยที่ 1-5. กรุงเทพฯ : สุโขทัยธรรมมาธิราช, 2526.

-----เอกสารการสอนชุดวิชา การพัฒนาแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

หน่วยที่ 1-15. กรุงเทพฯ : สุโขทัยธรรมมาธิราช, 2535.

-----เอกสารการสอนชุดวิชา การวัดและประเมินผลกลุ่มวิชาทักษะและสร้างเสริม

ประสบการณ์. หน่วยที่ 1-15. กรุงเทพฯ : สุโขทัยธรรมมาธิราช, 2535.

สุชา จันทน์เอม. จิตวิทยาการศึกษา กรุงเทพฯ : แพร์พิทยา, 2518.

สุโท เจริญสุข. หลักจิตวิทยาสำหรับครู พระนคร : บำรุงสาส์น, 2519.

สุพรรณ ประศรี. การศึกษาริเริ่มเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความคงทนในการเรียนวิชา

คณิตศาสตร์ เรื่อง การนับเพิ่มและการคูณ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยให้

หลักการสอนประเภทเหตุการณ์ของกาเย กับวิธีสอนแบบปกติ. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม.

กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2536. อัดสำเนา.

สุภาพร จิตรเอื้อตระกูล. การศึกษาลักษณะสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความคงทนในการเรียนวิชา

ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนโดยวิธีสอนแบบโรเซนไทน์ กับการ

สอนตามคู่มือครู. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประสานมิตร, 2531. อัดสำเนา.

สุมิตรา อังวัฒนกุล. ภาษาไทย 5. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2527.

สุรศักดิ์ กาญจนการณ. การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน การเขียน และความคงทนใน

การเรียนรู้ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่พูดภาษาเขมรเป็นภาษาแม่ ที่ได้รับการ

สอนโดยวิธีมุ่งประสบการณ์ทางภาษา กับวิธีสอนปกติในวิชาภาษาไทย. ปริญญาานิพนธ์

กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531. อัดสำเนา.

สุรางค์ ไคว์ตระกูล. จิตวิทยาการศึกษา กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2533.

สุวิธ แทนป้าน. การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จาก

การเรียนด้วยบทเรียนที่มีแต่ตัวอักษร และบทเรียนที่มีตัวอักษรประกอบด้วยภาพการ์ตูน

โครงร่าง การ์ตูนล้อของจริง และการ์ตูนล้อของจริง. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ :

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2517. อัดสำเนา.

หน่วยศึกษานิเทศก์ จังหวัดกาญจนบุรี. คู่มือการแนะนำ-ใช้อุปกรณ์การสอนสำหรับโรงเรียน

ประถมศึกษา. กาญจนบุรี : หน่วยศึกษานิเทศก์กาญจนบุรี, 2519.

อภิญญา แก้วชื่น. การศึกษาเปรียบเทียบพัฒนาการทางความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้น

ประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แบบฝึกทักษะการคิดที่เป็นการ์ตูนล้อของจริง กับการ์ตูน

โครงร่าง. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประสานมิตร, 2528. อัดสำเนา.

อัจฉรา ชีวพันธ์. กิจกรรมการเขียนสร้างสรรค์ในชั้นประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช,

2535.

อัมพร สุขเกษม. การศึกษาเพื่ออธิบายเนื้อหาบางประการในวิชาหลักภาษาไทย ระดับ

มัธยมศึกษาตอนปลาย โดยใช้หลักทางภาษาศาสตร์. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม.

กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2514. อัดสำเนา.

อารี พันธุ์มณี. จิตวิทยาการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ : ดันฮั้ว, 2538.

อารีย์ สุทธิพันธ์. "ทฤษฎีการสอนศิลป์ในโรงเรียน" วารสารการศึกษาแห่งชาติ. เมษายน 2512 :

19 - 22

อุไรลักษณ์ ชุ่มจิต. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ที่สอนโดยวิธีสะกดแบบแจกลูกกับแบบเสียงไหล. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ :

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524. อัดสำเนา

เอมอร พิพัฒนสุข. การสร้างแบบฝึกเพื่อพัฒนาการอ่านออกเสียง จ พ และ ข ศ ษ ส สำหรับ

นักเรียนพูดภาษาถิ่นอื่น ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านผักหม

กิ่ง จ.โพธิ์สวรรค์ จ.นครพนม. ปริญญานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ :

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2534. อัดสำเนา.

Albanese,Dorothy M."A Study of Complexity of Sentence Structure in Reading Comprehension,"

Dissertation Abstracts International. 33 : 248-A ; 1973.

Babbs,P.J. "The Effects of Instruction in the use of A Metacognitive Comprehension Monitoring

and Recall Performance," Dissertation Abstracts International. 44 : 174-A ;

December,1983.

Corey,J.R. and Micheal. "Relation in a S.P.L. Introductory Psychology Course," Learning

Packages in American Education. Englewood Cliffs, New Jersey : Education Technology

Publications, 1973.

Dale. Edgar. Audio-Visual Methoods in Teaching. New York : Deyden Press, 1969.

- Gerlach, Vernon S. and Donald P. Ely. Teaching and Media : A Systematic Approach. New Jersey : Prentice-Hall Inc., 1971.
- Guilford. Personality. New York : Mc Graw-Hill, 1959.
- Horwitz, Stephen Phillips. "Effects of Some Review Processes on Retention of Mathematical Rules," Dissertation Abstracts International. 1 : 249-A.
- Josephine, Theodora. "The Interactive Effects of Colour and Cognitive Style on a Pictorial Recognition Memory Task," Dissertation Abstracts International. Vol.40, No.8 : 4367-A. ; 1980.
- Kinder, Jame S. Audio-Visual Material and Techniques. 2 nd. ed., New York : American Book Company, 1959.
- Using Audio-Visual Materials in Education. New York : 1965.
- Knowlton, Jame Q. "On the Definition of Picture," A-V Communication Review. Summer, 1966.
- Lapp, Diane and Jame Flood. Teaching Reading to Every Child. New York : Macmillan Co. Inc., 1978.
- Larick, Nancy. Parents' Guide to Children's Reading. New York : New York Pocket Book Inc., 1964.
- Miller, Walma H. Diagnosis and Correction of Reading Difficulties in Secondary School Student. New York : Center of Applied Research in Education, Inc., 1973.
- Pinter, Donna Dac Krewedl. "The Effects of an Academic Game on the Spelling Achievement of third Grads," Dissertation Abstracts International. 21:710-A ; August, 1977.
- Pittman, David J. "Mass Media Juvenile Delinquency," Juvenile Delinquency. New York : Philosophical Library, Inc., 1958.
- Saowalak Rattanaovich. The Effects of Using Top-Level Structure Instructional Modules and Traditional Teaching Method in teaching English to Thai Students. Project Report SEAMEO REIC Fellowship Grant, November, 1987.
- Sones, W.W.D. "The Comics and the Instructional Method," Journal of Educational Sociology. December, 1944.
- St. Romain, Madeleine Duvic. "A Study of Differences in Creative Writing of Children under Varying Stimuli," Dissertation Abstracts International. 36:224; July, 1975
- Steven, Kathleen S. "The Effects of Topic Interest on the Reading Comprehension of Higher Ability Student," Journal of Education Research. 6:365-367; July-August, 1980.

- Torrance, E.P. "Creative and Infinity," Journal of Research and Development in Education. 1971.
- Travers, Robert M. "Transmission of Information to Human Recievers," The Journal of Educational Psychology. 1964.
- Vernon, Magdahn D. "The Value of Pictorial Illustration," British Journal of Educational Psychology. 23:8, November, 1960.
- Viaro, Frank Marion,Jr. "The Relationship Between Story Writing Skills and Achievement in other Selected Language Skill," Dissertation Abstracts International. 37:1509-A; September,1976.
- Williamson, J.R. Wimleish. "A Study of Three Motivational Techniques for Creative Writing," Dissertation Abstracts International. 33:3490; January, 1973.
- Wittich, Walter Arne and Schuller Charles Francis. Audio-Visual Materials. Their Nature and Use, New York : Harper and Brother, 1957.
- Audio Visual Materials : Their Nature & Use. 3 rd. ed., New York : Haper & Brother Publishers, 1962.

ภาคผนวก ก

ผลการหาค่าความยาก - ง่าย และอำนาจจำแนก ของแบบทดสอบ

วัดความสามารถในการอ่าน

ผลการหาค่าความเชื่อมั่น ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน

ผลการหาค่าความเชื่อมั่น ของแบบทดสอบการเขียนสร้างสรรค์ ตอนที่ 1

ผลการหาค่าความเชื่อมั่นในการตรวจให้คะแนน ของแบบทดสอบ

การเขียนสร้างสรรค์ ตอนที่ 2

ผลการหาค่าความเชื่อมั่น ของแบบทดสอบการเขียนสร้างสรรค์ ตอนที่ 2

ผลการหาค่าอำนาจจำแนก ของแบบทดสอบการเขียนสร้างสรรค์

ตอนที่ 1 และตอนที่ 2

หาค่าความยาก - ง่าย (p) และอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดความสามารถ
ในการอ่านฉบับที่ 1 - 3 โดยใช้ตารางสำเร็จรูปของ รุง เดห์ ฟาน ได้ผลดังตาราง 8 - 10

ตาราง 8 ผลการหาค่าความยาก - ง่าย (p) และอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบ
วัดความสามารถในการอ่าน ฉบับที่ 1 ความสามารถด้านคำศัพท์ จำนวน 30 ข้อ

ข้อที่	P _H	P _L	P	r	ข้อที่	P _H	P _L	P	r
1*	.96	.51	.77	.60	16*	1.00	.52	.82	.71
2*	.04	.33	.76	.47	17*	.96	.63	.82	.52
3	1.00	.81	.92	.52	18*	.96	.63	.82	.52
4	1.00	.77	.91	.56	19*	.70	.44	.57	.27
5*	.04	.11	.72	.44	20	1.00	.85	.94	.47
6	1.00	.70	.88	.61	21	1.00	.74	.90	.58
7*	.96	.63	.82	.52	22	1.00	.78	.91	.55
8	1.00	.63	.86	.66	23*	1.00	.41	.77	.76
9	1.00	.78	.91	.55	24*	.93	.52	.75	.52
10*	.96	.48	.76	.62	25*	.96	.44	.74	.64
11*	.89	.44	.68	.51	26*	.96	.52	.78	.59
12*	.96	.51	.77	.60	27	1.00	.70	.88	.61
13	1.00	.63	.86	.66	28*	.85	.56	.71	.34
14*	.96	.52	.78	.59	29*	.96	.37	.71	.68
15*	.96	.48	.76	.62	30*	.74	.41	.58	.34

*เป็นข้อสอบที่คัดเลือกไว้ใช้จริง

ตาราง 9 ผลการหาค่าความยาก - ง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก(r) ของแบบทดสอบ

วัดความสามารถในการอ่าน ฉบับที่ 2 ความสามารถในการอ่านสะกดคำ จำนวน 30 ข้อ

ข้อที่	P _H	P _L	P	r	ข้อที่	P _H	P _L	P	r
1*	.89	.41	.67	.53	16	.96	.44	.74	.64
2*	.74	.41	.58	.34	17	.96	.48	.76	.62
3	.00	.44	.17	-.69	18*	.78	.30	.54	.48
4*	.78	.33	.56	.46	19	.89	.60	.76	.38
5	1.00	.63	.86	.66	20*	.78	.44	.62	.36
6	.85	.52	.70	.38	21*	.85	.33	.60	.53
7*	.70	.33	.51	.37	22*	.78	.44	.62	.36
8*	.78	.33	.56	.46	23*	.85	.44	.66	.45
9*	.60	.44	.52	.16	24	.93	.63	.80	.43
10	.41	.60	.51	-.19	25*	.85	.33	.60	.53
11	.07	.30	.17	-.37	26*	.63	.07	.32	.62
12*	.74	.44	.59	.31	27*	.52	.15	.32	.41
13*	.96	.48	.76	.62	28*	.60	.37	.48	.23
14*	.96	.41	.73	.66	29*	.44	.33	.38	.12
15*	.85	.44	.66	.45	30	.78	.44	.62	.36

*เป็นข้อสอบที่คัดเลือกไว้ใช้จริง

ตาราง 10 ผลการหาค่าความยาก - ง่าย (p) และอำนาจจำแนก(r) ของแบบทดสอบ

วัดความสามารถในการอ่าน ฉบับที่ 3 ความเข้าใจในการอ่าน จำนวน 30 ข้อ

ข้อที่	P _H	P _L	P	r	ข้อที่	P _H	P _L	P	r
1*	.85	.41	.64	.47	16*	1.00	.63	.86	.66
2	.89	.96	.93	-.21	17*	.81	.37	.60	.46
3*	.89	.60	.76	.38	18	.26	.15	.20	.16
4	.89	.78	.84	.18	19	.22	.19	.20	.04
5*	.44	.19	.31	.29	20	.26	.44	.35	-.20
6*	.63	.37	.50	.26	21	.04	.04	—	—
7*	.93	.44	.72	.57	22*	1.00	.41	.77	.76
8	1.00	.52	.82	.71	23*	.93	.30	.65	.66
9*	.96	.19	.62	.78	24*	.81	.51	.67	.33
10*	.96	.44	.74	.64	25*	.81	.44	.63	.40
11	.15	.22	.18	-.11	26*	1.00	.33	.74	.79
12*	.96	.41	.73	.66	27*	.89	.30	.62	.61
13*	.81	.19	.50	.61	28*	.81	.52	.67	.32
14	.63	.60	.62	.03	29*	.78	.44	.62	.36
15	1.00	.66	.87	.64	30*	.70	.26	.48	.44

*เป็นข้อสอบที่คัดเลือกไว้ใช้จริง

หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน ฉบับที่ 1 - 3 โดยใช้
สูตร KR 20 ของ คูเดอร์ - ริชาร์ดสัน (Kuder-Richardson procedure) ได้ผลดังตาราง 11 - 13

ตาราง 11 ผลการหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน ฉบับที่ 1
ความสามารถด้านคำศัพท์ จากจำนวนนักเรียน 54 คน

คนที่	ข้อที่																				x	x^2
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20		
1	1	1	1	1	0	0	0	0	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	15	225
2	1	1	0	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	17	289
3	1	0	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	17	289
4	1	0	0	1	1	1	1	0	0	0	1	1	0	0	1	0	0	0	0	0	8	64
5	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	19	361
6	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	18	324
7	1	1	0	1	0	1	0	0	0	1	1	1	0	0	0	0	1	0	1	0	9	81
8	1	1	1	1	0	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	0	16	256
9	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	19	361
10	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	19	361
11	1	1	1	1	1	1	0	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	17	289
12	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	18	234
13	1	1	1	1	1	1	0	0	0	1	1	1	0	1	1	1	1	1	0	1	15	225
14	1	1	0	1	1	1	0	0	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	16	256
15	1	0	0	1	1	1	1	0	0	1	1	1	0	0	0	0	0	0	0	0	8	64
16	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	0	1	1	1	1	0	1	0	1	0	15	225
17	0	0	0	0	0	1	1	1	0	0	1	1	1	1	0	1	0	1	0	0	9	81
18	1	1	1	0	1	1	1	1	1	0	1	1	0	0	0	0	0	0	0	1	11	121
19	1	0	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	18	324
20	1	1	0	1	1	1	1	0	0	0	1	1	0	0	1	1	1	1	1	0	13	169

ตาราง 11 (ต่อ)

คนที่	ข้อที่																				X	X ²
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20		
21	1	1	1	0	1	1	1	1	1	0	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	17	289
22	1	1	1	0	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	18	324
23	1	1	0	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	17	289
24	1	1	0	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	0	0	0	0	1	0	1	13	169
25	1	1	0	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	0	0	0	1	14	196
26	1	1	0	1	1	0	1	1	1	0	1	1	1	0	0	0	0	0	0	1	11	121
27	1	0	0	0	0	1	0	1	1	1	1	1	0	1	1	1	0	0	1	0	11	121
28	1	0	0	0	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	0	14	196
29	1	0	1	0	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	0	15	225
30	1	0	0	0	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	0	14	196
31	1	0	0	0	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	0	14	196
32	1	1	1	1	1	0	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	18	324
33	1	1	1	1	1	0	1	0	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	0	0	15	225
34	1	1	0	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	18	324
35	1	1	0	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	18	324
36	1	1	1	1	0	0	0	1	1	0	1	1	1	0	0	1	0	0	0	0	10	100
37	1	1	1	0	0	1	0	0	0	1	1	1	1	1	1	1	1	0	0	0	12	144
38	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	0	0	16	256
39	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	0	0	16	256
40	1	0	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	0	0	1	0	0	13	169
41	1	1	0	0	0	1	0	1	0	0	0	0	1	0	0	1	0	1	1	1	9	81
42	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	20	400
43	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	18	324
44	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	20	400
45	1	1	1	0	0	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	16	256
46	1	1	1	1	1	1	1	1	0	0	1	1	1	0	1	1	0	1	1	1	16	256

ตาราง 11. (ต่อ)

คนที่	ข้อที่																				X	X ²
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20		
47	1	1	1	0	0	0	1	0	1	0	0	0	0	0	1	0	1	0	1	1	9	81
48	1	1	0	0	0	0	1	0	1	1	1	1	0	0	1	0	1	0	1	1	11	121
49	1	1	0	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	18	324
50	1	1	1	0	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	18	324
51	1	1	0	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	18	324
52	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	19	361
53	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	20	400
54	1	1	1	0	0	0	1	0	0	1	0	0	1	0	1	1	0	1	1	0	10	100
Σ	53	43	31	37	37	38	45	34	41	42	50	51	41	41	46	41	37	32	38	35	821	12,985
p	.98	.81	.57	.68	.68	.70	.83	.63	.76	.78	.93	.94	.76	.76	.85	.76	.68	.59	.70	.65		
q	.02	.19	.43	.32	.32	.30	.17	.37	.24	.22	.07	.06	.24	.24	.15	.24	.32	.41	.30	.35		
eq	.02	.15	.24	.22	.22	.21	.14	.23	.18	.17	.07	.06	.18	.18	.13	.18	.22	.24	.21	.23		$\Sigma pq=3.48$

0 หมายถึง ตอบข้อสอบข้อนั้นผิด

1 หมายถึง ตอบข้อสอบข้อนั้นถูก

$$\sigma^2 = \frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N^2}$$

$$= \frac{54 \times 12,885 - 831^2}{54^2}$$

$$= 11.94$$

$$r_{tt} = \frac{K}{K-1} \left[1 - \frac{\sum pq}{\sigma^2} \right]$$

$$= \frac{20}{19} \left[1 - \frac{3.48}{11.94} \right]$$

$$= 0.75$$

ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบการอ่าน ฉบับที่ 1 เท่ากับ 0.75

ตาราง 12 ผลการหาค่าความเชื่อมั่น ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน ฉบับที่ 2

ความสามารถในการอ่านสะกดคำ จากจำนวนนักเรียน 54 คน

คนที่	ข้อที่																				X	X ²
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20		
1	0	0	0	0	0	0	1	1	0	1	1	0	0	0	0	1	1	0	1	1	8	64
2	1	1	0	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	18	324
3	1	0	1	0	1	0	0	1	1	1	1	1	1	0	0	0	0	1	1	1	12	144
4	0	0	1	1	0	0	0	1	0	1	1	1	1	1	0	0	1	0	0	0	9	81
5	0	0	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	0	0	0	13	169
6	0	0	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	17	284
7	0	0	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	0	1	0	1	1	0	0	13	169
8	0	0	1	1	1	0	0	1	0	1	1	0	0	1	0	1	0	1	0	0	9	81
9	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0	1	0	1	1	1	6	36
10	0	0	1	1	1	1	0	1	0	1	0	1	1	0	0	1	0	0	0	0	9	81
11	0	0	0	0	0	1	1	1	1	0	1	1	0	0	0	0	1	0	1	1	9	81
12	0	0	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	17	289
13	0	0	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	16	256
14	0	0	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	16	256
15	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	1	1	1	0	0	0	0	1	0	1	6	36
16	0	1	0	1	1	0	0	1	0	0	0	1	1	0	0	0	0	1	0	0	7	49
17	0	0	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	0	1	15	225
18	0	0	0	1	0	0	0	1	0	1	0	1	0	0	0	1	0	1	0	1	7	49
19	0	1	0	0	0	0	0	0	1	1	1	0	1	0	0	1	1	0	0	0	7	49
20	0	0	1	0	1	0	1	1	0	0	1	1	1	0	1	0	0	0	0	0	8	64

ตาราง 12 (ต่อ)

คนที	ข้อที่																				X	X ²
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20		
21	0	0	1	0	0	0	0	0	1	1	1	1	1	0	0	1	1	0	0	0	8	64
22	0	0	0	1	1	0	0	0	1	1	1	1	1	1	0	0	0	1	0	0	9	81
23	0	0	1	0	0	0	0	1	0	0	1	0	0	0	0	0	1	0	1	0	5	25
24	0	0	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	0	0	1	0	0	0	1	12	144
25	0	0	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	16	256
26	0	0	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	0	0	1	1	0	0	0	0	11	121
27	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	0	0	16	256
28	0	0	1	1	1	0	0	1	0	1	1	1	1	1	1	0	1	0	1	0	12	144
29	0	0	0	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	0	1	0	13	169
30	1	1	0	1	1	1	1	0	0	1	1	1	1	0	1	1	0	0	0	0	12	144
31	1	0	1	1	1	0	0	1	0	1	1	0	0	0	0	1	1	0	1	0	10	100
32	1	0	0	1	1	0	0	1	0	1	1	1	0	1	0	1	1	0	0	0	10	100
33	1	0	1	1	1	0	0	1	0	1	1	0	0	0	1	1	1	0	1	0	11	121
34	1	0	1	1	1	0	0	1	0	1	1	0	0	0	1	1	1	0	1	0	11	121
35	1	0	1	1	1	0	0	1	0	1	1	0	0	0	1	1	1	0	1	0	11	121
36	1	0	0	0	0	1	0	0	1	0	1	0	1	1	1	1	1	0	0	0	9	81
37	1	0	0	0	0	1	0	0	0	1	1	0	1	1	1	1	1	0	1	0	10	100
38	0	0	1	0	0	1	0	0	0	0	1	0	0	1	1	1	0	0	0	0	6	36
39	1	0	0	0	0	1	0	0	1	1	1	0	1	1	1	1	1	0	1	0	11	121
40	1	0	0	0	0	1	0	0	1	1	1	0	1	1	1	1	1	0	1	0	11	121
41	1	0	1	1	1	1	0	1	0	1	1	1	1	1	0	1	0	1	0	0	13	169
42	0	1	1	1	1	1	0	1	0	1	1	1	1	1	0	1	0	1	0	0	13	169
43	0	1	1	1	1	1	0	1	0	1	1	1	1	1	0	1	0	1	0	0	13	169
44	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0	0	0	1	0	1	1	1	0	5	25
45	1	1	1	1	0	0	1	1	0	0	0	1	0	0	0	0	1	1	1	0	10	100

ตาราง 12 (ต่อ)

คนที่	ข้อที่																				X	X ²
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20		
46	0	0	0	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	0	0	13	169
47	0	1	0	0	1	1	0	1	1	1	1	0	1	0	1	1	0	1	0	1	12	144
48	0	0	0	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	0	14	196
49	0	0	0	0	0	1	0	0	1	0	1	1	1	0	1	0	0	1	0	0	7	49
50	1	0	0	0	1	1	1	0	1	1	0	1	0	1	1	0	1	0	0	0	10	100
51	0	0	0	0	0	1	0	0	1	0	1	1	1	0	1	0	0	1	1	0	8	64
52	1	1	1	1	0	0	1	1	0	0	0	1	0	0	0	0	1	1	1	0	10	100
53	0	0	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	0	0	1	0	1	14	196
54	0	0	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	0	0	1	0	1	14	196
Σ	17	11	31	35	34	32	13	34	29	42	47	30	36	20	31	35	33	28	21	17	529	7,064
p	31	20	57	65	63	59	24	63	54	78	87	70	67	52	57	65	61	52	39	31		
q	69	80	43	35	37	41	76	37	46	22	13	30	33	48	43	35	39	48	61	69		
pq	21	16	25	23	23	24	18	23	25	17	11	21	22	25	25	23	24	25	24	21		$\Sigma pq=4.36$

0 หมายถึง ตอบข้อสอบข้อนั้นผิด

1 หมายถึง ตอบข้อสอบข้อนั้นถูก

$$\sigma^2 = \frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N^2}$$

$$= \frac{54 \times 7,064 - 592^2}{54^2}$$

$$= 10.63$$

$$r_{tt} = \frac{K}{K-1} \left[1 - \frac{\sum pq}{\sigma^2} \right]$$

$$= \frac{20}{19} \left[1 - \frac{4.36}{10.63} \right]$$

$$= 0.62$$

ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบการอ่าน ฉบับที่ 2 เท่ากับ 0.62

คนที	ข้อที่																				X	X ²
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20		
1	0	1	0	0	1	1	1	0	1	1	0	1	1	1	0	1	0	1	0	1	12	144
2	0	1	0	1	1	1	1	1	0	1	0	1	0	0	1	1	0	1	0	1	12	144
3	1	0	0	1	1	0	1	1	0	1	0	1	0	1	0	0	1	1	0	0	10	100
4	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	18	324
5	1	1	0	0	1	1	1	1	0	1	1	1	0	1	1	1	1	1	0	1	15	225
6	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	0	1	0	1	1	1	1	1	0	1	16	256
7	1	0	0	0	1	1	1	1	0	1	0	1	0	1	0	1	1	1	0	0	11	121
8	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	0	1	1	1	0	1	1	1	0	0	15	225
9	0	1	0	0	1	1	0	1	0	0	1	0	1	1	1	0	0	0	1	1	10	100
10	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	0	1	0	1	1	1	1	1	0	0	15	225
11	1	1	1	0	1	1	1	1	0	1	1	1	1	0	1	1	0	1	0	0	14	196
12	0	1	0	0	0	1	1	0	1	1	0	1	0	0	0	0	1	0	0	0	7	49
13	0	1	1	1	1	1	1	1	0	1	0	1	1	1	0	1	1	1	0	0	14	196
14	0	0	0	0	1	1	0	0	0	1	0	1	0	0	0	0	0	1	0	0	5	25
15	0	0	0	0	1	1	0	0	0	1	0	1	0	1	0	0	0	1	0	0	6	36
16	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	0	0	16	256
17	1	1	1	0	0	0	1	0	0	0	0	1	0	0	0	0	0	1	0	0	6	36
18	0	1	0	1	1	1	1	1	1	0	0	1	0	1	1	0	1	0	0	0	11	121
19	0	1	1	0	0	0	1	0	0	0	0	1	0	0	0	0	0	1	0	0	5	25
20	1	1	0	0	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	0	16	256
21	1	1	0	0	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	0	16	256
22	0	1	0	1	0	1	0	0	0	1	0	0	0	1	0	1	1	0	0	0	7	49
23	0	0	0	0	1	0	0	0	0	0	1	1	0	1	1	0	0	1	0	0	6	36
24	1	1	1	1	1	0	1	1	0	1	0	0	1	0	0	1	1	0	0	0	11	121
25	1	1	0	0	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	0	16	256

ตาราง 13 (ต่อ)

คนที่	ข้อที่																				X	X ²
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20		
26	1	1	0	0	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	0	16	256
27	0	1	0	1	1	1	1	0	0	1	0	1	0	1	1	1	0	1	0	0	11	121
28	0	1	0	0	1	0	1	0	0	1	1	0	0	1	1	1	1	1	1	0	11	121
29	0	1	0	1	1	1	1	0	0	1	1	1	0	1	1	1	1	1	0	0	13	169
30	0	0	0	1	1	1	0	0	0	1	1	1	1	1	0	0	0	1	1	1	11	121
31	0	1	1	1	1	1	0	0	0	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	15	225
32	0	1	0	1	0	1	1	1	0	1	0	1	0	0	0	1	0	1	1	0	10	100
33	0	0	0	1	0	0	0	0	1	1	0	0	0	0	1	0	1	1	1	0	7	49
34	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	0	1	1	1	0	0	1	1	1	0	15	225
35	0	1	0	0	1	0	1	0	0	1	1	0	0	1	1	0	0	1	0	0	8	64
36	0	1	0	0	1	0	1	0	0	1	1	0	0	0	0	0	1	0	0	0	6	36
37	0	1	0	0	1	0	1	0	0	1	1	0	0	1	1	0	0	1	0	0	8	64
38	0	1	0	0	1	0	1	0	0	1	1	0	0	1	1	0	0	1	0	0	8	64
39	0	1	0	0	1	0	1	0	0	1	0	0	0	1	1	1	0	0	0	0	7	49
40	0	1	0	0	1	0	1	0	0	1	1	0	0	1	1	0	0	1	0	0	8	64
41	1	1	0	1	1	1	1	1	0	1	1	1	0	1	1	1	1	1	0	1	16	256
42	1	1	0	1	1	1	1	1	0	1	1	1	0	1	1	1	1	1	0	1	16	256
43	0	0	0	1	1	0	1	1	1	1	1	0	1	0	0	1	0	0	1	1	11	121
44	1	1	0	1	1	1	1	1	0	1	1	1	0	1	1	1	1	1	0	1	16	256
45	1	1	0	0	1	0	0	0	0	0	1	0	0	1	1	1	0	1	1	0	9	81

ตาราง 13 (ต่อ)

คนที่	ข้อที่																				X	X ²
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20		
46	0	0	0	0	0	1	0	0	0	0	1	0	1	0	0	0	0	1	1	0	5	25
47	1	1	0	0	1	0	1	1	1	1	0	0	0	1	1	1	0	1	0	0	11	121
48	0	0	0	0	1	0	1	1	0	1	1	0	0	1	1	0	0	1	1	0	9	81
49	1	1	0	0	1	0	0	1	1	1	0	0	0	1	1	1	0	1	0	0	10	100
50	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	0	1	0	1	0	1	1	1	1	1	16	256
51	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	0	1	0	1	0	1	1	1	1	1	16	256
52	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	0	1	0	1	0	1	1	1	1	1	16	256
53	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	19	361
54	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	19	361
Σ	27	44	15	25	47	36	43	31	16	47	24	37	18	42	33	35	30	46	20	17	633	8,293 $\Sigma pq=4.06$
p	50	81	28	46	87	67	80	57	30	87	44	69	33	78	61	65	55	85	37	31		
q	50	19	72	54	13	33	20	43	70	13	56	31	67	22	39	35	45	15	63	69		
pq	25	15	20	25	11	22	16	25	21	11	25	21	22	17	24	23	25	13	23	21		

0 หมายถึง ตอบข้อสอบข้อนั้นผิด

1 หมายถึง ตอบข้อสอบข้อนั้นถูก

$$\sigma^2 = \frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N^2}$$

$$= \frac{54 \times 8,293 - 633^2}{54^2}$$

$$= 16.16$$

$$r_{tt} = \frac{K}{K-1} \left[1 - \frac{\sum pq}{\sigma^2} \right]$$

$$= \frac{20}{19} \left[1 - \frac{4.06}{16.16} \right]$$

$$= 0.79$$

ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบการอ่าน ฉบับที่ 3 เท่ากับ 0.79

หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนสร้างสรรค์ ตอนที่ 1
โดยวิธีการสอบซ้ำ (test - retest) และนำผลที่ได้จากการสอบทั้ง 2 ครั้ง มาหาสัมประสิทธิ์
สหสัมพันธ์ของความเชื่อมั่น โดยใช้สูตร Pearson Product - moment coefficient ได้ผลดัง
ตาราง 14

ตาราง 14 ผลการหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียน
สร้างสรรค์ ตอนที่ 1

นักเรียน	X การสอบครั้งแรก	Y การสอบครั้งสอง	X^2	Y^2	XY
1	226	209	51,076	43,681	47,234
2	128	149	16,384	22,201	19,072
3	195	229	38,025	52,441	44,655
4	128	113	16,384	12,769	14,464
5	150	168	22,500	28,224	25,200
6	175	171	30,625	29,241	29,925
7	190	186	36,100	34,596	35,340
8	84	109	7,056	11,881	9,156
9	94	93	8,836	8,649	8,724
10	173	174	29,929	30,276	30,102
11	132	137	17,424	18,769	18,084
12	98	98	9,604	9,604	9,604
13	112	124	12,544	15,376	13,888
14	127	136	16,129	18,496	17,272
15	129	130	16,641	16,900	16,770
16	113	113	12,769	12,769	12,769
17	99	149	9,801	22,201	14,751
18	145	163	21,025	26,569	23,635
19	109	115	11,881	13,225	12,535
20	107	81	11,449	6,561	8,667

นักเรียน	X การสอบครั้งแรก	Y การสอบครั้งที่สอง	X^2	Y^2	XY
21	157	142	24,649	20,164	22,294
22	165	131	27,225	17,161	21,615
23	236	219	55,696	47,961	51,684
24	131	140	17,161	19,600	18,340
25	253	293	64,009	85,849	74,129
26	198	242	39,204	58,564	47,916
27	319	353	101,761	124,609	112,607
28	198	206	39,204	42,436	40,788
29	306	287	93,636	82,369	87,822
30	259	245	67,081	60,025	63,455
31	135	139	18,225	19,321	18,765
32	242	262	58,564	68,644	63,404
Σ	5,313	5,506	1,002,597	108,1132	1,034,684

$$\begin{aligned}
 r_{tt} &= \frac{N \sum XY - \sum X \sum Y}{\sqrt{[N \sum X^2 - (\sum X)^2][N \sum Y^2 - (\sum Y)^2]}} \\
 &= \frac{32 \times 1,034,684 - 5,313 \times 5,560}{\sqrt{[32 \times 1,002,597 - (5,313)^2][32 \times 1,081,132 - (5,560)^2]}} \\
 &= 0.95
 \end{aligned}$$

ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบการเขียนสร้างสรรค์ ตอนที่ 1 เท่ากับ 0.95

หาค่าความเชื่อมั่นในการตรวจให้คะแนนของแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนสร้างสรรค์ ตอนที่ 2 จากผู้ตรวจให้คะแนน 2 ท่าน โดยการหาค่าสหสัมพันธ์ของ เพียร์สัน (Pearson product - moment coefficient correlation) ได้ผลดังตาราง 15

ตาราง 15 ผลการหาค่าความเชื่อมั่นในการตรวจให้คะแนน ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนสร้างสรรค์ ตอนที่ 2

นักเรียน	X คะแนนผู้ตรวจ คนที่ 1	Y คะแนนผู้ตรวจ คนที่ 2	X^2	Y^2	XY
1	29	27	841	729	783
2	30	32	900	1,024	960
3	31	33	961	1,089	1,023
4	26	28	676	784	728
5	29	31	841	961	899
6	32	30	1,024	900	960
7	30	30	900	900	900
8	30	29	900	841	870
9	28	27	784	729	756
10	31	34	961	1,156	1,054
11	27	31	729	961	873
12	31	31	961	961	961
13	32	32	1,024	1,024	1,024
14	30	29	900	841	870
15	34	33	1,156	1,089	1,122
16	33	30	1,089	900	990
17	34	32	1,156	1,024	1,088
18	33	32	1,089	1,024	1,056
19	32	35	1,024	1,225	1,120
20	27	31	729	961	837

ตาราง 15 (ต่อ)

นักเรียน	X คะแนนผู้ตรวจ คนที่ 1	Y คะแนนผู้ตรวจ คนที่ 2	X^2	Y^2	XY
21	26	28	676	784	728
22	27	26	729	676	702
23	36	35	1,296	1,225	1,260
24	34	30	1,156	900	1,020
25	31	29	961	841	899
26	30	28	900	784	840
27	35	35	1,225	1,225	1,225
28	29	28	841	784	812
29	31	29	961	841	899
30	30	26	900	676	780
31	35	33	1,225	1,089	1,155
32	33	32	1,089	1,024	1,056
33	33	33	1,089	1,089	1,089
Σ	1,019	1,009	31,693	31,061	31,303

$$\begin{aligned}
 r_{tt} &= \frac{N \sum XY - \sum X \sum Y}{\sqrt{[N \sum X^2 - (\sum X)^2][N \sum Y^2 - (\sum Y)^2]}} \\
 &= \frac{33 \times 31,303 - 1,019 \times 1,009}{\sqrt{[33 \times 31,693 - (1,019)^2][33 \times 31,061 - (1,009)^2]}} \\
 &= 0.67
 \end{aligned}$$

ได้ค่าความเชื่อมั่นในการตรวจให้คะแนน เท่ากับ 0.67

หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนสร้างสรรค์ ตอนที่ 2

โดยวิธีของ ฮอยท์ (Hoy's ANOVA procedure) ได้ผลดังตาราง 16

ตาราง 16 ผลการหาค่าความเชื่อมั่น ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนสร้างสรรค์
ตอนที่ 2

ข้อ นักเรียน	1	2	Pi	1 ²	2 ²	Pi ²
1	15	14	29	225	196	841
2	15	15	30	225	225	900
3	16	15	31	256	225	961
4	13	13	26	169	169	676
5	16	13	29	256	169	841
6	16	16	32	256	256	1,024
7	15	15	30	225	225	900
8	15	15	30	225	225	900
9	14	14	28	196	196	784
10	16	15	31	256	225	961
11	13	14	27	169	196	729
12	17	14	31	289	196	961
13	17	15	32	289	225	1,024
14	16	14	30	256	196	900
15	17	17	34	289	289	1,156
16	17	16	33	289	256	1,089
17	18	16	34	324	256	1,156
18	16	17	33	256	289	1,089
19	16	16	32	256	256	1,024
20	13	14	27	169	196	729

ตาราง 16 (ต่อ)

ข้อ นักเรียน	1	2	Pi	1^2	2^2	Pi^2
21	13	13	26	169	169	676
22	14	13	27	196	169	729
23	18	18	36	324	324	1296
24	18	16	34	324	256	1156
25	16	15	31	256	225	961
26	15	15	30	225	225	900
27	17	18	35	289	324	1225
28	15	14	29	225	196	841
29	15	16	31	225	256	961
30	15	15	30	225	225	900
31	18	17	35	324	289	1225
32	18	15	33	324	225	1089
33	17	16	33	289	256	1089
Ti	520	499	1019	8270	7605	31693

$$\begin{aligned}
 1) \text{ и } SS_t &= \sum_{j=1}^k \sum_{i=1}^n X_{ij}^2 - \frac{T^2}{kn} \\
 &= 8,270 + 7,605 - \frac{(1,019)^2}{2 \times 33} \\
 &= 142.26
 \end{aligned}$$

$$\begin{aligned}
 2) \text{ и } SS_k &= \frac{\sum_{j=1}^k T_j^2}{n_j} - \frac{T^2}{kn} \\
 &= \frac{520^2 + 499^2}{33} - \frac{(1,019)^2}{2 \times 33} \\
 &= 6.68
 \end{aligned}$$

$$\begin{aligned}
 3) \text{ и } SS_p &= \frac{\sum_{i=1}^n P_i^2}{k} - \frac{T^2}{kn} \\
 &= \frac{31,693}{2} - \frac{(1,019)^2}{2 \times 33} \\
 &= 113.76
 \end{aligned}$$

$$\begin{aligned}
 4) \text{ и } SS_e &= SS_t - SS_k - SS_p \\
 &= 142.26 - 6.68 - 113.76 \\
 &= 21.82
 \end{aligned}$$

$$5 \text{ ทา } MS_P = \frac{SS_P}{df_P}$$

$$= \frac{113.76}{33-1}$$

$$= 3.56$$

$$6 \text{ ทา } MS_E = \frac{SS_E}{df_E}$$

$$= \frac{21.82}{(33-1)(2-1)}$$

$$= 0.68$$

$$r_{tt} = 1 - \frac{MS_E}{MS_P}$$

$$= 1 - \frac{0.68}{3.56}$$

$$= 0.81$$

ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบการเขียนสร้างสรรค์ ตอนที่ 2 เท่ากับ 0.81

หาค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบการเขียนสร้างสรรค์ ตอนที่ 1 ฉบับที่ 1-6
ฉบับละ 2 ข้อ รวม 12 ข้อ โดยวิธีการของการแจกแจงที (t-distribution) ได้ผลดังตาราง 17 - 28

ตาราง 17 ผลการหาค่าอำนาจจำแนก ของแบบทดสอบการเขียนสร้างสรรค์ ตอนที่ 1
ฉบับที่ 1 ข้อ 1

นักเรียน	คะแนนนักเรียน ในกลุ่มสูง X_H	คะแนนนักเรียน ในกลุ่มต่ำ X_L	X_H^2	X_L^2
1	39	4	1,521	16
2	35	7	1,225	49
3	29	9	841	81
4	29	10	841	100
5	27	10	729	100
6	27	10	729	100
7	26	10	676	100
8	24	11	567	121
Σ	236	71	7,138	667
$\bar{X}$	29.50	8.88		

$$S_H^2 = \frac{n_H \sum X_H^2 - (\sum X_H)^2}{n_H(n_H - 1)}$$

$$= \frac{8(7,138) - (236)^2}{8 \times 7}$$

$$= 25.14$$

$$S_L^2 = \frac{n_L \sum X_L^2 - (\sum X_L)^2}{n_L(n_L - 1)}$$

$$= \frac{8(667) - (71)^2}{8 \times 7}$$

$$= 5.27$$

$$t = \frac{\bar{X}_H - \bar{X}_L}{\sqrt{\frac{S_H^2}{n_H} + \frac{S_L^2}{n_L}}}$$

$$= \frac{29.50 - 8.88}{\sqrt{\frac{25.14}{8} + \frac{5.27}{8}}}$$

$$= 10.58$$

ได้ค่า t เท่ากับ 10.58

$$\begin{aligned}
 df &= \frac{\left(\frac{S_H^2}{n_H} + \frac{S_L^2}{n_L} \right)^2}{\frac{\left(\frac{S_H^2}{n_H} \right)^2}{n_H - 1} + \frac{\left(\frac{S_L^2}{n_L} \right)^2}{n_L - 1}} \\
 &= \frac{\left(\frac{25.14}{8} + \frac{5.27}{8} \right)^2}{\frac{\left(\frac{25.14}{8} \right)^2}{7} + \frac{\left(\frac{5.27}{8} \right)^2}{7}} \\
 &= 9.82 \approx 10
 \end{aligned}$$

$$t_{0.05, 10} = 1.812$$

เปรียบเทียบค่า t จากการคำนวณ และค่า t จากตาราง ค่าคำนวณ > ตาราง แสดงว่ามี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 18 ผลการหาค่าอำนาจจำแนก ของแบบทดสอบการเขียนสร้างสรรค์ ตอนที่ 1
ฉบับที่ 1 ข้อ 2

นักเรียน	คะแนนนักเรียน ในกลุ่มสูง X_H	คะแนนนักเรียน ในกลุ่มต่ำ X_L	X_H^2	X_L^2
1	35	0	1,225	0
2	30	4	900	16
3	27	6	729	36
4	26	7	676	49
5	22	7	484	49
6	21	7	441	49
7	21	7	441	49
8	19	8	361	64
Σ	201	46	5,257	312
$\bar{X}$	25.13	5.75		

$$S_H^2 = \frac{n_H \sum X_H^2 - (\sum X_H)^2}{n_H(n_H - 1)}$$

$$= \frac{8(5,257) - (201)^2}{8 \times 7}$$

$$= 29.55$$

$$S_L^2 = \frac{n_L \sum X_L^2 - (\sum X_L)^2}{n_L(n_L - 1)}$$

$$= \frac{8(312) - (46)^2}{8 \times 7}$$

$$= 6.79$$

$$t = \frac{\bar{X}_H - \bar{X}_L}{\sqrt{\frac{S_H^2}{n_H} + \frac{S_L^2}{n_L}}}$$

$$= \frac{25.13 - 5.75}{\sqrt{\frac{29.55}{8} + \frac{6.79}{8}}}$$

$$= 9.10$$

ได้ค่า t เท่ากับ 9.10

$$df = \frac{\left(\frac{S_H^2}{n_H} + \frac{S_L^2}{n_L} \right)^2}{\frac{\left(\frac{S_H^2}{n_H} \right)^2}{n_H - 1} + \frac{\left(\frac{S_L^2}{n_L} \right)^2}{n_L - 1}}$$

$$= \frac{\left(\frac{29.55}{8} + \frac{6.79}{8} \right)^2}{\frac{\left(\frac{29.55}{8} \right)^2}{7} + \frac{\left(\frac{6.79}{8} \right)^2}{7}}$$

$$= 10.05 \approx 10$$

$$t_{.05,10} = 1.812$$

เปรียบเทียบค่า t จากการคำนวณ และค่า t จากตาราง ค่าคำนวณ > ตาราง แสดงว่ามี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 19 ผลการหาค่าอำนาจจำแนก ของแบบทดสอบการเขียนสร้างสรรค์ ตอนที่ 1
ฉบับที่ 2 ข้อ 1

นักเรียน	คะแนนนักเรียน ในกลุ่มสูง X_H	คะแนนนักเรียน ในกลุ่มต่ำ X_L	X_H^2	X_L^2
1	25	0	625	0
2	24	0	576	0
3	19	0	361	0
4	18	0	324	0
5	16	0	256	0
6	16	0	256	0
7	15	3	225	9
8	14	4	196	16
Σ	147	7	2,819	25
$\bar{X}$	18.38	0.86		

$$S_H^2 = \frac{n_H \sum X_H^2 - (\sum X_H)^2}{n_H(n_H - 1)}$$

$$= \frac{8(2,819) - (147)^2}{8 \times 7}$$

$$= 16.84$$

$$S_L^2 = \frac{n_L \sum X_L^2 - (\sum X_L)^2}{n_L(n_L - 1)}$$

$$= \frac{8(25) - (7)^2}{8 \times 7}$$

$$= 2.70$$

$$t = \frac{\bar{X}_H - \bar{X}_L}{\sqrt{\frac{S_H^2}{n_H} + \frac{S_L^2}{n_L}}}$$

$$= \frac{18.38 - 0.86}{\sqrt{\frac{16.84}{8} + \frac{2.70}{8}}}$$

$$= 11.23$$

ได้ค่า t เท่ากับ 11.23

$$df = \frac{\left(\frac{S_H^2}{n_H} + \frac{S_L^2}{n_L} \right)^2}{\frac{\left(\frac{S_H^2}{n_H} \right)^2}{n_H - 1} + \frac{\left(\frac{S_L^2}{n_L} \right)^2}{n_L - 1}}$$

$$= \frac{\left(\frac{16.84}{8} + \frac{2.70}{8} \right)^2}{\frac{\left(\frac{16.84}{8} \right)^2}{7} + \frac{\left(\frac{2.70}{8} \right)^2}{7}}$$

$$= 9.15 \approx 9$$

$$t_{0.05,9} = 1.833$$

เปรียบเทียบค่า t จากการคำนวณ และค่า t จากตาราง ค่าคำนวณ > ค่าตาราง แสดงว่ามี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 20 ผลการหาค่าอำนาจจำแนก ของแบบทดสอบการเขียนสร้างสรรค์ ตอนที่ 1
ฉบับที่ 2 ข้อ 2

นักเรียน	คะแนนนักเรียน ในกลุ่มสูง X_H	คะแนนนักเรียน ในกลุ่มต่ำ X_L	X_H^2	X_L^2
1	22	0	484	0
2	17	0	289	0
3	15	0	225	0
4	15	0	225	0
5	14	0	196	0
6	11	0	121	0
7	10	0	100	0
8	10	0	100	0
Σ	114	0	1,740	0
$\bar{X}$	14.25	0.00		

$$S_H^2 = \frac{n_H \sum X_H^2 - (\sum X_H)^2}{n_H(n_H - 1)}$$

$$= \frac{8(1,740) - (114)^2}{8 \times 7}$$

$$= 16.50$$

$$S_L^2 = \frac{n_L \sum X_L^2 - (\sum X_L)^2}{n_L(n_L - 1)}$$

$$= \frac{8(0) - (0)^2}{8 \times 7}$$

$$= 0.00$$

$$t = \frac{\bar{X}_H - \bar{X}_L}{\sqrt{\frac{S_H^2}{n_H} + \frac{S_L^2}{n_L}}}$$

$$= \frac{14.25 - 0.00}{\sqrt{\frac{16.50}{8} + \frac{0.00}{8}}}$$

$$= 9.89$$

ได้ค่า t เท่ากับ 9.89

$$df = \frac{\left(\frac{S_H^2}{n_H} + \frac{S_L^2}{n_L} \right)^2}{\frac{\left(\frac{S_H^2}{n_H} \right)^2}{n_H - 1} + \frac{\left(\frac{S_L^2}{n_L} \right)^2}{n_L - 1}}$$

$$= \frac{\left(\frac{16.50}{8} + \frac{0.00}{8} \right)^2}{\frac{\left(\frac{16.50}{8} \right)^2}{7} + \frac{\left(\frac{0.00}{8} \right)^2}{7}}$$

$$= 6.95 \approx 7$$

$$t_{0.05,7} = 1.895$$

เปรียบเทียบค่า t จากการคำนวณ และค่า t จากตาราง (คำนวณ > ตาราง แสดงว่ามี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 21 ผลการหาค่าอำนาจจำแนก ของแบบทดสอบการเขียนสร้างสรรค์ ตอนที่ 1
ฉบับที่ 3 ข้อ 1

นักเรียน	คะแนนนักเรียน ในกลุ่มสูง X_H	คะแนนนักเรียน ในกลุ่มต่ำ X_L	X_H^2	X_L^2
1	18	2	324	4
2	12	2	144	4
3	11	2	121	4
4	11	3	121	9
5	10	3	100	9
6	10	4	100	16
7	10	4	100	16
8	9	5	81	25
Σ	91	25	1,091	87
$\bar{X}$	11.38	3.13		

$$S_H^2 = \frac{n_H \sum X_H^2 - (\sum X_H)^2}{n_H(n_H - 1)}$$

$$= \frac{8(1,091) - (91)^2}{8 \times 7}$$

$$= 7.98$$

$$S_L^2 = \frac{n_L \sum X_L^2 - (\sum X_L)^2}{n_L(n_L - 1)}$$

$$= \frac{8(87) - (25)^2}{8 \times 7}$$

$$= 1.27$$

$$t = \frac{\bar{X}_H - \bar{X}_L}{\sqrt{\frac{S_H^2}{n_H} + \frac{S_L^2}{n_L}}}$$

$$= \frac{11.38 - 3.13}{\sqrt{\frac{7.98}{8} + \frac{1.27}{8}}}$$

$$= 7.64$$

ได้ค่า t เท่ากับ 7.64

$$df = \frac{\left(\frac{S_H^2}{n_H} + \frac{S_L^2}{n_L} \right)^2}{\frac{\left(\frac{S_H^2}{n_H} \right)^2}{n_H - 1} + \frac{\left(\frac{S_L^2}{n_L} \right)^2}{n_L - 1}}$$

$$= \frac{\left(\frac{7.98}{8} + \frac{1.27}{8} \right)^2}{\frac{\left(\frac{7.98}{8} \right)^2}{7} + \frac{\left(\frac{1.27}{8} \right)^2}{7}}$$

$$= 8.97 \approx 9$$

$$t_{0.05,9} = 1.833$$

เปรียบเทียบค่า t จากการคำนวณ และค่า t จากตาราง t คำนวณ > ตาราง แสดงว่ามี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 22 ผลการหาค่าอำนาจจำแนก ของแบบทดสอบการเขียนสร้างสรรค์ ตอนที่ 1
ฉบับที่ 3 ข้อ 2

นักเรียน	คะแนนนักเรียน ในกลุ่มสูง X_H	คะแนนนักเรียน ในกลุ่มต่ำ X_L	X_H^2	X_L^2
1	21	0	441	0
2	13	0	169	0
3	12	2	144	4
4	11	2	121	4
5	11	2	121	4
6	11	2	121	4
7	9	2	81	4
8	9	4	81	16
Σ	97	14	1,279	36
$\bar{X}$	12.12	1.75		

$$S_H^2 = \frac{n_H \sum X_H^2 - (\sum X_H)^2}{n_H(n_H - 1)}$$

$$= \frac{8(1,279) - (97)^2}{8 \times 7}$$

$$= 14.70$$

$$S_L^2 = \frac{n_L \sum X_L^2 - (\sum X_L)^2}{n_L(n_L - 1)}$$

$$= \frac{8(36) - (14)^2}{8 \times 7}$$

$$= 1.64$$

$$t = \frac{\bar{X}_H - \bar{X}_L}{\sqrt{\frac{S_H^2}{n_H} + \frac{S_L^2}{n_L}}}$$

$$= \frac{12.13 - 1.75}{\sqrt{\frac{14.70}{8} + \frac{1.64}{8}}}$$

$$= 7.26$$

ได้ค่า t เท่ากับ 7.26

$$df = \frac{\left(\frac{S_H^2}{n_H} + \frac{S_L^2}{n_L} \right)^2}{\frac{\left(\frac{S_H^2}{n_H} \right)^2}{n_H - 1} + \frac{\left(\frac{S_L^2}{n_L} \right)^2}{n_L - 1}}$$

$$= \frac{\left(\frac{14.70}{8} + \frac{1.64}{8} \right)^2}{\frac{\left(\frac{14.70}{8} \right)^2}{7} + \frac{\left(\frac{1.64}{8} \right)^2}{7}}$$

$$= 8.49 \approx 8$$

$$t_{.05,8} = 1.860$$

เปรียบเทียบค่า t จากการคำนวณ และค่า t จากตาราง ค่าคำนวณ > ตาราง แสดงว่ามี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 23 ผลการหาค่าอำนาจจำแนก ของแบบทดสอบการเขียนสร้างสรรค์ ตอนที่ 1
ฉบับที่ 4 ข้อ 1

นักเรียน	คะแนนนักเรียน ในกลุ่มสูง X_H	คะแนนนักเรียน ในกลุ่มต่ำ X_L	X_H^2	X_L^2
1	25	7	625	49
2	25	7	625	49
3	23	10	529	100
4	20	10	400	100
5	18	10	324	100
6	16	11	256	121
7	16	11	256	121
8	16	11	256	121
Σ	159	77	3,271	761
$\bar{X}$	19.86	9.63		

$$S_H^2 = \frac{n_H \sum X_H^2 - (\sum X_H)^2}{n_H(n_H - 1)}$$

$$= \frac{8(3,271) - (159)^2}{8 \times 7}$$

$$= 15.84$$

$$S_L^2 = \frac{n_L \sum X_L^2 - (\sum X_L)^2}{n_L(n_L - 1)}$$

$$= \frac{8(761) - (77)^2}{8 \times 7}$$

$$= 2.84$$

$$t = \frac{\bar{X}_H - \bar{X}_L}{\sqrt{\frac{S_H^2}{n_H} + \frac{S_L^2}{n_L}}}$$

$$= \frac{19.86 - 9.63}{\sqrt{\frac{15.84}{8} + \frac{2.84}{8}}}$$

$$= 6.67$$

ได้ค่า t เท่ากับ 6.67

$$df = \frac{\left(\frac{S_H^2}{n_H} + \frac{S_L^2}{n_L} \right)^2}{\frac{\left(\frac{S_H^2}{n_H} \right)^2}{n_H - 1} + \frac{\left(\frac{S_L^2}{n_L} \right)^2}{n_L - 1}}$$

$$= \frac{\left(\frac{15.84}{8} + \frac{2.84}{8} \right)^2}{\frac{\left(\frac{15.84}{8} \right)^2}{7} + \frac{\left(\frac{2.84}{8} \right)^2}{7}}$$

$$= 9.44 \approx 9$$

$$t_{.05,9} = 1.833$$

เปรียบเทียบค่า t จากการคำนวณ และค่า t จากตาราง (คำนวณ > ตาราง แสดงว่ามี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 24 ผลการหาค่าอำนาจจำแนก ของแบบทดสอบการเขียนสร้างสรรค์ ตอนที่ 1
ฉบับที่ 4 ข้อ 2

นักเรียน	คะแนนนักเรียน ในกลุ่มสูง X_H	คะแนนนักเรียน ในกลุ่มต่ำ X_L	X_H^2	X_L^2
1	19	3	361	9
2	18	3	324	9
3	17	4	289	16
4	16	4	256	16
5	16	4	256	16
6	15	5	225	25
7	15	5	225	25
8	15	6	225	36
Σ	131	34	2,161	152
$\bar{X}$	16.36	4.25		

$$S_H^2 = \frac{n_H \sum X_H^2 - (\sum X_H)^2}{n_H(n_H - 1)}$$

$$= \frac{8(2,161) - (131)^2}{8 \times 7}$$

$$= 2.27$$

$$S_L^2 = \frac{n_L \sum X_L^2 - (\sum X_L)^2}{n_L(n_L - 1)}$$

$$= \frac{8(152) - (34)^2}{8 \times 7}$$

$$= 1.07$$

$$t = \frac{\bar{X}_H - \bar{X}_L}{\sqrt{\frac{S_H^2}{n_H} + \frac{S_L^2}{n_L}}}$$

$$= \frac{16.38 - 4.25}{\sqrt{\frac{2.27}{8} + \frac{1.07}{8}}}$$

$$= 18.66$$

ได้ค่า t เท่ากับ 18.66

$$df = \frac{\left(\frac{S_H^2}{n_H} + \frac{S_L^2}{n_L} \right)^2}{\frac{\left(\frac{S_H^2}{n_H} \right)^2}{n_H - 1} + \frac{\left(\frac{S_L^2}{n_L} \right)^2}{n_L - 1}}$$

$$= \frac{\left(\frac{2.27}{8} + \frac{1.07}{8} \right)^2}{\frac{\left(\frac{2.27}{8} \right)^2}{7} + \frac{\left(\frac{1.07}{8} \right)^2}{7}}$$

$$= 17.64 \approx 18$$

$$t_{.05,18} = 1.734$$

เปรียบเทียบค่า t จากการคำนวณ และค่า t จากตาราง (คำนวณ > ตาราง แสดงว่ามี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 25 ผลการหาค่าอำนาจจำแนก ของแบบทดสอบการเขียนสร้างสรรค์ ตอนที่ 1
ฉบับที่ 5 ข้อ 1

นักเรียน	คะแนนนักเรียน ในกลุ่มสูง X_H	คะแนนนักเรียน ในกลุ่มต่ำ X_L	X_H^2	X_L^2
1	70	9	4,900	81
2	63	11	3,969	121
3	57	11	3,249	121
4	45	12	2,025	144
5	43	15	1,849	225
6	43	15	1,849	225
7	39	16	1,521	256
8	38	19	1,444	361
Σ	398	108	20,806	1,534
$\bar{X}$	49.75	13.50		

$$S_H^2 = \frac{n_H \sum X_H^2 - (\sum X_H)^2}{n_H(n_H - 1)}$$

$$= \frac{8(20,806) - (398)^2}{8 \times 7}$$

$$= 143.64$$

$$S_L^2 = \frac{n_L \sum X_L^2 - (\sum X_L)^2}{n_L(n_L - 1)}$$

$$= \frac{8(1,534) - (108)^2}{8 \times 7}$$

$$= 10.86$$

$$t = \frac{\bar{X}_H - \bar{X}_L}{\sqrt{\frac{S_H^2}{n_H} + \frac{S_L^2}{n_L}}}$$

$$= \frac{49.75 - 13.50}{\sqrt{\frac{143.64}{8} + \frac{10.86}{8}}}$$

$$= 8.26$$

ได้ค่า t เท่ากับ 8.26

$$\begin{aligned}
 df &= \frac{\left(\frac{S_H^2}{n_H} + \frac{S_L^2}{n_L} \right)^2}{\frac{\left(\frac{S_H^2}{n_H} \right)^2}{n_H - 1} + \frac{\left(\frac{S_L^2}{n_L} \right)^2}{n_L - 1}} \\
 &= \frac{\left(\frac{143.64}{8} + \frac{10.86}{8} \right)^2}{\frac{\left(\frac{143.64}{8} \right)^2}{7} + \frac{\left(\frac{10.86}{8} \right)^2}{7}} \\
 &= 8.05 \approx 8
 \end{aligned}$$

$$t_{.05,8} = 1.860$$

เปรียบเทียบค่า t จากการคำนวณ และค่า t จากตาราง tคำนวณ > tตาราง แสดงว่ามี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 26 ผลการหาค่าอำนาจจำแนก ของแบบทดสอบการเขียนสร้างสรรค์ ตอนที่ 1
ฉบับที่ 5 ข้อ 2

นักเรียน	คะแนนนักเรียน ในกลุ่มสูง X_H	คะแนนนักเรียน ในกลุ่มต่ำ X_L	X_H^2	X_L^2
1	74	5	5,476	25
2	51	8	2,601	64
3	45	11	2,025	121
4	45	13	2,025	169
5	44	13	1,936	169
6	41	15	1,681	225
7	41	16	1,681	256
8	37	16	1,369	256
Σ	378	97	18,794	1,285
$\bar{X}$	47.25	12.13		

$$S_H^2 = \frac{n_H \sum X_H^2 - (\sum X_H)^2}{n_H(n_H - 1)}$$

$$= \frac{8(18,794) - (387)^2}{8 \times 7}$$

$$= 10.41$$

$$S_L^2 = \frac{n_L \sum X_L^2 - (\sum X_L)^2}{n_L(n_L - 1)}$$

$$= \frac{8(1,285) - (97)^2}{8 \times 7}$$

$$= 15.55$$

$$t = \frac{\bar{X}_H - \bar{X}_L}{\sqrt{\frac{S_H^2}{n_H} + \frac{S_L^2}{n_L}}}$$

$$= \frac{47.25 - 12.13}{\sqrt{\frac{10.41}{8} + \frac{15.55}{8}}}$$

$$= 19.51$$

ได้ค่า t เท่ากับ 19.51

$$\begin{aligned}
 df &= \frac{\left(\frac{S_H^2}{n_H} + \frac{S_L^2}{n_L} \right)^2}{\frac{\left(\frac{S_H^2}{n_H} \right)^2}{n_H - 1} + \frac{\left(\frac{S_L^2}{n_L} \right)^2}{n_L - 1}} \\
 &= \frac{\left(\frac{10.41}{8} + \frac{15.55}{8} \right)^2}{\frac{\left(\frac{10.41}{8} \right)^2}{7} + \frac{\left(\frac{15.55}{8} \right)^2}{7}} \\
 &= 13.54 \approx 14
 \end{aligned}$$

$$t_{.05,14} = 1.761$$

เปรียบเทียบค่า t จากการคำนวณ และค่า t จากตาราง $t_{\text{คำนวณ}} > t_{\text{ตาราง}}$ แสดงว่ามี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 27 ผลการหาค่าอำนาจจำแนก ของแบบทดสอบการเขียนสร้างสรรค์ ตอนที่ 1

ฉบับที่ 6 ข้อ 1

นักเรียน	คะแนนนักเรียน ในกลุ่มสูง X_H	คะแนนนักเรียน ในกลุ่มต่ำ X_L	X_H^2	X_L^2
1	32	3	1,024	9
2	25	6	625	36
3	25	6	625	36
4	22	7	484	49
5	20	8	400	64
6	14	8	196	64
7	14	8	196	64
8	13	8	169	64
Σ	165	54	3,719	386
$\bar{X}$	20.63	6.75		

ภาคผนวก ค

แผนการสอนกลุ่มทดลองที่ 1

แผนการสอนกลุ่มทดลองที่ 2

$$S_H^2 = \frac{n_H \sum X_H^2 - (\sum X_H)^2}{n_H(n_H - 1)}$$

$$= \frac{8(3,719) - (165)^2}{8 \times 7}$$

$$= 45.13$$

$$S_L^2 = \frac{n_L \sum X_L^2 - (\sum X_L)^2}{n_L(n_L - 1)}$$

$$= \frac{8(386) - (54)^2}{8 \times 7}$$

$$= 3.07$$

$$t = \frac{\bar{X}_H - \bar{X}_L}{\sqrt{\frac{S_H^2}{n_H} + \frac{S_L^2}{n_L}}}$$

$$= \frac{20.63 - 6.75}{\sqrt{\frac{45.13}{8} + \frac{3.07}{8}}}$$

$$= 5.67$$

ได้ค่า t เท่ากับ 5.67

$$df = \frac{\left(\frac{S_H^2}{n_H} + \frac{S_L^2}{n_L} \right)^2}{\frac{\left(\frac{S_H^2}{n_H} \right)^2}{n_H - 1} + \frac{\left(\frac{S_L^2}{n_L} \right)^2}{n_L - 1}}$$

$$= \frac{\left(\frac{45.13}{8} + \frac{3.07}{8} \right)^2}{\frac{\left(\frac{45.13}{8} \right)^2}{7} + \frac{\left(\frac{3.07}{8} \right)^2}{7}}$$

$$= 7.94 \approx 8$$

$$t_{0.05,8} = 1.860$$

เปรียบเทียบค่า t จากการคำนวณ และค่า t จากตาราง ค่าคำนวณ > t ตาราง แสดงว่ามี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 28 ผลการหาค่าอำนาจจำแนก ของแบบทดสอบการเขียนสร้างสรรค์ ตอนที่ 1

ฉบับที่ 6 ข้อ 2

นักเรียน	คะแนนนักเรียน ในกลุ่มสูง X_H	คะแนนนักเรียน ในกลุ่มต่ำ X_L	X_H^2	X_L^2
1	35	3	1,225	9
2	35	4	1,225	16
3	32	4	1,024	16
4	29	5	841	25
5	27	6	729	36
6	24	6	576	36
7	23	6	529	36
8	21	6	441	36
Σ	226	40	6,590	210
$\bar{X}$	28.25	5.00		

$$S_H^2 = \frac{n_H \sum X_H^2 - (\sum X_H)^2}{n_H(n_H - 1)}$$

$$= \frac{8(6,590) - (226)^2}{8 \times 7}$$

$$= 29.36$$

$$S_L^2 = \frac{n_L \sum X_L^2 - (\sum X_L)^2}{n_L(n_L - 1)}$$

$$= \frac{8(210) - (40)^2}{8 \times 7}$$

$$= 1.43$$

$$t = \frac{\bar{X}_H - \bar{X}_L}{\sqrt{\frac{S_H^2}{n_H} + \frac{S_L^2}{n_L}}}$$

$$= \frac{28.25 - 5.00}{\sqrt{\frac{29.36}{8} + \frac{1.43}{8}}}$$

$$= 11.86$$

ได้ค่า t เท่ากับ 11.86

$$df = \frac{\left(\frac{S_H^2}{n_H} + \frac{S_L^2}{n_L} \right)^2}{\frac{\left(\frac{S_H^2}{n_H} \right)^2}{n_H - 1} + \frac{\left(\frac{S_L^2}{n_L} \right)^2}{n_L - 1}}$$

$$= \frac{\left(\frac{29.36}{8} + \frac{1.43}{8} \right)^2}{\frac{\left(\frac{29.36}{8} \right)^2}{7} + \frac{\left(\frac{1.43}{8} \right)^2}{7}}$$

$$= 7.68 \approx 8$$

$$t_{.05,8} = 1.860$$

เปรียบเทียบค่า t จากการคำนวณ และค่า t จากตาราง ค่าคำนวณ > ตาราง แสดงว่ามี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

หาค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบการเขียนสร้างสรรค์ ตอนที่ 2 เขียนบรรยาย
ภาพข้อ 1 และข้อ 2 โดยวิธีการของการแจกแจงแบบ (t-distribution) ได้ผลดังตาราง 29-30

ตาราง 29 ผลการหาค่าอำนาจจำแนก ของแบบทดสอบการเขียนสร้างสรรค์ ตอนที่ 2
ข้อที่ 1

นักเรียน	คะแนนนักเรียน ในกลุ่มสูง X_H	คะแนนนักเรียน ในกลุ่มต่ำ X_L	X_H^2	X_L^2
1	18	13	324	169
2	18	13	324	169
3	18	13	324	169
4	18	13	324	169
5	18	14	324	196
6	17	14	289	196
7	17	15	289	225
8	17	15	289	225
Σ	141	110	2,487	1,518
$\bar{X}$	17.63	13.75		

$$S_H^2 = \frac{n_H \sum X_H^2 - (\sum X_H)^2}{n_H(n_H - 1)}$$

$$= \frac{8(2,487) - (141)^2}{8 \times 7}$$

$$= 0.27$$

$$S_L^2 = \frac{n_L \sum X_L^2 - (\sum X_L)^2}{n_L(n_L - 1)}$$

$$= \frac{8(1,518) - (110)^2}{8 \times 7}$$

$$= 0.79$$

$$t = \frac{\bar{X}_H - \bar{X}_L}{\sqrt{\frac{S_H^2}{n_H} + \frac{S_L^2}{n_L}}}$$

$$= \frac{17.63 - 13.75}{\sqrt{\frac{0.27}{8} + \frac{0.79}{8}}}$$

$$= 10.78$$

ได้ค่า t เท่ากับ 10.78

$$df = \frac{\left(\frac{S_H^2}{n_H} + \frac{S_L^2}{n_L} \right)^2}{\frac{\left(\frac{S_H^2}{n_H} \right)^2}{n_H - 1} + \frac{\left(\frac{S_L^2}{n_L} \right)^2}{n_L - 1}}$$

$$= \frac{\left(\frac{0.27}{8} + \frac{0.79}{8} \right)^2}{\frac{\left(\frac{0.27}{8} \right)^2}{7} + \frac{\left(\frac{0.79}{8} \right)^2}{7}}$$

$$= 8.45 \approx 9$$

$$t_{.05,9} = 1.833$$

เปรียบเทียบค่า t จากการคำนวณ และค่า t จากตาราง $t_{\text{คำนวณ}} > t_{\text{ตาราง}}$ แสดงว่ามี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 30 ผลการหาค่าอำนาจจำแนก ของแบบทดสอบการเขียนสร้างสรรค์ ตอนที่ 2
ข้อที่ 2

นักเรียน	คะแนนนักเรียน ในกลุ่มสูง X_H	คะแนนนักเรียน ในกลุ่มต่ำ X_L	X_H^2	X_L^2
1	18	13	324	169
2	17	13	289	169
3	17	13	289	169
4	17	13	289	169
5	16	14	256	196
6	16	14	256	196
7	16	14	256	196
8	16	14	256	196
Σ	133	108	2,215	1,460
$\bar{X}$	16.63	13.50		

$$S_H^2 = \frac{n_H \sum X_H^2 - (\sum X_H)^2}{n_H(n_H - 1)}$$

$$= \frac{8(2,215) - (133)^2}{8 \times 7}$$

$$= 0.55$$

$$S_L^2 = \frac{n_L \sum X_L^2 - (\sum X_L)^2}{n_L(n_L - 1)}$$

$$= \frac{8(1,460) - (108)^2}{8 \times 7}$$

$$= 0.29$$

$$t = \frac{\bar{X}_H - \bar{X}_L}{\sqrt{\frac{S_H^2}{n_H} + \frac{S_L^2}{n_L}}}$$

$$= \frac{16.63 - 13.50}{\sqrt{\frac{0.55}{8} + \frac{0.29}{8}}}$$

$$= 9.48$$

ได้ค่า t เท่ากับ 9.48

$$df = \frac{\left(\frac{S_H^2}{n_H} + \frac{S_L^2}{n_L} \right)^2}{\frac{\left(\frac{S_H^2}{n_H} \right)^2}{n_H - 1} + \frac{\left(\frac{S_L^2}{n_L} \right)^2}{n_L - 1}}$$

$$= \frac{\left(\frac{0.55}{8} + \frac{0.29}{8} \right)^2}{\frac{\left(\frac{0.55}{8} \right)^2}{7} + \frac{\left(\frac{0.29}{8} \right)^2}{7}}$$

$$= 13.44 \approx 14$$

$$t_{.05,14} = 1.761$$

เปรียบเทียบค่า t จากการคำนวณ และค่า t จากตาราง ด้านบน>ตาราง แสดงว่ามี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ภาคผนวก ข

ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน ของกลุ่มทดลองที่ 1
และกลุ่มทดลองที่ 2

ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสร้างสรรค์
ของกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2

ผลการเปรียบเทียบความคงทนในการเรียนรู้ ของกลุ่มทดลองที่ 1
และกลุ่มทดลองที่ 2

เปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน ของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลอง
ที่ 2 โดยใช้ t - test แบบ Independent Samples. ได้ผลดังตาราง 31

ตาราง 31 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน ของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ 1
และกลุ่มทดลองที่ 2

นักเรียน	กลุ่ม ทดลอง ที่ 1			กลุ่ม ทดลอง ที่ 2			$X1^2$	$X2^2$
	สอบ ก่อน เรียน	สอบ หลัง เรียน	คะแนน ความ ต่าง ต่างX1	สอบ ก่อน เรียน	สอบ หลัง เรียน	คะแนน ความ ต่าง ต่างX2		
1	27	38	11	40	38	-2	121	4
2	22	38	16	37	46	9	256	81
3	35	46	11	34	43	9	121	81
4	42	50	8	35	43	8	64	64
5	25	27	2	50	44	-6	4	36
6	37	46	9	37	37	0	81	0
7	29	46	17	34	35	1	289	1
8	27	37	10	38	47	9	100	81
9	28	47	19	39	37	-2	361	4
10	42	51	9	44	47	3	81	9
11	34	43	9	51	45	-6	81	36
12	47	58	11	50	50	0	121	0
13	34	52	18	43	38	-5	324	25
14	35	50	15	33	42	9	225	81
15	25	30	5	35	44	9	25	81
16	33	45	12	31	32	1	114	1
17	36	46	10	39	41	2	100	4

ตาราง 31 (ต่อ)

นักเรียน	กลุ่ม ทดลอง ที่ 1			กลุ่ม ทดลอง ที่ 2			X_1^2	X_2^2
	สอบ ก่อน เรียน	สอบ หลัง เรียน	คะแนน ความ แตกต่าง X_1	สอบ ก่อน เรียน	สอบ หลัง เรียน	คะแนน ความ แตกต่าง X_2		
18	30	43	13	32	39	7	169	49
19	46	47	1	54	51	-3	1	9
20	23	36	13	50	50	0	169	0
21	46	55	9	52	45	-7	81	49
22	38	48	10	40	45	5	100	25
23	43	51	8	25	32	7	64	49
24	28	36	8	35	37	2	64	4
25	42	51	9	32	36	4	81	16
26	43	55	12	47	48	1	144	1
27	45	48	3	30	44	14	9	196
28	44	46	2	38	41	3	4	9
29	42	47	5	47	37	-10	25	100
30	49	55	6	42	34	-8	36	64
31	28	44	16	48	47	-1	256	1
Σ	1,105	1,407	307	1,242	1,295	53	3,701	1,161
$\bar{X}$			9.90			1.71		

$$S_1^2 = \frac{n_1 \sum X^2 - (\sum X)^2}{n(n-1)}$$

$$= \frac{31(3,701) - (307)^2}{31 \times 30}$$

$$= 22.02$$

$$S_2^2 = \frac{n_2 \sum X^2 - (\sum X)^2}{n(n-1)}$$

$$= \frac{31(1,161) - (53)^2}{31 \times 30}$$

$$= 35.68$$

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{(n_1 - 1)S_1^2 + (n_2 - 1)S_2^2}{n_1 + n_2 - 2} \left[\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right]}}$$

$$= \frac{9.90 - 1.71}{\sqrt{\frac{30 \times 22.02 + 30 \times 35.68}{60} \left[\frac{1}{31} + \frac{1}{31} \right]}}$$

$$= 6.20$$

ได้ t คำนวณ เท่ากับ 6.20

$$df = n_1 + n_2 - 2$$

$$= 31 + 31 - 2$$

$$= 60$$

$$t_{.01,60} = 2.660$$

ค่าคำนวณ > ตาราง สรุปได้ว่า นักเรียนกลุ่มทดลองที่ 1 มีความสามารถในการอ่าน แตกต่างจากนักเรียนกลุ่มทดลองที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสร้างสรรค์ ของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 โดยใช้ t-test แบบ Independent Samples. ได้ผลดังตาราง 32

ตาราง 32 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสร้างสรรค์ ของนักเรียน
กลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2

นักเรียน	กลุ่ม ทดลอง ที่ 1			กลุ่ม ทดลอง ที่ 2			$X1^2$	$X2^2$
	สอบ ก่อน เรียน	สอบ หลัง เรียน	คะแนน ความ แตกต่าง X1	สอบ ก่อน เรียน	สอบ หลัง เรียน	คะแนน ความ แตกต่าง X2		
1	92	122	30	107	118	11	900	121
2	74	110	36	89	131	42	1,296	1,764
3	96	119	23	101	133	32	529	1,024
4	126	201	75	100	129	29	5,625	841
5	79	151	72	106	161	55	5,184	3,025
6	129	151	22	81	71	-10	484	100
7	83	110	27	101	133	32	729	1,024
8	74	162	88	101	138	37	7,744	1,369
9	111	153	42	105	131	26	1,764	676
10	91	155	64	107	149	42	4,096	1,764
11	189	256	67	146	200	54	4,489	2,916
12	121	135	14	123	147	24	196	576
13	184	220	36	130	210	80	1,296	6,400
14	125	151	26	148	175	27	676	729
15	199	226	27	140	163	23	729	529

ตาราง 32 (ต่อ)

นักเรียน	กลุ่ม ทดลอง ที่ 1			กลุ่ม ทดลอง ที่ 2			X_1^2	X_2^2
	สอบ ก่อน เรียน	สอบ หลัง เรียน	คะแนน ความ แตกต่าง X_1	สอบ ก่อน เรียน	สอบ หลัง เรียน	คะแนน ความ แตกต่าง X_2		
16	55	63	8	126	165	39	64	1,521
17	97	135	38	115	120	5	1,444	25
18	129	160	31	88	108	20	961	400
19	174	216	42	86	177	91	1,764	8,281
20	148	190	42	121	156	35	1,764	1,225
21	91	122	31	108	171	63	961	3,969
22	191	269	78	121	149	28	6,084	784
23	151	231	80	134	175	41	6,400	1,681
24	163	227	64	92	125	33	4,096	1,089
25	62	148	86	134	173	39	7,396	1,521
26	168	185	17	110	84	-26	289	676
27	243	258	15	124	155	31	225	961
28	190	252	62	101	165	64	3,844	4,096
29	165	227	62	146	199	53	3,844	2,809
30	172	233	61	113	133	20	3,721	400
31	197	272	75	100	136	36	5,625	1,296
32	108	149	41	148	158	10	1,681	100
Σ	4,277	5,759	1,482	3,652	4,738	1,086	85,900	53,692
$\bar{X}$			46.31			33.94		

$$\begin{aligned}
 S_1^2 &= \frac{n_1 \sum X^2 - (\sum X)^2}{n(n-1)} \\
 &= \frac{32(85,900) - (1,482)^2}{32 \times 31} \\
 &= 556.93
 \end{aligned}$$

$$\begin{aligned}
 S_2^2 &= \frac{n_2 \sum X^2 - (\sum X)^2}{n(n-1)} \\
 &= \frac{32(53,629) - (1,086)^2}{32 \times 31} \\
 &= 543.09
 \end{aligned}$$

$$\begin{aligned}
 t &= \frac{\overline{X}_1 - \overline{X}_2}{\sqrt{\frac{(n_1 - 1)S_1^2 + (n_2 - 1)S_2^2}{n_1 + n_2 - 2} \left[\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right]}} \\
 &= \frac{46.31 - 33.94}{\sqrt{\frac{31 \times 556.39 + 31 \times 543.09}{62} \left[\frac{1}{32} + \frac{1}{32} \right]}} \\
 &= 2.11
 \end{aligned}$$

ได้ t คำนวณ เท่ากับ 2.11

$$df = n_1 + n_2 - 2$$

$$= 32 + 32 - 2$$

$$= 62$$

$$t_{.05, 62} = 2.000$$

$t_{\text{คำนวณ}} > t_{\text{ตาราง}}$ สรุปได้ว่า นักเรียนกลุ่มทดลองที่ 1 มีความสามารถในการเขียนสร้างสรรค์ แตกต่างจากนักเรียนกลุ่มทดลองที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เปรียบเทียบความคงทนในการเรียนรู้ ของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลอง
ที่ 2 โดยใช้ t-test แบบ Independent Samples. ได้ผลดังตาราง 33

ตาราง 33 ผลการเปรียบเทียบความคงทนในการเรียนรู้ ของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ 1
และกลุ่มทดลองที่ 2

นักเรียน	กลุ่มทดลองที่ 1 X1	กลุ่มทดลองที่ 2 X2	$X1^2$	$X2^2$
1	41	41	1,681	1,681
2	38	39	1,444	1,521
3	47	48	2,209	2,304
4	50	48	2,500	2,304
5	26	41	676	1,681
6	45	42	2,025	1,764
7	42	38	1,764	1,444
8	44	28	1,936	784
9	48	49	2,304	2,401
10	48	28	2,304	784
11	51	49	2,601	2,401
12	55	52	3,025	2,704
13	42	53	1,764	2,809
14	50	39	2,500	1,521
15	36	42	1,296	1,764
16	48	39	2,304	1,521
17	50	43	2,500	1,849
18	41	37	1,681	1,369
19	43	42	1,849	1,764
20	46	51	2,116	2,601

ตาราง 33 (ต่อ)

นักเรียน	กลุ่มทดลองที่ 1	กลุ่มทดลองที่ 2	X_1^2	X_2^2
	X_1	X_2		
21	52	44	2,704	1,936
22	48	52	2,304	2,704
23	52	36	2,704	1,296
24	38	24	1,444	576
25	53	48	2,809	2,304
26	51	39	2,601	1,521
27	53	43	2,809	1,849
28	41	24	1,681	576
29	47	28	2,209	784
30	57	51	3,249	2,601
31	39		1,521	
Σ	1,422	1,238	66,514	53,118
$\bar{X}$	45.87	41.27		

$$S_1^2 = \frac{n_1 \sum X^2 - (\sum X)^2}{n(n-1)}$$

$$= \frac{31(66,514) - (1,422)^2}{31 \times 30}$$

$$= 42.85$$

$$S_2^2 = \frac{n_2 \sum X^2 - (\sum X)^2}{n(n-1)}$$

$$= \frac{30(53,118) - (1,238)^2}{30 \times 29}$$

$$= 69.99$$

$$t = \frac{\overline{X}_1 - \overline{X}_2}{\sqrt{\frac{(n_1 - 1)S_1^2 + (n_2 - 1)S_2^2}{n_1 + n_2 - 2} \left[\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right]}}$$

$$= \frac{45.87 - 41.27}{\sqrt{\frac{30 \times 42.85 + 29 \times 69.99}{59} \left[\frac{1}{31} + \frac{1}{30} \right]}}$$

$$= 2.50$$

ได้ t คำนวณ เท่ากับ 2.50

$$df = n_1 + n_2 - 2$$

$$= 31 + 30 - 2$$

$$= 59$$

$$t_{.05, 59} = 2.021$$

ค่าคำนวณ > ตาราง สรุปได้ว่า นักเรียนกลุ่มทดลองที่ 1 มีความคงทนในการเรียนรู้แตกต่างจากนักเรียนกลุ่มทดลองที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ภาคผนวก ค

แผนการสอนกลุ่มทดลองที่ 1

แผนการสอนกลุ่มทดลองที่ 2

แผนการสอนกลุ่มทดลองที่ 1

กลุ่มทดลองที่ 1
แผนการสอนที่ 1 บทที่ 4 วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เวลา 3 คาบ
เรื่อง สองพี่น้อง

สาระสำคัญ

การฟังที่ดีและชัดเจนจะช่วยให้สามารถสรุปสาระ ใจความสำคัญของเรื่อง และถ่ายทอดสาระสำคัญของเรื่องให้ผู้อื่นทราบได้อย่างถูกต้อง

จุดประสงค์

1. เมื่อได้ฟังเรื่องจากบทเรียน นักเรียนสามารถตอบคำถามจากเรื่องได้อย่างถูกต้อง
2. เมื่อได้ฟังเรื่องจากบทเรียน นักเรียนสามารถเล่าถ่ายทอดสาระสำคัญของเรื่องให้ผู้อื่นทราบได้อย่างถูกต้อง

เนื้อหา

บทเรียนเรื่อง สองพี่น้อง

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

ครูให้นักเรียนดูภาพในหนังสือเรียน และร่วมกันสนทนาเกี่ยวกับภาพในหนังสือว่ามีภาพเกี่ยวกับอะไรบ้าง

ขั้นสอน

1. ครูอ่านเนื้อเรื่องจากบทเรียนให้นักเรียนฟัง ให้นักเรียนดูรูปคำต่าง ๆ ตามที่ครูอ่าน
2. ครูซักถามถึงเหตุการณ์ต่าง ๆ ในเรื่อง เช่น
 - แม่ของยอดไปซื้อของที่ไหน
 - น้องหนูสวมเสื้อกันหนาวสีอะไร
 - หมาของน้องหนูชื่ออะไร

- ทำไมยอดไม่ให้น้องหนูไปหายายคนเดียว

ฯลฯ

3. ครูให้นักเรียนช่วยกันเล่าเรื่องซ้ำซ้ำ ๆ ถ้านักเรียนติดขัดช่วงใด ครูใช้คำถามนำให้นักเรียนสามารถเล่าเรื่องต่อไปได้

4. ครูนำป้ายนิเทศภาพการ์ตูนที่เป็นรูปภาพเกี่ยวกับเหตุการณ์ต่าง ๆ ในเรื่องให้นักเรียนดู แล้วให้นักเรียนช่วยกันแต่งประโยค หรือกลุ่มคำให้เหมาะสมตามเหตุการณ์นั้น ๆ ครูเขียนประโยคหรือข้อความที่นักเรียนแต่งลงบนกระดานดำ

5. ให้นักเรียนฝึกอ่านประโยคหรือกลุ่มคำที่เขียนบนกระดานดำ

6. ให้นักเรียนคัดลอกประโยค หรือกลุ่มคำบนกระดานดำลงสมุด แล้วให้เลือกประโยคหรือกลุ่มคำที่นักเรียนชอบมา 1 ประโยค หรือ 1 กลุ่มคำ แล้วให้นักเรียนวาดภาพประกอบประโยคหรือกลุ่มคำนั้น ๆ

ขั้นสรุป

ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปสาระสำคัญของเรื่อง โดยการช่วยกันเล่าซ้ำอีกครั้ง

สื่อการเรียนรู้การสอน

1. เนื้อเรื่องบทที่ 4 เรื่อง สองพี่น้อง
2. ป้ายนิเทศภาพการ์ตูน ที่เป็นภาพเหตุการณ์ต่าง ๆ ในเรื่อง

การวัดและประเมินผล

1. สังเกต
 - การตอบคำถามของนักเรียน
 - การเล่าเรื่องซ้ำ
 - การอ่านประโยคหรือกลุ่มคำ
2. ตรวจผลงาน
 - การเขียนประโยค หรือกลุ่มคำ
 - การวาดภาพประกอบประโยค หรือกลุ่มคำ

กลุ่มทดลองที่ 1
แผนการสอนที่ 2 บทที่ 4 วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เวลา 3 คาบ
เรื่อง สองพี่น้อง

สาระสำคัญ

การสะกดคำเป็นพื้นฐานที่สำคัญในการเขียนคำ ช่วยให้สามารถอ่านและเขียนคำได้อย่างถูกต้อง

จุดประสงค์

1. เมื่อกำหนดคำยากในบทเรียนให้ นักเรียนสามารถเขียนคำยากเหล่านั้นได้อย่างถูกต้องตามหลักการสะกดคำในภาษาไทย

เนื้อหา

การสร้างประสบการณ์การสะกดคำจากบทเรียน

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

ให้นักเรียนอ่านจากในหนังสือเรียน แล้วบอกให้ทราบว่า มีคำอะไรบ้างที่นักเรียนยังไม่ทราบความหมาย และยังไม่สามารถเขียนสะกดคำได้

ขั้นสอน

1. ครูแสดงป้ายนิเทศบัตรคำใหม่ประกอบภาพการ์ตูนให้นักเรียนดู ลองให้นักเรียนอ่าน คำใดอ่านไม่ถูกต้องครูอ่านให้นักเรียนฟัง และให้นักเรียนอ่านตาม
2. ครูให้นักเรียนสังเกตที่พยัญชนะแรกของแต่ละคำว่าออกเสียงพยัญชนะใดเป็นตัวสะกด
3. ครูแสดงป้ายนิเทศบัตรคำประกอบภาพการ์ตูนให้นักเรียนช่วยกันอ่านทีละคำ แล้วให้นักเรียนบอกด้วยว่ามีพยัญชนะใดเป็นตัวสะกด และอยู่ในมาตราตัวสะกดแม่อะไร เช่น กุหลาบ มี “บ” เป็นตัวสะกด อยู่ในมาตราตัวสะกดแม่ “กบ” เป็นต้น
4. ให้นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมเช่นเดียวกับข้อ 4 จนครบทุกคำในบทเรียน

5. ครูและนักเรียนร่วมกันหาคำศัพท์ที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ในที่นี้ได้แก่คำว่า “สุข” และ “อากาศ”

6. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปเป็นกฎเกณฑ์ว่า “ข” สะกด ให้อ่านออกเสียงเหมือน “ก” สะกด และ “ค” สะกดออกเสียงเหมือน “ด” สะกด

7. ครูแสดงบัตรคำภาพการ์ตูน มาตราตัวสะกดแม่ กก กค กบ ให้นักเรียนดู แล้วให้นักเรียนเขียนสะกดคำที่ละคำ

ขั้นสรุป

ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปหลักการสะกดคำที่ถูกต้อง

สื่อการเรียนการสอน

1. บัตรนิเทศบัตรคำใหม่
2. บัตรนิเทศบัตรคำภาพการ์ตูนคำใหม่

การวัดและประเมินผล

1. สังเกต
 - การสะกดคำปากเปล่า
 - การออกเสียงคำต่าง ๆ
 - การตอบคำถาม
2. ตรวจผลงาน
 - การเขียนสะกดคำของนักเรียน

กลุ่มทดลองที่ 1
แผนการสอนที่ 3 บทที่ 4 วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เวลา 3 คาบ
เรื่อง สองพี่น้อง

สาระสำคัญ

การสะกดคำเป็นพื้นฐานสำคัญในการเขียนคำ ช่วยให้สามารถอ่านและเขียนคำได้ถูกต้อง

จุดประสงค์

เมื่อกำหนดคำยากในบทเรียนให้ นักเรียนสามารถเขียนคำยากเหล่านั้นได้อย่างถูกต้อง ตามหลักเกณฑ์การสะกดคำในภาษาไทย

เนื้อหา

คำว่า หมึก นนาว หมวก หมอก หมอน หมอบ หมาก

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

ครูอ่านคำในบทเรียนที่มี “ห” เป็นอักษรนำ และมีตัวสะกดให้นักเรียนฟัง พร้อมกับให้นักเรียนอ่านตามครู และดูรูปคำประกอบจากหนังสือเรียน

ขั้นสอน

1. ครูให้นักเรียนดูป้ายนิเทศบัตรคำภาพการ์ตูน คำว่า หมวก หมอน หมอบ นนาว บัตรคำจะขีดเส้นใต้ไว้ที่พยัญชนะ “ห” นำ แล้วให้นักเรียนออกเสียงตามครู ดังนี้
 หม - หมอ หน - นนอ
2. ครูแสดงบัตรคำที่มี “ห” นำและมีตัวสะกดให้นักเรียนฝึกสะกดคำตามครู จนคล่องดังนี้

หมอน อ่านว่า หม - ออ - นอ - หมอน

หมวก อ่านว่า หม - อัว - กอ - หมวก

หมอบ อ่านว่า หม - ออ - บอ - หมอบ

หนาว อ่านว่า หน - อา - วอ - หนาว

3. ครูแสดงบัตรคำที่มี “ห” นำและมีตัวสะกด แล้วให้นักเรียนฝึกสะกดคำ
4. ครูแสดงบัตรคำที่มี “ห” นำและมีตัวสะกด ให้นักเรียนฝึกอ่านเองจนคล่อง
5. ให้นักเรียนเขียนคำที่มี “ห” นำและมีตัวสะกดตามที่ครูอ่าน

ขั้นสรุป

ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปหลักการสะกดคำที่มี “ห” นำและมีตัวสะกด

สื่อการเรียนการสอน

ป้ายนิเทศบัตรคำภาพการ์ตูนของคำใหม่ในบทเรียน

การวัดและประเมินผล

สังเกต

- การฝึกสะกดคำของนักเรียน
- การอ่านคำที่มี “ห” นำ และมีตัวสะกด

ตรวจผลงาน

- ความถูกต้องในการเขียนคำตามครูอ่าน

กลุ่มทดลองที่ 1

แผนการสอนที่ 4 บทที่ 4 วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เวลา 3 คาบ
เรื่อง สองพี่น้อง

สาระสำคัญ

การอ่านในใจเป็นทักษะการอ่านอย่างหนึ่งที่ช่วยให้อ่านหนังสือได้อย่างรวดเร็ว และเก็บใจความสำคัญของเรื่องได้ชัดเจน ถูกต้อง

จุดประสงค์

1. เมื่อกำหนดเนื้อเรื่องให้ นักเรียนสามารถอ่านในใจเพื่อจับใจความสำคัญของเรื่องได้
2. เมื่อได้อ่านในใจเนื้อเรื่องแล้ว นักเรียนสามารถตอบคำถามจากเนื้อเรื่องได้อ่านได้

เนื้อหา

เนื้อเรื่องในบทเรียนที่ 4

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

ทบทวนการสะกดคำยากที่ได้เรียนไปแล้วโดยให้นักเรียนดูบัตรคำ แล้วให้นักเรียนอ่านออกเสียงตามบัตรคำ จนครบทุกคำ

ขั้นสอน

1. ครูแสดงป้ายนิเทศที่เขียนคำถามให้นักเรียนอ่าน เพื่อเตรียมหาคำตอบจากการอ่านในใจ ดังนี้

- แม่ของยอดปี่ชื่อของที่ไหน
- น้องหนูทำไมจึงสวมเสื้อกันหนาว
- ยายเป็นอะไรกับแม่

2. ครูตกลงกับนักเรียนถึงระยะเวลาที่ใช้ในการอ่านในใจเรื่อง สองพี่น้อง แล้วให้นักเรียนเริ่มอ่าน

3. เมื่อนักเรียนอ่านบทเรียนจบแล้ว ครูใช้คำถามต่าง ๆ ตามให้นักเรียนตอบปากเปล่า

4. ให้นักเรียนช่วยกันเขียนคำตอบจากการตอบปากเปล่า ลงบนกระดานดำ ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มอ่านประโยคจากกระดานดำ

5. ครูและนักเรียนช่วยกันแก้ประโยคบนกระดานดำให้ถูกต้อง

6. ให้นักเรียนคัดลอกประโยคจากกระดานดำลงสมุด

ขั้นสรุป

ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปสาระสำคัญของเรื่องอีกครั้งหนึ่งว่า จากเรื่องมีใครบ้าง แต่ละคนทำอะไร ทำที่ไหน กับใคร และผลเป็นอย่างไร

สื่อการเรียนรู้การสอน

1. ป้ายนิเทศบัตรคำภาพการ์ตูนคำยากในบทเรียน
2. ป้ายนิเทศบัตรคำถามจากเนื้อเรื่อง

การวัดและประเมินผล

1. สังเกต
 - การอ่านออกเสียงคำในบทเรียน
 - การตอบคำถามจากเรื่อง
2. ตรวจผลงาน
 - ความถูกต้องในการเขียนคำตอบบนกระดานดำ
 - ความถูกต้องในการคัดลอกประโยคลงสมุด

กลุ่มทดลองที่ 1

แผนการสอนที่ 5 บทที่ 4 วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เวลา 3 คาบ
เรื่อง สองพี่น้อง

สาระสำคัญ

การสะกดคำเป็นการฝึกทักษะเพื่อจะช่วยให้สามารถอ่านและเขียนคำต่าง ๆ
ได้อย่างถูกต้อง

จุดประสงค์

1. เมื่อกำหนดคำในบทเรียนให้ นักเรียนสามารถอ่านสะกดคำในบทเรียนได้
2. เมื่อกำหนดคำในบทเรียนให้ นักเรียนสามารถแจกลูกคำในบทเรียนได้

เนื้อหา

การสะกดคำในมาตราตัวสะกดแม่ กก กด กบ จากบทเรียน ได้แก่คำว่า

จาก ปัก ตี๊ก ลูก เด็ก เสก แรก แจก แตก โยก โลก ฟอก คอก
เรียก เมื่อก เลือก พัด बाद ขาด บิด ผุด พุด รูด เข็ด แผด ลด
โสด กอด จอด เกิด เจียด เลือด จับ นับ คาบ รีบ ทีบ ทุบ ลูบ
เจ็บ เล็บ แสบ จบ โอบ ดอบ สอบ เรียบ เทียบ เกือบ

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

ครูทบทวนเรื่องมาตราตัวสะกดในมาตราตัวสะกดแม่ต่าง ๆ โดยการซักถามว่า
มาตราตัวสะกดของภาษาไทยมีทั้งหมดกี่มาตราตัวสะกด

ขั้นสอน

1. ครูให้นักเรียนดูป้ายนิเทศบัตรคำมาตราตัวสะกดแม่ กก กด และกบ ให้
นักเรียนฝึกสะกดคำ และให้นักเรียนนำภาพการ์ตูนที่เป็นมาตราตัวสะกดไปติดให้ถูกต้องตาม
มาตราตัวสะกด เช่น

กัก สะกดว่า ก-อะ-ก-กัก	
กัก สะกดว่า ก-อะ-ด-กัก	
จับ สะกดว่า จ-อะ-บ-จับ	

2. ให้นักเรียนเล่นเกมการแข่งขันแยกมาตราตัวสะกดแม่ กก กต และกบ โดยแบ่งนักเรียนเป็น 2 กลุ่ม แต่ละกลุ่มจะมีบัตรคำในมาตราตัวสะกดแม่ต่าง ๆ ให้แต่ละกลุ่มแข่งขันกันแยกคำต่าง ๆ ให้อยู่ในมาตราตัวสะกดในแม่เดียวกัน แล้วบอกด้วยว่า ในแต่ละมาตราตัวสะกดมีคำอะไรบ้าง

3. ให้นักเรียนช่วยกันตรวจสอบผลงานของเพื่อนว่าที่เพื่อนทำนั้นถูกต้องหรือไม่ ถ้าไม่ถูกต้อง ที่ถูกต้องควรเป็นอย่างไร

4. ให้นักเรียนฝึกอ่านสะกดคำต่าง ๆ ในแต่ละมาตราตัวสะกด

ขั้นสรุป

ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปการอ่านสะกดคำในมาตราตัวสะกดแม่ กก กต และกบ อีกครั้งหนึ่ง

สื่อการเรียนการสอน

1. ป้ายนิเทศบัตรคำ ในมาตราตัวสะกดแม่ กก กต และกบ
2. บัตรคำที่อยู่ในมาตราตัวสะกดแม่ กก กต และกบ
3. บัตรภาพมาตราตัวสะกดแม่ กก กต และกบ

การวัดและประเมินผล

สังเกต

- การอ่านสะกดคำและแจกลูกคำในมาตราตัวสะกดแม่ต่าง ๆ
- การร่วมกิจกรรมการแยกคำตามมาตราตัวสะกด

กลุ่มทดลองที่ 1

แผนการสอนที่ 6 บทที่ 4 วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เวลา 3 คาบ
เรื่อง สองพี่น้อง

สาระสำคัญ

การอ่านคำที่มี “ห” นำ เป็นการอ่านอักษรนำ ถ้าอ่านถูกต้องจะทำให้สื่อความหมายแล้ว
ผู้ฟังเข้าใจ

จุดประสงค์

เมื่อกำหนดคำที่มี “ห” นำ และมีตัวสะกดให้ นักเรียนสามารถอ่านคำเหล่านั้นได้

เนื้อหา

คำที่มี “ห” นำ และมีตัวสะกด ได้แก่คำว่า

หงอน หงอย หงาย หนวก หนอน หนัง เหนียว เหน็บ หีบ หวด
หมด หมอน หมด หมาก หมุน เหมือน หมายถึง หยด หยาบ หยิบ หยุต
หลง หลวง หลาย หลับ หวัง หวัด แหวน หรอก หลิง

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

ครูให้นักเรียนดูป้ายนิเทศภาพการ์ตูนบัตรคำ คำว่า หงอก หลิง หัก หมวก
หยก หวาน หรอก หลอก ซึ่งขีดเส้นใต้ที่ หง หลย หน หม หย หว หร และหล และถามนักเรียนว่า
พยัญชนะที่ขีดเส้นใต้อ่านออกเสียงอย่างไร นักเรียนทราบหรือไม่

ขั้นสอน

1. ครูอ่านออกเสียงคำดังกล่าว ให้นักเรียนอ่านออกเสียงตามครู พร้อมกับแสดง
บัตรคำประกอบ ดังนี้

หง-หงอ หลย-หลยอ หน-หนอ หม-หมอ

หย-หยอ หว-หวอ หร-หรอ หล-หลอ

2. ครูให้นักเรียนดูป้ายนิเทศภาพการ์ตูนการฝึกสะกดคำที่มี “ห” นำ และมีตัว
สะกด ให้นักเรียนฝึกออกเสียงสะกดตามครู ดังนี้

หงอก อ่านว่า หง-ออ-กอ-หงอก

หญิง อ่านว่า หญิง-อิงอ-หญิง

หนัก อ่านว่า หน-อะ-กอ-หนัก

หมวก อ่านว่า หม-อัว-กอ-หมวก

หยก อ่านว่า หย-โอะ-กอ-หยก

หวาน อ่านว่า หว-อา-นอ-หวาน

หรงก อ่านว่า หร-ออ-กอ-หรงก

หลอก อ่านว่า หล-ออ-กอ-หลอก

3. ให้นักเรียนฝึกอ่านคำที่มี “ห” นำ และมีตัวสะกดจากหนังสือเรียนจนคล่อง

4. ครูให้นักเรียนดูป้ายนิเทศภาพการ์ตูนบัตรคำ คำว่า หมอน หม่อน หม้อน แล้ว
ให้นักเรียนฝึกสะกดคำตามครู ดังนี้

หมอน อ่านว่า หม-อน-นอ-หมอน

หม่อน-เอก-หม่อน

หม้อน-โท-หม้อน

5. ให้นักเรียนดูป้ายนิเทศภาพการ์ตูนบัตรคำ คำว่า หวาน หว่น หว้น แล้วให้
นักเรียนฝึกสะกดเอง

6. ให้นักเรียนฝึกอ่านและผันวรรณยุกต์จากหนังสือเรียน จากคำว่า หมอน จนถึง
คำว่า หวาน

ขั้นสรุป

ครูและนักเรียนอ่านออกเสียงคำที่มี “ห” นำ และมีตัวสะกดพร้อมกันอีกครั้งหนึ่ง

สื่อการเรียนการสอน

1. ป้ายนิเทศภาพการ์ตูนบัตรคำ ที่มี “ห” นำ
2. บัตรคำการฝึกสะกดคำที่ขึ้นต้นด้วย หง หญิง หน หม หย หว หร และหล
3. ป้ายนิเทศภาพการ์ตูนบัตรคำการฝึกสะกดคำ ที่มี “ห” นำ และมีตัวสะกด
4. ป้ายนิเทศภาพการ์ตูนการฝึกอ่าน และผันวรรณยุกต์

การวัดและประเมินผล

สังเกต

- ความถูกต้องในการอ่านออกเสียง
- ความถูกต้องในการอ่านสะกดคำ
- ความถูกต้องในการผันวรรณยุกต์

กลุ่มทดลองที่ 1

แผนการสอนที่ 7 บทที่ 4 วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เวลา 3 คาบ
เรื่อง สองพี่น้อง

สาระสำคัญ

การอ่านออกเสียงจะต้องฝึกจึงจะเกิดทักษะ และการอ่านออกเสียงถูกต้องจะสื่อความหมายได้ถูกต้อง

จุดประสงค์

นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงบทเรียนเรื่องสองพี่น้องได้อย่างถูกต้อง

เนื้อหา

เนื้อเรื่องจากบทเรียนเรื่องสองพี่น้อง

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

ครูทบทวนคำใหม่ในบทเรียนทั้งหมด ตั้งแต่คำว่า กุหลาบ จนถึงคำว่า อากาศ โดยครูแสดงบัตรคำที่เป็นภาพการ์ตูนให้นักเรียนดู ให้นักเรียนอ่านออกเสียงตามครู พร้อมกับซักถามความหมายของคำแต่ละคำว่ามีใจความถึงอะไร และนำบัตรคำเหล่านั้นไปติดไว้บนป้ายนิเทศ

ขั้นสอน

1. ครูให้นักเรียนฝึกอ่านคำต่าง ๆ จากป้ายนิเทศบัตรคำภาพการ์ตูนโดยฝึก ดังนี้
 - ครูชี้บัตรคำ ให้นักเรียนอ่านออกเสียงพร้อมกันทั้งชั้น
 - ครูชี้บัตรคำ ให้นักเรียนอ่านเป็นรายบุคคล
 - ให้นักเรียนชี้บัตรคำ แล้วเรียกให้เพื่อนตอบ
2. ครูอ่านออกเสียงเนื้อเรื่องเป็นตัวอย่างให้นักเรียนฟัง และอ่านตาม โดยครูเน้นในเรื่อง การแบ่งวรรคตอน และการออกเสียงให้ถูกต้องตามอักขรวิธี

3. ให้นักเรียนฝึกอ่านเนื้อเรื่องโดย

- ให้นักเรียนอ่านออกเสียงเป็นกลุ่ม
- จับฉลากอ่านเป็นรายบุคคล
- ให้นักเรียนจับคู่กันอ่าน โดยให้เด็กเก่งช่วยเหลือเด็กอ่อน

4. ให้นักเรียนได้มาทดสอบการอ่านกับครูเป็นกลุ่ม

5. คำไหนที่นักเรียนอ่านไม่ได้ ครูให้นักเรียนคัดลอกคำนั้น ๆ ลงสมุด 3 จบแล้วมาอ่านให้ครูฟังอีกครั้งหนึ่ง

ขั้นสรุป

ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปหลักการอ่านออกเสียงที่ถูกต้องอีกครั้งหนึ่ง

สื่อการเรียนการสอน

1. บัตรคำภาพการ์ตูน คำใหม่ในบทเรียน
2. เนื้อเรื่องบทที่ 4 เรื่องสองพี่น้อง

การวัดและประเมินผล

สังเกต

- ความถูกต้องในการออกเสียงคำใหม่ในบทเรียน
- ความถูกต้องในการอ่านออกเสียงบทเรียนเป็นกลุ่ม
- ความถูกต้องในการอ่านแก้ไขคำที่นักเรียนอ่านผิด

ตรวจผลงาน

- ความถูกต้องในการเขียนแก้คำที่นักเรียนอ่านผิด

กลุ่มทดลองที่ 1

แผนการสอนที่ 8 บทที่ 4 วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เวลา 3 คาบ
เรื่อง สองพี่น้อง

สาระสำคัญ

การแต่งประโยคเป็นกริยาใช้ภาษาในการสื่อสาร ที่ให้ผู้รับได้มีความเข้าใจชัดเจนมากขึ้น

จุดประสงค์

นักเรียนสามารถแต่งประโยคจากคำที่ครูกำหนดให้ได้

เนื้อหา

การแต่งประโยคสั้น ๆ จากคำต่อไปนี้คือ เย็น หมวก ฝาก หลอกหลวง หลัง จุง หนาว
สวย หนา หวาน

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

ครูนำบัตรคำภาพการ์ตูนที่เป็นคำใหม่ในบทเรียนมาให้นักเรียนอ่าน แล้วซักถาม
นักเรียนว่า ถ้าต้องการจะนำคำเหล่านั้นมาแต่งประโยค จะแต่งเป็นประโยคอย่างไรได้บ้าง

ขั้นสอน

1. ครูแบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 5-6 คน แจกบัตรคำภาพการ์ตูนที่เป็นคำใหม่ในบทเรียนให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม กลุ่มละ 5 คำ
2. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันแต่งประโยคจากคำที่กลุ่มได้รับ พร้อมทั้งวาดภาพแสดงความหมายตามประโยคนั้น ๆ
3. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มนำประโยคที่กลุ่มแต่งประกอบภาพมาอ่านให้เพื่อนฟังให้เพื่อน ๆ ช่วยกันแนะนำ ปรับปรุง แก้ไข
4. ให้นักเรียนเขียนประโยคต่าง ๆ ที่กลุ่มแต่งบนกระดานดำ แล้วให้นักเรียนคัดลอกลงสมุด
5. ครูรวบรวมผลงานของนักเรียนแต่ละกลุ่มนำมาเียบรวมเล่มไว้ให้นักเรียนอ่านในห้องเรียน

ขั้นสรุป

ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปหลักการแต่งประโยคที่ถูกต้องอีกครั้งหนึ่ง

สื่อการเรียนรู้การสอน

1. บัตรคำภาพการ์ตูน คำใหม่ในบทเรียน
2. กระดาษสำหรับวาดภาพ
3. สี

การวัดและประเมินผล

1. สังเกต
 - การนำคำต่าง ๆ มาแต่งประโยค
 - การอ่านออกเสียงประโยค
2. ตรวจผลงาน
 - ความถูกต้องในการแต่งประโยคจากคำที่กำหนด
 - การแต่งประโยคและการวาดภาพประกอบประโยค
 - ความถูกต้องในการคัดลอกประโยคลงสมุด

กลุ่มทดลองที่ 1
แผนการสอนที่ 9 บทที่ 4 วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เวลา 3 คาบ
เรื่อง สองพี่น้อง

สาระสำคัญ

การเล่นเกมหาภาษา จะช่วยฝึกความสามารถในการใช้คำต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง

จุดประสงค์

เมื่อกำหนดอักษรนำให้นักเรียนสามารถหาคำที่ขึ้นต้นด้วยอักษรนำตามที่กำหนดให้ได้

เนื้อหา

เกมหาคำ

พัฒนาทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน จากคำที่มี “ห” นำและมีความหมายในบทเรียนเรื่อง สองพี่น้อง

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

ครูทบทวนคำใหม่ในบทเรียนโดยแสดงบัตรคำที่เป็นภาพการ์ตูนให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำจากบัตรคำนั้น

ขั้นสอน

1. ครูแบ่งนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่ม กลุ่มละ 5-6 คน
2. ครูแจกกระดาษให้นักเรียนกลุ่มละ 1 แผ่น ให้นักเรียนเขียนชื่อกลุ่มของตนลงบริเวณหัวกระดาษให้เรียบร้อย
3. ให้นักเรียนเตรียมคำที่จะเขียน โดยคำที่จะเขียนเป็นคำที่มี “ห” นำ ได้แก่ หง หญ หน หม หย หว หล และหฺร โดยครูให้นักเรียนสังเกตคำที่มีลักษณะดังกล่าว จากหนังสือเรียนเป็นเวลา 10 นาที
4. ให้นักเรียนทุกกลุ่มปิดหนังสือ ครูกำหนดเวลาให้นักเรียนเขียนคำที่ใช้พยัญชนะดังกล่าว ชุดละ 5 นาที โดยให้เรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันเขียนคำให้ได้มากที่สุด

5. ให้แต่ละกลุ่มเขียนคำที่กลุ่มตนคิดได้ลงบนกระดานดำแล้วให้เพื่อนกลุ่มอื่น ๆ ตรวจสอบว่า แต่ละคำที่เขียนนั้นถูกต้องหรือไม่ ถ้าคำใดเขียนได้ถูกต้องจะได้คะแนนค่าละ 1 คะแนน กลุ่มใดได้คะแนนมากที่สุดจะเป็นฝ่ายชนะ
6. ให้นักเรียนช่วยกันอ่านค

ขั้นสรุป

ครูให้นักเรียนช่วยกันสรุปประโยชน์ที่ได้จากการเล่นเกมว่า จะช่วยให้เราจำคำใหม่ในบทเรียน และเขียนคำเหล่านั้นได้อย่างถูกต้อง

สื่อการเรียนการสอน

1. บัตรคำภาพการ์ตูน คำใหม่ในบทเรียน
2. กระดาษสำหรับแจกให้ทุกกลุ่มเขียน

การวัดและประเมินผล

1. สังเกต
 - การร่วมกิจกรรมการเล่นเกม
 - การทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม
 - การอ่านคำของนักเรียน
2. ตรวจความถูกต้องในการเขียนคำของนักเรียนแต่ละกลุ่ม

กลุ่มทดลองที่ 1

แผนการสอนที่ 10 บทที่ 4 วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เวลา 3 คาบ
เรื่อง สองพี่น้อง

สาระสำคัญ

การฝึกค้นหาข้อคิดที่ได้จากบทเรียนจะช่วยพัฒนาความสามารถทางการคิด และการใช้ภาษาได้ดีขึ้น

จุดประสงค์

เมื่อกำหนดหัวข้อเรื่องให้ นักเรียนสามารถหาข้อคิดจากหัวข้อเรื่องที่ครูกำหนดให้ได้

เนื้อหา

วิเคราะห์ข้อคิดที่ได้จากเรื่อง สองพี่น้อง

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับเนื้อเรื่องในบทเรียนที่ได้เรียนไปแล้วว่ามีเหตุการณ์อะไรที่น่าสนใจ และเหตุการณ์นั้นให้ข้อคิดอะไรกับนักเรียนบ้าง

ขั้นสอน

1. ครูแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 5-6 คน ให้นักเรียนดูป้ายนิเทศภาพการร่วมกันทำงานของหลาย ๆ บุคคล ให้นักเรียนฝึกคิดจากหัวข้อต่อไปนี้
 - จากป้ายนิเทศที่นักเรียนได้นั้นเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร
 - หากนักเรียนได้ร่วมอยู่ในเหตุการณ์ตามภาพนั้น นักเรียนควรปฏิบัติต่อสมาชิกในกลุ่มของตนอย่างไร
 - นักเรียนควรปฏิบัติต่อครูประจำชั้น หรือครูในโรงเรียนของเราอย่างไร
2. ครูให้ตัวแทนแต่ละกลุ่มออกมารายงานผลหน้าชั้นเรียน
3. ให้นักเรียนทุกกลุ่มเขียนข้อคิดลงบนกระดานดำ และให้นักเรียนช่วยกันเพิ่มเติมในส่วนที่ยังไม่สมบูรณ์ของกลุ่มอื่น ๆ
4. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันอ่านข้อคิดทั้งหมด พร้อมกัน

5. ให้นักเรียนคัดลอกข้อคิดต่าง ๆ ลงสมุด

ขั้นสรุป

ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปข้อคิดและประโยชน์ที่ได้จากการคิดอีกครั้ง

สื่อการเรียนรู้การสอน

ป้ายนิเทศภาพการ์ตูนที่เป็นเหตุการณ์การช่วยเหลือกันในการทำงาน

การวัดและประเมินผล

สังเกต

- การแสดงความคิดเห็น
- การทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม
- การรายงานผลหน้าชั้นเรียน
- ความถูกต้องในการอ่านข้อคิดของนักเรียน

ตรวจผลงาน

- ความถูกต้องในการเขียนข้อคิดต่าง ๆ

กลุ่มทดลองที่ 1

แผนการสอนที่ 1 บทที่ 5 วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เวลา 3 คาบ
เรื่อง ก้องจอมกิน

สาระสำคัญ

ทักษะการฟัง เป็นทักษะที่ช่วยสร้างประสบการณ์ทางภาษาให้ผู้เรียน ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจ
เรื่องที่ได้ฟัง และสามารถเล่าเรื่องถ่ายทอดความรู้ที่ได้จากเรื่องให้ผู้อื่นเข้าใจได้

จุดประสงค์

1. เมื่อนักเรียนได้ฟังเรื่องก้องจอมกินแล้ว นักเรียนสามารถเล่าเรื่องได้ถูกต้อง
2. เมื่อนักเรียนได้ฟังเรื่องก้องจอมกินแล้ว นักเรียนสามารถตอบคำถามจากเรื่องได้ถูกต้อง

เนื้อหา

เนื้อเรื่องในบทที่ 5 เรื่องก้องจอมกิน

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

ครูให้นักเรียนดูป้ายนิเทศภาพการ์ตูน ที่เป็นภาพเหตุการณ์ต่าง ๆ ในเรื่อง ก้อง
จอมกิน แล้วสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับภาพเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่นักเรียนได้ดู

ขั้นสอน

1. ครูเล่าเรื่อง ก้องจอมกิน ให้นักเรียนฟัง แล้วให้นักเรียนตอบคำถามปากเปล่า
เพื่อจับประเด็นของเรื่อง เช่น

- ทำไมใคร ๆ จึงเรียกกันว่า ก้องจอมกิน
- ถ้ากินขนมหวานมาก ๆ จะทำให้เป็นอย่างไร
- หน้าทีประจำวันของก้องคืออะไร
- แม่ทำอะไรไปถวายพระที่วัด
- พ่อแม่ของก้องมีลูกกี่คน
- ทำไมเปิดจึงหนีออกจากเล่า

2. ครูให้นักเรียนช่วยกันเล่าเรื่องซ้ำ ถ้านักเรียนยังเล่าเรื่องไม่ได้ ครูใช้คำถามนำให้นักเรียนตอบคำถาม

3. ครูเขียนประโยคหรือข้อความที่นักเรียนเล่า หรือตอบคำถามบนกระดานดำ

4. ครูให้นักเรียนช่วยกันอ่านประโยค หรือข้อความที่ครูเขียนบนกระดานดำจนคล่อง

5. ครูให้นักเรียนเขียนข้อความจากบนกระดานดำลงสมุด

6. แบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 5-6 คน ให้แต่ละกลุ่มช่วยกันวาดภาพประกอบข้อความจากบนกระดานดำ แล้วเย็บรวมเล่มตามลำดับเหตุการณ์ แล้วนำมาแลกเปลี่ยนกันตรวจ ให้แต่ละกลุ่มอ่านประโยคหรือข้อความนั้น ๆ จนคล่อง

ขั้นสรุป

ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปเนื้อเรื่องที่ช่วยกันเล่าอีกครั้งหนึ่ง

สื่อการเรียนการสอน

1. ป้ายนิเทศภาพการ์ตูน ที่เป็นภาพเหตุการณ์ต่าง ๆ ในเรื่อง
2. กระดาษสำหรับวาดภาพ

การวัดและประเมินผล

1. สังเกต
 - การสนทนาได้ตอบเกี่ยวกับเนื้อเรื่องในบทเรียน
 - การตอบคำถามของนักเรียน
 - การอ่านประโยค หรือข้อความบนกระดานดำ
2. ตรวจผลงาน
 - ความถูกต้องในการเขียนข้อความ
 - การวาดภาพประกอบประโยค หรือข้อความบนกระดานดำ

กลุ่มทดลองที่ 1

แผนการสอนที่ 2 บทที่ 5 วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เวลา 3 คาบ
เรื่อง ก้องจอมกิน

สาระสำคัญ

การสะกดคำช่วยให้ทักษะ การอ่านและเขียนคำในภาษาไทยได้ถูกต้อง

จุดประสงค์

เมื่อกำหนดคำใหม่ในบทเรียนให้ นักเรียนสามารถสะกดคำเหล่านั้นได้ถูกต้อง

เนื้อหา

เขียนคำใหม่ในบทเรียนได้แก่คำว่า ขนุน ขยัน เขยก เข้า ครั้ว จังหวัด ต้อน ถลอก ถวาย
เกลไถล แบ่ง ปล่อย เป็ด ผุง เม็ดขนุน เรือก เล้า สวน สังขยา เสียหาย หน้าที่ เหนื่อย เหยียบย่ำ
อ้วน อิ่ม เอ็ดออร์อย

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

ครูนำภาพประกอบข้อความที่นักเรียนได้ทำไว้เป็นเล่ม มาให้นักเรียนช่วยกันเล่า
เรื่องซ้ำเพื่อเป็นการทบทวนอีกครั้ง

ขั้นสอน

1. ครูเขียนคำที่ขึ้นต้นด้วย ขณ-- ขน-- ขม-- ขย-- จน-- จล-- จว-- ถน-- ถม-- ถล--
ถว-- บนกระดานดำแล้วให้นักเรียนฝึกออกเสียงตามครู ดังนี้

ขณ--	ออกเสียง	ชะ--หนอ
ขน--	ออกเสียง	ชะ--หนอ
ขม--	ออกเสียง	ชะ--หมอ
ขย--	ออกเสียง	ชะ--หยอ
จน--	ออกเสียง	ชะ--หนอ
จล--	ออกเสียง	ชะ--หลอ
จว--	ออกเสียง	ชะ--หวอ

ณ--	ออกเสียง	อะ--หนอ
ณม--	ออกเสียง	อะ--หมอ
ณล--	ออกเสียง	อะ--หลอ
ณว--	ออกเสียง	อะ--หวอ

2. ครูเขียนคำ ขนุน ขณะ ขนม เขยก ถลอก บนกระดานดำ ให้นักเรียนฝึกอ่านออกเสียงตามครู ดังนี้

- ขนุน อ่านว่า อะ-หนอ-อุ-นอ-อะ-หนุน
- ขณะ อ่านว่า อะ-หนอ-อะ-อะ-ขณะ
- ขนม อ่านว่า อะ-หนอ-ไอะ-มอ-อะ-ขนม
- เขยก อ่านว่า อะ-หยอ-เอ-กอ-อะ-เหยก
- ถลอก อ่านว่า อะ-หลอ-ออ-กอ-อะ-หลอก

3. ให้นักเรียนฝึกอ่านคำอื่นที่ครูเขียนบนกระดานดำ เช่นคำว่า ถวาย ปล่อย หวัด ฯลฯ

- 4. ให้นักเรียนคัดลอกคำที่ครูเขียนบนกระดานดำลงสมุด
- 5. ให้นักเรียนฝึกอ่านคำพร้อม ๆ กันอีกครั้งหนึ่ง

ขั้นสรุป

ครูและนักเรียนช่วยกันอ่านคำพร้อม ๆ กันอีกครั้งหนึ่ง

สื่อการเรียนการสอน

ภาพประกอบข้อความที่ทำให้เป็นเล่ม

การวัดและประเมินผล

สังเกต

- การอ่านคำใหม่ในบทเรียน
- การฝึกสะกดคำในบทเรียน

ตรวจผลงาน

- ความถูกต้องในการคัดลอกคำต่าง ๆ

กลุ่มทดลองที่ 1
แผนการสอนที่ 3 บทที่ 5 วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เวลา 3 คาบ
เรื่อง ก้องจอมกิน

สาระสำคัญ

การอ่านในใจช่วยให้ผู้อ่านอ่านได้อย่างรวดเร็ว และจับในความสำคัญจากเรื่องที่อ่านได้อย่างถูกต้อง

จุดประสงค์

1. นักเรียนสามารถอ่านในใจเพื่อจับใจความสำคัญของเรื่องจากบทเรียนได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้ถูกต้อง

เนื้อหา

บทเรียนเรื่อง ก้องจอมกิน

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

ครูนำป้ายนิเทศภาพการ์ตูนประกอบบัตรคำใหม่จากบทเรียน จำนวน 26 คำ ตั้งแต่ว่า ขนุน จนถึงคำว่า เฮอร์ดย่อย นำมาให้ให้นักเรียนอ่านและฝึกออกเสียงตามครู พร้อมทั้งบอกความหมายคำที่นักเรียนไม่เข้าใจ

ขั้นสอน

1. ครูนำป้ายนิเทศประกอบภาพการ์ตูน ของคำต่าง ๆ ในบทเรียนให้นักเรียนดู พร้อมทั้งชี้ให้นักเรียนเห็นด้วยว่า แต่ละคำมีความหมายอย่างไร
2. ครูนำป้ายนิเทศประกอบคำถามให้นักเรียนอ่านเพื่อเตรียมหาคำตอบจากการอ่านในใจ ดังนี้
 - เรื่องก้องจอมกินมีตัวละครกี่ตัว ใครบ้าง
 - ก้องมีหน้าที่อะไร
 - เมื่อพ่อไปต่างจังหวัดแม่ให้ก้องทำอะไร

- ทำไมก้อนไม่เอาอาหารให้เปิดกิน

- เหตุใดหัวเข่าก็จึงถลอก

3. ครูกำหนดเวลาให้นักเรียนอ่านในใจ แล้วตอบคำถามปากเปล่า

4. ให้นักเรียนเขียนคำตอบที่เพื่อนตอบบนกระดานดำแล้วให้คัดลอกคำตอบ

ต่าง ๆ ลงสมุด

5. ให้นักเรียนช่วยกันสรุปใจความสำคัญของเรื่อง โดยให้ช่วยกันสรุปต่อ ๆ กันไป ตามลำดับจนจบเรื่อง

ขั้นสรุป

ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปใจความสำคัญของเรื่องก้อนจอมกิน

สื่อการเรียนการสอน

1. ป้ายนิเทศประกอบบัตรคำภาพการตูนคำใหม่ในบทเรียน
2. ป้ายนิเทศประกอบคำถามจากการอ่านในใจบทเรียน

การวัดและประเมินผล

สังเกต

- การอ่านออกเสียงคำใหม่
- การตอบคำถามปากเปล่า

ตรวจผลงาน

- ความถูกต้องในการคัดข้อความลงสมุด

กลุ่มทดลองที่ 1

แผนการสอนที่ 4 บทที่ 5 วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เวลา 3 คาบ
เรื่อง ก้องจอมกิน

สาระสำคัญ

การอ่านสะกดคำช่วยทำให้นักเรียนอ่านและการเขียนภาษาไทยได้ถูกต้อง

จุดประสงค์

1. เมื่อกำหนดคำในบทเรียนให้ นักเรียนสามารถอ่านสะกดคำได้ถูกต้อง
2. เมื่อกำหนดคำในบทเรียนให้ นักเรียนสามารถแจกลูกคำได้ถูกต้อง

เนื้อหา

การสะกดคำว่า ขนม ชนิด ขนาน ขนุน แขนง ขมวด ขมุก ขมัว ขมิ ขมัน ขยะ ขยา
ขยำ ขยัน ขยาย ขยาด จนวน ไฉน จลาด จลาม จลอง เจลย เจริญ จวี จวัด เจริญ ถนน ถนน
ถนัด ถลา ไถล ถล่ำ ถลอก ถลัน ถลาง ถลน ถวาย

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

ครูนำป้ายนิเทศภาพการดูประกอบบัตรคำใหม่ในบทเรียนให้นักเรียนดู และฝึก
อ่านออกเสียงคำจากบัตรคำเหล่านั้นจนคล่อง พร้อมกับอธิบายความหมายของคำให้นักเรียนฟัง

ขั้นสอน

1. ครูนำบัตรคำประกอบภาพการดูของคำเหล่านี้ให้นักเรียนดู ขนม ขมิ ขยาด
จลอง จวี ถนน ถลอก ถวาย
2. ครูให้นักเรียนฝึกสะกดคำตามครู ดังนี้

ขนม	อ่านว่า	อะ-หนอ-โอะ-มอ-อะ-หนม
ขมิ	อ่านว่า	อะ-หมอ-อี-อะ-หมี
ขยาย	อ่านว่า	อะ-หยอ-อา-ดอ-อะ-หยาด
จลอง	อ่านว่า	อะ-หลอ-ออง-อ-อะ-หลอง
จวี	อ่านว่า	อะ-หวอ-อี-อะ-หวี

ถนน อ่านว่า อะ-หนอ-โอะ-นอ-อะ-หนน

ถลอก อ่านว่า อะ-หลอ-ออ-กอ-อะ-หลอก

ถวายเป็น อ่านว่า อะ-หวอ-อา-ยอ-อะ-หวาย

3. ครูให้นักเรียนฝึกอ่านสะกดคำต่าง ๆ จนคล่อง

4. ครูนำบัตรคำภาพการ์ตูนคำอื่น ๆ ให้นักเรียนดูพร้อมกับให้นักเรียนฝึกอ่านสะกดคำพร้อม ๆ กันทั้งชั้น ตั้งแต่คำว่า ขนมหัน จนถึงคำว่า ถนอม เช่น

ขยำ อ่านว่า อะ-หยา-อ-อา-อะ-หยา

เจวียน อ่านว่า อะ-หวอ-เอีย-นอ-อะ-เหวียน

ถล่ำ อ่านว่า อะ-หลอ-อ-อะ-หล่ำ

ฯลฯ

5. ครูแสดงบัตรคำภาพการ์ตูนตั้งแต่คำว่า ขนมหัน จนถึง ถนอม สลับกันให้นักเรียนฝึกอ่านสะกดคำต่าง ๆ จนคล่อง

6. ครูแสดงป้ายนิเทศบัตรคำภาพการ์ตูนตั้งแต่คำว่า ขณะนี้ จนถึงคำว่า คำเฉลย ให้นักเรียนฝึกอ่านเป็นคำจนคล่อง

7. ให้นักเรียนเขียนคำต่าง ๆ ตั้งแต่คำว่า ขนมหัน จนถึงคำว่า ถนอม และคำว่า ขณะนี้ จนถึงคำว่า คำเฉลย ลงสมุด

ขั้นสรุป

ครูนำบัตรคำภาพการ์ตูนคำต่าง ๆ ตั้งแต่คำว่า ขนมหัน จนถึงคำว่า คำเฉลย ให้นักเรียนดูพร้อมกับอ่านนำและให้นักเรียนอ่านตามาอีกครั้งหนึ่ง

สื่อการเรียนการสอน

1. บัตรคำภาพการ์ตูนคำต่าง ๆ ในบทเรียน
2. ป้ายนิเทศบัตรคำภาพการ์ตูนใหม่ในบทเรียนแสดงการสะกดคำ

การวัดและประเมินผล

สังเกต

- การฝึกอ่านสะกดคำ
- การอ่านคำในบทเรียน

ตรวจผลงาน

- ความถูกต้องในการเขียนคำลงสมุดของนักเรียน

กลุ่มทดลองที่ 1

แผนการสอนที่ 5 บทที่ 5 วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เวลา 3 คาบ
เรื่อง ก้องจอมกิน

สาระสำคัญ

การผันวรรณยุกต์ช่วยให้อ่านออกเสียงคำได้ถูกต้อง และช่วยให้ผู้ฟังเข้าใจความหมายของคำได้อย่างชัดเจน

จุดประสงค์

นักเรียนสามารถผันวรรณยุกต์คำที่มีอักษรสูงนำอักษรต่ำมีตัวสะกดได้ถูกต้อง

เนื้อหา

การผันวรรณยุกต์คำที่มีอักษรสูงนำอักษรต่ำมีตัวสะกดได้แก่คำว่า

ขยี้ - ขยี้ - ขยี้	ขยิม - ขยิม - ขยิม
ขย่ำ - ขย่ำ - ขย่ำ	ขยอน - ขยอน - ขยอน
ขยัน - ขยัน - ขยัน	ขม่า - ขม่า - ขม่า
ขยุ้ม - ขยุ้ม - ขยุ้ม	ขมิน - ขมิน - ขมิน

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

ครูแสดงบัตรคำภาพการ์ตูนคำเหล่านี้ให้นักเรียนดู ขยี้ ขยี้ ขยี้ ให้นักเรียนอ่านออกเสียงตามครู และสนทนากับนักเรียนว่าเราจะอ่านออกเสียงคำเหล่านี้อย่างไร คำเหล่านี้เรียกว่าคำอักษรสูงนำอักษรต่ำ

ขั้นสอน

- ครูให้นักเรียนดูป้ายนิเทศภาพการ์ตูนประกอบบัตรคำต่าง ๆ ดังนี้
ขยี้ ขยี้ ขยี้ และ ขมิน ขมิน ขมิน

2. ให้นักเรียนฝึกอ่านออกเสียงตามครู ดังนี้

หยี้	อ่านว่า	หะ-หยอ-ฮี้-หะ-หยี้
หยี้	อ่านว่า	หะ-หยี้-เอก-หะ-หยี้
หยี้	อ่านว่า	หะ-หยี้-โท-หะ-หยี้
หยี้	หยี้	หยี้
หมีน	อ่านว่า	หะ-หมีอ-ฮิน-หะ-หมีน
หมีน	อ่านว่า	หะ-หมีน-เอก-หะ-หมีน
หมีน	อ่านว่า	หะ-หมีน-โท-หะ-หมีน
หมีน	หมีน	หมีน

3. ให้นักเรียนฝึกสะกดคำตามครูจนคล่อง

4. ครูแสดงป้ายนิเทศภาพการ์ตูนประกอบบัตรคำ ให้นักเรียนฝึกสะกดคำ ดังนี้

หยี้-หยี้-หยี้	หมีม-หมีม-หมีม
หยา-หยา-หยา	หยอน-หยอน-หยอน
หยัน-หยัน-หยัน	หมีมา-หมีมา-หมีมา
หยม-หยม-หยม	หมีน-หมีน-หมีน

5. ครูแสดงบัตรคำภาพการ์ตูนคำว่า หยี้ หยา หย่า หยัน หยม หยม หยอน หมีมา หมีน เหมมา หยาผ้า เลือหยา เท้าหยี้ จับหยม หยอนออก นกหมีน กินหมีมา เหมมาไฟ ให้นักเรียนฝึกอ่านเป็นคำจนคล่อง

6. ให้นักเรียนคัดลอกคำจากบัตรคำภาพการ์ตูนตั้งแต่คำว่า หยี้ จนถึงคำว่า เหมมาไฟ ลงสมุด

ขั้นสรุป

ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปการผันวรรณยุกต์คำอักษรสูงนำอักษรต่ำมีตัวสะกด ที่ถูกต้องอีกครั้งหนึ่ง

สื่อการเรียนการสอน

1. บัตรคำภาพการ์ตูน คำในบทเรียนที่มีอักษรสูงนำอักษรต่ำมีตัวสะกด
2. ป้ายนิเทศภาพการ์ตูน ประกอบบัตรคำ

การวัดและประเมินผล**สังเกต**

- การฝึกสะกดคำของนักเรียน
- การอ่านคำของนักเรียน

ตรวจผลงาน

- ความถูกต้องในการเขียนคำ

กลุ่มทดลองที่ 1
แผนการสอนที่ 6 บทที่ 5 วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เวลา 3 คาบ
เรื่อง ก้องจอมกิน

สาระสำคัญ

การอ่านออกเสียงที่ถูกต้อง จะช่วยให้พูดคำได้ถูกต้อง และสื่อความหมายได้ชัดเจน

จุดประสงค์

1. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงบทเรียนเรื่อง ก้องจอมกิน ได้อย่างถูกต้อง ชัดเจน และคล่องแคล่ว
2. นักเรียนสามารถปฏิบัติตนในการอ่านออกเสียงได้อย่างถูกต้อง

เนื้อหา

เนื้อเรื่องจากบทเรียนเรื่อง ก้องจอมกิน

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

ครูแสดงบัตรคำภาพการ์ตูน คำใหม่ในบทเรียนให้นักเรียนอ่านทบทวน

ขั้นสอน

1. ครูให้นักเรียนเปิดหนังสือเรียน พร้อมกับให้นักเรียนฟังครูอ่านออกเสียงเรื่อง ก้องจอมกิน ตอนใดตอนหนึ่งให้นักเรียนฟังเป็นตัวอย่าง โดยครูบอกให้นักเรียนได้สังเกตการเว้นวรรคตอนการอ่าน การออกเสียงควบกล้ำ ร ล ว
2. ให้นักเรียนฝึกอ่านออกเสียงกับครู โดยให้นักเรียนคัดลอกข้อความตอนใดตอนหนึ่งจากเรื่องที่นักเรียนชอบลงสมุดแล้วมาอ่านให้ครูฟังเป็นรายบุคคล
3. ครูให้นักเรียนที่ยังไม่ได้อ่านกับครูได้จับคู่ฝึกการอ่านกับเพื่อนนักเรียนที่อ่านกับครูผ่านแล้วก่อนจะมาอ่านจริงกับครู

ขั้นสรุป

ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปถึงหลักการอ่านออกเสียงที่ถูกต้อง นับตั้งแต่การสะกดคำ การเว้นวรรคตอน การออกเสียงคำควบกล้ำ

สื่อการเรียนรู้การสอน

1. บัตรคำภาพการ์ตูน คำใหม่ในบทเรียน
2. เนื้อหาในหนังสือเรียนเรื่อง ก้องจอมกิน

การวัดและประเมินผล

สังเกต

- ความถูกต้องในการอ่านออกเสียง
- ความถูกต้องในการเว้นวรรคตอนการอ่าน
- ความถูกต้องในการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ

ตรวจผลงาน

- ความถูกต้องในการเขียนคำและข้อความ

กลุ่มทดลองที่ 1

แผนการสอนที่ 7 บทที่ 5 วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เวลา 3 คาบ
เรื่อง ก้องจอมกิน

สาระสำคัญ

การแต่งประโยคได้ถูกต้อง จะช่วยให้สื่อสารกับผู้อื่นโดยความเข้าใจตรงกัน

จุดประสงค์

เมื่อกำหนดคำมาให้ นักเรียนสามารถแต่งประโยคจากคำดังกล่าวได้

เนื้อหา

การแต่งประโยคจากคำ ต้อน ถลอก เบิด ผุง เล้า เสียหาย ขยัน สวน เขี่ยบย่ำ
ปล่อย อิ่ม ช้วน

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

ครูนำบัตรคำภาพการตูน คำใหม่ในบทเรียนให้นักเรียนฝึกอ่านออกเสียงคำ และ
ซักถามความหมายของคำต่าง ๆ

ขั้นสอน

1. ครูแบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็นกลุ่ม กลุ่ม 5-6 คน
2. ครูนำป้ายนิเทศประกอบภาพการตูน ที่เป็นเหตุการณ์ในเรื่องก้องจอมกิน ให้
นักเรียนทุกกลุ่มดู
3. แจกบัตรคำภาพการตูน ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องราวบนป้ายนิเทศให้นักเรียนทุก
กลุ่ม กลุ่มละ 5 คำ พร้อมกับแจกกระดาษสำหรับเขียนเรื่องให้ทุกกลุ่ม
4. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันแต่งประโยคจากบัตรคำที่กลุ่มของตนได้รับ โดย
นักเรียนต้องแต่งประโยคให้เป็นเรื่องราวสอดคล้องกับเรื่องราวบนป้ายนิเทศ
5. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มนำผลงานของกลุ่มไปติดไว้บนกระดานดำและส่งตัวแทน
ออกมาอ่านเรื่องราวที่กลุ่มตนเองแต่งให้เพื่อน ๆ ในชั้นฟัง และให้เพื่อนกลุ่มอื่น ๆ ช่วยกันแนะนำ
แก้ไขข้อบกพร่องจนครบทุกกลุ่ม

6. ครูเขียนเรื่องราวที่แต่ละกลุ่มแต่งบนกระดานดำ แล้วให้นักเรียนคัดเรื่องราวต่าง ๆ ลงสมุด

ขั้นสรุป

ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปหลักการแต่งประโยคที่ถูกต้อง

สื่อการเรียนการสอน

1. บัตรคำภาพการ์ตูน คำใหม่ในบทเรียน
2. ป้ายนิเทศประกอบภาพการ์ตูน ที่เป็นเหตุการณ์ในเรื่องก้องจอมกิน

การวัดและประเมินผล

1. สังเกต
 - การทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม
2. ตรวจผลงาน
 - ความถูกต้องในการแต่งประโยคจากบัตรคำ
 - ความถูกต้องในการเขียนคำ

กลุ่มทดลองที่ 1

แผนการสอนที่ 8 บทที่ 5 วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เวลา 3 คาบ

เรื่อง ก้องจอมกิน

สาระสำคัญ

การเขียนคำได้ถูกต้องจะสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจได้ตรงกัน

จุดประสงค์

เมื่อกำหนดพยัญชนะต้นให้ นักเรียนสามารถเขียนคำที่ขึ้นต้นด้วยพยัญชนะดังกล่าวได้

เนื้อหา

เกมแข่งขันการเขียนคำ

ขนม ชนัด ชนาน ชนุน แชนง ชมวด ชมุก ชมัว ชมี ชมัน

ชยะ ชยา ชย่า ชยัน ชยาย ชยาด ชนวน ไจน จลาด

จลาม จลอง เจลย เจลิ้ม จวี จวัด เจวียน ถนณ ถนอม

ถนัด ถลา ไถล ถล้า ถลอก ถวาย ถลัน ถलग ถลน

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

ครูสนทนากับนักเรียนถึงการปฏิบัติตนที่ถูกต้องในการเล่นเกม และประโยชน์ที่ได้รับจากการเล่นเกมว่ามีอะไรบ้าง และตกลงกับนักเรียนว่าเมื่อเราเล่นเกมแล้วเราจะปฏิบัติตามกติกาอย่างเคร่งครัด

ขั้นสอน

1. ครูแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 5-6 คน แล้วแจกกระดาษสำหรับให้นักเรียนเขียนคำกลุ่มละ 1 แผ่น
2. ครูให้นักเรียนทุกกลุ่มเปิดหนังสือเรียนในบทที่ 5 พร้อมกับให้สำรวจคำที่เป็นอักษรนำ โดยให้เวลา 10 นาที เมื่อหมดเวลาแล้วให้ทุกกลุ่มปิดหนังสือ

3. ครูกำหนดคำขึ้นต้นให้นักเรียนเป็นชุด ดังนี้ ขน- ชม- ขย- จล- จว- ถน- ถล- ถว- แล้วให้แต่ละกลุ่มเขียนคำชุดละ 5 นาที ตามลำดับโดยพยายามเขียนคำที่มีความหมายให้ได้มากที่สุด

4. เมื่อเขียนครบทุกชุดทุกกลุ่มแล้วให้แต่ละกลุ่มนำผลงานมาส่งครู

5. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มเขียนผลงานของกลุ่มลงบนกระดานดำ แล้วให้นักเรียนอ่าน และคัดลอกคำต่าง ๆ ลงสมุด

6. ครูตรวจให้คะแนนคำละ 1 คะแนน แล้วเรียงลำดับที่ของแต่ละกลุ่มตามลำดับคะแนน

ขั้นสรุป

ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปถึงประโยชน์ที่ได้รับจากการเล่นเกม และการปฏิบัติตนที่ถูกต้องในการเล่นเกม

สื่อการเรียนการสอน

1. กระดาษสำหรับเขียนคำ กลุ่มละ 1 แผ่น
2. เกมแข่งขันเขียนคำ

การวัดและประเมินผล

1. สังเกต
 - การเล่นเกมตามกติกา
 - ความถูกต้องในการอ่านคำ
2. ตรวจผลงาน
 - ความถูกต้องในการเขียนคำ

กลุ่มทดลองที่ 1
แผนการสอนที่ 9 บทที่ 5 วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เวลา 3 คาบ
เรื่อง ก้องจอมกิน

สาระสำคัญ

การแต่งเรื่องจากภาพจะเป็นการฝึกให้นักเรียนได้ใช้จินตนาการทางด้านภาษา เพื่อถ่ายทอดให้ผู้อื่นเข้าใจได้

จุดประสงค์

เมื่อกำหนดภาพให้นักเรียน นักเรียนสามารถแต่งเรื่องตามภาพที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง

เนื้อหา

การแต่งเรื่องจากภาพการช่วยเหลือกันในการทำงาน

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

ครูให้นักเรียนดูตัวอย่างการแต่งเรื่องจากภาพ และสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับวิธีการทำว่าทำอย่างไร และนักเรียนอยากทำหรือไม่

ขั้นสอน

1. ครูแสดงภาพให้นักเรียนดูทั่วทั้งชั้น พร้อมกับให้นักเรียนช่วยกันแต่งเรื่องจากภาพนั้นทีละคน โดยให้นักเรียนแต่งคนละประโยคและแต่งต่อกันไปจนครบทั้งชั้น
2. สนทนากับนักเรียนว่าที่นักเรียนช่วยกันแต่งมานั้น เราควรตั้งชื่อเรื่องทั้งหมดนี้ว่าอย่างไร
3. ครูให้นักเรียนแต่งเรื่องจากภาพที่ครูนำมานั้น พร้อมกับตั้งชื่อเรื่องที่นักเรียนแต่งด้วย
4. ให้นักเรียนนำผลงานมาส่งครู
5. ครูคัดเลือกผลงานของนักเรียนที่น่าสนใจ ให้เขียนลงบนกระดานดำเพื่อให้อ่านพร้อมกันทั้งชั้น พร้อมทั้งบอกถึงข้อดี ข้อบกพร่องของการแต่งเรื่องนั้น ๆ

ขั้นสรุป

ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปประโยชน์ที่ได้รับจากการแต่งเรื่องจากภาพ
สื่อการเรียนรู้การสอน

1. ตัวอย่างเรื่องที่แต่งจากภาพ
2. รูปภาพสำหรับให้นักเรียนแต่งเรื่อง

การวัดและประเมินผล

สังเกต

- สังเกตการแต่งเรื่องปากเปล่าของนักเรียน
- ความถูกต้องในการอ่านเรื่องของนักเรียน

ตรวจความถูกต้องในการแต่งเรื่องจากภาพของนักเรียน

แผนการสอนกลุ่มทดลองที่ 2

กลุ่มทดลองที่ 2
แผนการสอนที่ 1 บทที่ 4 วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เวลา 3 คาบ
เรื่อง สองพี่น้อง

สาระสำคัญ

การฟังที่ดีและชัดเจนจะช่วยให้สามารถสรุปสาระ ใจความสำคัญของเรื่อง และถ่ายทอดสาระสำคัญของเรื่องให้ผู้อื่นทราบได้อย่างถูกต้อง

จุดประสงค์

1. เมื่อได้ฟังเรื่องจากบทเรียน นักเรียนสามารถตอบคำถามจากเรื่องได้อย่างถูกต้อง
2. เมื่อได้ฟังเรื่องจากบทเรียน นักเรียนสามารถเล่าถ่ายทอดสาระสำคัญของเรื่องให้ผู้อื่นทราบได้อย่างถูกต้อง

เนื้อหา

- บทเรียนเรื่อง สองพี่น้อง

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

ครูให้นักเรียนดูภาพในหนังสือเรียน และร่วมกันสนทนาเกี่ยวกับภาพในหนังสือว่ามีภาพเกี่ยวกับอะไรบ้าง

ขั้นสอน

1. ครูอ่านเนื้อเรื่องจากบทเรียนให้นักเรียนฟัง ให้นักเรียนดูรูปคำต่าง ๆ ตามที่ครูอ่าน
2. ครูซักถามถึงเหตุการณ์ต่าง ๆ ในเรื่อง เช่น
 - แม่ของขอดไปซื้อของที่ไหน
 - น้องหนูสวมเสื้อกันหนาวสีอะไร
 - หมาของน้องหนูชื่ออะไร

- ทำไมยอดไม้ให้น้องหนูไปหายายคนเดียว

ฯลฯ

3. ครูให้นักเรียนช่วยกันเล่าเรื่องซ้ำซ้ำ ๆ ถ้านักเรียนติดขัดช่วงใด ครูใช้คำถามนำให้นักเรียนสามารถเล่าเรื่องต่อไปได้

4. ครูนำป้ายนิเทศภาพเหมือนจริงที่เป็นรูปภาพเกี่ยวกับเหตุการณ์ต่าง ๆ ในเรื่องให้นักเรียนดู แล้วให้นักเรียนช่วยกันแต่งประโยค หรือกลุ่มคำให้เหมาะสมตามเหตุการณ์นั้น ๆ ครูเขียนประโยคหรือข้อความที่นักเรียนแต่งลงบนกระดานดำ

5. ให้นักเรียนฝึกอ่านประโยคหรือกลุ่มคำที่เขียนบนกระดานดำ

6. ให้นักเรียนคัดลอกประโยค หรือกลุ่มคำจากบนกระดานดำลงสมุด แล้วให้เลือกประโยคหรือกลุ่มคำที่นักเรียนชอบมา 1 ประโยค หรือ 1 กลุ่มคำ แล้วให้นักเรียนวาดภาพประกอบประโยคหรือกลุ่มคำนั้น ๆ

ขั้นสรุป

ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปสาระสำคัญของเรื่อง โดยการช่วยกันเล่าซ้ำอีกครั้ง

สื่อการเรียนการสอน

1. เนื้อเรื่องบทที่ 4 เรื่อง สองพี่น้อง
2. ป้ายนิเทศภาพเหมือนจริง ที่เป็นภาพเหตุการณ์ต่าง ๆ ในเรื่อง

การวัดและประเมินผล

1. สังเกต
 - การตอบคำถามของนักเรียน
 - การเล่าเรื่องซ้ำ
 - การอ่านประโยคหรือกลุ่มคำ
2. ตรวจผลงาน
 - การเขียนประโยค หรือกลุ่มคำ
 - การวาดภาพประกอบประโยค หรือกลุ่มคำ

กลุ่มทดลองที่ 2
แผนการสอนที่ 2 บทที่ 4 วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เวลา 3 คาบ
เรื่อง สองพี่น้อง

สาระสำคัญ

การสะกดคำเป็นพื้นฐานที่สำคัญในการเขียนคำ ช่วยให้สามารถอ่านและเขียนคำได้อย่างถูกต้อง

จุดประสงค์

เมื่อกำหนดคำยากในบทเรียนให้ นักเรียนสามารถเขียนคำยากเหล่านั้นได้อย่างถูกต้อง ตามหลักการสะกดคำในภาษาไทย

เนื้อหา

การสร้างประสบการณ์การสะกดคำจากบทเรียน

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

ครูให้นักเรียนอ่านจากในหนังสือเรียนแล้วบอกให้นักเรียนทราบว่า มีคำอะไรบ้างที่นักเรียนยังไม่ทราบความหมาย และยังไม่สามารถเขียนสะกดได้

ขั้นสอน

1. ครูแสดงป้ายนิเทศบัตรคำใหม่ประกอบภาพเหมือนจริงให้นักเรียนดู ลงให้นักเรียนอ่านทีละคำ คำใดไม่ถูกต้องครูอ่านให้นักเรียนฟัง และให้นักเรียนอ่านตาม
2. ครูให้นักเรียนสังเกตทิศทางคำท้ายของแต่ละคำว่าออกเสียงพยัญชนะใดเป็นตัวสะกด
3. ครูแสดงป้ายนิเทศบัตรคำประกอบภาพเหมือนจริงให้นักเรียนช่วยกันอ่านทีละคำ แล้วให้นักเรียนบอกด้วยว่ามีพยัญชนะใดเป็นตัวสะกด และอยู่ในมาตราตัวสะกดแม่อะไร เช่น กุหลาบ มี“บ” เป็นตัวสะกด อยู่ในมาตราตัวสะกดแม่ “กบ” เป็นต้น

4. ให้นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมเช่นเดียวกับข้อ 4 จนครบทุกคำในบทเรียน
5. ครูและนักเรียนร่วมกันหาคำศัพท์ที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ในที่นี้ได้แก่คำว่า “สุข” และ “อากาศ”
6. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปเป็นกฎเกณฑ์ว่า “ข” สะกดให้อ่านออกเสียงเหมือน “ก” สะกด และ “ศ” สะกดออกเสียงเหมือน “ค” สะกด
7. ครูแสดงบัตรคำภาพเหมือนจริงมาตราตัวสะกดแม่ กก กค กบ ให้นักเรียนดู แล้วให้นักเรียนเขียนสะกดคำที่ละคำ

ขั้นสรุป

ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปหลักการสะกดคำที่ถูกต้อง

สื่อการเรียนการสอน

1. ป้ายนิเทศบัตรคำใหม่
2. ป้ายนิเทศบัตรคำภาพเหมือนจริงคำใหม่

การวัดและประเมินผล

1. สังเกต
 - การสะกดคำปากเปล่า
 - การออกเสียงคำต่าง ๆ
 - การตอบคำถาม
2. ตรวจผลงาน
 - การเขียนสะกดคำของนักเรียน

กลุ่มทดลองที่ 2
แผนการสอนที่ 3 บทที่ 4 วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เวลา 3 คาบ
เรื่อง สองพี่น้อง

สาระสำคัญ

การสะกดคำเป็นพื้นฐานสำคัญในการเขียนคำ ช่วยให้สามารถอ่านและเขียนคำได้ถูกต้อง

จุดประสงค์

เมื่อกำหนดคำยากในบทเรียนให้ นักเรียนสามารถเขียนคำยากเหล่านั้นได้อย่างถูกต้อง ตามหลักเกณฑ์การสะกดคำในภาษาไทย

เนื้อหา

คำว่า หมึก หนาว หมวก หมอก หมอบ หมาก หมอน

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

ครูอ่านคำในบทเรียนที่มี “ห” เป็นอักษรนำ และมีตัวสะกดให้นักเรียนฟัง พร้อมกับให้นักเรียนอ่านตามครู และดูรูปคำประกอบจากหนังสือเรียน

ขั้นสอน

1. ครูให้นักเรียนดูป้ายนิเทศบัตรคำภาพเหมือนจริง คำว่า หมวก หมอน หมอบ หนาว บัตรคำจะขีดเส้นใต้ไว้ที่พยัญชนะ “ห” นำ แล้วให้นักเรียนออกเสียงตามครู ดังนี้

หม - หมอ หน - หนอ

2. ครูแสดงบัตรคำที่มี “ห” นำและมีตัวสะกดให้นักเรียนฝึกสะกดคำตามครู
จนคล่องดังนี้

หมอน อ่านว่า หม - ออ - นอ - หมอน

หมวก อ่านว่า หม - อัว - กอ - หมวก

หมอบ อ่านว่า หม - ออ - บอ - หมอบ

หนาว อ่านว่า หน - อา - วอ - หนาว

3. ครูแสดงบัตรคำที่มี “ห” นำและมีตัวสะกด แล้วให้นักเรียนฝึกสะกดคำ
4. ครูแสดงบัตรคำที่มี “ห” นำและมีตัวสะกด ให้นักเรียนฝึกอ่านเองจนคล่อง
5. ให้นักเรียนเขียนคำที่มี “ห” นำและมีตัวสะกดตามที่ครูอ่าน

ขั้นสรุป

ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปหลักการสะกดคำที่มี “ห” นำและมีตัวสะกด

สื่อการเรียนรู้การสอน

ป้ายนิเทศบัตรคำภาพเหมือนจริงของคำใหม่ในบทเรียน

การวัดและประเมินผล

สังเกต

- การฝึกสะกดคำของนักเรียน
- การอ่านคำที่มี “ห” นำ และมีตัวสะกด

ตรวจผลงาน

- ความถูกต้องในการเขียนคำตามครูอ่าน

กลุ่มทดลองที่ 2
แผนการสอนที่ 4 บทที่ 4 วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เวลา 3 คาบ
เรื่อง สองพี่น้อง

สาระสำคัญ

การอ่านในใจเป็นทักษะการอ่านอย่างหนึ่งที่ช่วยให้อ่านหนังสือได้อย่างรวดเร็ว และเก็บใจความสำคัญของเรื่องได้ชัดเจน ถูกต้อง

จุดประสงค์

1. เมื่อกำหนดเนื้อเรื่องให้ นักเรียนสามารถอ่านในใจเพื่อจับใจความสำคัญของเรื่องได้
2. เมื่อได้อ่านในใจเนื้อเรื่องแล้ว นักเรียนสามารถตอบคำถามจากเนื้อเรื่องได้ทีอ่านได้

เนื้อหา

เนื้อเรื่องในบทเรียนที่ 4

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

ทบทวนการสะกดคำยากที่ได้เรียนไปแล้วโดยให้นักเรียนดูบัตรคำ แล้วให้นักเรียนอ่านออกเสียงตามบัตรคำ จนครบทุกคำ

ขั้นสอน

1. ครูแสดงป้ายนิเทศที่เขียนคำถามให้นักเรียนอ่าน เพื่อเตรียมหาคำตอบจากการอ่านในใจ ดังนี้
 - แม่ของยอดไปชื่อของที่ไหน
 - น้องหนูทำไมจึงกลัวมดกันหนา
 - ยายเป็นอะไรกับแม่
2. ครูตกลงกับนักเรียนถึงระยะเวลาที่ใช้ในการอ่านในใจเรื่อง สองพี่น้อง แล้วให้นักเรียนเริ่มอ่าน

3. เมื่อนักเรียนอ่านบทเรียนจบแล้ว ครูใช้คำถามต่าง ๆ ถามเพื่อให้นักเรียนตอบปากเปล่า

4. ให้นักเรียนเขียนคำตอบจากการตอบปากเปล่า ลงบนกระดานดำ ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มอ่านประโยคจากกระดานดำ

5. ครูและนักเรียนช่วยกันแก้ประโยคบนกระดานดำให้ถูกต้อง

6. ให้นักเรียนคัดลอกประโยคจากกระดานดำลงสมุด

ขั้นสรุป

ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปสาระสำคัญของเรื่องอีกครั้งหนึ่งว่า จากเรื่องมีใครบ้าง แต่ละคนทำอะไร ทำที่ไหน กับใคร และผลเป็นอย่างไร

สื่อการเรียนการสอน

1. ป้ายนิเทศบัตรคำภาพเหมือนจริง คำยากในบทเรียน
2. ป้ายนิเทศบัตรคำถามจากเนื้อเรื่อง

การวัดและประเมินผล

1. สังเกต
 - การอ่านออกเสียงคำในบทเรียน
 - การตอบคำถามจากเรื่อง
2. ตรวจผลงาน
 - ความถูกต้องในการเขียนคำตอบบนกระดานดำ
 - ความถูกต้องในการคัดลอกข้อความลงสมุด

กลุ่มทดลองที่ 2
แผนการสอนที่ 5 บทที่ 4 วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เวลา 3 คาบ
เรื่อง สองพี่น้อง

สาระสำคัญ

การสะกดคำเป็นการฝึกทักษะเพื่อจะช่วยให้สามารถอ่านและเขียนคำต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง

จุดประสงค์

1. เมื่อกำหนดคำในบทเรียนให้ นักเรียนสามารถอ่านสะกดคำในบทเรียนได้
2. เมื่อกำหนดคำในบทเรียนให้ นักเรียนสามารถแจกลูกคำในบทเรียนได้

เนื้อหา

การอ่านสะกดคำในมาตราตัวสะกดแม่ กก กด กบ จากบทเรียน ได้แก่คำว่า
จาก ปัก ตี๊ก ลูก เด็ก เสก แหก แจก ตก โยก โลก ฟอก คอก
เรือก เมือก เลือก พัด บาด ขาด บิด ผุด พุด ชูด
เข็ด แผด ลด โสด กอด จอด เกิด เขียด เลือก นับ คาบ รียบ
ทึบ ทูบ ลูบ เจ็บ เล็บ แสบ จบ โอบ ดอบ สอบ เรียบ เทียบ เกือบ

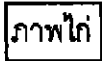
กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

ครูทบทวนเรื่องมาตราตัวสะกดในมาตราตัวสะกดแม่ต่าง ๆ โดยการซักถามว่า
มาตราตัวสะกดของภาษาไทยมีทั้งหมดกี่มาตราตัวสะกด

ขั้นสอน

1. ครูให้นักเรียนดูป้ายนิเทศบัตรคำมาตราตัวสะกดแม่ กก กด และกบ ให้นักเรียนฝึกสะกดคำ และให้นักเรียนนำภาพเหมือนจริงที่เป็นมาตราตัวสะกดไปติดให้ถูกต้องตาม
มาตราตัวสะกด เช่น

กัก สะกดว่า ก-อะ-ก-กัก	
กัก สะกดว่า ก-อะ-ค-กัก	
จับ สะกดว่า จ-อะ-บ-จับ	

2. ให้นักเรียนเล่นเกมการแข่งขันแยกมาตราตัวสะกดแม่ กก กต และกบ โดยแบ่งนักเรียนเป็น 2 กลุ่ม แต่ละกลุ่มจะมีบัตรคำในมาตราตัวสะกดแม่ต่าง ๆ ให้แต่ละกลุ่มแข่งขันกันแยกคำต่าง ๆ ให้อยู่ในมาตราตัวสะกดในแม่เดียวกัน แล้วบอกด้วยว่า ในแต่ละมาตราตัวสะกดมีคำอะไรบ้าง

3. ให้นักเรียนช่วยกันตรวจผลงานของเพื่อนว่าที่เพื่อนทำนั้นถูกต้องหรือไม่ ถ้าไม่ถูกต้อง ที่ถูกต้องควรเป็นอย่างไร

4. ให้นักเรียนฝึกอ่านสะกดคำต่าง ๆ ในแต่ละมาตราตัวสะกด

ขั้นสรุป

ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปการอ่านสะกดคำในมาตราตัวสะกดแม่ กก กต และกบ อีกครั้งหนึ่ง

สื่อการเรียนรู้การสอน

1. ป้ายนิเทศบัตรคำ ในมาตราตัวสะกดแม่ กก กต และกบ
2. บัตรคำที่อยู่ในมาตราตัวสะกดแม่ กก กต และกบ
3. บัตรภาพมาตราตัวสะกดแม่ กก กต และกบ

การวัดและประเมินผล

สังเกต

- การอ่านสะกดคำและแจกลูกคำในมาตราตัวสะกดแม่ต่าง ๆ
- การร่วมกิจกรรมการแยกคำตามมาตราตัวสะกด

กลุ่มทดลองที่ 2

แผนการสอนที่ 6 บทที่ 4 วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เวลา 3 คาบ
เรื่อง สองพี่น้อง

สาระสำคัญ

การอ่านคำที่มี “ห” นำ เป็นการอ่านอักษรนำ ถ้าอ่านถูกต้องจะทำให้สื่อความหมายแล้ว
ผู้ฟังเข้าใจ

จุดประสงค์

เมื่อกำหนดคำที่มี “ห” นำและมีตัวสะกดให้ นักเรียนสามารถอ่านคำเหล่านั้นได้

เนื้อหา

คำที่มี “ห” นำ และมีตัวสะกด ได้แก่คำว่า

หงอน หงอย หงาย หงวก หนอน หนัง เหนียว เหน็บ หนับ หนวด
หมด หมอน หมด หมาก หมุน เหมือน หมายถึง หยด หยาบ หยิบ
หยุด หลง หลาย หลับ หลั่ง หวัด แหวน หรอก หญิง

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

ครูให้นักเรียนดูป้ายนิเทศภาพเหมือนจริงบัตรคำ คำว่า หงอก หญิง หัก หมวก
หยก หวาน หรอก หลอก ซึ่งขีดเส้นใต้ที่ หง หญิง หน หม หย หว หร และหล และถามนักเรียนว่า
พยัญชนะที่ขีดเส้นใต้อ่านออกเสียงอย่างไร นักเรียนทราบหรือไม่

ขั้นสอน

1. ครูอ่านออกเสียงคำดังกล่าว ให้นักเรียนอ่านออกเสียงตามครู พร้อมกับแสดง
บัตรคำประกอบ ดังนี้

หง-หงอ หญิง-หญิง หน-हन หม-หมอ

หย-หยอ หว-หวอ หร-หรอ หล-หลอ

2. ครูให้นักเรียนดูป้ายนิเทศภาพเหมือนจริงการฝึกสะกดคำที่มี “ห” นำ และมีตัว
สะกด ให้นักเรียนฝึกออกเสียงสะกดตามครู ดังนี้

หงอก อ่านว่า หง-ออ-กอ-หงอก

หญิง อ่านว่า หญ-อิง-งอ-หญิง

หนัก อ่านว่า หน-อะ-กอ-หนัก

หมวก อ่านว่า หม-ฮั้ว-กอ-หมวก

หยก อ่านว่า หย-โอะ-กอ-หยก

หวาน อ่านว่า หว-อา-นอ-หวาน

หรงก อ่านว่า หร-ออ-กอ-หรงก

หลอก อ่านว่า หล-ออ-กอ-หลอก

3. ให้นักเรียนฝึกอ่านคำที่มี “ห” นำ และมีตัวสะกดจากหนังสือเรียนจนคล่อง

4. ครูให้นักเรียนดูป้ายนิเทศภาพเหมือนจริงบัตรคำ คำว่า หมอน หม่อน หม้อน แล้วให้นักเรียนฝึกสะกดคำตามครู ดังนี้

หมอน อ่านว่า หม-อน-นอ-หมอน

หมอน-เอก-หม่อน

หมอน-โท-หม้อน

5. ให้นักเรียนดูป้ายนิเทศภาพเหมือนจริงบัตรคำ คำว่า หวาน หว่น หว้าน แล้วให้นักเรียนฝึกสะกดเอง

6. ให้นักเรียนฝึกอ่านและผันวรรณยุกต์จากหนังสือเรียน จากคำว่า หมอน จนถึงคำว่า หวาน

ขั้นสรุป

ครูและนักเรียนอ่านออกเสียงคำที่มี “ห” นำ และมีตัวสะกดพร้อมกันอีกครั้งหนึ่ง

สื่อการเรียนรู้การสอน

1. ป้ายนิเทศภาพเหมือนจริงบัตรคำ ที่มี “ห” นำ
2. บัตรคำการฝึกสะกดคำที่ขึ้นต้นด้วย หง หญ หน หม หย หว หร และหล
3. ป้ายนิเทศภาพเหมือนจริงบัตรคำการฝึกสะกดคำ ที่มี “ห” นำ และมีตัวสะกด
4. ป้ายนิเทศภาพเหมือนจริงการฝึกอ่าน และผันวรรณยุกต์

การวัดและประเมินผล

สังเกต

- ความถูกต้องในการอ่านออกเสียง
- ความถูกต้องในการอ่านสะกดคำ
- ความถูกต้องในการผันวรรณยุกต์

กลุ่มทดลองที่ 2
แผนการสอนที่ 7 บทที่ 4 วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เวลา 3 คาบ
เรื่อง สองพี่น้อง

สาระสำคัญ

การอ่านออกเสียงจะต้องฝึกจึงจะเกิดทักษะ และการอ่านออกเสียงถูกต้องจะสื่อความหมายได้ถูกต้อง

จุดประสงค์

นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงบทเรียนเรื่องสองพี่น้องได้อย่างถูกต้อง

เนื้อหา

เนื้อเรื่องจากบทเรียนเรื่องสองพี่น้อง

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

ครูทบทวนคำใหม่ในบทเรียนทั้งหมด ตั้งแต่คำว่า กุหลาบ จนถึงคำว่า อากาศ โดยครูแสดงบัตรคำที่เป็นภาพเหมือนจริงให้นักเรียนดู ให้นักเรียนอ่านออกเสียงตามครู พร้อมกับซักถามความหมายของคำแต่ละคำว่ามีหมายถึงอะไร และนำบัตรคำเหล่านั้นไปติดไว้บนป้ายนิเทศ

ขั้นสอน

1. ครูให้นักเรียนฝึกอ่านคำต่าง ๆ จากป้ายนิเทศบัตรคำภาพการ์ตูนโดยฝึก ดังนี้
 - ครูชี้บัตรคำ ให้นักเรียนอ่านออกเสียงพร้อมกันทั้งชั้น
 - ครูชี้บัตรคำ ให้นักเรียนอ่านเป็นรายบุคคล
 - ให้นักเรียนชี้บัตรคำ แล้วเรียกให้เพื่อนตอบ
2. ครูอ่านออกเสียงเนื้อเรื่องเป็นตัวอย่างให้นักเรียนฟัง และอ่านตาม โดยครูเน้นในเรื่อง การแบ่งวรรคตอน และการออกเสียงให้ถูกต้องตามอักขรวิธี

3. ให้นักเรียนฝึกอ่านเนื้อเรื่องโดย

- ให้นักเรียนอ่านออกเสียงเป็นกลุ่ม
- จับฉลากอ่านเป็นรายบุคคล
- ให้นักเรียนจับคู่กันอ่าน โดยให้เด็กเก่งช่วยเหลือเด็กอ่อน

4. ให้นักเรียนได้มาทดสอบการอ่านกับครูเป็นกลุ่ม

5. คำไหนที่นักเรียนอ่านไม่ได้ ครูให้นักเรียนคัดลอกคำนั้นๆ ลงสมุด 3 จบ แล้วมาอ่านให้ครูฟังอีกครั้งหนึ่ง

ขั้นสรุป

ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปหลักการอ่านออกเสียงที่ถูกต้องอีกครั้งหนึ่ง

สื่อการเรียนรู้การสอน

1. บัตรคำภาพเหมือนจริง คำใหม่ในบทเรียน
2. เนื้อเรื่องบทที่ 4 เรื่องสองพี่น้อง

การวัดและประเมินผล

สังเกต

- ความถูกต้องในการออกเสียงคำใหม่ในบทเรียน
- ความถูกต้องในการอ่านออกเสียงบทเรียนเป็นกลุ่ม
- ความถูกต้องในการอ่านแก้ไขคำที่นักเรียนอ่านผิด

ตรวจผลงาน

- ความถูกต้องในการเขียนแก้คำที่นักเรียนอ่านผิด

กลุ่มทดลองที่ 2
แผนการสอนที่ 8 บทที่ 4 วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เวลา 3 คาบ
เรื่อง สองพี่น้อง

สาระสำคัญ

การแต่งประโยคเป็นการใช้ภาษาในการสื่อสาร ที่ให้ผู้รับได้มีความเข้าใจชัดเจนมากขึ้น

จุดประสงค์

นักเรียนสามารถแต่งประโยคจากคำที่ครูกำหนดให้ได้

เนื้อหา

การแต่งประโยคสั้น ๆ จากคำต่อไปนี้คือ เย็น หมวก ฝาก หลอกหลวง หลัง รุ่ง หนาว
สวย หนา หวาน

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

ครูนำบัตรคำภาพเหมือนจริงที่เป็นคำใหม่ในบทเรียนมาให้นักเรียนอ่าน แล้วซัก
ถามนักเรียนว่า ถ้าต้องการจะนำคำเหล่านั้นมาแต่งประโยค จะแต่งเป็นประโยคอย่างไรได้บ้าง

ขั้นสอน

1. ครูแบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 5-6 คน แจกบัตรคำภาพเหมือนจริง
ที่เป็นคำใหม่ในบทเรียนให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม กลุ่มละ 5 คำ
2. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันแต่งประโยคจากคำที่กลุ่มได้รับ พร้อมทั้งวาด
ภาพแสดงความหมายตามประโยคนั้น ๆ
3. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มนำประโยคที่กลุ่มประกอบภาพมาอ่านให้เพื่อนฟัง ให้
เพื่อน ๆ ช่วยกันแนะนำ ปรับปรุง แก้ไข
4. ให้นักเรียนเขียนประโยคต่าง ๆ ที่กลุ่มแต่งบนกระดานดำแล้วให้นักเรียน
คัดลอกลงสมุด
5. ครูรวบรวมผลงานของนักเรียนแต่ละกลุ่มนำมาเียบรวมเล่มไว้ให้นักเรียนอ่าน
ในห้องเรียน

ขั้นสรุป

ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปหลักการแต่งประโยคที่ถูกต้องอีกครั้งหนึ่ง

สื่อการเรียนรู้การสอน

1. บัตรคำภาพเหมือนจริง คำใหม่ในบทเรียน
2. กระดาษสำหรับวาดภาพ
3. สี

การวัดและประเมินผล

1. สังเกต
 - การนำคำต่าง ๆ มาแต่งประโยค
 - การอ่านออกเสียงประโยค
2. ตรวจผลงาน
 - ความถูกต้องในการแต่งประโยคจากคำที่กำหนด
 - การแต่งประโยคและการวาดภาพประกอบประโยค
 - ความถูกต้องในการคัดประโยคลงสมุด

กลุ่มทดลองที่ 2
แผนการสอนที่ 9 บทที่ 4 วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เวลา 3 คาบ
เรื่อง สองพี่น้อง

สาระสำคัญ

การเล่นเกมหาภาษา จะช่วยฝึกความสามารถในการใช้คำต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง

จุดประสงค์

เมื่อกำหนดอักษรนำให้นักเรียนสามารถหาคำที่ขึ้นต้นด้วยอักษรนำตามที่กำหนดให้ได้

เนื้อหา

เกมหาคำ

พัฒนาทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน จากคำที่มี “ห” นำและมีความหมายในบทเรียนเรื่อง สองพี่น้อง

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

ครูทบทวนคำใหม่ในบทเรียนโดยแสดงบัตรคำที่เป็นภาพเหมือนจริงให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำจากบัตรคำนั้น

ขั้นสอน

1. ครูแบ่งนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่ม กลุ่มละ 5-6 คน
2. ครูแจกกระดาษให้นักเรียนกลุ่มละ 1 แผ่น ให้นักเรียนเขียนชื่อกลุ่มของตนเองบริเวณหัวกระดาษให้เรียบร้อย
3. ให้นักเรียนเตรียมคำที่จะเขียน โดยคำที่จะเขียนเป็นคำที่มี “ห” นำ ได้แก่ หง หนุ หน หม หย หว หล และหฺร โดยครูให้นักเรียนสังเกตคำที่มีลักษณะดังกล่าว จากหนังสือเรียน เป็นเวลา 10 นาที
4. ให้นักเรียนทุกกลุ่มปิดหนังสือ ครูกำหนดเวลาให้นักเรียนเขียนคำที่ใช้พยัญชนะดังกล่าวชุดละ 5 นาทีโดยให้เรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันเขียนคำให้ได้มากที่สุด

5. ให้แต่ละกลุ่มเขียนคำที่กลุ่มตนคิดได้ลงบนกระดานดำแล้วให้เพื่อนกลุ่มอื่น ๆ ตรวจสอบว่า แต่ละคำที่เขียนนั้นถูกต้องหรือไม่ ถ้าคำใดเขียนได้ถูกต้องจะได้คะแนนค่าละ 1 คะแนน กลุ่มใดได้คะแนนมากที่สุดจะเป็นฝ่ายชนะ
6. ให้นักเรียนช่วยกันอ่านคำบนกระดานดำทุกคำอย่างถูกต้อง

ขั้นสรุป

ครูให้นักเรียนช่วยกันสรุปประโยชน์ที่ได้จากการเล่นเกมว่า จะช่วยให้เราจำคำใหม่ในบทเรียน และเขียนคำเหล่านั้นได้อย่างถูกต้อง

สื่อการเรียนรู้การสอน

1. บัตรคำภาพเหมือนคำใหม่ในบทเรียน
2. กระดาษสำหรับแจกให้ทุกกลุ่มเขียน

การวัดและประเมินผล

1. สังเกต
 - การร่วมกิจกรรมการเล่นเกม
 - การทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม
 - การอ่านคำของนักเรียน
2. ตรวจความถูกต้องในการเขียนคำของนักเรียนแต่ละกลุ่ม

กลุ่มทดลองที่ 2
แผนการสอนที่ 10 บทที่ 4 วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เวลา 3 คาบ
เรื่อง สองพี่น้อง

สาระสำคัญ

การฝึกค้นหาข้อคิดที่ได้จากบทเรียนจะช่วยพัฒนาความสามารถทางการคิด และการใช้ภาษาได้ดีขึ้น

จุดประสงค์

เมื่อกำหนดหัวข้อเรื่องให้ นักเรียนสามารถหาข้อคิดจากหัวข้อเรื่องที่ครูกำหนดให้ได้

เนื้อหา

วิเคราะห์ข้อคิดที่ได้จากเรื่อง สองพี่น้อง

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับเนื้อเรื่องในบทเรียนที่ได้เรียนไปแล้วว่ามีเหตุการณ์อะไรที่น่าสนใจ และเหตุการณ์นั้นให้ข้อคิดอะไรกับนักเรียนบ้าง

ขั้นสอน

1. ครูแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 5-6 คน ให้นักเรียนดูป้ายนิเทศภาพการร่วมกันทำงานของหลาย ๆ บุคคล ให้นักเรียนฝึกคิดจากหัวข้อต่อไปนี้
 - จากป้ายนิเทศที่นักเรียนได้ดูนั้นเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร
 - หากนักเรียนได้ร่วมอยู่ในเหตุการณ์ตามภาพนั้น นักเรียนควรปฏิบัติต่อสมาชิกในกลุ่มของตนอย่างไร
 - นักเรียนควรปฏิบัติต่อครูประจำชั้น หรือครูในโรงเรียนของเราอย่างไร
2. ครูให้ตัวแทนแต่ละกลุ่มออกมารายงานผลหน้าชั้นเรียน
3. ให้นักเรียนทุกกลุ่มเขียนข้อคิดลงบนกระดานดำ และให้นักเรียนช่วยกันเพิ่มเติมในส่วนที่ยังไม่สมบูรณ์ของกลุ่มอื่น ๆ
4. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันอ่านข้อคิดทั้งหมดพร้อมกัน

5. ให้นักเรียนคัดลอกข้อคิดต่าง ๆ ลงสมุด

ขั้นสรุป

ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปข้อคิดและประโยชน์ที่ได้จากการคิดอีกครั้ง

สื่อการเรียนรู้การสอน

ป้ายนิเทศภาพเหมือนจริงที่เป็นเหตุการณ์การช่วยเหลือกันในการทำงาน

การวัดและประเมินผล

สังเกต

- การแสดงความคิดเห็น
- การทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม
- การรายงานผลหน้าชั้นเรียน
- ความถูกต้องในการอ่านข้อคิดของนักเรียน

ตรวจผลงาน

- ความถูกต้องในการเขียนข้อคิดต่าง ๆ

กลุ่มทดลองที่ 2

แผนการสอนที่ 1 บทที่ 5 วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เวลา 3 คาบ
เรื่อง ก้องจอมกิน

สาระสำคัญ

ทักษะการฟัง เป็นทักษะที่ช่วยสร้างประสบการณ์ทางภาษาให้ผู้เรียน ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจ
เรื่องที่ได้ฟัง และสามารถเล่าเรื่องถ่ายทอดความรู้ที่ได้จากเรื่องให้ผู้อื่นเข้าใจได้

จุดประสงค์

1. เมื่อนักเรียนได้ฟังเรื่องก้องจอมกินแล้ว นักเรียนสามารถเล่าเรื่องที่ตนได้ถูกต้อง
2. เมื่อนักเรียนได้ฟังเรื่องก้องจอมกินแล้ว นักเรียนสามารถตอบคำถามจากเรื่องได้ถูกต้อง

เนื้อหา

เนื้อเรื่องในบทที่ 5 เรื่องก้องจอมกิน

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

ครูให้นักเรียนดูป้ายนิเทศภาพเหมือนจริง ที่เป็นภาพเหตุการณ์ต่าง ๆ ในเรื่อง
ก้องจอมกิน แล้วสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับภาพเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่นักเรียนได้ดู

ขั้นสอน

1. ครูเล่าเรื่อง ก้องจอมกิน ให้นักเรียนฟัง แล้วให้นักเรียนตอบคำถามปากเปล่า
เพื่อจับประเด็นของเรื่อง เช่น

- ทำไมใคร ๆ จึงเรียกกันว่า ก้องจอมกิน
- ถ้ากินขนมหวานมาก ๆ จะทำให้เป็นอย่างไร
- หน้าที่ประจำวันของก้องคืออะไร
- แม่ทำอะไรไปถวายพระที่วัด
- พ่อแม่ของก้องมีลูกกี่คน
- ทำไมไม่เปิดจึงหนีออกจากเล่า

2. ครูให้นักเรียนช่วยกันเล่าเรื่องซ้ำ ถ้านักเรียนยังเล่าเรื่องไม่ได้ ครูใช้คำถามนำให้นักเรียนตอบคำถาม

3. ครูเขียนประโยคหรือข้อความที่นักเรียนเล่า หรือตอบคำถามบนกระดานดำ

4. ครูให้นักเรียนช่วยกันอ่านประโยค หรือข้อความที่ครูเขียนบนกระดานดำจน

คล่อง

5. ครูให้นักเรียนเขียนข้อความจากบนกระดานดำลงสมุด

6. แบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 5-6 คน ให้แต่ละกลุ่มช่วยกันวาดภาพประกอบข้อความจากบนกระดานดำ แล้วเขียนรวมเล่มตามลำดับเหตุการณ์ แล้วนำมาแลกเปลี่ยนกันตรวจ ให้แต่ละกลุ่มอ่านประโยคหรือข้อความนั้น ๆ จนคล่อง

ขั้นสรุป

ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปเนื้อเรื่องที่ช่วยกันเล่าอีกครั้งหนึ่ง

สื่อการเรียนรู้การสอน

1. บ้ายนิเทศภาพเหมือนจริง ที่เป็นภาพเหตุการณ์ต่าง ๆ ในเรื่อง
2. กระดาษสำหรับวาดภาพ

การวัดและประเมินผล

1. สังเกต

- การสนทนาได้ตอบเกี่ยวกับเนื้อเรื่องในบทเรียน
- การตอบคำถามของนักเรียน
- การอ่านประโยค หรือข้อความบนกระดานดำ

2. ตรวจผลงาน

- ความถูกต้องในการเขียนข้อความ
- การวาดภาพประกอบประโยค หรือข้อความบนกระดานดำ

กลุ่มทดลองที่ 2

แผนการสอนที่ 2 บทที่ 5 วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เวลา 3 คาบ
เรื่อง ก้องจอมกิน

สาระสำคัญ

การสะกดคำช่วยให้ทักษะ การอ่านและเขียนคำในภาษาไทยได้ถูกต้อง

จุดประสงค์

เมื่อกำหนดคำใหม่ในบทเรียนให้ นักเรียนสามารถสะกดคำเหล่านั้นได้

เนื้อหา

เขียนคำใหม่ในบทเรียนได้แก่คำว่า ขนุน ขยัน เขยก เช่า ครัว จังหวัด ต๋อน ถลอก ถวาย
เถลไถล แบ่ง ปล่อย เบ็ด ผุง เม็ดขนุน เรียก เล้า สวน สังขยา เสียหาย หน้าที่ เหนื่อย เขี้ยบบ้า
อ้วน อิ่ม เอรีดอรรอย

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

ครูนำภาพประกอบข้อความที่นักเรียนได้ทำไว้เป็นเล่ม มาให้นักเรียนช่วยกันเล่า
เรื่องซ้ำเพื่อเป็นการทบทวนอีกครั้ง

ขั้นสอน

1. ครูเขียนคำที่ขึ้นต้นด้วย ขณ-- ขน-- ขม-- ขย-- จน-- จล-- จว-- ถน-- ถม-- ถล--
ถว-- บนกระดานดำแล้วให้นักเรียนฝึกออกเสียงตามครู ดังนี้

ขณ--	ออกเสียง	ชะ--หนอ
ขน--	ออกเสียง	ชะ--หนอ
ขม--	ออกเสียง	ชะ--หมอ
ขย--	ออกเสียง	ชะ--หยอ
จณ--	ออกเสียง	จะ--หนอ
จล--	ออกเสียง	จะ--หลอ
จว--	ออกเสียง	จะ--หวอ

ณ-	ออกเสียง	นะ-หนอ
ณม-	ออกเสียง	นะ-หมอ
ณล-	ออกเสียง	นะ-หลอ
ณว-	ออกเสียง	นะ-หวอ

2. ครูเขียนคำ ขนุน ขณะ ขนม เขยก ถลอก บนกระดานดำ ให้นักเรียนฝึกอ่านออกเสียงตามครู ดังนี้

- ขนุน อ่านว่า ชะ-หนอ-อุ-นอ-ชะ-หนุน
- ขณะ อ่านว่า ชะ-หนอ-อะ-ชะ-หณะ
- ขนม อ่านว่า ชะ-หนอ-โอะ-มอ-ชะ-หนม
- เขยก อ่านว่า ชะ-หยอ-เอ-กอ-ชะ-เหยก
- ถลอก อ่านว่า นะ-หลอ-ออ-กอ-นะ-หลอก

3. ให้นักเรียนฝึกอ่านคำอื่นที่ครูเขียนบนกระดานดำ เช่นคำว่า ถวาย ปลอย หวัด ฯลฯ

- 4. ให้นักเรียนคัดลอกคำที่ครูเขียนบนกระดานดำลงสมุด
- 5. ให้นักเรียนฝึกอ่านคำพร้อม ๆ กันอีกครั้งหนึ่ง

ขั้นสรุป

ครูและนักเรียนช่วยกันอ่านคำพร้อม ๆ กันอีกครั้งหนึ่ง

สื่อการเรียนรู้การสอน

ภาพประกอบข้อความที่ทำไว้เป็นเล่ม

การวัดและประเมินผล

สังเกต

- การอ่านคำใหม่ในบทเรียน
- การฝึกสะกดคำในบทเรียน

ตรวจผลงาน

- ความถูกต้องในการคัดลอกคำต่าง ๆ

กลุ่มทดลองที่ 2

แผนการสอนที่ 3 บทที่ 5 วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เวลา 3 คาบ
เรื่อง ก้องจอมกิน

สาระสำคัญ

การอ่านในใจช่วยให้ผู้อ่านอ่านได้อย่างรวดเร็ว และจับในความสำคัญจากเรื่องที่อ่านได้อย่างถูกต้อง

จุดประสงค์

1. นักเรียนสามารถอ่านในใจเพื่อจับใจความสำคัญของเรื่องจากบทเรียนได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้ถูกต้อง

เนื้อหา

บทเรียนเรื่อง ก้องจอมกิน

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

ครูนำป้ายนิเทศภาพเหมือนจริงประกอบบัตรคำใหม่จากบทเรียน จำนวน 26 คำ ตั้งแต่คำว่า ขนุน จนถึงคำว่า เฮอร์ดย่อย นำมาให้นักเรียนอ่านและมีก้อออกเสียงตามครู พร้อมทั้งบอกความหมายคำที่นักเรียนไม่เข้าใจ

ขั้นสอน

1. ครูนำป้ายนิเทศประกอบภาพเหมือนจริง ของคำต่าง ๆ ในบทเรียนให้นักเรียนดู พร้อมทั้งชี้ให้นักเรียนเห็นด้วยว่า แต่ละคำมีความหมายอย่างไร
2. ครูนำป้ายนิเทศประกอบคำถามให้นักเรียนอ่านเพื่อเตรียมหาคำตอบจากการอ่านในใจ ดังนี้
 - เรื่องก้องจอมกินมีตัวละครกี่ตัว ใครบ้าง
 - ก้องมีหน้าที่อะไร
 - เมื่อพ่อไปต่างจังหวัดแม่ให้ก้องทำอะไร

- ทำไมท้องไม่เอาอาหารให้เปิดกิน

- เหตุใดหัวเข่าท้องจึงถลอก

3. ครูกำหนดเวลาให้นักเรียนอ่านในใจ แล้วตอบคำถามปากเปล่า

4. ให้นักเรียนเขียนคำตอบที่เพื่อนตอบบนกระดานดำ แล้วให้คัดลอกคำตอบ

ต่าง ๆ ลงสมุด

5. ให้นักเรียนช่วยกันสรุปใจความสำคัญของเรื่อง โดยให้ช่วยกันสรุปต่อ ๆ กันไปตามลำดับจนจบเรื่อง

ขั้นสรุป

ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปใจความสำคัญของเรื่องท้องจ่อมกิน

สื่อการเรียนการสอน

1. ป้ายนิเทศประกอบบัตรคำภาพเหมือนจริงคำใหม่ในบทเรียน
2. ป้ายนิเทศประกอบคำถามจากการอ่านในใจบทเรียน

การวัดและประเมินผล

สังเกต

- การอ่านออกเสียงคำใหม่
- การตอบคำถามปากเปล่า

ตรวจผลงาน

- ความถูกต้องในการคัดข้อความลงสมุด

กลุ่มทดลองที่ 2
แผนการสอนที่ 4 บทที่ 5 วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เวลา 3 คาบ
เรื่อง ก้องจอมกิน

สาระสำคัญ

การอ่านสะกดคำช่วยทำให้นักเรียนอ่านและการเขียนภาษาไทยได้ถูกต้อง

จุดประสงค์

1. เมื่อกำหนดคำในบทเรียนให้ นักเรียนสามารถอ่านสะกดคำได้ถูกต้อง
2. เมื่อกำหนดคำในบทเรียนให้ นักเรียนสามารถแจกลูกคำได้ถูกต้อง

เนื้อหา

การสะกดคำว่า ขนม ขนัด ขนาน ขนุน แขนง ขมวด ขมุก ขมัว ขมี ขมัน ขยะ ขยา
ขยำ ขยัน ขยาย ขยาด ขนวน ไฉน ฉลาด ฉลาม ฉลอง ฉลย ฉลิม จวี จวัด เจวียน ถนณ ถนอม
ถนัด ถลา ไถล ถลำ ถลอก ถลัน ถलग ถนวน ถวาย

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

ครูนำป้ายนิเทศภาพเหมือนจริงประกอบบัตรคำใหม่ในบทเรียนให้นักเรียนดู และ
ฝึกอ่านออกเสียงคำจากบัตรคำเหล่านั้นจนคล่อง พร้อมกับอธิบายความหมายของคำให้นักเรียน
ฟัง

ขั้นสอน

1. ครูนำบัตรคำประกอบภาพเหมือนจริงของคำเหล่านี้ให้นักเรียนดู ขนม ขมี
ขยาย ฉลอง จวี ถนณ ถลอก ถวาย
2. ครูให้นักเรียนฝึกสะกดคำตามครู ดังนี้

ขนม	อ่านว่า	อะ-หนอ-โอะ-มอ-อะ-หนม
ขมี	อ่านว่า	อะ-หมอ-อี-อะ-หมี
ขยาย	อ่านว่า	อะ-หยอ-อา-ดอ-อะ-หยาด
ฉลอง	อ่านว่า	อะ-หลอ-ออ-งอ-อะ-หลอง

จวี อ่านว่า อะ-หฺวอ-อี-อะ-หฺวี

ถนณ อ่านว่า อะ-หนอ-โอะ-นอ-อะ-หนน

ถลอก อ่านว่า อะ-หลอ-ออ-กอ-อะ-หลอก

ถวาย อ่านว่า อะ-หฺวอ-อา-ยอ-อะ-หฺวาย

3. ครูให้นักเรียนฝึกอ่านสะกดคำต่าง ๆ จนคล่อง

4. ครูนำบัตรคำภาพเหมือนจริงคำอื่น ๆ ให้นักเรียนดูพร้อมกับให้นักเรียนฝึกอ่านสะกดคำพร้อม ๆ กันทั้งชั้น ตั้งแต่คำว่า ขนม จนถึงคำว่า ถลก เช่น

ขย่ำ อ่านว่า อะ-หฺยอ-อ่ำ-อะ-หฺย่ำ

เจวียน อ่านว่า อะ-หฺวอ-เอียน-อะ-หฺเวียน

ถล่ำ อ่านว่า อะ-หลอ-อ่ำ-อะ-หล่ำ

ฯลฯ

5. ครูแสดงบัตรคำภาพเหมือนจริงตั้งแต่คำว่า ขนม จนถึง ถลก สลับกันให้นักเรียนฝึกอ่านสะกดคำต่าง ๆ จนคล่อง

6. ครูแสดงป้ายนิเทศบัตรคำภาพเหมือนจริงตั้งแต่คำว่า ขณะนี้ จนถึงคำว่า คำเฉลย ให้นักเรียนฝึกอ่านเป็นคำจนคล่อง

7. ให้นักเรียนเขียนคำต่าง ๆ ตั้งแต่คำว่า ขนม จนถึงคำว่า ถลก และคำว่า ขณะนี้ จนถึงคำว่า คำเฉลย ลงสมุด

ขั้นสรุป

ครูนำบัตรคำภาพเหมือนจริงคำต่าง ๆ ตั้งแต่คำว่า ขนม จนถึงคำว่า คำเฉลย ให้นักเรียนดูพร้อมกับอ่านนำและให้นักเรียนอ่านตามาอีกครั้งหนึ่ง

สื่อการเรียนการสอน

1. บัตรคำภาพเหมือนจริงคำต่าง ๆ ในบทเรียน
2. ป้ายนิเทศบัตรคำภาพเหมือนจริงคำใหม่ในบทเรียนแสดงการสะกดคำ

การวัดและประเมินผล

สังเกต

- การฝึกอ่านสะกดคำ
- การอ่านคำในบทเรียน

ตรวจผลงาน ความถูกต้องในการเขียนคำลงสมุด

กลุ่มทดลองที่ 2

แผนการสอนที่ 5 บทที่ 5 วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เวลา 3 คาบ
เรื่อง ก้องจอมกิน

สาระสำคัญ

การผันวรรณยุกต์ช่วยให้อ่านออกเสียงคำได้ถูกต้อง และช่วยให้ผู้ฟังเข้าใจความหมายของคำได้อย่างชัดเจน

จุดประสงค์

นักเรียนสามารถผันวรรณยุกต์คำที่มีอักษรสูงนำอักษรต่ำมีตัวสะกดได้ถูกต้อง

เนื้อหา

การผันวรรณยุกต์คำที่มีอักษรสูงนำอักษรต่ำมีตัวสะกดได้แก่คำว่า

ขยี้ - ขยี้ - ขยี้	ขยิม - ขยิม - ขยิม
ขย่ำ - ขย่ำ - ขย่ำ	ขยอน - ขยอน - ขยอน
ขยั่น - ขยั่น - ขยั่น	ขม่า - ขม่า - ขม่า
ขยุม - ขยุม - ขยุม	ขมิน - ขมิน - ขมิน

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

ครูแสดงบัตรคำภาพเหมือนจริงคำเหล่านี้ให้นักเรียนดู ขยี้ ขยี้ ขยี้ ให้นักเรียนอ่านออกเสียงตามครู และสนทนากับนักเรียนว่าเราจะอ่านออกเสียงคำเหล่านี้อย่างไร คำเหล่านี้เรียกว่า คำอักษรสูงนำอักษรต่ำ

ขั้นสอน

- ครูให้นักเรียนดูป้ายนิเทศภาพการ์ตูนประกอบบัตรคำต่าง ๆ ดังนี้
ขยี้ ขยี้ ขยี้ และ ขมิน ขมิน ขมิน

2. ให้นักเรียนฝึกอ่านออกเสียงตามครู ดังนี้

ขยี้	อ่านว่า	ชะ-หยอ-อี-ชะ-หยี้
ขยี้	อ่านว่า	ชะ-หยี้-เอก-ชะ-หยี้
ขยี้	อ่านว่า	ชะ-หยี้-โท-ชะ-หยี้
ขยี้	ขยี้	ขยี้
ขมิน	อ่านว่า	ชะ-หมอ-อี-นอ-ชะ-หมิน
ขมิน	อ่านว่า	ชะ-หมิน-เอก-ชะ-หมิน
ขมิน	อ่านว่า	ชะ-หมิน-โท-ชะ-หมิน
ขมิน	ขมิน	ขมิน

3. ให้นักเรียนฝึกสะกดคำตามครูจนคล่อง

4. ครูแสดงป้ายนิเทศภาพเหมือนจริงประกอบบัตรคำให้นักเรียนฝึกสะกดคำดังนี้

ขยี้-ขยี้-ขยี้	ขยี้ม-ขยี้ม-ขยี้ม
ขย้า-ขย้า-ขย้า	ขยอน-ขยอน-ขยอน
ขยัน-ขยัน-ขยัน	ขม่า-ขม่า-ขม่า
ขยุ้ม-ขยุ้ม-ขยุ้ม	ขมิน-ขมิน-ขมิน

5. ครูแสดงบัตรคำภาพเหมือนจริงคำว่า ขยี้ ขย้า ขย้า ขยัน หยุ้ม หยี้ม ขยอน ขม่า ขมิน เขม่า ขย้าผ้า เสือขย้า เท้าขยี้ จับขยุ้ม ขยอนออก นกขมิน กินขม่า เขม่าไฟ ให้นักเรียนฝึกอ่านเป็นคำจนคล่อง

6. ให้นักเรียนคัดลอกคำจากบัตรคำภาพเหมือนจริงตั้งแต่คำว่า ขยี้ จนถึงคำว่า เขม่าไฟ ลงสมุด

ขั้นสรุป

ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปการผันวรรณยุกต์คำอักษรสูงนำอักษรต่ำมีตัวสะกด ที่ถูกต้องอีกครั้งหนึ่ง

สื่อการเรียนรู้การสอน

1. บัตรคำภาพเหมือนจริง คำในบทเรียนที่มีอักษรสูงนำอักษรต่ำมีตัวสะกด
2. ป้ายนิเทศภาพเหมือนจริง ประกอบบัตรคำ

การวัดและประเมินผล**สังเกต**

- การฝึกสะกดคำของนักเรียน
- การอ่านคำของนักเรียน

ตรวจผลงาน

- ความถูกต้องในการเขียนคำ

กลุ่มทดลองที่ 2
แผนการสอนที่ 6 บทที่ 5 วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เวลา 3 คาบ
เรื่อง ก้องจอมกิน

สาระสำคัญ

การอ่านออกเสียงที่ถูกต้อง จะช่วยให้พูดคำได้ถูกต้อง และสื่อความหมายได้ชัดเจน

จุดประสงค์

1. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงบทเรียนเรื่อง ก้องจอมกิน ได้อย่างถูกต้อง ชัดเจน และคล่องแคล่ว
2. นักเรียนสามารถปฏิบัติตนในการอ่านออกเสียงได้อย่างถูกต้อง

เนื้อหา

เนื้อเรื่องจากบทเรียนเรื่อง ก้องจอมกิน

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

ครูแสดงบัตรคำภาพเหมือนจริง คำใหม่ในบทเรียนให้นักเรียนอ่านทบทวน

ขั้นสอน

1. ครูให้นักเรียนเปิดหนังสือเรียน พร้อมกับให้นักเรียนฟังครูอ่านออกเสียงเรื่อง ก้องจอมกิน ตอนใดตอนหนึ่งให้นักเรียนฟังเป็นตัวอย่าง โดยครูบอกให้นักเรียนได้สังเกตการเว้นวรรคตอนการอ่าน การออกเสียงควบกล้ำ ร ล ว
2. ให้นักเรียนฝึกอ่านออกเสียงกับครู โดยให้นักเรียนคัดลอกข้อความตอนใดตอนหนึ่งจากเรื่องที่นักเรียนชอบลงสมุดแล้วมาอ่านให้ครูฟังเป็นรายบุคคล
3. ครูให้นักเรียนที่ยังไม่ได้อ่านกับครูได้จับคู่ฝึกการอ่านกับเพื่อนนักเรียนที่อ่านกับครูผ่านแล้วก่อนจะมาอ่านจริงกับครู

ขั้นสรุป

ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปถึงหลักการอ่านออกเสียงที่ถูกต้อง นับตั้งแต่การสะกดคำ การเว้นวรรคตอน การออกเสียงคำควบกล้ำ

สื่อการเรียนรู้การสอน

1. บัตรคำภาพเหมือนจริง คำใหม่ในบทเรียน
2. เนื้อหาในหนังสือเรียนเรื่อง ก้องจอมกิน

การวัดและประเมินผล

สังเกต

- ความถูกต้องในการอ่านออกเสียง
- ความถูกต้องในการเว้นวรรคตอนการอ่าน
- ความถูกต้องในการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ

ตรวจผลงาน

- ความถูกต้องในการเขียนคำและข้อความ

กลุ่มทดลองที่ 2

แผนการสอนที่ 7 บทที่ 5 วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เวลา 3 คาบ
เรื่อง ก้องจอมกิน

สาระสำคัญ

การแต่งประโยคได้ถูกต้อง จะช่วยให้สื่อสารกับผู้อื่นโดยความเข้าใจตรงกัน

จุดประสงค์

เมื่อกำหนดคำมาให้ นักเรียนสามารถแต่งประโยคจากคำดังกล่าวได้

เนื้อหา

การแต่งประโยคจากคำ ต้อน ถลอก เป็ด ฝูง เล้า เสียหาย ขยัน สวน เหยียบย่ำ
ปล่อย อิ่ม ช้วน

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

ครูนำบัตรคำภาพเหมือนจริง คำใหม่ในบทเรียนให้นักเรียนฝึกอ่านออกเสียงคำ
และซักถามความหมายของคำต่าง ๆ

ขั้นสอน

1. ครูแบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็นกลุ่ม กลุ่ม 5-6 คน
2. ครูนำป้ายนิเทศประกอบภาพเหมือนจริง ที่เป็นเหตุการณ์ในเรื่องก้องจอมกิน
ให้นักเรียนทุกกลุ่มดู
3. แจกบัตรคำภาพเหมือนจริง ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องราวบนป้ายนิเทศให้นักเรียนทุก
กลุ่ม กลุ่มละ 5 คำ พร้อมกับแจกกระดาษสำหรับเขียนเรื่องให้ทุกกลุ่ม
4. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันแต่งประโยคจากบัตรคำที่กลุ่มของตนได้รับ โดย
นักเรียนต้องแต่งประโยคให้เป็นเรื่องราวสอดคล้องกับเรื่องราวบนป้ายนิเทศ
5. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มนำผลงานของกลุ่มไปติดไว้บนกระดานดำและส่งตัวแทน
ออกมาอ่านเรื่องราวที่กลุ่มตนเองแต่งให้เพื่อน ๆ ในชั้นฟัง และให้เพื่อนกลุ่มอื่น ๆ ช่วยกันแนะนำ
แก้ไขข้อบกพร่องจนครบทุกกลุ่ม

6. ครูเขียนเรื่องราวที่แต่ละกลุ่มแต่งบนกระดานดำ แล้วให้นักเรียนคิดเรื่องราวต่าง ๆ ลงสมุด

ขั้นสรุป

ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปหลักการแต่งประโยคที่ถูกต้อง

สื่อการเรียนรู้การสอน

1. บัตรคำภาพเหมือนจริง คำใหม่ในบทเรียน
2. ป้ายนิเทศประกอบภาพเหมือนจริง ที่เป็นเหตุการณ์ในเรื่องก้องจอมกิน

การวัดและประเมินผล

1. สังเกต
 - การทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม
2. ตรวจผลงาน
 - ความถูกต้องในการแต่งประโยคจากบัตรคำ
 - ความถูกต้องในการเขียนคำ

กลุ่มทดลองที่ 2
แผนการสอนที่ 8 บทที่ 5 วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เวลา 3 คาบ
เรื่อง ก้องจอมกิน

สาระสำคัญ

การเขียนคำได้ถูกต้องจะสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจได้ตรงกัน

จุดประสงค์

เมื่อกำหนดพยัญชนะต้นให้ นักเรียนสามารถเขียนคำที่ขึ้นต้นด้วยพยัญชนะดังกล่าวได้

เนื้อหา

เกมแข่งขันการเขียนคำ

ขนม ขนั้ด ขนาน ขนุน แขนง ขมวด ขมุก ขมัว ขมิ ขมัน

ขยะ ขยา ขย่า ขยัน ขยาย ขยาด ขนวน ไจน จลาด

จลาม จลอง เจลย เจลิม จวี จวัด เจวียน ถนณ ถนอม

ถนัด ถลา ไถล ถล้า ถลอก ถวาย ถลัน ถलग ถลน

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

ครูสนทนากับนักเรียนถึงการปฏิบัติตนที่ถูกต้องในการเล่นเกม และประโยชน์ที่ได้รับจากการเล่นเกมว่ามีอะไรบ้าง และตกลงกับนักเรียนว่าเมื่อเราเล่นเกมแล้วเราจะปฏิบัติตามกติกาย่างเคร่งครัด

ขั้นสอน

1. ครูแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 5-6 คน แล้วแจกกระดาษสำหรับให้นักเรียนเขียนคำกลุ่มละ 1 แผ่น

2. ครูให้นักเรียนทุกกลุ่มเปิดหนังสือเรียนในบทที่ 5 พร้อมกับให้สำรวจคำที่เป็นอักษรนำ โดยให้เวลา 10 นาที เมื่อหมดเวลาแล้วให้ทุกกลุ่มปิดหนังสือ

3. ครูกำหนดคำขึ้นต้นให้นักเรียนเป็นชุด ดังนี้ ขน-- ขม-- ขย-- ขล-- ขว-- ถน-- ถล-- ถว-- แล้วให้แต่ละกลุ่มเขียนคำชุดละ 5 นาที ตามลำดับโดยพยายามเขียนคำที่มีความหมายให้ได้มากที่สุด

4. เมื่อเขียนครบทุกชุดทุกกลุ่มแล้วให้แต่ละกลุ่มนำผลงานมาส่งครู

5. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มเขียนผลงานของกลุ่มลงบนกระดานดำ ให้นักเรียนอ่านแล้วคัดลอกคำต่าง ๆ ลงสมุด

6. ครูตรวจให้คะแนนคำละ 1 คะแนน แล้วเรียงลำดับที่ของแต่ละกลุ่มตามลำดับคะแนน

ขั้นสรุป

ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปถึงประโยชน์ที่ได้รับจากการเล่นเกม และการปฏิบัติตนที่ถูกต้องในการเล่นเกมน

สื่อการเรียนการสอน

1. กระดาษสำหรับเขียนคำ กลุ่มละ 1 แผ่น
2. เกมแข่งขันเขียนคำ

การวัดและประเมินผล

1. สังเกต
 - การเล่นเกมตามกติกา
 - ความถูกต้องในการอ่านคำของนักเรียน
2. ตรวจผลงาน
 - ความถูกต้องในการเขียนคำ

กลุ่มทดลองที่ 2

แผนการสอนที่ 9 บทที่ 5 วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เวลา 3 คาบ
เรื่อง ก้องจอมกิน

สาระสำคัญ

การแต่งเรื่องจากภาพจะเป็นการฝึกให้นักเรียนได้ใช้จินตนาการทางด้านภาษา เพื่อถ่ายทอดให้ผู้อื่นเข้าใจได้

จุดประสงค์

เมื่อกำหนดภาพให้นักเรียน นักเรียนสามารถแต่งเรื่องตามภาพที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง

เนื้อหา

การแต่งเรื่องจากภาพ การช่วยเหลือกันในการทำงาน

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

ครูให้นักเรียนดูตัวอย่างการแต่งเรื่องจากภาพ และสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับวิธีการทำว่าทำอย่างไร และนักเรียนอยากทำหรือไม่

ขั้นสอน

1. ครูแสดงภาพให้นักเรียนดูทั่วทั้งชั้น พร้อมกับให้นักเรียนช่วยกันแต่งเรื่องจากภาพนั้นทีละคน โดยให้นักเรียนแต่งคนละประโยคและแต่งต่อกันไปจนครบทั้งชั้น
2. สนทนากับนักเรียนว่าที่นักเรียนช่วยกันแต่งมานั้น เราควรตั้งชื่อเรื่องทั้งหมดนี้ว่าอย่างไร
3. ครูให้นักเรียนแต่งเรื่องจากภาพที่ครูนำมานั้น พร้อมกับตั้งชื่อเรื่องที่นักเรียนแต่งด้วย
4. ให้นักเรียนนำผลงานมาส่งครู
5. ครูคัดเลือกผลงานของนักเรียนที่น่าสนใจ ให้เขียนผลงานบนกระดานดำเพื่อให้อ่านพร้อมกันทั้งชั้น พร้อมทั้งบอกถึงข้อดี ข้อบกพร่อง ของการแต่งเรื่องนั้น ๆ

ขั้นสรุป

ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปประโยชน์ที่ได้รับจากการแต่งเรื่องจากภาพ

สื่อการเรียนรู้การสอน

1. ตัวอย่างการแต่งเรื่องจากภาพ
2. รูปภาพสำหรับให้นักเรียนแต่งเรื่อง

การวัดและประเมินผล

สังเกต

- สังเกตการแต่งเรื่องปากเปล่าของนักเรียน
- ความถูกต้องในการเรียงของนักเรียน

ตรวจความถูกต้องในการแต่งเรื่องจากภาพของนักเรียน

ภาคผนวก ง

การจำแนกข้อคำถาม ของแบบทดสอบวัดความสามารถ

ในการอ่าน ฉบับที่ 1 - 3

คู่มือการใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน

ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน ฉบับที่ 1 - 3

ความคิดอเนกนัยทางภาษา ตามทฤษฎีของกิลฟอร์ด (Guildford's theory)

และแบบทดสอบการเขียนสร้างสรรค์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

คู่มือการใช้แบบทดสอบการเขียนสร้างสรรค์

ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนสร้างสรรค์

ตอนที่ 1 ฉบับที่ 1 - 6

ตอนที่ 2 การเขียนบรรยายภาพ

ตาราง 34 การจำแนกข้อคำถามของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน
ฉบับที่ 1 - 3

เนื้อหา	สมรรถภาพ	ความจำ	ความเข้าใจ	การนำไปใช้	การวิเคราะห์	การสังเคราะห์	การประเมินค่า	รวม (ข้อ)
ฉบับที่ 1 คำศัพท์								
1.1 ความหมายคำศัพท์		2	3					5
1.2 การเขียนคำศัพท์	2	3						5
1.3 ความสัมพันธ์ของคำศัพท์		10						10
รวม	2	15	3					20
ฉบับ 2 อ่านสะกดคำ								
2.1 เสียงสระ		2			2			4
2.2 ตัวสะกด		1			3			4
2.3 วรรณยุกต์	4							4
2.4 พยัญชนะต้น		4						4
2.5 ความถูกต้องในการอ่านคำ	4							4
รวม	8	7		5				20
ฉบับที่ 3 ความเข้าใจในการอ่าน								
3.1 เข้าใจความหมายคำ, ประโยค, ส่วนวน		5						5
3.2 เข้าใจเรื่องที่อ่าน	2	7	3	1	2			15
รวม	2	12	3	1	2			20
รวมทั้งสิ้น	12	34	6	6	2			60

คู่มือการใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน

ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

คำอธิบายวิธีทำแบบทดสอบ

แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านนี้ ประกอบด้วยแบบทดสอบทั้งสิ้น 3 ฉบับ รวม 60 ข้อ ดังนี้

ฉบับที่ 1 แบบทดสอบความสามารถด้านคำศัพท์ จำนวน 20 ข้อ
ใช้เวลา 20 นาที

ฉบับที่ 2 แบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านสะกดคำ
จำนวน 20 ข้อ ใช้เวลา 20 นาที

ฉบับที่ 3 แบบทดสอบความสามารถด้านความเข้าใจในการอ่าน
จำนวน 20 ข้อ ใช้เวลา 20 นาที

1. ให้นักเรียนทุกคนเขียนชื่อ-นามสกุล ชั้น โรงเรียน ลงในช่องว่างตอนบนของกระดาษ
คำตอบด้วยตัวบรรจง

2. คำถามทั้งหมดเป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ แต่ละข้อมี 3 ตัวเลือก คือ ก, ข และ ค
ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดจากข้อ ก, ข หรือ ค เพียงคำตอบเดียว เมื่อเลือกได้
แล้วให้นักเรียนทำเครื่องหมาย X ให้ตรงช่องของตัวเลือกข้อนั้น ๆ ตัวอย่างการ
เลือกตอบข้อ ก

☒ ☐ ☐

ก ข ค

3. ถ้านักเรียนต้องการเปลี่ยนคำตอบ ให้ระบายเส้นหนาทึบให้เต็มช่องสี่เหลี่ยมคำตอบเดิมก่อน จึงขีดเครื่องหมาย $\times$ ที่คำตอบใหม่ ดังตัวอย่าง เปลี่ยนคำตอบจากข้อ ก ไปเป็นข้อ ค ดังนี้



4. ให้นักเรียนทุกคนเขียนชื่อ-นามสกุล ชั้น โรงเรียน ลงในช่องว่างตอนบนของกระดาษคำตอบด้วยตัวบรรจง

5. ห้ามขีดหรือทำเครื่องหมายใด ๆ ในแบบทดสอบเป็นอันขาด เมื่อสอบเสร็จแล้วต้องคืนแบบทดสอบและกระดาษคำตอบด้วย

การตรวจให้คะแนนแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน

1. ผู้วิจัยเป็นผู้ตรวจคำตอบของนักเรียนเอง

2. การให้คะแนน

2.1 ให้คะแนนข้อละ 1 คะแนน โดยตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิดให้ 0 คะแนน

2.2 ตรวจให้คะแนนแบบทดสอบแต่ละฉบับของนักเรียนแต่ละคน ดังนี้

ฉบับที่ 1 ความสามารถด้านคำศัพท์ จำนวน 20 ข้อ 20 คะแนน

ฉบับที่ 2 ความสามารถด้านการอ่านสะกดคำ จำนวน 20 ข้อ 20

คะแนน

ฉบับที่ 3 ความสามารถด้านความเข้าใจในการอ่าน จำนวน

20 ข้อ 20 คะแนน

2.3 นำคะแนนของแบบทดสอบแต่ละฉบับ ที่นักเรียนแต่ละคนทำถูกมารวมกันเป็นคะแนนความสามารถด้านการอ่านของนักเรียนแต่ละคน

แบบทดสอบความสามารถในการอ่าน

ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ฉบับที่ 1 คำศัพท์ จำนวน 20 ข้อ

คำสั่ง ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย x ให้ตรงช่องที่ตรงกับคำตอบที่ถูกที่สุดจากข้อ ก ข หรือ ค เพียงคำตอบเดียว

ความหมายของคำศัพท์ จำนวน 5 ข้อ

จากข้อ (1-2) หาคำที่มีความหมายคล้ายกับคำที่ขีดเส้นใต้ มากที่สุด

1. “เขาขบถขึ้นต้นไม้” (วัดความเข้าใจ)

- ก. กระทบ ข. กระแทก ค. กระทุ้ง

2. วันนี้ฉันเหนื่อยกับการทำงานจริงๆ (วัดความเข้าใจ)

- ก. เมื่อย ข. เบื่อ ค. ง่วง

จากข้อ (3-5) คำที่ขีดเส้นใต้ข้อใดใช้ถูกต้อง

3. ข้อใดถูกต้อง (วัดการนำไปใช้)

- ก. ฉันรู้สึกหนาวเมื่อจับน้ำแข็ง
 ข. ฉันดื่มน้ำหนาวๆดับกระหาย
 ค. วันนี้อากาศหนาวจัด

4. ข้อใดถูกต้อง (วัดการนำไปใช้)

- ก. ตำรวจจับผู้ร้าย
 ข. พี่จับน้องที่หกล้ม
 ค. ฉันจับดินสอมาเขียน

5. ข้อใดต่อไปนี้เป็นถูกต้อง (วัดการนำไปใช้)

- ก. เราต้องมีความระวังในการทำข้อสอบ
- ข. เราต้องมีความระวังในการอ่านหนังสือ
- ค. เราต้องมีความระวังในการข้ามถนน

การเขียนคำศัพท์ จำนวน 5 ข้อ

จากข้อ (6-8) อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถาม

6. “อะไรเอ่ย อยู่บนหัว ไม่มีตัว มีขาหนึ่งขา กางอ้าบังแดด” (วัดความเข้าใจ)

- ก. หมวก ข. ร่ม ค. จอบ

7. “อะไรเอ่ย ตัวฉนร้อน นอนกับถ่าน อยู่ในบ้าน ใช้ในครัว” (วัดความเข้าใจ)

- ก. หม้อไฟ ข. กองไฟ ค. เตาไฟ

8. “อะไรเอ่ย มองไม่เห็นตัว มีอยู่ทั่วทุกที่ไป” (วัดความเข้าใจ)

- ก. ฝุ่น ข. อากาศ ค. หมอก

จากข้อ (9-10) ควรนำพยัญชนะในข้อใดมาเติมในช่องว่าง ให้ได้คำที่มีความหมาย

9. ควรนำพยัญชนะข้อใดมาเติมในคำ “นี้ _ _าว” ให้มีความหมาย (วัดความจำ)

- ก. จง ข. ขง ค. อง

10. ควรนำพยัญชนะในข้อใดมาเติมในคำ “จ้ _ _วัด” ให้มีความหมาย (วัดความจำ)

- ก. งค ข. งก ค. งห

ความสัมพันธ์ของคำศัพท์ จำนวน 10 ข้อ

จากข้อ (11-13) คำที่กำหนดให้ สัมพันธ์กับคำในข้อใด

11. คำว่า “พระ” (วัดความเข้าใจ)

- ก. บ้าน ข. วัด ค. โรงเรียน

12. คำว่า “เสื่อ” (วัดความเข้าใจ)

- ก. ป่า ข. แม่น้ำ ค. ทะเล

13. คำว่า “อ้วน” (วัดความเข้าใจ)

- ก. หู ข. จมูก ค. ตา

จากข้อ (14-20) ควรนำคำในข้อใดมาเติมในช่องว่าง ให้ได้ใจความถูกต้อง

14. “ปาก.....” (วัดความเข้าใจ)

- ก. โรค ข. เชือก ค. กา

15. “เพราะความ.....ร้อน เขาจึงหกล้ม” (วัดความเข้าใจ)

- ก. ราบ ข. รับ ค. รีบ

16. “วันนี้อากาศหนาวมี.....ลงจัดในตอนเช้า” (วัดความเข้าใจ)

- ก. หมอก ข. หมอน ค. หมวก

17. “เราไม่ควร.....ย่า ลิทธิผู้อื่น” (วัดความเข้าใจ)

- ก. เหยียด ข. เปรียบ ค. เหยียบ

18. “มะขามมีรส.....” (วัดความเข้าใจ)

- ก. เปรี้ยว ข. ขม ค. หวาน

19. “คน.....ลวง เป็นคนไม่ดี” (วัดความเข้าใจ)

- ก. หลอด ข. หลอน ค. หลอก

20. “ในวันพระ เราควรไปทำบุญ.....พรพระ” (วัดความเข้าใจ)

- ก. ให้ ข. ขอ ค. ถวาย

แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน

ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ฉบับที่ 2 อ่านสะกดคำ จำนวน 20 ข้อ

คำสั่ง ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย X ให้ตรงช่องที่ตรงกับคำตอบที่ถูกที่สุดจากข้อ ก ข หรือ ค เพียงคำตอบเดียว

เสียงสระ จำนวน 4 ข้อ

จากข้อ (1-2) คำที่ขีดเส้นใต้ข้อใดอ่านออกเสียงสระ **คล้าย** กับคำที่กำหนดให้

1. คำว่า “**เจ็บ**” (วัดความเข้าใจ)

- ก. รถไฟแล่นโยกเยก
- ข. พระแสงเป้าน้ำมนต์
- ค. พ่อกินข้าวอย่างเอร็ดอร่อย

2. คำว่า “**เปิด**” (วัดความเข้าใจ)

- ก. ฉันไปทำธุระที่โรงเรียนทุกเช้า
- ข. คุณแม่สวมแหวนเพชร
- ค. ฉันไปซื้อปลาที่ตลาด

3. ข้อใดต่อไปนี้มีคำที่ประสมด้วยสระ **เออ** มากที่สุด (วัดการวิเคราะห์)

- ก. ไม่ได้เจอกันนาน
- ข. เธออย่าเพลิดเพลิน
- ค. ฉันและเธอไปโรงเรียน

4. ข้อใดต่อไปนี้มีคำที่ประสมด้วยสระ **อู** มากที่สุด (วัดการวิเคราะห์)

- ก. ฉันกับน้องนั่งรอคุณพ่อ
- ข. ฉันได้ยินเสียงกลองที่วัด
- ค. คุณแม่ขอน้ำเย็น

10. คำที่ขีดเส้นใต้ข้อใดเขียนถูกต้อง (วัดความจำ)

- ก. ฉัณนอนทนุณหมน
- ข. ฉัณนอนทนุณหมน
- ค. ฉัณนอนทนุณหมน

จากข้อ (11-12) คำที่ขีดเส้นใต้ข้อใดใช้วรรณยุกต์ถูกต้อง (วัดความจำ)

- 11. ก. ฉันกินกึ่งทอด
- ข. ฉันกินกึ่งทอด
- ค. ฉันกินกึ่งทอด
- 12. ก. นกขมินสี่เหลื่อง
- ข. นกขมินสี่เหลื่อง
- ค. นกขมินสี่เหลื่อง

พยัญชนะต้น จำนวน 4 ข้อ

จากข้อ (13-16) คำที่กำหนดให้มีพยัญชนะต้นเหมือนกับคำในข้อใด (วัดความเข้าใจ)

13. คำว่า “หมอน”

- ก. ห่ม ข. หมุน ค. โหม

14. คำว่า “หวัด”

- ก. หัว ข. หวัง ค. เหว

15. คำว่า “หม้อ”

- ก. ห่ม ข. โหม ค. หมอบ

16. คำว่า “ห้วน”

- ก. ห่วง ข. หวัด ค. แห้ว

ความถูกต้องในการอ่านคำ จำนวน 4 ข้อ

จากข้อ (17-20) คำในข้อใดอ่าน**ไม่ถูกต้อง** (วัดความจำ)

17. ก. หุดหิด อ่านว่า หุด-หิด
ข. สมุด อ่านว่า สะ-หุด
ค. หม้อดิน อ่านว่า หม้อ-ดิน

18. ก. ขยัน อ่านว่า ขะ-ยัน
ข. ถลอก อ่านว่า ถะ-หลอก
ค. ไข้หวัด อ่านว่า ไข้-หวัด

19. ก. สงสาร อ่านว่า สง-สาร
ข. กังวล อ่านว่า กัง-วน
ค. ขนม อ่านว่า ขะ-นม

20. ก. สนาม อ่านว่า สะ-นาม
ข. อร่อย อ่านว่า อะ-หรัย
ค. ไถล อ่านว่า ถะ-ไหล

แบบทดสอบความสามารถในการอ่าน
ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
ฉบับที่ 3 ความเข้าใจในการอ่าน จำนวน 20 ข้อ

คำสั่ง ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย X ให้ตรงช่องที่ตรงกับคำตอบที่ถูกต้องที่สุด จากข้อ ก ข หรือ ค เพียงคำตอบเดียว

เข้าใจความหมายคำ.ประโยค.สำนวน จำนวน 5 ข้อ

จากข้อ (1-5) คำที่ขีดเส้นใต้มีความหมาย ใกล้เคียง กับคำในข้อใด (วัดความเข้าใจ)

1. “ความกตัญญูเป็นสิ่งที่นักเรียนควรทำ”

- ก. ความเสียสละ
- ข. ความกล้าหาญ
- ค. ความรู้คุณ

2. “รุ่งอรุณ นกกาต่างออกหากิน”

- ก. เวลาหัวค่ำ
- ข. เวลาเช้ามืด
- ค. เวลาเที่ยง

3. “นักเรียนควรมีความรอบคอบในการทำข้อสอบ”

คำที่ขีดเส้นใต้มีความหมายคล้าย กับข้อใด (วัดความเข้าใจ)

- ก. ระมัดระวัง
- ข. เอาใจใส่
- ค. ตั้งใจ

4. “เขาไม่ได้มีเจตนาที่จะทำความผิด” คำที่ขีด

เส้นใต้มีความหมายคล้ายกับข้อใด (วัดความเข้าใจ)

- ก. ความตั้งใจ
- ข. ความอดทน
- ค. ความขยัน

5. “เขามีความเศร้าโศกมากทันทีที่ได้รู้ข่าว”

คำที่ขีดเส้นใต้มีความหมายคล้ายกับข้อใด (วัดความเข้าใจ)

- ก. วุ่นวายใจ
- ข. ตกใจ
- ค. เสียใจ

เข้าใจเรื่องที่อ่าน จำนวน 15 ข้อ

จากข้อ (6-20) ให้นักเรียนอ่านข้อความแต่ละตอนแล้วตอบคำถาม

สมชาย เรียนอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
เขาเป็นเด็กที่เรียนเก่ง จึงได้รับคำชมเชย
จากคุณครู

6. คำที่ขีดเส้นใต้มีความหมายคล้ายกับข้อใด (วัดความเข้าใจ)

- ก. ยกย่อง
- ข. ตำหนิ
- ค. ตักเตือน

7. ปีก่อนสมชายควรเรียนชั้นอะไร (วัดความเข้าใจ)

- ก. ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
- ข. ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
- ค. ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

เมื่อมาถึงโรงเรียน ภูวณซ์ จะเข้าห้องเรียนไปส่งการบ้านทันที
หลังจากนั้นเขาจะเริ่ม ทำความสะอาดห้องเรียนเป็นประจำทุกวัน

8. จากข้อความเหตุการณ์ใดเกิดขึ้นเป็นอันดับแรก (วัดความเข้าใจ)

- ก. ทำความสะอาด
- ข. ส่งการบ้าน
- ค. เข้าห้องเรียน

ไทยช่วยไทย กินของไทย ใช้ของไทย
เที่ยวเมืองไทย ร่วมใจประหยัด

9. ข้อความตอนนี้ต้องการเน้นเรื่องใด (วัดความเข้าใจ)

- ก. การอดออม
- ข. การมีเมตตา
- ค. การช่วยเหลือกัน

ในการทอดไข่ให้อร่อยนั้นต้องตีไข่ให้ฟูได้ที่ แล้วจึงเทน้ำมัน
ใส่กระทะรอให้น้ำมันร้อน แล้วจึงเทไข่ลงไปในกระทะ จะช่วยให้
ไข่ฟูน่ารับประทาน

10. ในการทอดไข่ควรทำสิ่งใดเป็นอันดับแรก (วัดความเข้าใจ)

- ก. เทไข่ใส่กระทะ
- ข. เทน้ำมันใส่กระทะ
- ค. เทไข่กับน้ำมันลงกระทะพร้อมกัน

อากาศในเมืองไม่บริสุทธิ์ เพราะในเมืองมีคนใช้รถยนต์มาก มีผลทำให้
อากาศเสีย ซึ่งจะเกิดอันตรายต่อสุขภาพของมนุษย์

11. คำที่ขีดเส้นใต้หมายถึงข้อใด (วัดความจำ)

- ก. สะดวก
- ข. สบาย
- ค. สะอาด

วันนี้เป็นวันหยุดสุดสัปดาห์ พ่อพามผมและน้อง 2 คน ไปเที่ยวที่สวนสัตว์
ในสวนสัตว์นั้นมีสัตว์หลายชนิด จึงทำให้ผมตื่นเต้นมาก

12. จากเหตุการณ์ข้อใดไม่ควรทำ (วัดการนำไปใช้)

- ก. โยนถุงอาหารให้สัตว์ในกรง
- ข. ยืนดูสัตว์อยู่ห่าง ๆ
- ค. ซื้อขนมปังให้อาหารปลา

ประเทศชาติจะอยู่รอดได้ ถ้าคนไทย ช่วยกันประหยัด

13. ข้อความนี้ต้องการเน้นเรื่องใด (วัดความเข้าใจ)

- ก. การอดออม
- ข. การช่วยเหลือ
- ค. ความมีเมตตา

14. ข้อใดสนับสนุนคำกล่าวข้างต้น (วัดการนำไปใช้)

- ก. ดาราซอเบี่ยมของเพื่อนใช้
- ข. ยุปาซื้อสินค้าที่ผลิตในเมืองไทย
- ค. วิธีซื้อของทุกอย่างที่ต้องการ

ในสถานที่แห่งหนึ่งมีหนังสือ หลากหลาย ซึ่งล้วนมีประโยชน์แก่ผู้อ่านมาก หนังสือเหล่านั้นได้แก่ วรรณคดี สารคดี สารานุกรม ฯลฯ

15. คำที่ขีดเส้นใต้หมายถึงข้อใด (วัดความจำ)

- ก. ปนเป
- ข. ครบถ้วน
- ค. มากมาย

16. สถานที่ในเหตุการณ์นี้ควรเป็นที่ใด (วัดความเข้าใจ)

- ก. ห้องดนตรี
- ข. ห้องสมุด
- ค. ห้องพยาบาล

17. ควรตั้งชื่อเรื่องนี้ว่าอย่างไร (วัดการสังเคราะห์)

- ก. การใช้หนังสือ
- ข. คุณค่าของหนังสือ
- ค. การดูแลหนังสือ

กรมอุตุนิยมวิทยา ได้รายงานข่าวว่าขณะนี้ภาคใต้กำลังประสบพายุไต้ฝุ่น
ที่ชื่อว่า ลินดา เป็นผลให้เกิดฝนตกชุกและเกิดน้ำท่วมฉับพลันในหลายพื้นที่
เรือประมงควรงดออกจากฝั่ง

18.อะไรเป็นสาเหตุทำให้เกิดน้ำท่วมฉับพลัน (วัดการวิเคราะห์)

- ก. ฝนตกกระจาย
- ข. ฝนตกหนัก
- ค. ฝนตกปรอย ๆ

19. ควรตั้งชื่อเหตุการณ์นี้ว่าอย่างไร (วัดการสังเคราะห์)

- ก. ลินดา
- ข. ชะตากรรม
- ค. ภัยพิบัติ

20. จากเหตุการณ์นี้ข้อใดไม่ควรทำ (วัดการนำไปใช้)

- ก. กักตุนสินค้าไว้ใช้
- ข. ติดตามการรายงานข่าว
- ค. ย้ายไปอยู่ในที่ที่ปลอดภัย

ตาราง 35 ความคิดอเนกนัยทางภาษาตามทฤษฎีของกิลฟอร์ด (Guildford's theory)
และแบบทดสอบการเขียนสร้างสรรค์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ลักษณะความคิดอเนกนัยทางภาษาตาม ทฤษฎีของกิลฟอร์ด (Guild's theory)	แบบทดสอบการเขียน สร้างสรรค์	องค์ประกอบของความคิด สร้างสรรค์ที่แสดงออก
1. ความคิดอเนกนัยทางภาษา ด้าน ปริมาณของความคิด (Ideation)	ฉบับที่ 1 ความเป็นพวกเดียวกัน	1. ความคิดคล่องแคล่ว 2. ความคิดยืดหยุ่น 3. ความคิดริเริ่ม
2. ความคิดอเนกนัยทางภาษาด้านความ หลากหลายในการคิด (Spontaneous)	ฉบับที่ 2 ประโยชน์ของสิ่งของ	1. ความคิดคล่องแคล่ว 2. ความคิดยืดหยุ่น 3. ความคิดริเริ่ม
3. ความคิดอเนกนัยทางภาษาด้านความ สัมพันธ์ (Association) หรือการเปรียบเทียบ	ฉบับที่ 3 คำที่มีความหมาย คล้ายกัน	1. ความคิดคล่องแคล่ว 2. ความคิดยืดหยุ่น 3. ความคิดริเริ่ม
4. ความคิดอเนกนัยทางภาษาในรูปของ ระบบ (Systems)	ฉบับที่ 4 การสร้างคำโดยการ กำหนดพยัญชนะในคำให้	1. ความคิดคล่องแคล่ว 2. ความคิดยืดหยุ่น 3. ความคิดริเริ่ม
5. ความคิดอเนกนัยทางภาษาด้านความ สามารถในการสร้างคำ ประโยค (Expression)	ฉบับที่ 5 หาคำลงท้ายด้วย พยัญชนะที่กำหนดให้	1. ความคิดคล่องแคล่ว 2. ความคิดยืดหยุ่น 3. ความคิดริเริ่ม
6. ความคิดอเนกนัยทางภาษาด้านการ ประยุกต์ (Adaptation)	ฉบับที่ 6 ภาพสื่อความหมาย	1. ความคิดคล่องแคล่ว 2. ความคิดยืดหยุ่น 3. ความคิดริเริ่ม

คู่มือการใช้แบบทดสอบการเขียนแบบสร้างสรรค์

ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

คำอธิบายวิธีทำแบบทดสอบ

แบบทดสอบที่ใช้ เป็นแบบทดสอบที่ใช้วัดความสามารถในการเขียนสร้างสรรค์ แบ่งเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ประกอบด้วยแบบทดสอบการเขียนสร้างสรรค์ 6 ฉบับ ดังนี้

ฉบับที่ 1 ความเป็นพวเดียวกัน ประกอบด้วยข้อสอบ 2 ข้อ ให้เวลา 10 นาที โดยแต่ละข้อได้กำหนดคุณลักษณะที่ต้องการให้ให้นักเรียนเขียนสิ่งที่เป็นพวเดียวกันกับชื่อที่กำหนดให้ และคำที่นักเรียนเขียนนั้นต้องเป็นคำที่มีความหมาย ให้เขียนมาให้ได้มากที่สุดภายในเวลาที่กำหนด

ฉบับที่ 2 ประโยชน์ของสิ่งของ ประกอบด้วยข้อสอบ 2 ข้อ ให้เวลา 10 นาที โดยแต่ละข้อได้กำหนดสิ่งของให้ 1 สิ่งให้นักเรียนเขียนประโยชน์ของสิ่งของที่กำหนดให้นั้นให้มากที่สุดภายในเวลาที่กำหนด

ฉบับที่ 3 คำที่มีความหมายคล้ายกัน ประกอบด้วยข้อสอบ 2 ข้อ ให้เวลา 10 นาที โดยแต่ละข้อได้กำหนดคำมาให้ให้นักเรียนเขียนคำที่มีความหมายคล้ายกัน เหมือนกัน หรือใกล้เคียงกันมาให้มากที่สุด ภายในเวลาที่กำหนด

ฉบับที่ 4 สร้างคำโดยการกำหนดพยัญชนะในคำให้ ประกอบด้วยข้อ

สอบ 2 ข้อ ให้เวลา 10 นาที ให้ใช้พยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ จากคำที่กำหนดให้นำมาสลับที่กัน โดยคำที่สร้างขึ้นใหม่นั้น ต้องเป็นคำที่มีความหมาย ให้นักเรียนเขียนมาให้มากที่สุดภายในเวลาที่กำหนด

ฉบับที่ 5 หาคำที่ลงท้ายด้วยพยัญชนะที่กำหนดให้ ประกอบด้วยข้อ

สอบ 2 ข้อ ให้เวลา 10 นาที โดยแต่ละข้อได้กำหนดพยัญชนะมาให้ ให้นักเรียนหาคำที่ลงท้ายด้วยพยัญชนะตามที่กำหนดโดยคำเหล่านั้นต้องเป็นคำที่มีความหมาย ให้หามาให้มากที่สุดภายในเวลาที่กำหนด

ฉบับที่ 6 ภาพสื่อความหมาย ประกอบด้วยข้อสอบ 2 ข้อ ให้เวลา 10

นาที โดยแต่ละข้อได้กำหนดภาพมาให้ ให้นักเรียนดูว่าภาพที่กำหนดให้ นั้น สามารถสื่อความหมายอะไรได้บ้างที่เกี่ยวข้องกับภาพนั้น ให้เขียนมาให้มากที่สุดภายในเวลาที่กำหนด

เกณฑ์การตรวจให้คะแนนการเขียนสร้างสรรค์

ใช้เกณฑ์การตรวจให้คะแนนการเขียนสร้างสรรค์ของ กิลฟอร์ดและครอปเลย์ (Guildford and Cropley) ดังนี้

1. ความคิดคล่องแคล่ว (Fluency) พิจารณาจากการนับจำนวนคำตอบที่ไม่ซ้ำกัน ให้คำตอบละ 1 คะแนน โดยไม่คำนึงว่าคำตอบนี้จะซ้ำกับของคนอื่นหรือไม่ ถ้านักเรียนตอบได้ 5 คำตอบ ก็จะได้ 5 คะแนน เป็นต้น

2. ความคิดยืดหยุ่น (flexibility) พิจารณาจากจำนวนกลุ่ม หรือจำนวนทิศทางของคำตอบ โดยการนำเอาคำตอบทั้งหมดที่ให้คะแนนความคิดคล่องแคล่วแล้วนำมาจัดกลุ่ม หรือทิศทางใหม่ โดยนำคำตอบที่มีทิศทางเดียวกันมาจัดกลุ่มเดียวกัน นับจำนวนกลุ่มแล้วให้คะแนนกลุ่มละ 1 คะแนน

3. ความคิดริเริ่ม (Originality) ให้คะแนนตามสัดส่วนของความถี่ของคำตอบ คำตอบใดที่กลุ่มตัวอย่างตอบซ้ำกันมาก ๆ ก็ได้คะแนนน้อยหรือไม่ได้คะแนนเลย ถ้าคำตอบซ้ำกับคนอื่นน้อย หรือไม่ซ้ำกับใครเลยก็ได้คะแนนมาก ดังนี้

คำตอบซ้ำกัน 12% ขึ้นไป ให้ 0 คะแนน

คำตอบซ้ำกัน 6-11% ขึ้นไป ให้ 1 คะแนน

คำตอบซ้ำกัน 3-5% ขึ้นไป ให้ 2 คะแนน

คำตอบซ้ำกัน 2% ขึ้นไป ให้ 3 คะแนน

คำตอบซ้ำกัน 1% ขึ้นไป ให้ 4 คะแนน

คะแนนความสามารถในการเขียนสร้างสรรค์ หาได้จาก ผลรวมของคะแนนความคิดคล่องแคล่ว ความคิดยืดหยุ่น และความคิดริเริ่ม ในการตอบแบบทดสอบแต่ละฉบับ ผลรวมของคะแนนที่ได้ จะเป็นคะแนนความสามารถในการเขียนสร้างสรรค์ของนักเรียนแต่ละคน

ตอนที่ 2 แบบทดสอบการเขียนบรรยายภาพ

โดยแบบทดสอบนี้จะกำหนดภาพให้ 2 ภาพ ให้นักเรียนเขียนบรรยายภาพทั้ง 2 ภาพนั้นตามความเข้าใจของนักเรียน ให้ได้มากที่สุด ภายในเวลา 1 ชั่วโมง

เกณฑ์การตรวจให้คะแนนการเขียนบรรยายภาพ

พิจารณาคำคิดในลักษณะของการคิดนอกกรอบ (Divergent Thinking) ตามทฤษฎีของกิลฟอร์ด (Guilford's theory) ซึ่งมีเกณฑ์ให้คะแนนดังนี้

- 1 การแสดงออก หมายถึง การเสนอความคิดแปลก ๆ ใหม่ ๆ เป็นความคิดของตนเอง แสดงความรู้สึก ความเข้าใจอย่างเสรี โดยกำหนดคะแนนเป็น 5 คะแนน
- 2 การเชื่อมโยงความคิด หมายถึง การลำดับความคิดให้มีความต่อเนื่องสัมพันธ์กัน เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน กำหนดคะแนนเป็น 5 คะแนน
- 3 การเสนอเรื่อง หมายถึง การเสนอเรื่องอย่างน่าสนใจ สอดคล้องกับชื่อเรื่อง กำหนดคะแนนเป็น 4 คะแนน
- 4 การใช้ภาษา หมายถึง ความชัดเจนในการใช้ภาษาสื่อความตามที่ต้องการได้ถูกต้อง ตามเหตุการณ์ในเรื่อง กำหนดคะแนนเป็น 3 คะแนน
- 5 เนื้อหาสาระ หมายถึง การเสนอความรู้ที่เป็นความจริงทั่ว ๆ ไป เหมาะสมกับชื่อเรื่อง ได้ใจความมีความยาวพอเหมาะกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ กำหนดคะแนนเป็น 3 คะแนน

เกณฑ์การให้คะแนนการเขียนบรรยายภาพ

เกณฑ์การให้คะแนน	คะแนนเต็ม
1. การแสดงออก	5
2. การเชื่อมโยงความคิด	5
3. การเสนอเรื่อง	4
4. การใช้ภาษา	3
5. เนื้อหาสาระ	3

เกณฑ์การให้คะแนนการเขียนบรรยายภาพ 20 คะแนน แยกพิจารณา ดังนี้

1. การแสดงออก 5 คะแนน
 - 1.1 เสนอความคิดแปลก ๆ ใหม่ ๆ แสดงออกถึง
จินตนาการ ความคิดสร้างสรรค์อย่างเสรีตลอดเรื่อง 5 คะแนน
 - 1.2 เสนอความคิดแปลก ๆ ใหม่ ๆ แสดงออกถึง
จินตนาการ ความคิดสร้างสรรค์อย่างเสรีเป็นส่วนมาก 4 คะแนน
 - 1.3 เสนอความคิดแปลก ๆ ใหม่ ๆ แสดงออกถึง
จินตนาการ ความคิดสร้างสรรค์อย่างเสรีเป็นบางส่วน 3 คะแนน
 - 1.4 เสนอความคิดแปลก ๆ ใหม่ ๆ แสดงออกถึง
จินตนาการ ความคิดสร้างสรรค์อย่างเสรีน้อย 2 คะแนน
 - 1.5 เสนอความคิดแปลก ๆ ใหม่ ๆ แสดงออกถึง
จินตนาการ ความคิดสร้างสรรค์อย่างเสรีน้อยมาก 1 คะแนน
 - 1.6 ไม่ได้เสนอความคิดแปลก ๆ ใหม่ ๆ หรือจินตนาการ
ความคิดสร้างสรรค์อย่างเสรี 0 คะแนน
2. การเชื่อมโยงความคิด 5 คะแนน
 - 2.1 ลำดับความคิดในเนื้อเรื่อง ต่อเนื่องสัมพันธ์กัน
เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันตลอดเรื่อง 5 คะแนน
 - 2.2 ลำดับความคิดในเนื้อเรื่อง ต่อเนื่องสัมพันธ์กัน
เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันเป็นส่วนมาก 4 คะแนน

- 2.3 ลำดับความคิดในเนื้อเรื่อง ต่อเนื่องสัมพันธ์กัน
เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เป็นบางส่วน 3 คะแนน
- 2.4 ลำดับความคิดในเนื้อเรื่อง ต่อเนื่องสัมพันธ์กัน
เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันน้อย 2 คะแนน
- 2.5 ลำดับความคิดในเนื้อเรื่องไม่ต่อเนื่องสัมพันธ์กัน
ไม่เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน 1 คะแนน
- 2.6 ลำดับความคิดในเนื้อเรื่องสับสน จับใจความไม่ได้ 0 คะแนน
3. การเสนอเรื่อง 4 คะแนน
- 3.1 เสนอเรื่องอย่างน่าสนใจ สอดคล้องกับชื่อเรื่อง 4 คะแนน
- 3.2 เสนอเรื่องอย่างน่าสนใจ สอดคล้องกับชื่อเรื่องเป็นบางส่วน 3 คะแนน
- 3.3 เสนอเรื่องอย่างน่าสนใจ สอดคล้องกับชื่อเรื่องเป็นส่วนน้อย 2 คะแนน
- 3.4 เสนอเรื่องอย่างน่าสนใจ สอดคล้องกับชื่อเรื่องน้อยที่สุด 1 คะแนน
- 3.5 เสนอเรื่องไม่น่าสนใจ ไม่สอดคล้องกับชื่อเรื่อง 0 คะแนน
4. การใช้ภาษา 3 คะแนน
- 4.1 ใช้ภาษาสื่อความหมายได้ชัดเจน ตามเหตุการณ์ตลอดเรื่อง 3 คะแนน
- 4.2 ใช้ภาษาสื่อความหมายได้ชัดเจน ตามเหตุการณ์บางส่วน 2 คะแนน
- 4.3 ใช้ภาษาสื่อความหมายได้ชัดเจน ตามเหตุการณ์ในเรื่องน้อย 1 คะแนน
- 4.4 ใช้ภาษาไม่สื่อความ ไม่สอดคล้องกับเหตุการณ์ในเรื่อง 0 คะแนน
5. เนื้อหาสาระ 3 คะแนน
- 5.1 เขียนถึงสิ่งที่ปรากฏในภาพสัมพันธ์กันตลอดเรื่อง 3 คะแนน
- 5.2 เขียนถึงสิ่งที่ปรากฏในภาพสัมพันธ์กันเป็นบางส่วน 2 คะแนน
- 5.3 เขียนถึงสิ่งที่ปรากฏในภาพสัมพันธ์กันน้อย 1 คะแนน
- 5.4 ไม่ได้เขียนถึงสิ่งที่ปรากฏในภาพ 0 คะแนน

นำคะแนนในแต่ละด้านมารวมกันเป็นคะแนนของนักเรียนแต่ละคน
หมายเหตุ ในการตรวจให้คะแนนจะไม่นับคำที่นักเรียนเขียนผิด

แบบทดสอบการเขียนสร้างสรรค์ ฉบับที่ 1
ความเป็นพวกเดียวกัน

ชื่อ.....นามสกุล.....
ชั้น.....โรงเรียน.....

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบฉบับนี้มีจำนวน 2 ข้อ ให้เวลา 10 นาที
2. ในแต่ละข้อให้นักเรียนเขียนสิ่งที่เป็นพวกเดียวกันกับชื่อที่กำหนดให้
3. ให้นักเรียนพยายามหาคำตอบให้ได้มากที่สุด และพยายามหาคำตอบที่แปลกใหม่ไม่ซ้ำกับของคนอื่น
4. นักเรียนต้องทำข้อสอบทุกข้อ ทำข้อที่คิดได้ก่อน แล้วย้อนกลับมาทำข้อที่ยังไม่ได้ทำให้ครบ

ตัวอย่าง

- (0) จงบอกชื่อสิ่งของที่มีลักษณะเป็นของเหลวมาให้มากที่สุด
คำตอบ น้ำ นม ฝน น้ำตก น้ำมันรถ น้ำปลา น้ำอัดลม ...

1. จงบอกชื่อสิ่งของที่มีลักษณะกลม มาให้มากที่สุด

คำตอบ

[illegible]

2. จงบอกชื่อสิ่งของที่มีเสียง มาให้มากที่สุด

คำตอบ

[The page contains faint horizontal lines and a small mark near the bottom right corner.]

แบบทดสอบทดสอบการเขียนสร้างสรรค์ ฉบับที่ 2

ประโยชน์ของสิ่งของ

ชื่อ.....นามสกุล.....

ชั้น.....โรงเรียน.....

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบฉบับนี้มีจำนวน 2 ข้อ ให้เวลา 10 นาที
2. ในแต่ละข้อให้นักเรียนเขียนประโยชน์ของสิ่งของที่กำหนดให้มาให้มากที่สุดภายในเวลาที่กำหนด
3. นักเรียนต้องทำข้อสอบทุกข้อ ทำข้อที่คิดได้ก่อน แล้วย้อนกลับมาทำข้อที่ยังไม่ได้ทำให้ครบ

ตัวอย่าง

(0) จงเขียนประโยชน์ของ กะลามะพร้าว มาให้มากที่สุด

คำตอบ ใช้ทำชันตักน้ำ ทำถ้วยชาม ทำของประดับบ้าน

1. จงเขียนประโยชน์ของ กล้องกระดาม มาให้มากที่สุด

คำตอบ

[illegible]

2. จงเขียนประโยชน์ของ **ขวดน้ำพลาสติก** มากให้มากที่สุด

คำตอบ

(The page contains faint horizontal lines, suggesting it was part of a lined notebook or document.)

แบบทดสอบการเขียนสร้างสรรค์ ฉบับที่ 3

คำที่มีความหมายคล้ายกัน

ชื่อ.....นามสกุล.....

ชั้น.....โรงเรียน.....

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบฉบับนี้มีจำนวน 2 ข้อ ให้เวลา 10 นาที
2. ในแต่ละข้อให้นักเรียนเขียนคำที่มีความหมายเหมือนกัน คล้ายกัน หรือใกล้เคียงกันมาให้มากที่สุด ภายในเวลาที่กำหนด
3. นักเรียนต้องทำข้อสอบทุกข้อ ทำข้อที่คิดได้ก่อน แล้วย้อนกลับมาทำข้อที่ยังไม่ได้ทำให้ครบ

ตัวอย่าง

(0) คำที่มีความหมายคล้ายกับ “หนัก”

คำตอบ ใหญ่ อ้วน จู แน่น หนา

1. คำที่มีความหมายคล้ายกับ “มาก”

คำตอบ

[illegible]

2. คำที่มีความหมายคล้ายกับ “เก่ง”

คำอธิบาย

[illegible]

แบบทดสอบการเขียนสร้างสรรค์ ฉบับที่ 4

การสร้างคำโดยกำหนดพยัญชนะในคำให้

ชื่อ.....นามสกุล.....

ชั้น.....โรงเรียน.....

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบฉบับนี้มีจำนวน 2 ข้อ ให้เวลา 10 นาที
2. ให้นักเรียนสร้างคำใหม่ ที่มีความหมาย จากคำที่กำหนดให้โดยนำพยัญชนะจากคำนั้นมาสลับที่กันให้นักเรียนเขียนให้ได้มากที่สุด ภายในเวลาที่กำหนด
3. นักเรียนต้องทำข้อสอบทุกข้อ ทำข้อที่คิดได้ก่อน แล้วย้อนกลับมาทำข้อที่ยังไม่ได้ทำให้ครบ

ตัวอย่าง

(0) คำว่า “สายสร้อย”

คำตอบ ส่า ยา ฉา รอ ยอ สาย ร่าย ร้อย.....

1. คำว่า “แตงกวา”

คำถาม

[illegible]

2. คำว่า “มะละกอ”

คำตอบ

[illegible]

แบบทดสอบการเขียนสร้างสรรค์ ฉบับที่ 5

หาคำที่ลงท้ายด้วยพยัญชนะที่กำหนดให้

ชื่อ.....นามสกุล.....

ชั้น.....โรงเรียน.....

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบฉบับนี้มีจำนวน 2 ข้อ ให้เวลา 10 นาที
2. ให้นักเรียนหาคำที่ลงท้ายด้วยพยัญชนะที่กำหนดให้ โดยคำเหล่านั้นต้องเป็นคำที่มีความหมาย ให้นักเรียนหามาให้มากที่สุดภายในเวลาที่กำหนด
3. นักเรียนต้องทำข้อสอบทุกข้อ ทำข้อที่คิดได้ก่อน แล้วย้อนกลับมาทำข้อที่ยังไม่ได้ทำให้ครบ

ตัวอย่าง

(0) จงหาคำที่ลงท้ายด้วย “ง” มาให้มากที่สุด

คำตอบ แดง แพง แข็ง แมลง แสง แฝง ผง ลง

1. จงหาคำที่ลงท้ายด้วย “ก” มาให้มากที่สุด

คำตอบ

2. จงหาคำที่ลงท้ายด้วย “น” มาให้มากที่สุด

คำตอบ

แบบทดสอบการเขียนสร้างสรรค์ ฉบับที่ 6

ภาพสื่อความหมาย

ชื่อ.....นามสกุล.....

ชั้น.....โรงเรียน.....

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบฉบับนี้มีจำนวน 2 ข้อ ให้เวลา 10 นาที
2. นักเรียนดูรูปภาพในแต่ละข้อที่กำหนดมาให้ ให้นักเรียนเขียนบอกให้ทราบว่า ภาพนั้นสามารถสื่อความหมายถึงอะไรได้บ้าง
3. นักเรียนต้องทำข้อสอบทุกข้อ ทำข้อที่คิดได้ก่อน แล้วย้อนกลับมาทำข้อที่ยังไม่ได้ทำให้ครบ

ตัวอย่าง

(0)



คำตอบ อากาศบริสุทธิ์ ลม เรือใบ ปลาฉลาม

แบบทดสอบการเขียนสร้างสรรค์

เขียนบรรยายภาพ

คำชี้แจง กำหนดภาพให้ให้นักเรียนเขียนบรรยายภาพนั้น ตามความเข้าใจของ
นักเรียน ให้ได้มากที่สุด ภายในเวลา 1 ชั่วโมง



ชีวิตสัตว์

แบบทดสอบการเขียนสร้างสรรค์

เขียนบรรยายภาพ

ชื่อ.....นามสกุล.....

ชั้น.....โรงเรียน.....

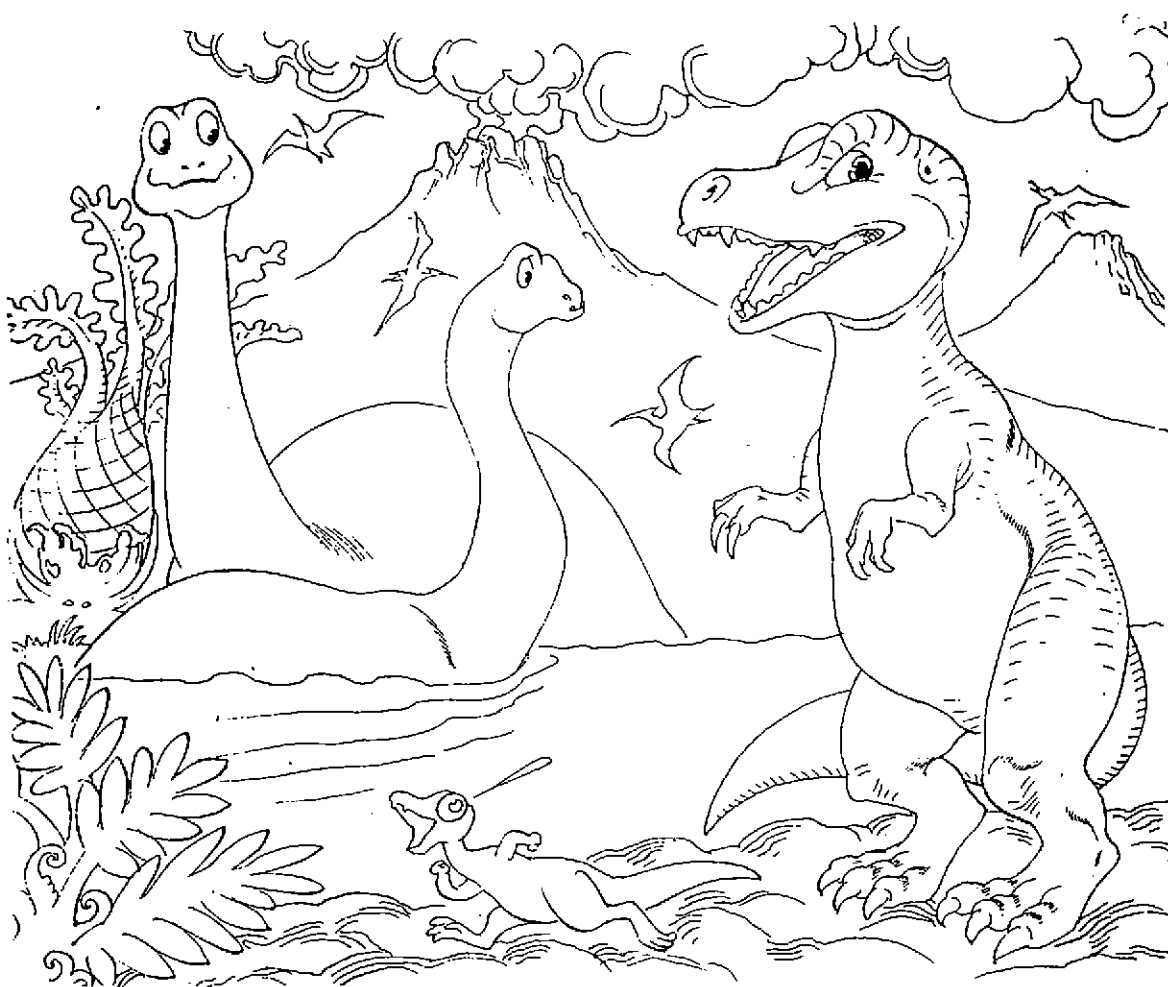
เรื่อง.....

[The page contains faint horizontal lines and some illegible markings.]

แบบทดสอบการเขียนสร้างสรรค์

เขียนบรรยายภาพ

คำชี้แจง กำหนดภาพให้ ให้นักเรียนเขียนบรรยายภาพนั้น ตามความเข้าใจของ
นักเรียน ให้ได้มากที่สุด ภายในเวลา 1 ชั่วโมง



สัตว์โลกล้านปี

แบบทดสอบการเขียนสร้างสรรค์

เขียนบรรยายภาพ

ชื่อ.....นามสกุล.....

ชั้น.....โรงเรียน.....

เรื่อง.....

[The page contains faint horizontal lines, suggesting it was part of a lined notebook or document.]

ภาคผนวก จ

ภาพป้ายนิเทศที่ใช้ประกอบการสอน

ภาพตัวอย่างป้ายนิเทศประกอบภาพการ์ตูน

ภาพตัวอย่างป้ายนิเทศประกอบภาพเหมือนจริง

ภาพแสดงการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

ของกลุ่มทดลองที่ 1

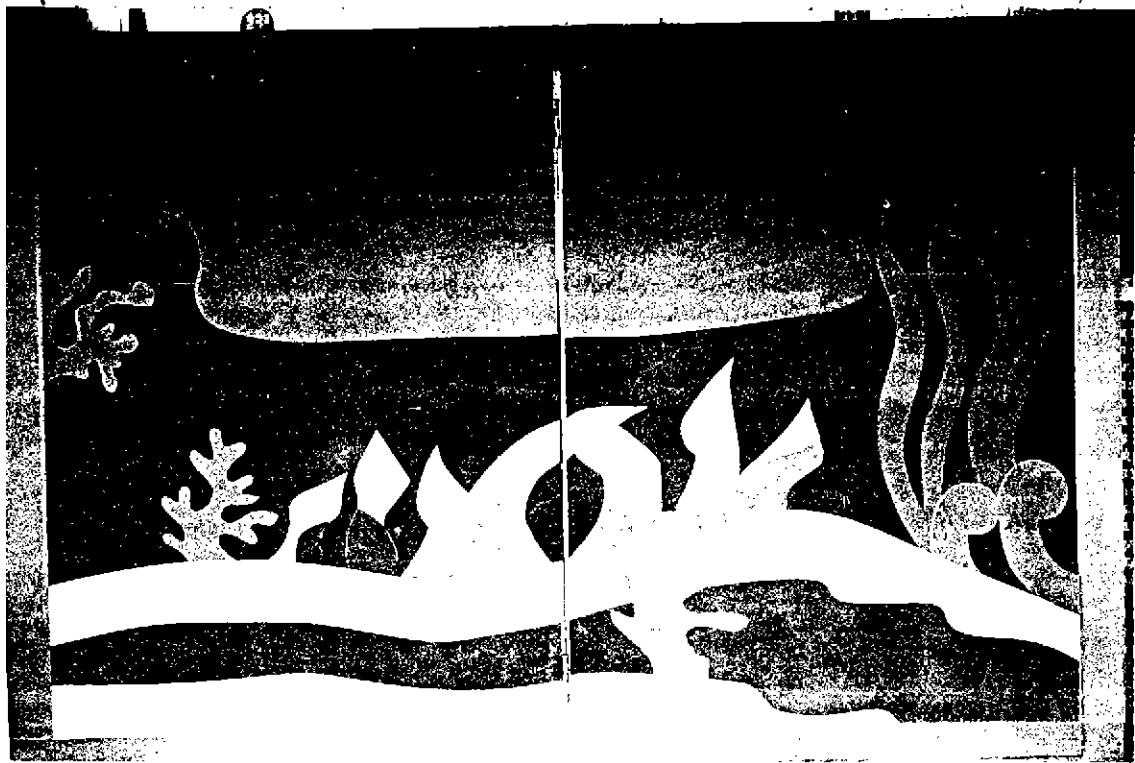
ภาพแสดงการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

ของกลุ่มทดลองที่ 2

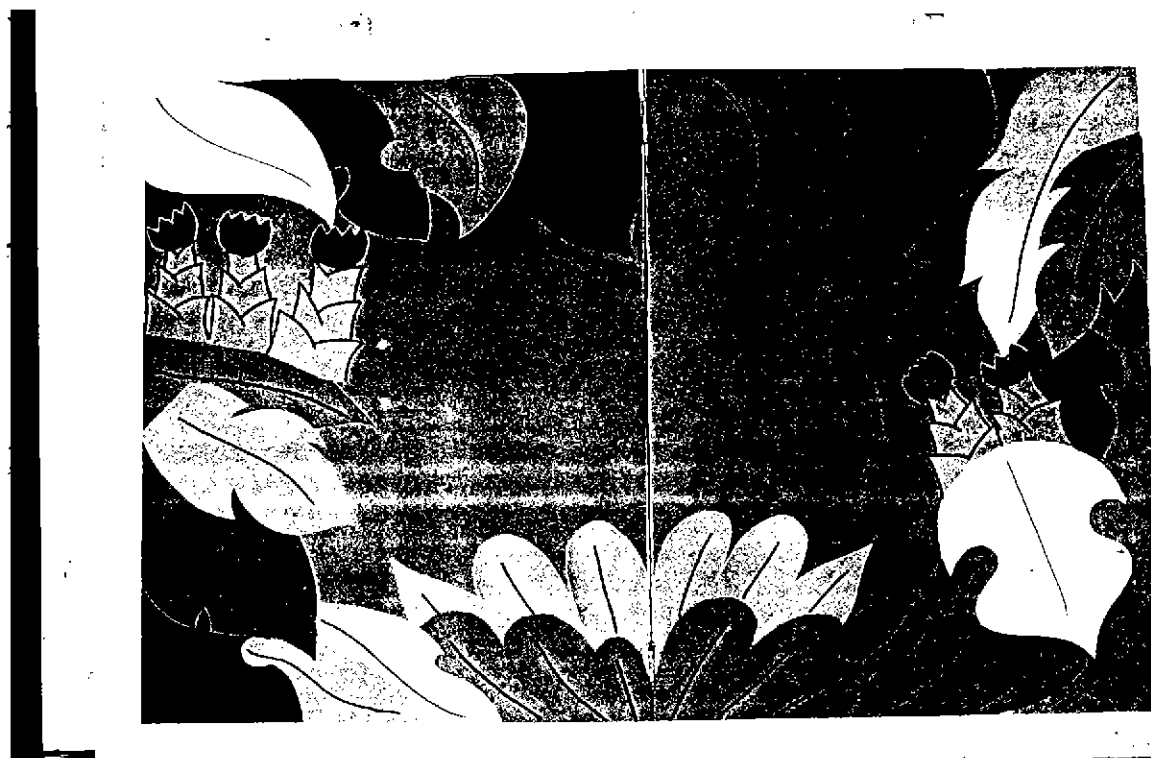
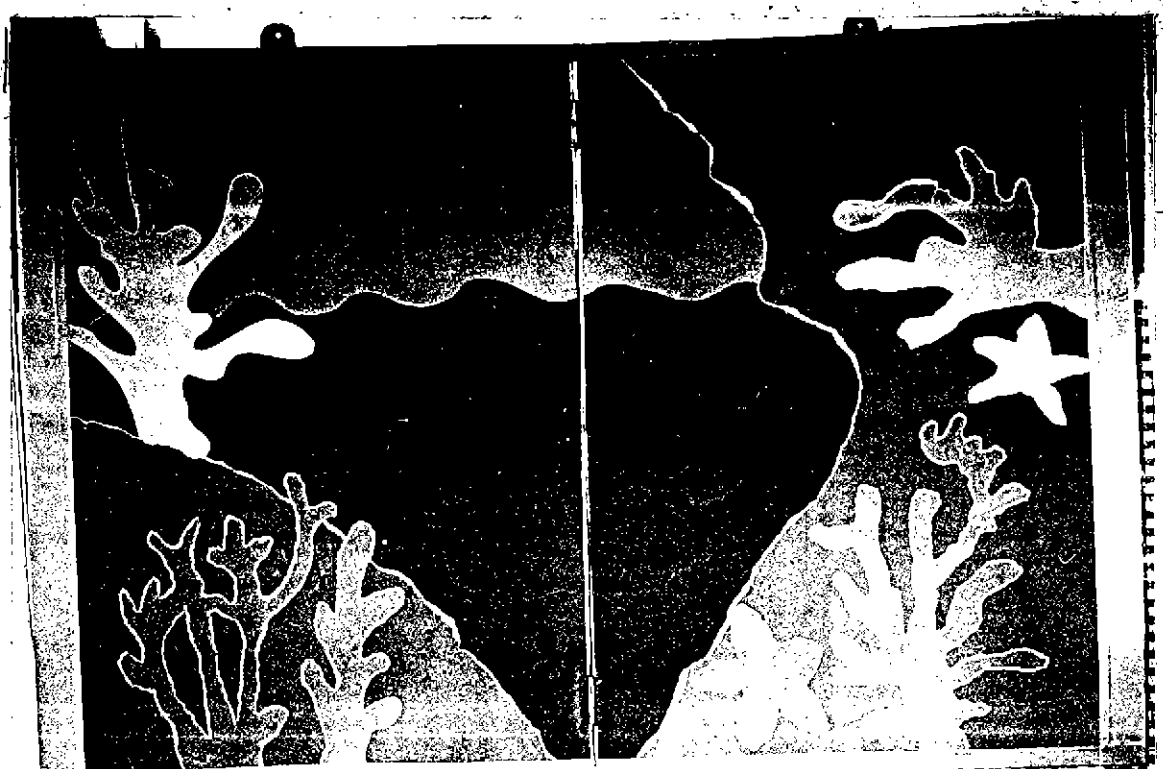
กลุ่มทดลองที่ 1

กลุ่มทดลองที่ 2

ปัญหานี้เทศที่ใช้จัดแสดงสื่อการเรียนการสอน

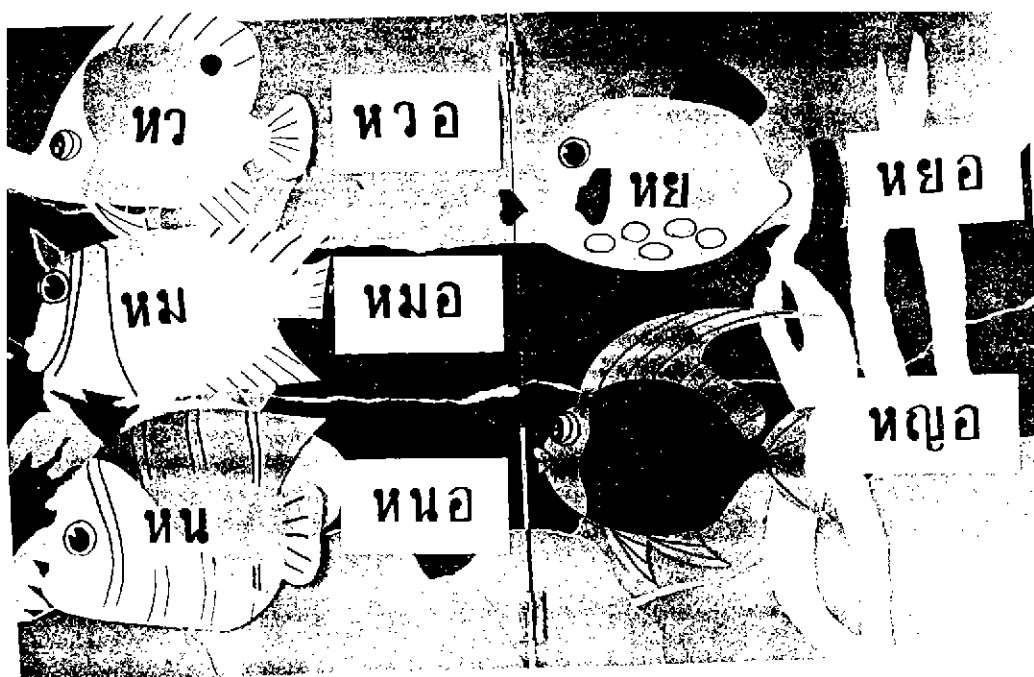
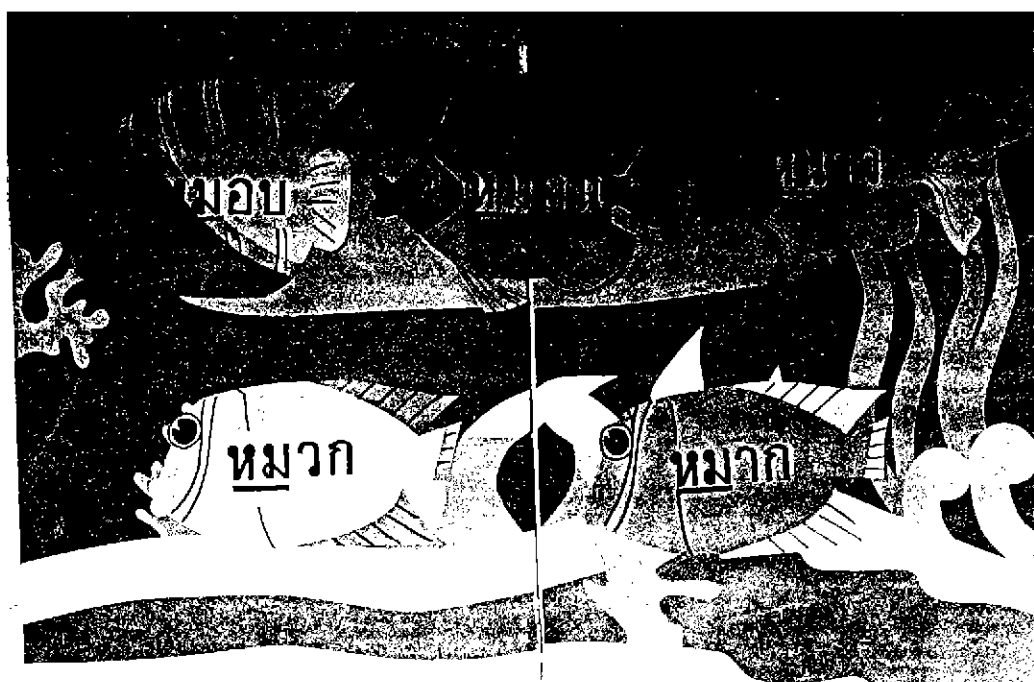


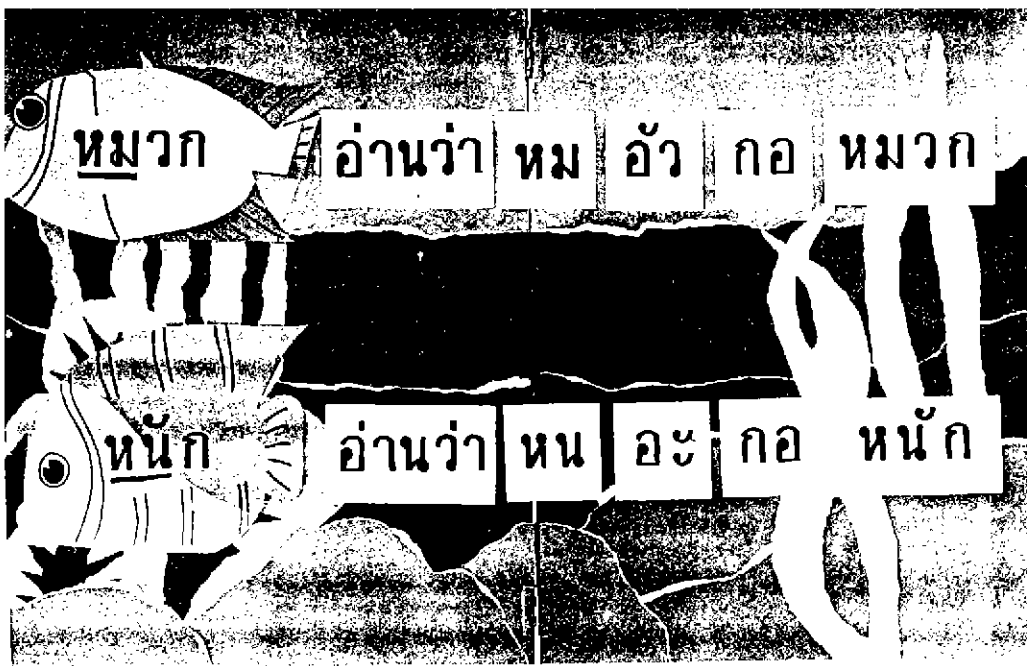
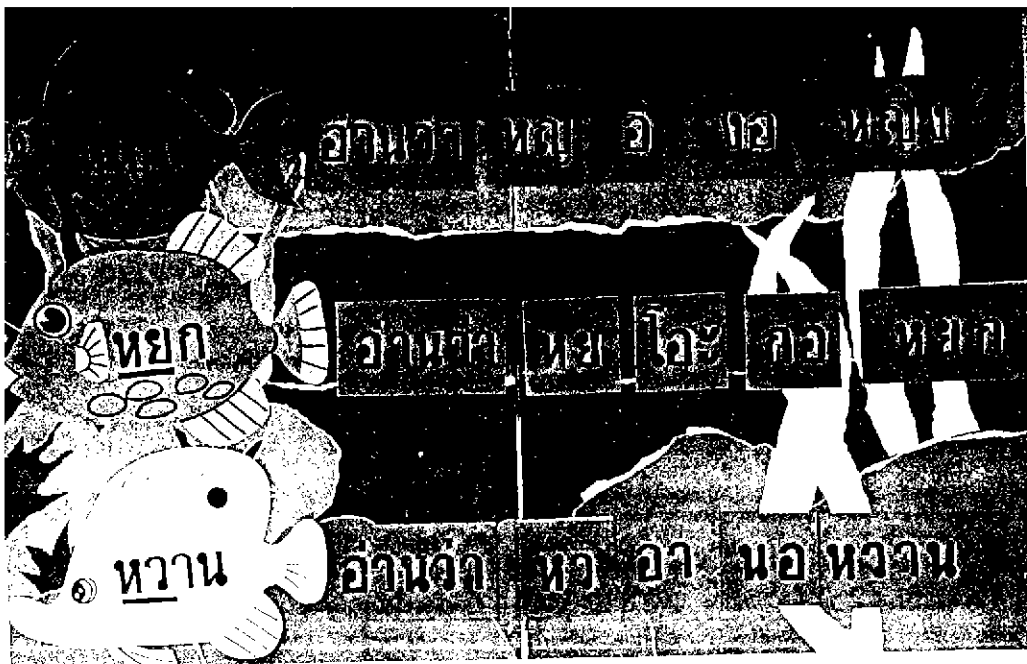
ป้ายนิเทศสำหรับจัดแสดงสื่อการเรียนการสอน

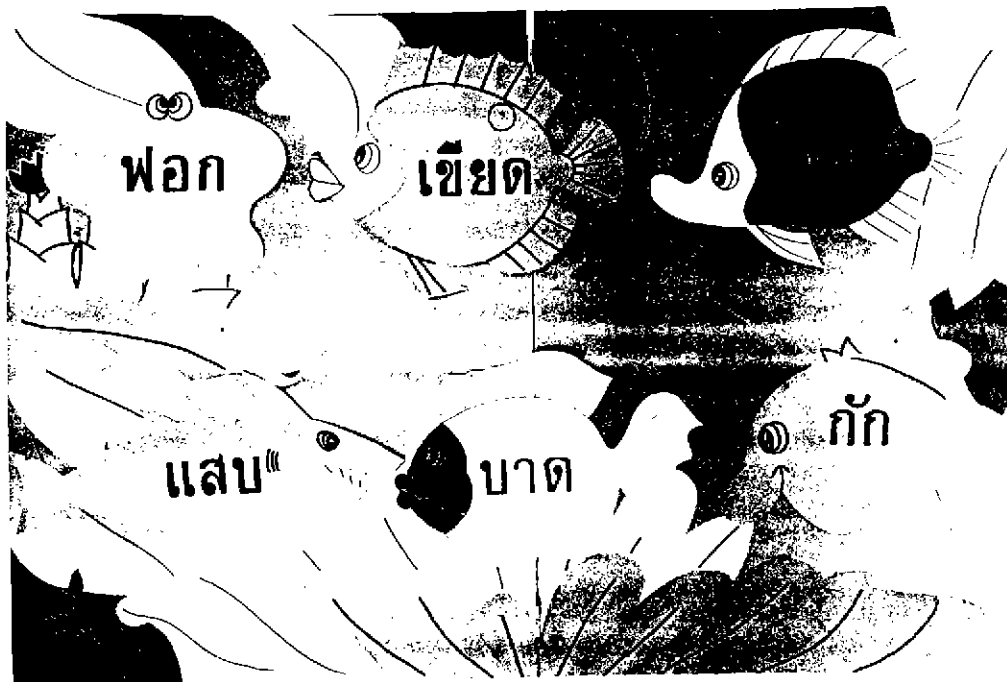
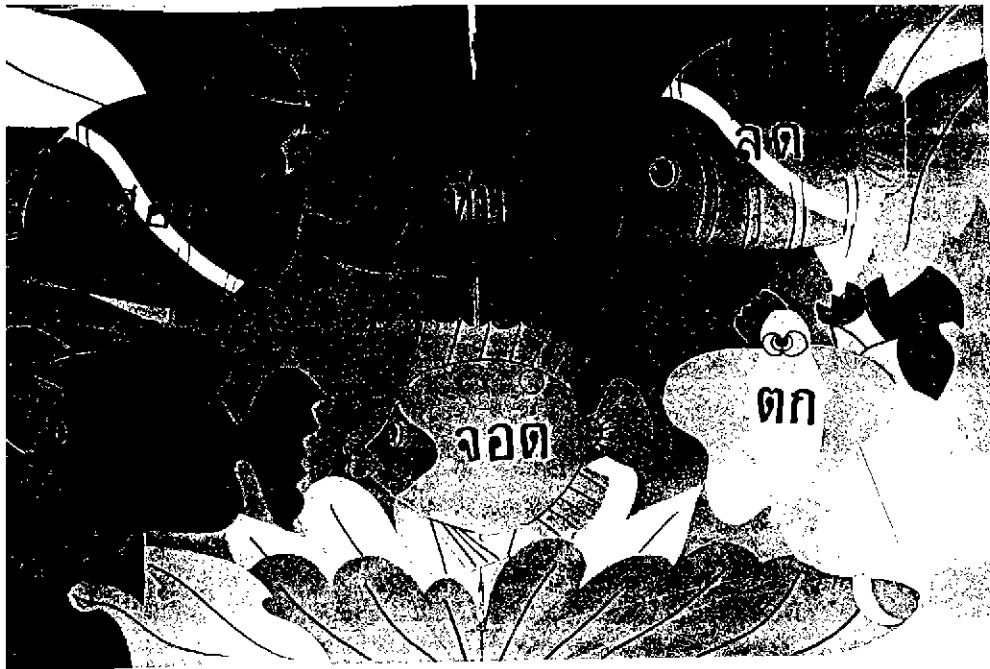


ป้ายนิเทศสำหรับจัดแสดงสื่อการเรียนการสอน

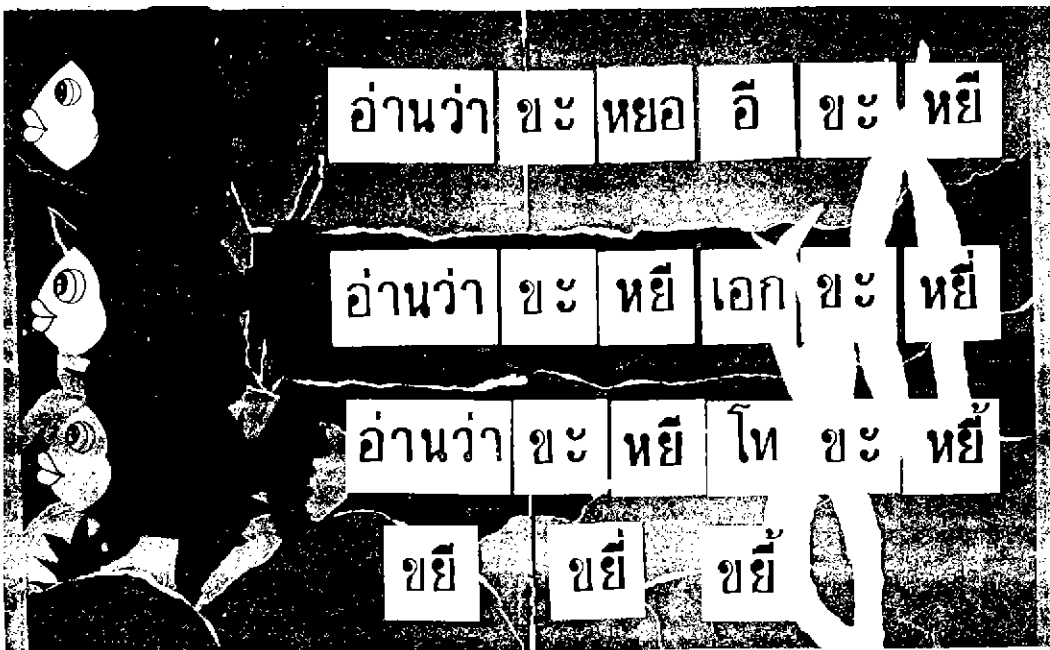
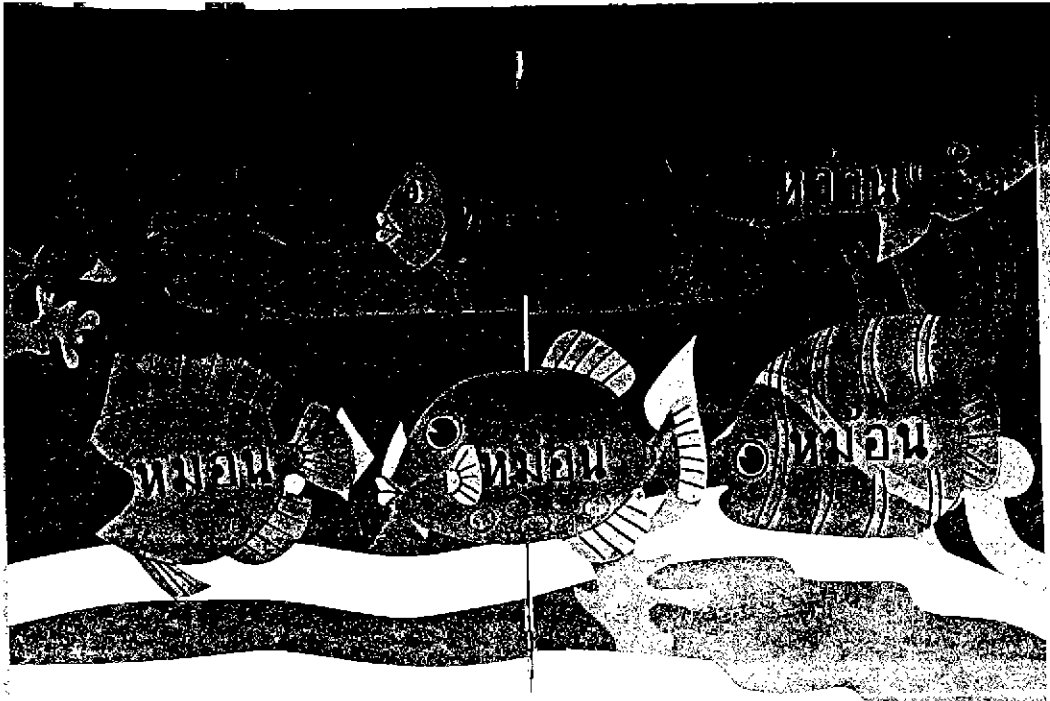
ตัวอย่างปายนิเทศ
ประกอบภาพการ์ตูน

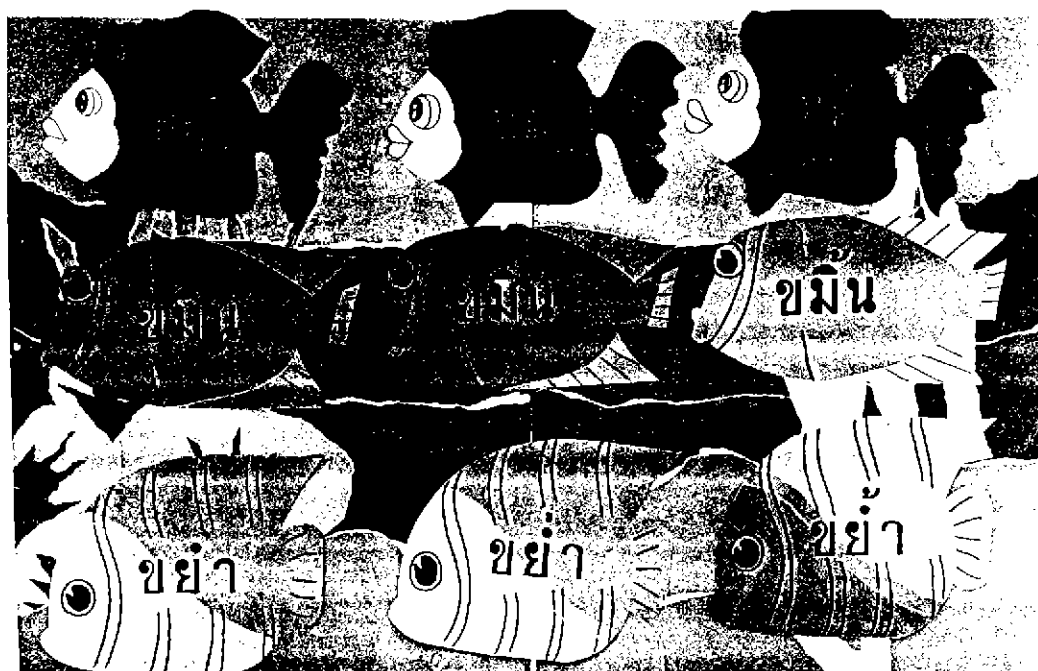






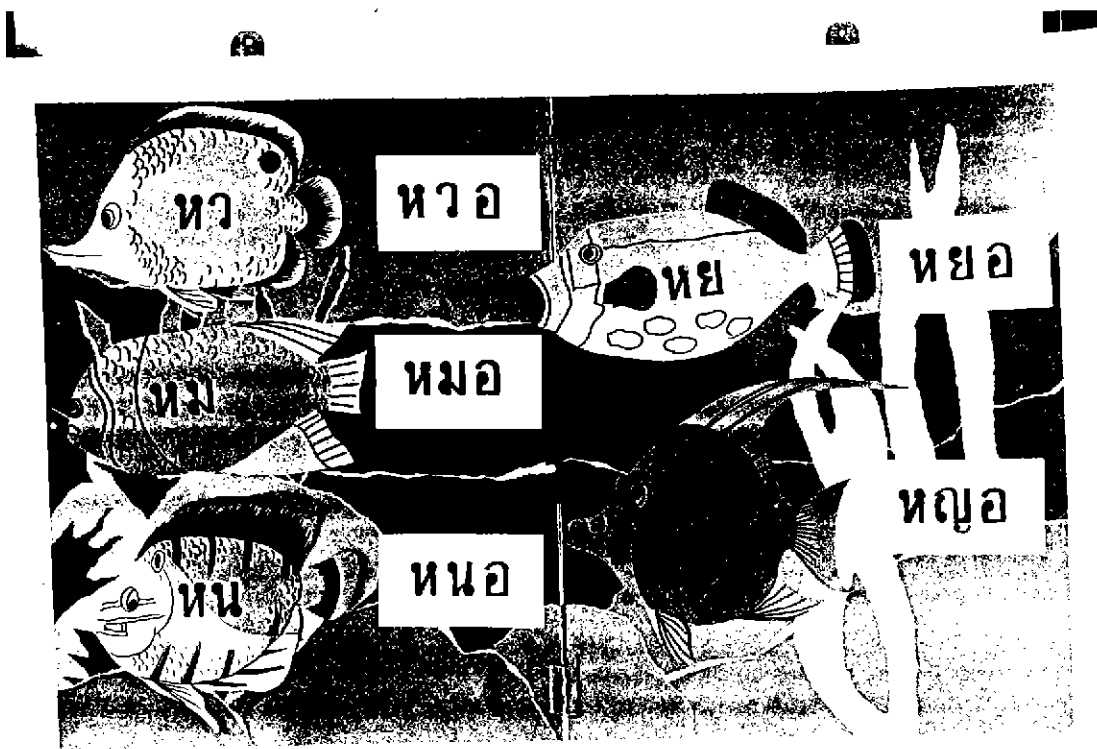
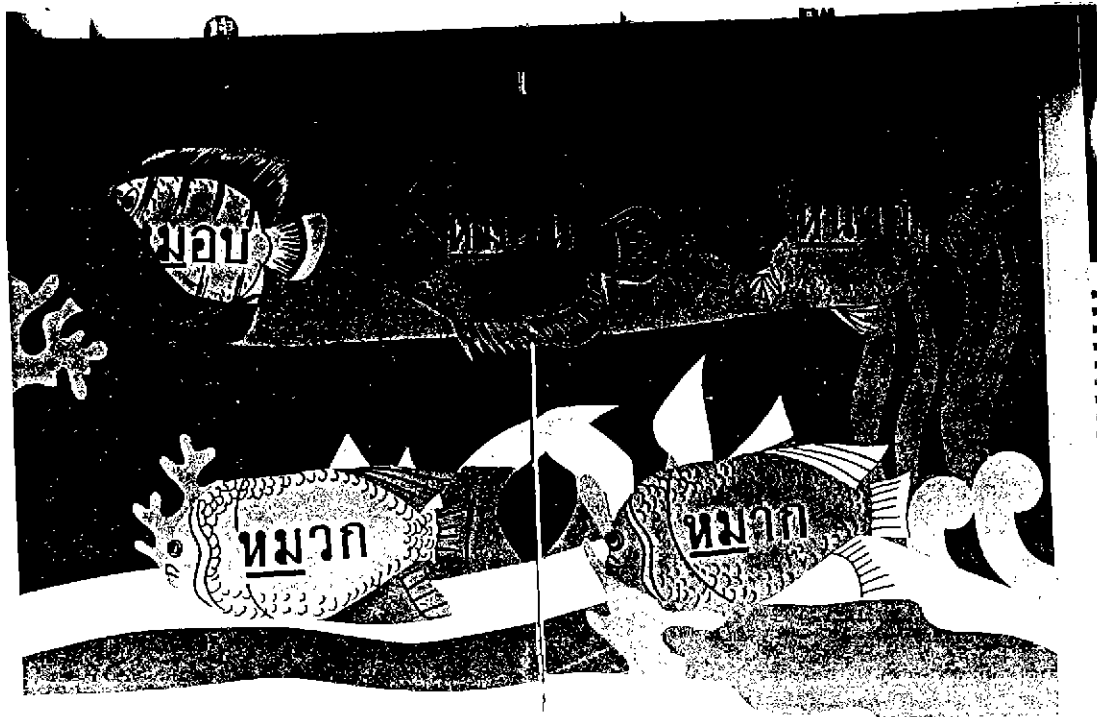


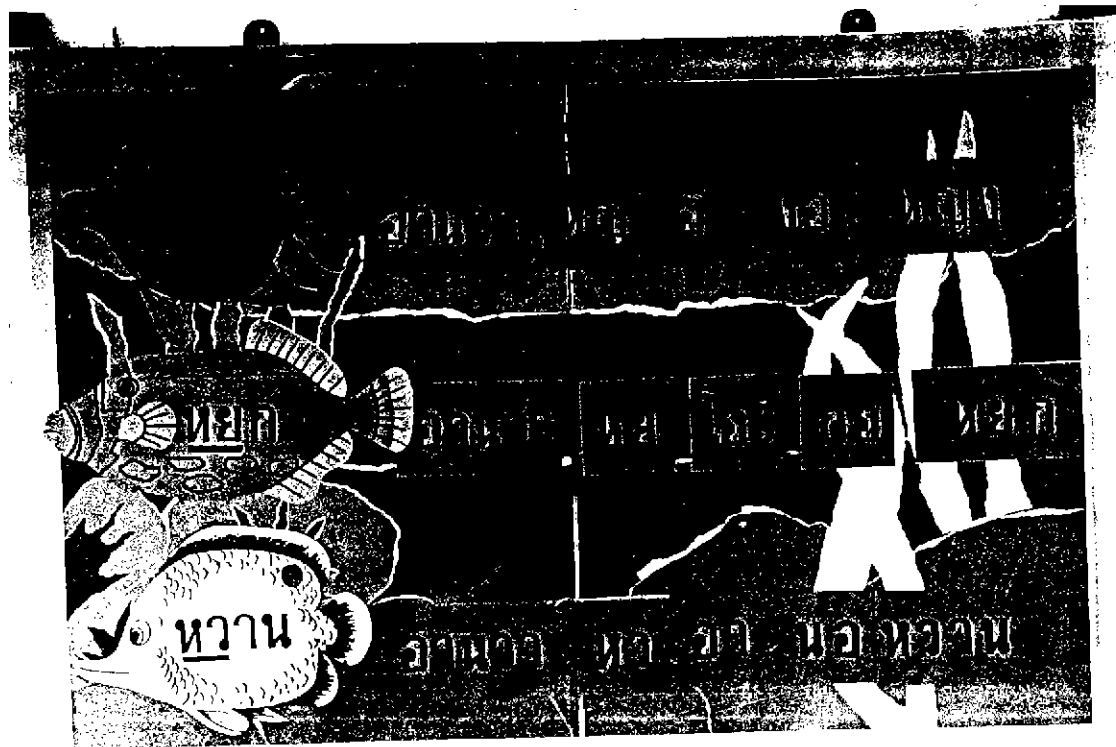






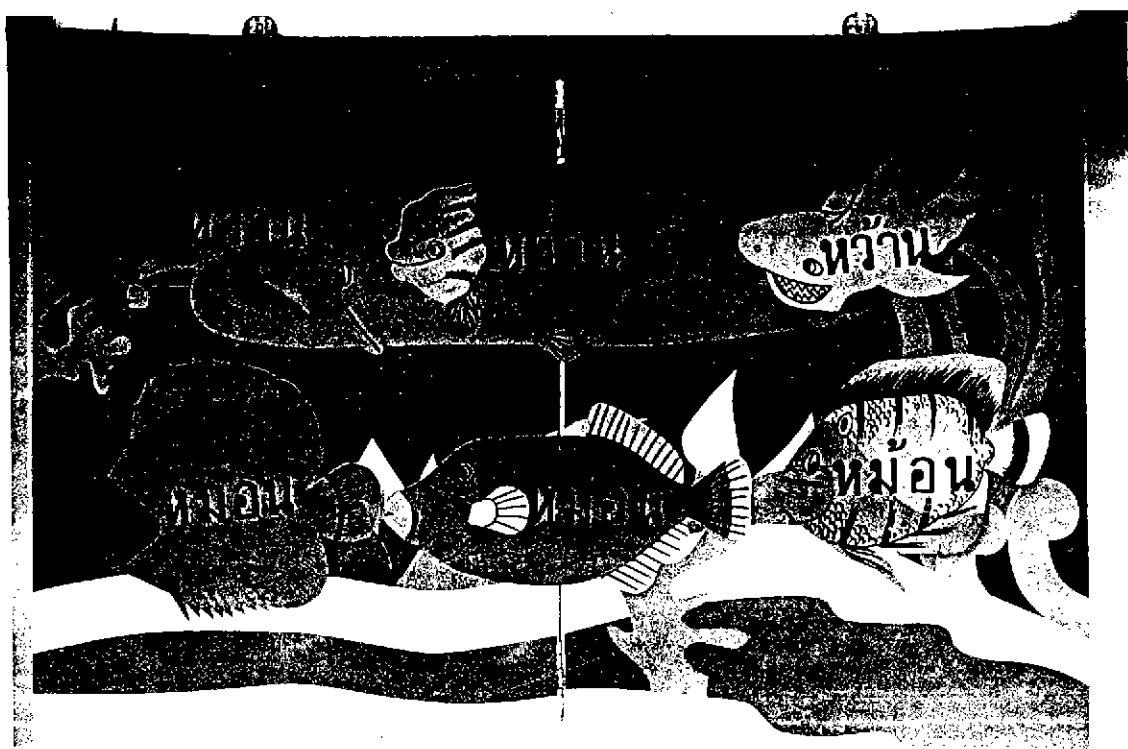
ตัวอย่างป้ายนิเทศ
ประกอบภาพเหมือนจริง

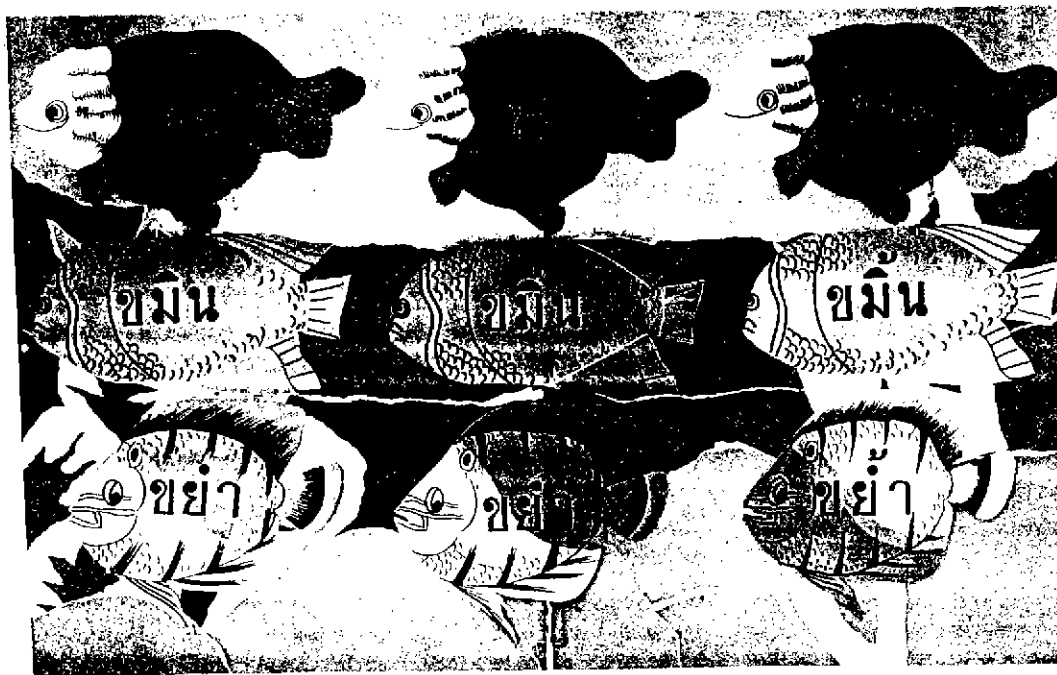
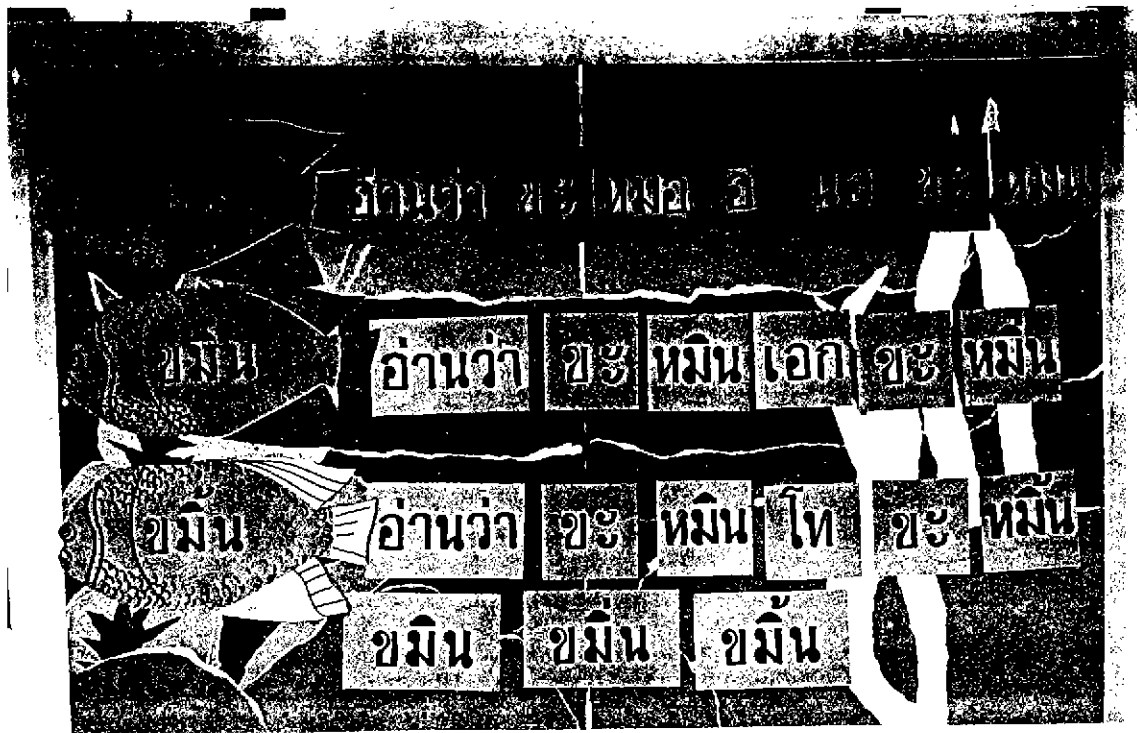


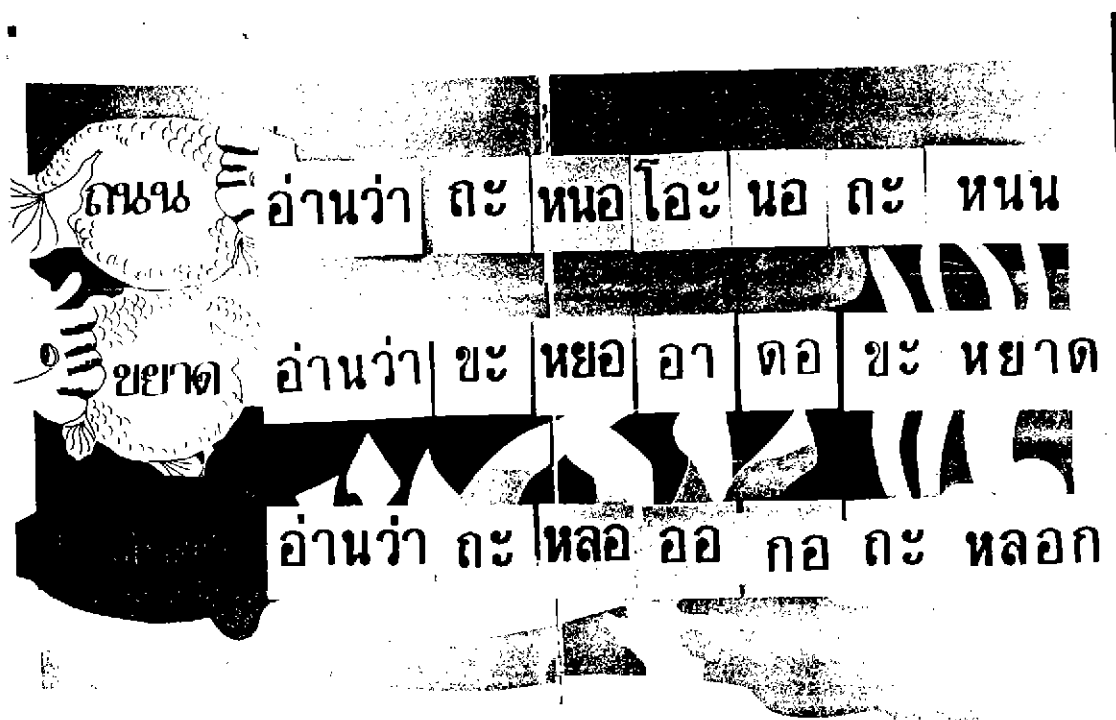




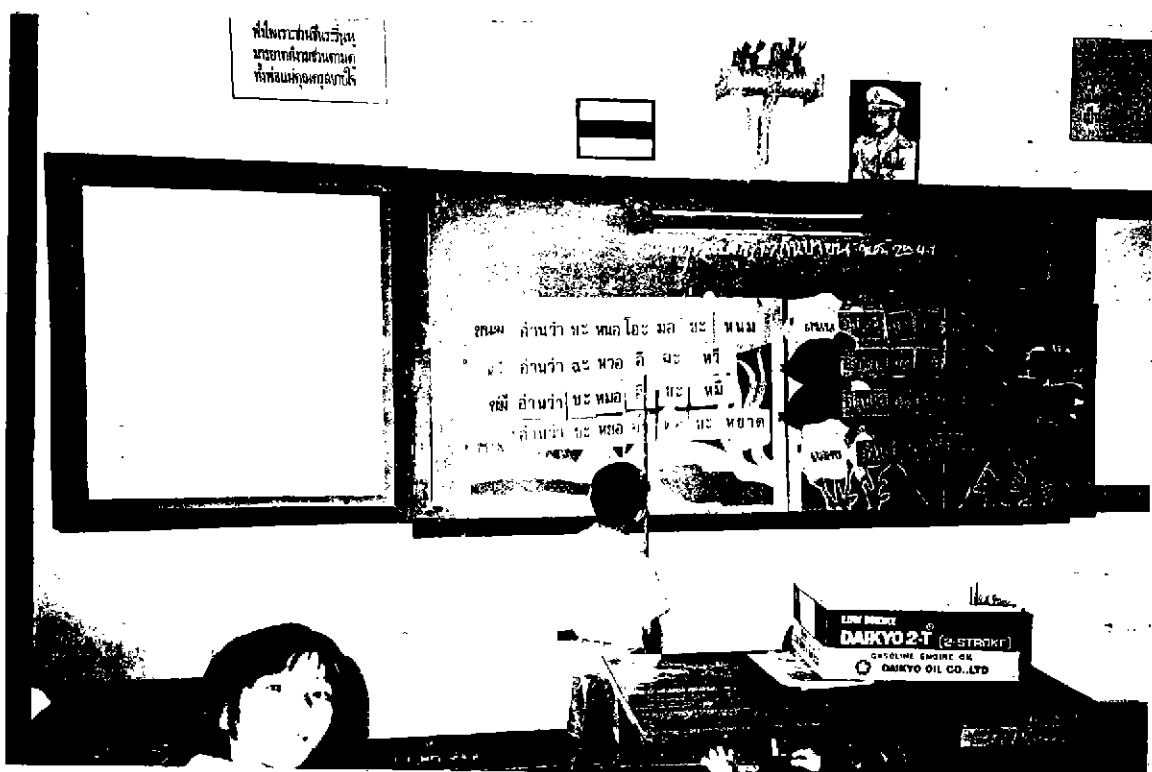








ภาพกิจกรรมการเรียนการสอน
ของกลุ่มทดลองที่ 1
ที่ได้รับการสอนโดยใช้ปฏิกิริยาพิเศษประกอบภาพการ์ตูน



นักเรียนฝึกกิจกรรมอ่านสะกดคำ
จากป้ายนิเทศภาพการ์ตูน



นักเรียนฝึกกิจกรรมอ่านสะกดคำ

จากป้ายนิเทศภาพการ์ตูน

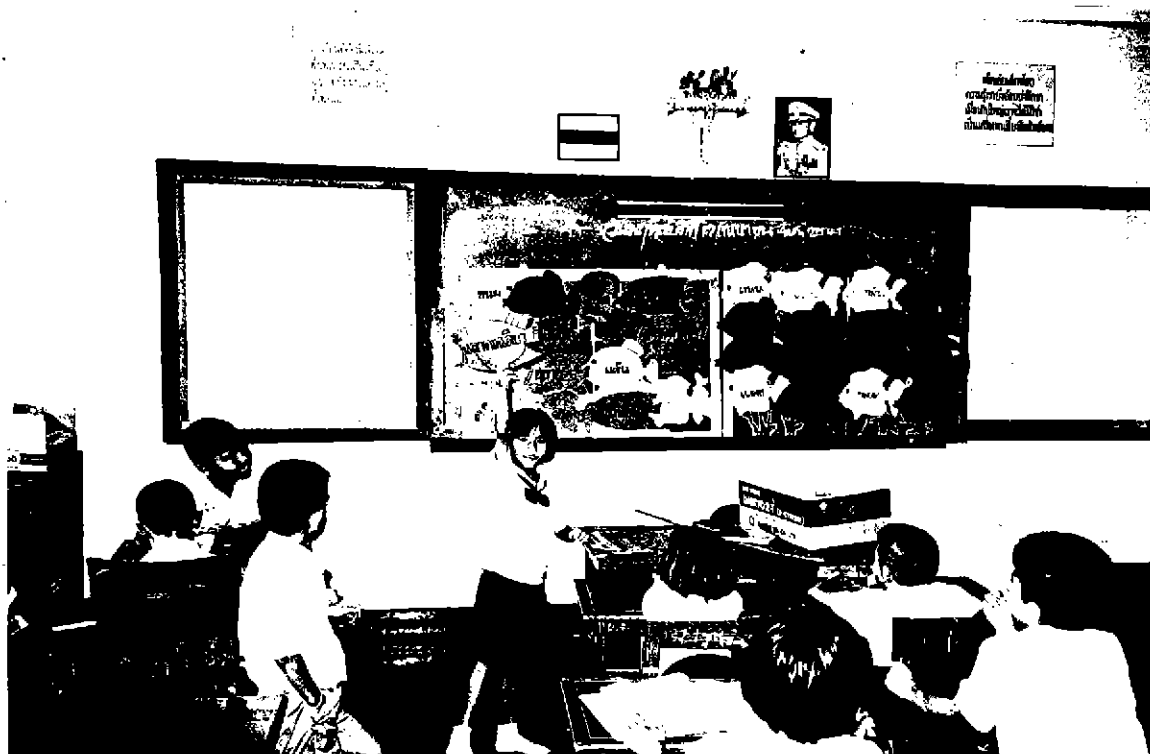


นักเรียนฝึกออกเสียงคำที่ขึ้นต้นด้วย

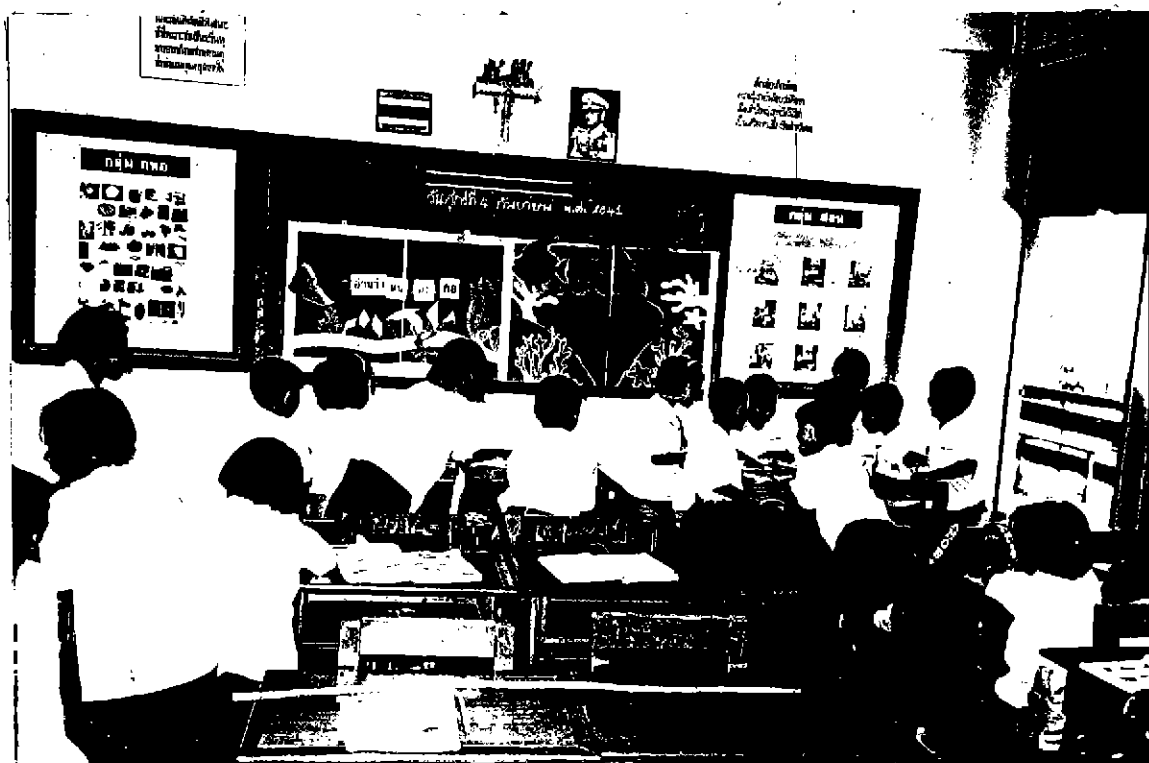
หง หญ หม หย หน



นักเรียนค้นหาคำที่สะกดด้วยแม่ กก กค กบ



นักเรียนฝึกอ่านคำจากบทเรียน

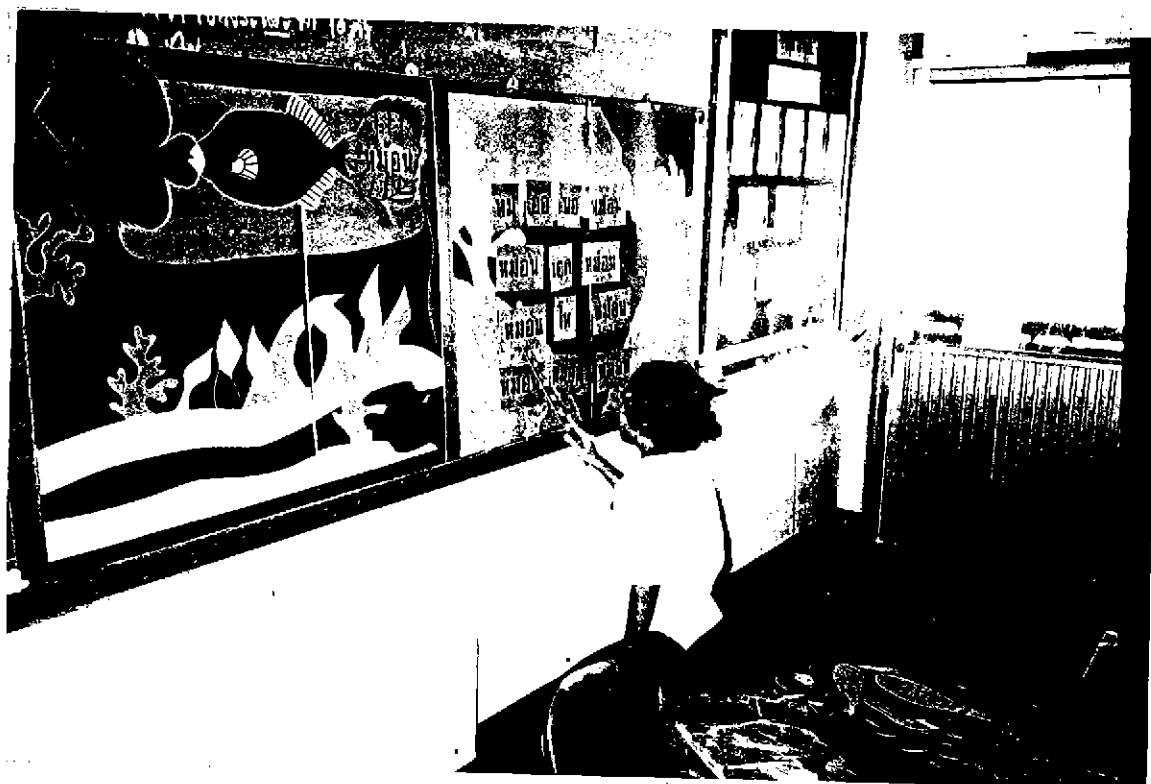


แบ่งกลุ่มนักเรียนเล่นเกมการฝึกสะกดคำ

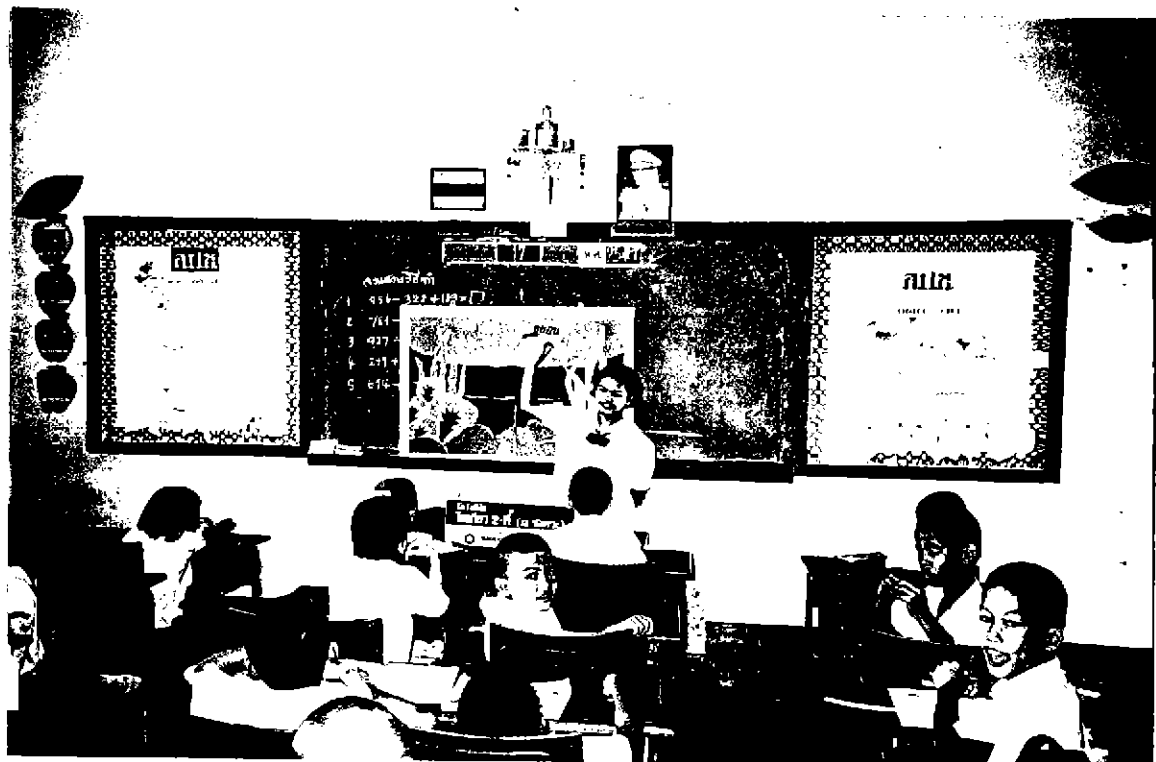
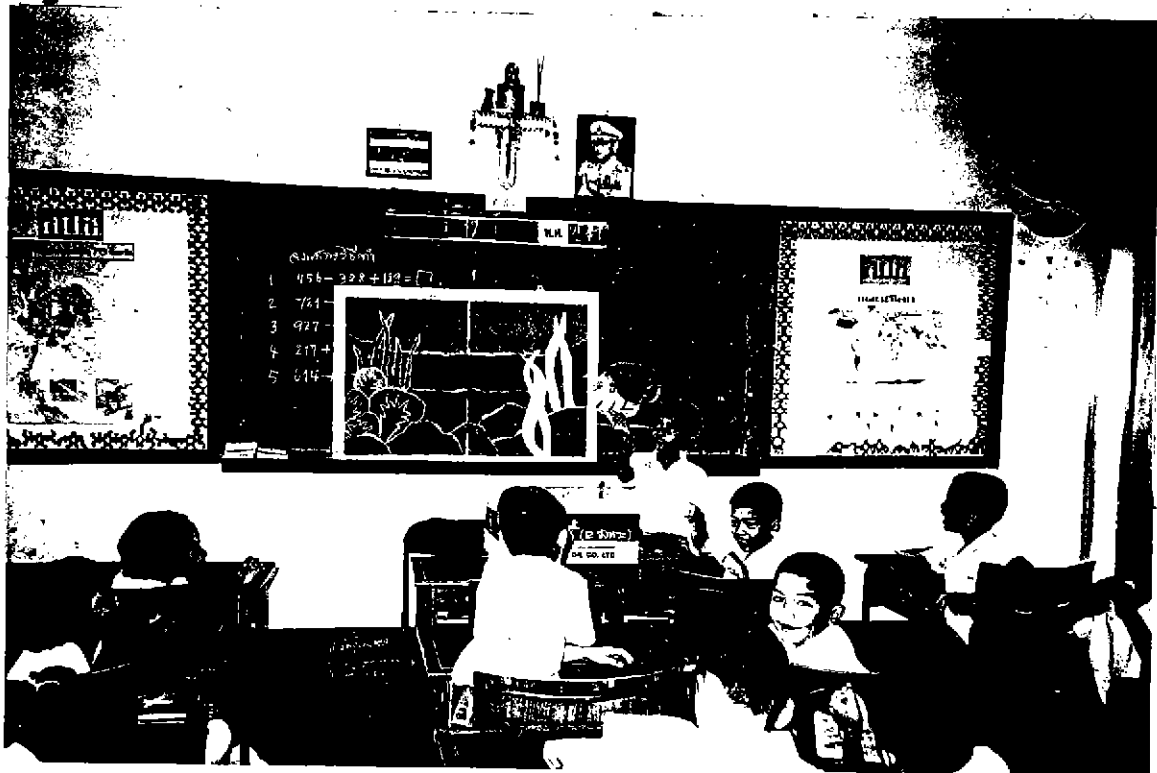
ภาพกิจกรรมการเรียนการสอน
ของกลุ่มทดลองที่ 2
ที่ได้รับการสอนโดยใช้ป้ายนิเทศประกอบภาพเหมือนจริง



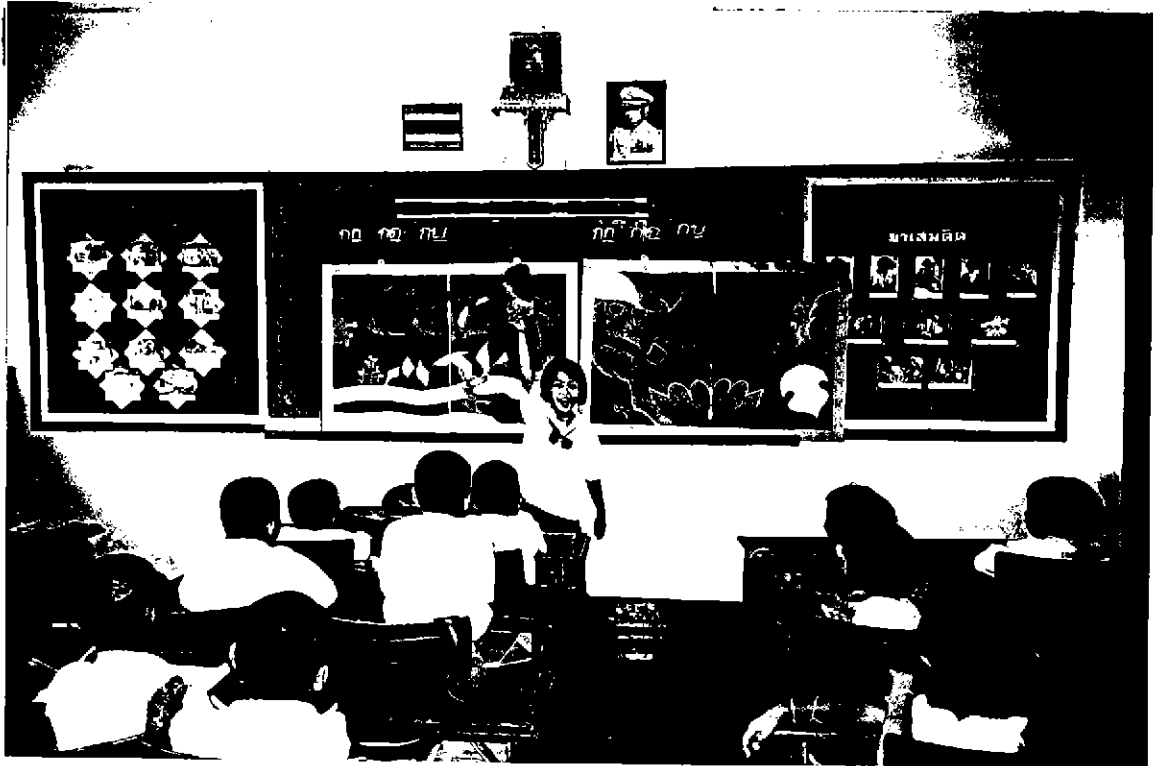
แบ่งกลุ่มนักเรียนทำกิจกรรมต่างๆในบทเรียน



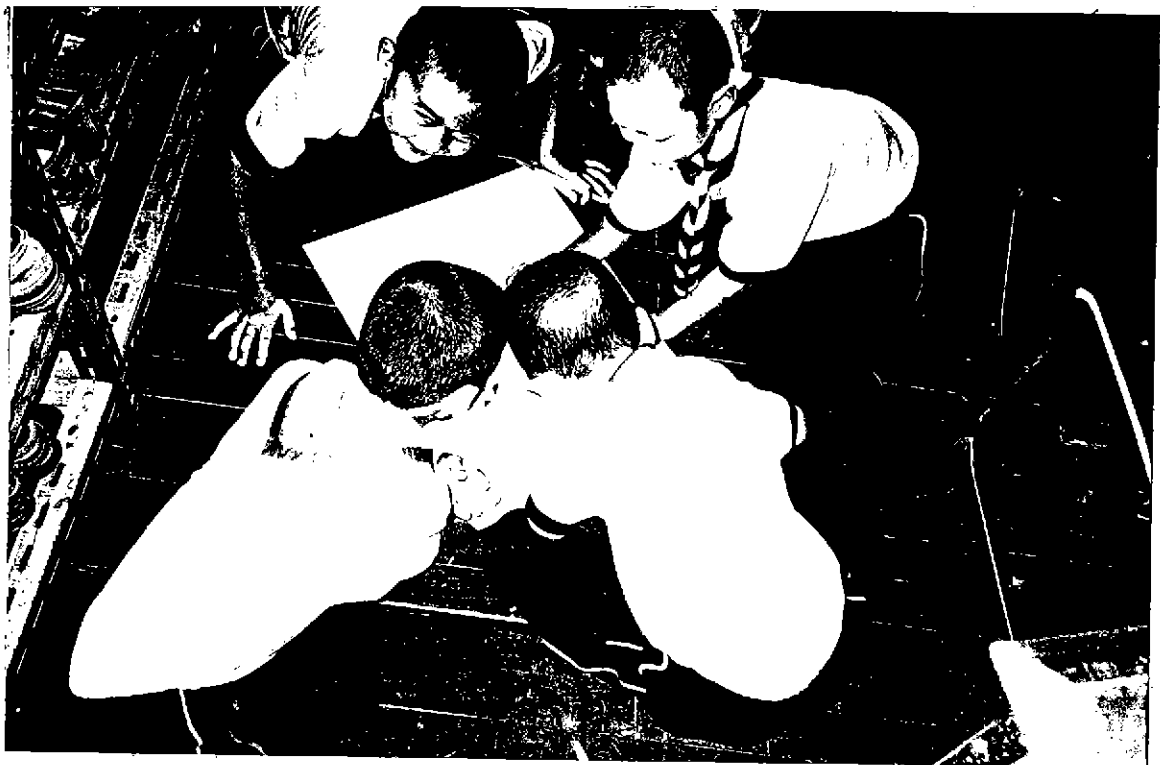
นักเรียนฝึกกิจกรรมอ่านสะกดคำ
จากป้ายนิเทศภาพเหมือนจริง



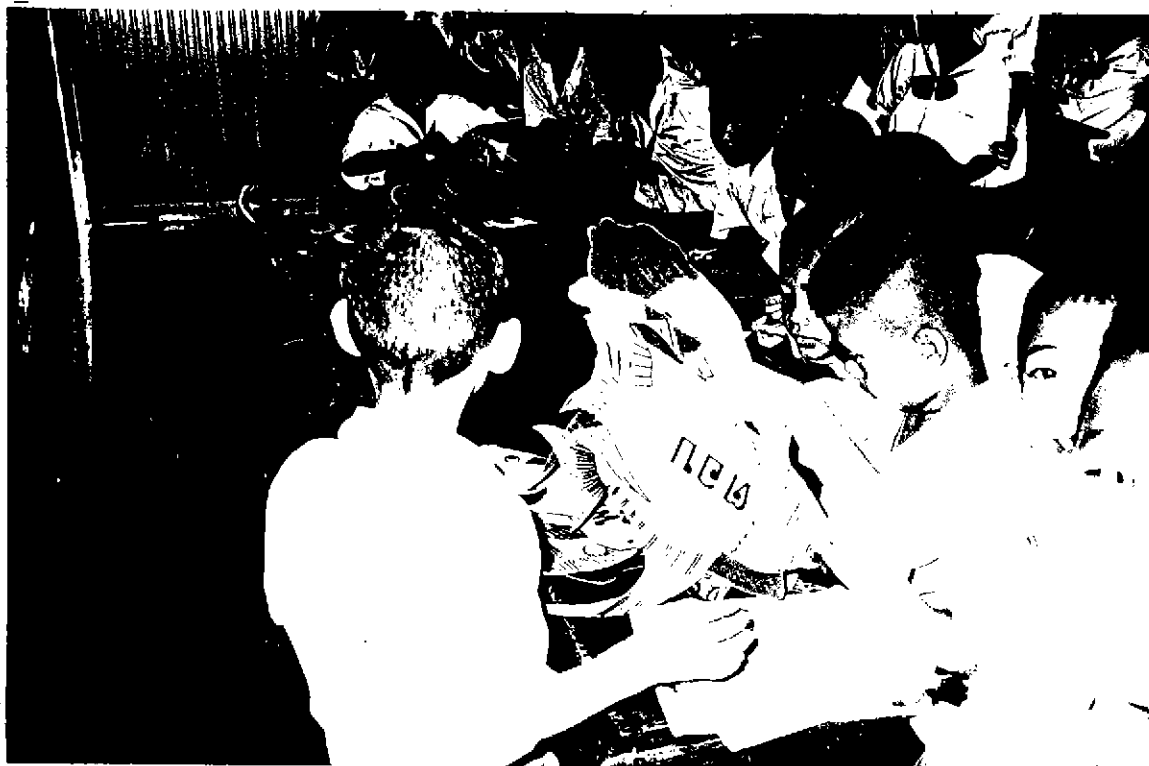
นักเรียนฝึกอ่านคำจากบทเรียน



นักเรียนค้นหาคำที่สะกดด้วยแม่ กก กต กบ



แบ่งกลุ่มนักเรียนทำกิจกรรมต่างๆในบทเรียน



แบ่งกลุ่มนักเรียนเล่นเกมการฝึกสะกดคำ

ภาคผนวก

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ	นาย วีระวัฒน์ วัฒนนา
วัน เดือน ปี เกิด	15 พฤศจิกายน 2514
สถานที่เกิด	อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรี
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	147 หมู่ 7 ตำบลบางขันหมาก อำเภอเมือง จังหวัด ลพบุรี 15000
ตำแหน่งหน้าที่การงาน	อาจารย์ 1 ระดับ 4
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนบ้านจะเนี้ยว อำเภอขุนหาญ จังหวัดศรีสะเกษ 33150
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2532	มัธยมศึกษาปีที่ 6 จากโรงเรียนวินิตศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรี
พ.ศ. 2536	ค.บ.(การประถมศึกษา) (เกียรตินิยม) จาก วิทยาลัยครูเทพสตรีลพบุรี
พ.ศ. 2541	กศ.ม. (การประถมศึกษา) จากมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร